

STATISTISCH VERSLAG

2024

Arbeidsongevallen Private en
Publieke Sector

Inhoudstabel

Inhoudsopgave

Inhoudstabel	2
Lijst van Grafieken	4
Inleiding	10
Afbakening van de opgenomen arbeidsongevallen	10
Verschillen tussen de private en publieke sector	11
1. Evolutie van de arbeidsongevallen	12
1.1. Evolutie van de aangiften	12
1.2. Geweigerde en aanvaarde arbeidsongevallen	14
1.3. Arbeidsplaats- en arbeidswegongevallen	18
1.4. De (bijzonder) ernstige arbeidsongevallen in de private sector	19
2. Gevolgen van de arbeidsongevallen voor de publieke en private sector samen	22
2.1. Arbeidsplaatsongevallen – private en publieke sector samen	22
2.2. Arbeidsplaatsongevallen – private sector	27
2.3. Arbeidsplaatsongevallen - publieke sector	29
2.4. Arbeidswegongevallen - private en publieke sector samen	31
2.5. Arbeidswegongevallen - private sector	37
2.6. Arbeidswegongevallen - publieke sector	38
3. Persoonskenmerken van de slachtoffers van de arbeidsongevallen	40
3.1. Arbeidsplaatsongevallen	40
3.2. Arbeidswegongevallen	46
4. Beroepskenmerken van de slachtoffers van arbeidsongevallen	52
4.1. Arbeidsplaatsongevallen	52
4.2. Arbeidswegongevallen	63
5. Spatio-temporele kenmerken van de arbeids-ongevallen	64
5.1. Arbeidsplaatsongevallen	64
5.2. Arbeidswegongevallen	65
6. Kenmerken van het ongevalsproces van de arbeidsongevallen	66
6.1. Arbeidsplaatsongevallen	66
6.2. Arbeidswegongevallen	70
7. Kenmerken van de letsels van arbeidsongevallen	74
7.1. Arbeidsplaatsongevallen	74
7.2. Arbeidswegongevallen	76
8. Kenmerken van de dodelijke arbeidsongevallen	78
8.1. Dodelijke arbeidsplaatsongevallen en arbeidsweg-ongevallen in de private sector	78
8.2. Dodelijke arbeidsplaatsongevallen en arbeidsweg-ongevallen in de publieke sector	80
8.3. Dodelijke arbeidsplaatsongevallen in de private en publieke sector samen volgens enkele kenmerken	80

9.	Karakteristieken van de arbeidsongevallen geregeld met een blijvende ongeschiktheid	86
9.1.	Arbeidsplaatsongevallen	86
9.2.	Arbeidswegongevallen	89
10.	Verkeersongevallen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst	91
11.	Kenmerken van de ondernemingen waarin de arbeidsongevallen zijn gebeurd	105
11.1.	Arbeidsplaatsongevallen	105
11.2.	Arbeidswegongevallen	107
12.	De economische activiteitensectoren (NACE code)	109
12.1.	Arbeidsplaatsongevallen	109
13.	Frequentie- en ernstgraden van de arbeids-ongevallen	112
13.1.	Berekening van de werkelijke en globale ernstgraden	112
13.2.	Private en publieke sector	112
13.3.	Interimsector	122
14.	Kenmerken van de arbeidsongevallen volgens paritair comité	127
14.1.	Arbeidsplaatsongevallen	127
14.2.	Arbeidswegongevallen	129
15.	Kenmerken van de arbeidsongevallen volgens het administratief arrondissement	131
15.1.	Arbeidsplaatsongevallen	131
15.2.	Arbeidswegongevallen	134
	Bijlage 1: Bijlagen I.6-1–3 van de Codex Welzijn op het Werk	137
	Bijlage 2: Berekening van de frequentie- en ernstgraden	138

Lijst van Grafieken

Grafiek 1.1.a: Evolutie van het absoluut aantal ongevalsangiften voor de publieke en private sector (periode 2011–2024)	12
Grafiek 1.1.b: Evolutie van de (graad) ongevalsangiften in de publieke en private sector samen (periode 2019–2024)	13
Grafiek 1.1.c: Evolutie van de graad van ongevalsangiften op 1.000 VTE volgens publieke en private sector (periode 2019–2024)	14
Grafiek 1.2.a: Evolutie van het absoluut aantal aanvaarde en geweigerde aangiften in de publieke sector en private sector (periode 2011–2024)	15
Grafiek 1.2.b: Vergelijking van de evolutie van het percentage geweigerde aangiften tussen de publieke sector en private sector (periode 2011–2024)	15
Grafiek 1.2.c: Motieven van weigering in de private sector - 2024	17
Grafiek 1.3.a: Evolutie van de aanvaarde arbeidsplaatsongevallen voor de publieke en private sector (periode 2011–2024)	18
Grafiek 1.3.b: Evolutie van de aanvaarde arbeidswegongevallen voor de publieke en private sector (periode 2011–2024)	19
Grafiek 1.4.a: Evolutie van het absoluut aantal ernstige arbeidsplaatsongevallen in de private sector (periode 2010–2024)	20
Grafiek 1.4.b: Evolutie van het aandeel in percentage van de ernstige arbeidsplaatsongevallen in de private sector (periode 2010–2024)	20
Grafiek 1.4.c: Evolutie van de ernstige arbeidsplaatsongevallen op 1.000.000 VTE in de private sector (periode 2010–2024)	21
Grafiek 2.1.a: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - private en publieke sector samen - 2024	22
Grafiek 2.1.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid private en publieke sector samen - (periode 2015–2024)	23
Grafiek 2.1.c: Evolutie van het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen dat geregeld wordt met een blijvende arbeidsongeschiktheid - private en publieke sector - periode 2015–2024	24
Grafiek 2.1.d: Verdeling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidsplaatsongevallen van 2021 - private en publieke sector	25
Grafiek 2.1.e: Verdeling van de graad van voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidsplaatsongevallen van 2021 - private sector	26
Grafiek 2.1.f: Verdeling van de graad van de geregelde blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidsplaatsongevallen van 2024 - private en publieke sector	26
Grafiek 2.1.g: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - private sector (met deeltijdse en voltijdse TAO) - private versus publieke sector - 2024	27
Grafiek 2.2.a: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - private sector - 2024	27
Grafiek 2.2.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - private sector - periode 2015–2024	28
Grafiek 2.3.a: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - publieke sector - 2024	29
Grafiek 2.3.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - publieke sector - periode 2015–2024	30
Grafiek 2.4.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen - private en publieke sector - 2024	31

Grafiek 2.4.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidswegongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - private en publieke sector - periode 2015–2024	32
Grafiek 2.4.c: Evolutie van het aandeel van de arbeidswegongevallen dat geregeld wordt met een blijvende arbeidsongeschiktheid - private en publieke sector - periode 2015–2024	33
Grafiek 2.4.d: Verdeling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidswegongevallen van 2021 - private en publieke sector	34
Grafiek 2.4.e: Verdeling van de graad van voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidswegongevallen van 2021 - private sector	35
Grafiek 2.4.f: Verdeling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidswegongevallen van 2024 - private en publieke sector	35
Grafiek 2.4.g: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen (met deeltijdse en voltijdse TAO) - private sector versus publieke sector - 2024	36
Grafiek 2.5.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen - private sector - 2024	37
Grafiek 2.5.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidswegongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - private sector - periode 2015–2024	38
Grafiek 2.6.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen - publieke sector - 2024	38
Grafiek 2.6.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidswegongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - publieke sector - periode 2015–2024	39
Grafiek 3.1.a: Aandeel (%) arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid en gender van het slachtoffer - 2024	40
Grafiek 3.1.b: Evolutie van de graad van het aantal arbeidsplaatsongevallen met 2014 als basis - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2014–2024)	41
Grafiek 3.1.c: Evolutie van de graad per 1000 VTE van het aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2018-2024)	41
Grafiek 3.1.d: Aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024	42
Grafiek 3.1.e: Graad per 1000 werknemers (VTE) van de aanvaarde arbeidsplaatsongevallen - verdeling van het aantal ongevallen volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024	43
Grafiek 3.1.f: Procentueel aandeel van het aantal slachtoffers wonende in dezelfde provincie als de provincie van het arbeidsplaatsongeval - 2024	44
Grafiek 3.1.g: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidsplaatsongevallen - verdeling per provincie (woonplaats van het slachtoffer) - 2024	45
Grafiek 3.2.a: Aandeel (%) arbeidswegongevallen - verdeling volgens aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid en gender van het slachtoffer - 2024	46
Grafiek 3.2.b: Evolutie van de graad van de arbeidswegongevallen met 2014 als basis - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2014–2024)	46
Grafiek 3.2.c: Evolutie van de graad van de arbeidswegongevallen met 2014 als basis - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2014–2024)	47
Grafiek 3.2.d: Aantal arbeidswegongevallen - verdeling volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024	48
Grafiek 3.2.e: Graad per 1000 werknemers (VTE) van de aanvaarde arbeidswegongevallen - verdeling van het aantal ongevallen volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024	49
Grafiek 3.2.f: Procentueel aandeel van de slachtoffers wonende in dezelfde provincie als de provincie van het arbeidswegongeval - 2024	50
Grafiek 3.2.g: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidswegongevallen - verdeling per provincie (woonplaats van het slachtoffer) - 2024	51

Grafiek 4.1.a: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming - 2024	52
Grafiek 4.1.b: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de publieke en private sector - 2024	53
Grafiek 4.1.c: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming gedurende het eerste jaar voor de top 10 van de beroepen in de publieke en private sector - 2024	54
Grafiek 4.1.d: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming gedurende het eerste jaar voor de top 10 van de beroepen in de publieke en private sector - 2024	55
Grafiek 4.1.e: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de publieke sector - 2024	56
Grafiek 4.1.f: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de private sector - 2024	57
Grafiek 4.1.g: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de private sector - arbeiders en bedienden - 2024	58
Grafiek 4.1.h: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroeps categorie - private en publieke sector - 2024	58
Grafiek 4.1.i: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroeps categorie en ervaring in de onderneming - private sector - 2024	59
Grafiek 4.1.j: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroeps categorie en ervaring in de onderneming - publieke sector - 2024	60
Grafiek 4.1.k: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroeps categorie en ervaring in de onderneming - publieke sector versus private sector - arbeiders en bedienden - 2024	61
Grafiek 4.1.l: Aantal loontrekkenden in de huidige job volgens anciënniteitsklasse - STATBEL - 2024	61
Grafiek 4.1.m: Graad van arbeidsongevallen per anciënniteitsklasse per 1.000 VTE - publieke sector - arbeiders, bedienden en ambtenaren - 2024	62
Grafiek 4.2.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de beroeps categorie - 2024	63
Grafiek 5.1.a: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens het uur van het ongeval - 2024	64
Grafiek 5.1.b: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de provincie van het ongeval - 2024	64
Grafiek 5.2.a: Aandeel van de arbeidswegongevallen volgens het uur van het ongeval - 2024	65
Grafiek 5.2.b: Aandeel van de arbeidswegongevallen volgens de provincie van het ongeval - 2024	65
Grafiek 6.1.a: Soort werk	66
Grafiek 6.1.b: Afwijkende gebeurtenis bij het ongeval	67
Grafiek 6.1.c: Bij de afwijkende gebeurtenis betrokken voorwerp	68
Grafiek 6.1.d: Contact - wijze van verwonding	69
Grafiek 6.2.a: Soort werk	70
Grafiek 6.2.b: Afwijkende gebeurtenis bij het ongeval	71
Grafiek 6.2.c: Bij de afwijkende gebeurtenis betrokken voorwerp	72
Grafiek 6.2.d: Contact - wijze van verwonding	73
Grafiek 7.1.a: Aard van het letsel	74
Grafiek 7.1.b: Verwond deel van het lichaam	75
Grafiek 7.2.a: Aard van het letsel	76
Grafiek 7.2.b: Verwond deel van het lichaam	77
Grafiek 8.1.a: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen in de private sector (periode 2005–2024)	78
Grafiek 8.1.b: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen op 1.000.000 VTE in de private sector (periode 2005–2024)	79
Grafiek 8.1.c: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen in de private sector (1985–2024)	79

Grafiek 8.2.a: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen in de publieke sector (periode 2011–2024)	80
Grafiek 8.3.a: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens afwijkende gebeurtenis - 2024	81
Grafiek 8.3.b: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens afwijkende gebeurtenis (1 positie) - 2022–2024	82
Grafiek 8.3.c: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens sector - 2022–2024	83
Grafiek 8.3.d: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens beroep - 2022–2024	84
Grafiek 8.3.e: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens nationaliteit - 2022–2024	85
Grafiek 8.3.f: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens anciënniteit in de onderneming - 2022–2024	85
Grafiek 9.1.a: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidsplaatsongevallen geregeld met BO volgens afwijkende gebeurtenis (periode 2019–2024)	86
Grafiek 9.1.b: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidsplaatsongevallen geregeld met BO volgens contact - wijze van verwonding (periode 2019–2024)	87
Grafiek 9.1.c: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidsplaatsongevallen geregeld met BO volgens de aard van het letsel (periode 2019–2024)	88
Grafiek 9.2.a: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidswegongevallen geregeld met BO volgens plaats van het letsel (periode 2019–2024)	89
Grafiek 9.2.b: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidswegongevallen geregeld met BO volgens soort letsel (periode 2019–2024)	90
Grafiek 10.a: Evolutie van de arbeidsongevallen in het verkeer (periode 2015–2024)	91
Grafiek 10.b: Evolutie van de verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens het Gewest van de werkgever (periode 2015–2024)	92
Grafiek 10.c: Evolutie van de verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens de provincie van de werkgever in het Vlaams gewest (periode 2015–2024)	93
Grafiek 10.d: Evolutie van de verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens de provincie van de werkgever in het Waalse gewest (periode 2015–2024)	93
Grafiek 10.e: Procentueel aandeel van de verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens het arrondissement van het ongeval - 2024	94
Grafiek 10.f: Aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens het uur van het ongeval - 2024	95
Grafiek 10.g: Aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens het uur van het ongeval - 2024	96
Grafiek 10.h: Procentueel aandeel van de verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens de plaats van letsel - 2024	97
Grafiek 10.i: Procentueel aandeel van de verkeersongevallen op de arbeidsweg volgens het betrokken voorwerp - 2024	97
Grafiek 10.j: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “wagen” of “fiets”.	98
Grafiek 10.k: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “elektrische fiets”, “step”, “elektrische step”.	100
Grafiek 10.l: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “bromfiets”, “scooter”, “moto”.	100
Grafiek 10.m: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “bus/tram/metro”, “trein”, “te voet”.	101
Grafiek 10.n: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “fiets”, “wagen”.	102
Grafiek 10.o: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “elektrische fiets”, “step”, “elektrische step”.	102
Grafiek 10.p: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de arbeidsweg met de vermeldingen “bromfiets”, “scooter”, “moto”.	103

Grafiek 10.q: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werksweg met de vermeldingen "te voet", "bus/tram/metro", "trein"	103
Grafiek 10.r: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werksweg volgens leeftijd - (elektrische) fiets of step - 2024	104
Grafiek 11.1.a: Evolutie van de arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE volgens de grootte van de onderneming (periode 2017–2024)	105
Grafiek 11.1.b: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens provincie van de werkgever - 2024	106
Grafiek 11.2.a: Evolutie van de werkswegongevallen per 1000 VTE volgens de grootte van de onderneming (periode 2017–2024)	107
Grafiek 11.2.b: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de werkswegongevallen volgens provincie van de werkgever - 2024	108
Grafiek 13.2.a: Evolutie van de frequentiegraad volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)	113
Grafiek 13.2.b: Evolutie van de frequentiegraad volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)	114
Grafiek 13.2.c: Evolutie van de WEG voor de 5 sectoren met de hoogste WEG volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)	115
Grafiek 13.2.d: Evolutie van de GEG voor de 6 sectoren met de hoogste GEG volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)	116
Grafiek 13.2.e: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad volgens gender	116
Grafiek 13.2.f: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad volgens leeftijdsklasse	117
Grafiek 13.2.g: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad volgens beroepscategorie	117
Grafiek 13.2.h: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad: private versus publieke sector	118
Grafiek 13.2.i: Vergelijking van de frequentiegraad volgens bepaalde sectoren (NACE2) - publieke sector versus privésector	119
Grafiek 13.2.j: Vergelijking van de werkelijke ernstgraad volgens bepaalde sectoren (NACE2) - publieke sector versus privésector	119
Grafiek 13.2.k: De evolutie van de frequentiegraad per sectie (NACE 1) - publieke en private sector - 2019–2024	120
Grafiek 13.2.l: De evolutie van de werkelijke ernstgraad per sectie (NACE 1) - publieke en private sector - 2019–2024	121
Grafiek 13.2.m: De evolutie van de globale ernstgraad per sectie (NACE 1) - publieke en private sector - 2019–2024	122
Grafiek 13.3.a: De frequentiegraad voor de interimsector versus de private sector - 2024	124
Grafiek 13.3.b: De werkelijke ernstgraad voor de interimsector versus de private sector - 2024	125
Grafiek 13.3.c: De globale ernstgraad voor de interimsector versus de private sector - 2024	126
Grafiek 14.1.a: Evolutie van het aantal van de arbeidsplaatsongevallen volgens paritair comité - (periode 2015–2024)	127
Grafiek 14.1.b: Frequentiegraad van de arbeidsplaatsongevallen volgens paritair comité en gender - 2024	128
Grafiek 14.2.a: Evolutie van het aantal van de werkswegongevallen volgens paritair comité (periode 2015–2024)	129
Grafiek 14.2.b: Frequentiegraad van de werkswegongevallen volgens paritair comité en gender - 2024	130
Grafiek 15.1.a: Evolutie van het aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) (periode 2019–2024)	131
Grafiek 15.1.b: Graad per 1000 VTE van de arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) - 2024	132

Grafiek 15.1.c: Evolutie van het aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) (periode 2019–2024)	133
Grafiek 15.2.a: Evolutie van het aantal arbeidswegongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) (periode 2019–2024)	134
Grafiek 15.2.b: Graad per 1000 VTE van de arbeidswegongevallen - verdeling volgens arrondissement (plaats ongeval) - 2024	135
Grafiek 15.2.c: Evolutie van het aantal arbeidswegongevallen - verdeling volgens het arrondissement van het ongeval (periode 2019–2024)	136

Inleiding

Afbakening van de opgenomen arbeidsongevallen

Dit jaarverslag bevat de gegevens over de arbeidsongevallen die gebeurden in 2024 in de private sector en in de publieke sector.

De gegevens van de arbeidsongevallen in de **private sector** worden door de verzekeringsinstellingen rechtstreeks overgemaakt aan Fedris via elektronische gegevensstromen. Deze gegevensstromen worden beschreven in GLOSSAT

(https://www.socialsecurity.be/site_nl/civilservant/Applics/glossat2/index.htm).

De tewerkstellingsgegevens worden, zowel voor de private als voor de publieke sector, aangeleverd door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) (inclusief data van de provinciale en lokale overheden (PPO)), waarmee verschillende graden, waaronder ook de frequentie- en ernstgraden, worden berekend.

De methode om de gegevens over de arbeidsongevallen in de **publieke sector** te verzamelen is fundamenteel gewijzigd vanaf 2014 met de inwerkingtreding van het K.B. van 07.05.2013 houdende uitvoering van artikel 20bis van de wet van 03.07.1967. Dit wetsartikel bepaalt dat de werkgevers uit de overheidssector (onderhevig aan de arbeidsongevallenwet van 03.07.1967) verplicht zijn de arbeidsongevallengegevens aan te geven aan de gegevensbank van Fedris via het portaal van de sociale zekerheid (Publiato). Vóór 2014 werden de gegevens overgemaakt via papier en Excel-bestanden.

Twee openbare instellingen moeten hun gegevens niet (volledig) doorgeven aan Fedris: Defensie wat betreft het militair personeel, en het statutair personeel van HR Rail (NMBS-Infrabel), welke onder een specifieke reglementering vallen. De gegevens van ongevallen van militairen dienen ook niet te worden meegedeeld aan Eurostat.

Voor het statutair personeel van HR Rail (wet van 23.07.1926) heeft Fedris voor 2024, zoals in vorige jaren, een Excel-bestand ontvangen met ongevalsgegevens zoals die door de werkgever werden geregistreerd. Het contractueel personeel van HR Rail valt onder de wet van '71 en wordt opgenomen in de cijfers voor de private sector.

Wat Defensie (NACE 84220) betreft worden arbeidsongevallen van het militair personeel niet opgenomen in de gegevens die in dit rapport worden gepresenteerd, maar de ongevallen van burgerpersoneel daarentegen wel. In de RSZ-cijfers voor Defensie zijn ook de tewerkstellingsgegevens van het militair personeel inbegrepen (26.469 VTE in december 2024). Deze worden bijgevolg in mindering gebracht bij het berekenen van de frequentie- en ernstgraden die in dit rapport worden getoond. Eenzelfde correctie werd doorgevoerd bij de tewerkstellingscijfers voor de periode 2017-2023.

Naast de arbeidsongevallen van militairen zijn er nog andere arbeidsongevallen waarvoor Fedris tot op heden over geen enkel gegeven beschikt. Het gaat over volgende arbeidsongevallen:

- Lichte ongevallen moeten niet meer aangegeven worden aan de arbeidsongevallenverzekering maar moeten geregistreerd worden in dit eerstehulpregister. Als 'licht ongeval' moet worden beschouwd: een ongeval dat noch tot loonverlies, noch tot een (tijdelijke of blijvende) arbeidsongeschiktheid heeft geleid voor het slachtoffer, maar enkel zorgen heeft vereist die meteen na het ongeval werden toegediend op de plaats van uitvoering van de arbeidsovereenkomst (artikel 1, 4° KB 12 maart 2003). Ingeval van verergering van het licht ongeval, is de aangifteplicht opnieuw van toepassing. In dat geval doet de werkgever de aangifte binnen de acht dagen te rekenen vanaf de dag die volgt op die waarop hij werd geïnformeerd over de verergering van het licht ongeval.
- Arbeidsongevallen van zelfstandigen uit België en het buitenland.
- Arbeidsongevallen van gedetacheerde buitenlandse werknemers die gedekt zijn door het sociale zekerheidsstelsel van het land van herkomst.

Naast bovenstaande arbeidsongevallen is het ook mogelijk dat bepaalde ondernemingen niet alle arbeidsongevallen aangeven.

Verschillen tussen de private en publieke sector

Er zijn wel enkele belangrijke **verschillen tussen de gegevens van de private sector en de publieke sector**.

Voor de publieke sector worden geen betalingsgegevens overgemaakt aan Fedris. De betalingsgegevens voor de arbeidsongevallen in de private sector daarentegen, worden via een elektronische flux jaarlijks doorgestuurd naar Fedris vóór het einde van februari en hebben betrekking op het afgelopen boekjaar. Deze gegevensstroom betreft dus enkel de arbeidsongevallen uit 2024 waarvoor de betalingen ook effectief werden geboekt in 2024.

Deze flux betreffende de betalingsgegevens uit het afgelopen boekjaar (stroom 5951 uit Glossat II) bevat ook het voorziene percentage blijvende arbeidsongeschiktheid, dat sterk verschillend kan zijn tussen de verschillende verzekeringsinstellingen onderling.

Omwille van bovenstaande redenen werd besloten om de gevolgen van de arbeidsongevallen in dit jaarverslag voor 2024 op een andere manier te bepalen.

In het statistisch jaarverslag van 2024 dat zowel de arbeidsongevallen van de private sector als deze van de publieke sector bevat, wordt een volgend onderscheid gemaakt in de gevolgen van het arbeidsongeval. Men onderscheidt arbeidsongevallen:

- zonder gevolg;
- met tijdelijke arbeidsongeschiktheid die niet langer duurt dan 6 maand;
- met tijdelijke arbeidsongeschiktheid die langer duurt dan 6 maand;
- met een geregelde blijvende ongeschiktheid;
- met dodelijke afloop.

Om dit onderscheid te maken baseert men zich op de effectieve duur van de tijdelijke arbeidsongeschiktheid. Deze duurtijd wordt berekend op basis van de periodes van tijdelijke ongeschiktheid die zowel in de publieke sector als de private sector werden doorgestuurd via elektronische fluxen vóór het einde van juni 2025. Voor de periodes zonder einddatum werd 30 juni 2025 als einddatum genomen.

De opsplitsing tijdelijke arbeidsongeschiktheid van ‘minder’ en ‘meer’ dan 6 maanden werd gebaseerd op het criterium dat EUROSTAT hanteert om een arbeidsongeval als een ongeval met een blijvende arbeidsongeschiktheid te beschouwen.

De blijvende arbeidsongeschiktheid wordt gehaald uit de elektronische flux betreffende de regeling of het voorstel tot regeling van het arbeidsongeval. Voor de private sector wordt ook gekeken of er een vergoeding voor blijvende ongeschiktheid werd betaald door de verzekeringsonderneming.

Men maakt een onderscheid tussen arbeidsplaatsongevallen, arbeidswegongevallen en ongevallen ‘buiten de werkplek gebeurd, maar veroorzaakt door een derde tijdens de uitvoering van de taken van het slachtoffer’. Het betreft dan b.v. een politieagent(e) die in zijn/haar vrije tijd wordt aangevallen door iemand die hij/zij tijdens de ambtsuitoefening een bekeuring heeft gegeven. Alleen in de publieke sector worden de arbeidsongevallen veroorzaakt door derden als dusdanig aangegeven. Voor de private sector bestaat deze mogelijkheid niet.

Tot slot, bij elke grafiek in dit jaarverslag wordt aangegeven welke statistische tabel, jaargang 2024, de bron vormt voor de gebruikte gegevens, eventueel aangevuld met de gegevens van de RSZ. Indien er geen enkele statistische tabel de directe bron is voor de gebruikte gegevens in de grafiek, wordt dit aangeduid met “Gegevensbank Fedris”

1. Evolutie van de arbeidsongevallen

1.1. Evolutie van de aangiften

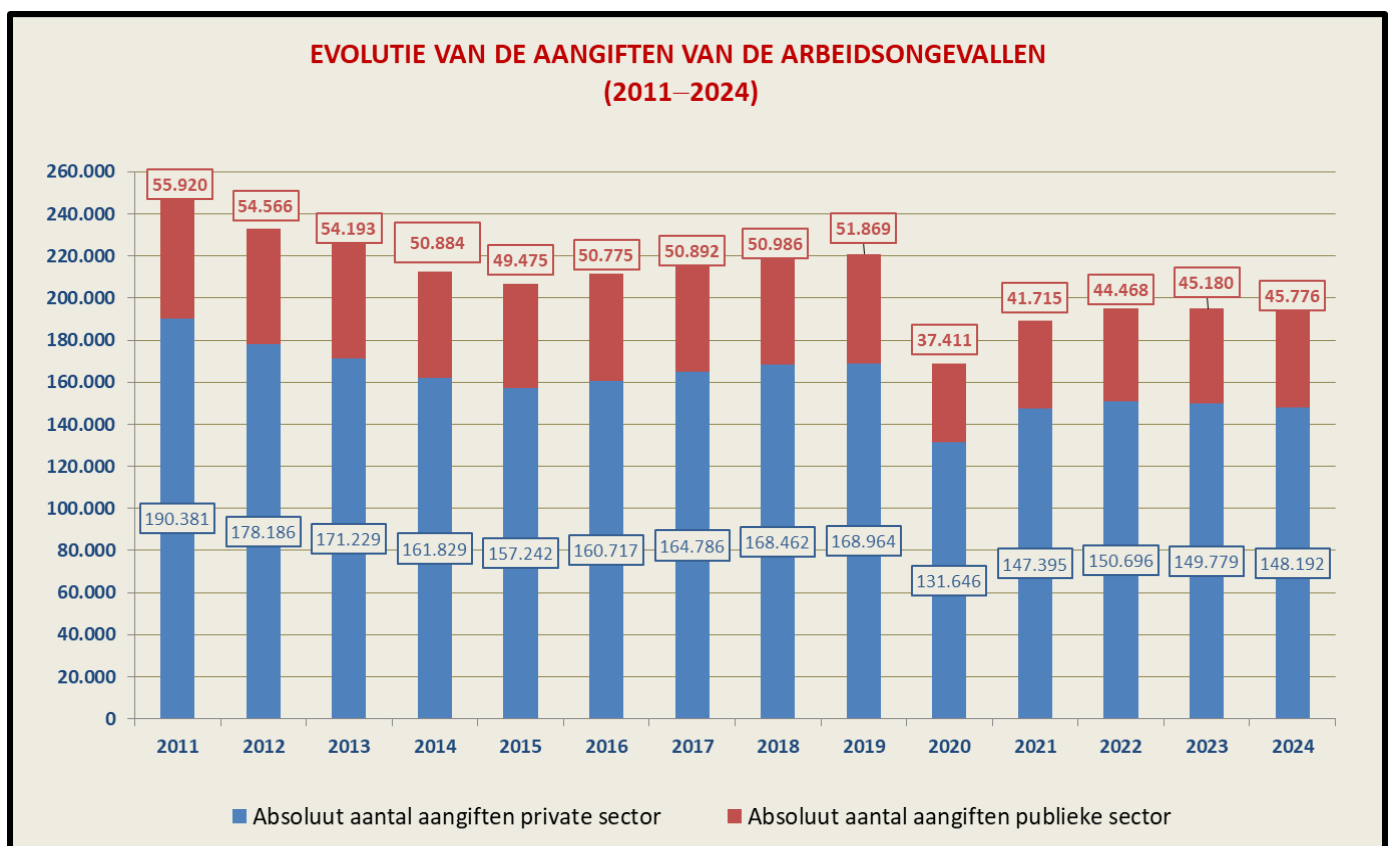
In 2024 werd in totaal, voor publieke en private sector samen, 193.968 arbeidsongevalsaangiften ingediend. Dit aantal daalt met 0,5 % in vergelijking met 2023 en blijft nog steeds beneden het niveau van 2019 met bijna 12 %.

Hoogstwaarschijnlijk werd het telewerk ook in 2024 verder aangehouden. Dit zou één van de redenen kunnen zijn waarom het aantal ongevallen op de arbeidsplaats en -weg nog ver beneden het niveau van 2019 blijft.

In de Grafiek 1.1.a wordt de evolutie van de ongevalsaangiften weergegeven met opsplitsing in publieke en private sector. In de private sector zijn er drie keer zo veel ongevalsaangiften in vergelijking met de publieke sector. Dit is evenredig met de tewerkstelling die ook in de private sector drie keer zo hoog is als in de publieke sector.

Het aantal aangiften stijgt in 2024 met 1,3 % in de publieke sector en daalt met 1 % in de private sector.

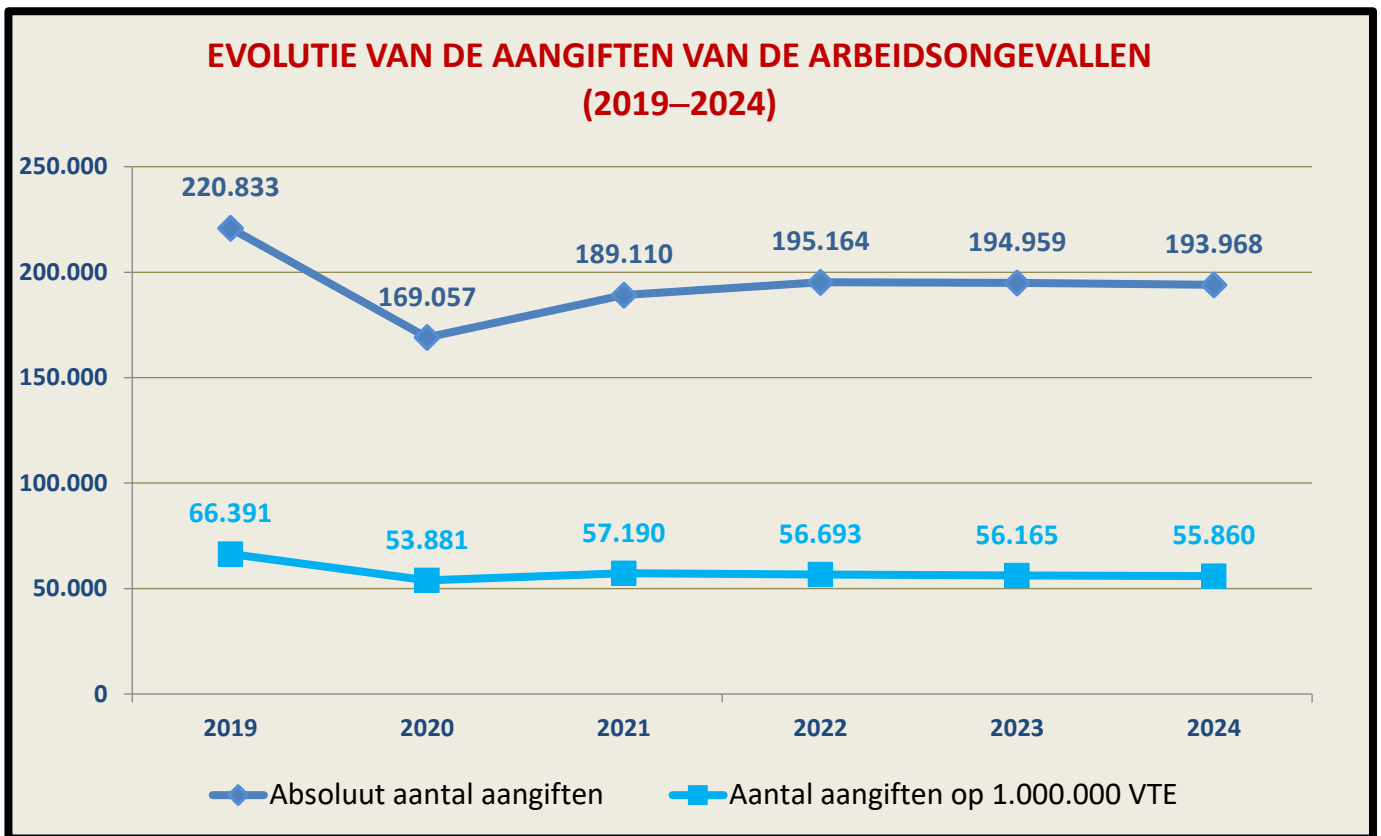
Grafiek 1.1.a: Evolutie van het absoluut aantal ongevalsaangiften voor de publieke en private sector (periode 2011–2024)

Bron: Tabel 1.1.1

In Grafiek 1.1.b wordt de evolutie van het aantal aangiften op 1.000.000 voltijdse equivalenten weergegeven. In 2024 waren er 55.860 arbeidsongevalsaangiften op 1.000.000 voltijdse equivalenten. Deze grafiek toont een daling van 0,5 % in 2024 t.o.v. 2023. Ook hier blijft deze graad in 2024 nog altijd 16 % beneden het niveau van 2019.

Grafiek 1.1.b: Evolutie van de (graad) ongevalsaangiften in de publieke en private sector samen (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 1.1.1 en gegevens RSZ

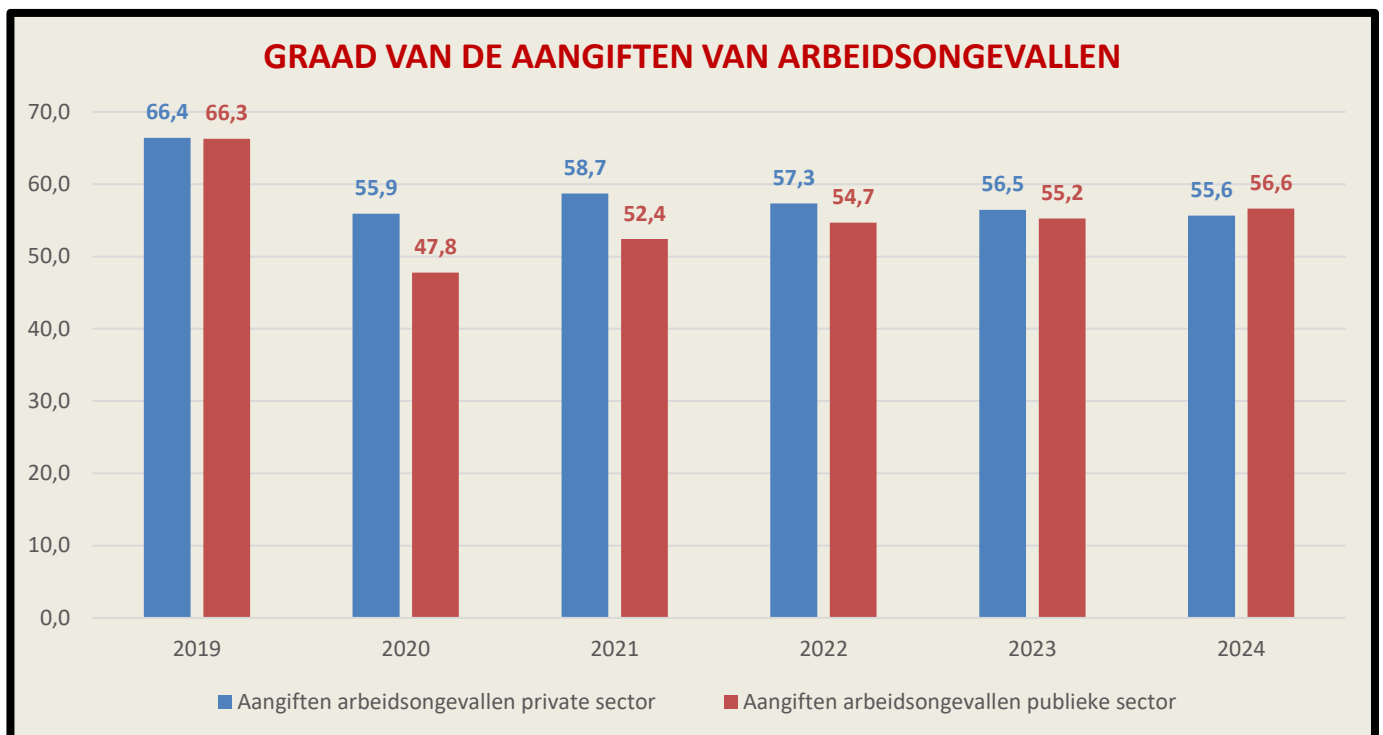
Tabel 1.1.a: Evolutie van de aangiften arbeidsongevallen in de private sector in relatie tot de evolutie van de werkgelegenheid in aantal VTE's voor de periode 2019–2024

Aangiften arbeidsongevallen private sector			
Jaar	VTE private sector (*)	Aangiften	Graad op 1000 VTE
2019	2.543.471	168.964	66,4
2020	2.354.227	131.646	55,9
2021	2.510.740	147.395	58,7
2022	2.629.042	150.696	57,3
2023	2.653.223	149.779	56,5
2024	2.664.079	148.192	55,6

Tabel 1.1.b: Evolutie van de aangiften arbeidsongevallen in de publieke sector in relatie tot de evolutie van de werkgelegenheid in aantal VTE's voor de periode 2019–2024

Aangiften arbeidsongevallen publieke sector			
Jaar	VTE publieke sector	Aangiften	Graad op 1.000 VTE
2019	782.785	51.869	66,3
2020	783.374	37.411	47,8
2021	795.960	41.715	52,4
2022	813.402	44.468	54,7
2023	817.958	45.180	55,2
2024	808.337	45.776	56,6

Grafiek 1.1.c: Evolutie van de graad van ongevalsaangiften op 1.000 VTE volgens publieke en private sector (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 1.1.1 en gegevens RSZ

Wanneer men de tewerkstelling, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE), in rekening brengt, stelt men vast dat de aangiftegraad, het aantal aangiften per 1.000 VTE, in 2024 gedaald is in de private sector met 1,5 %, maar gestegen is met 2,5% in de publieke sector ten opzichte van 2023.

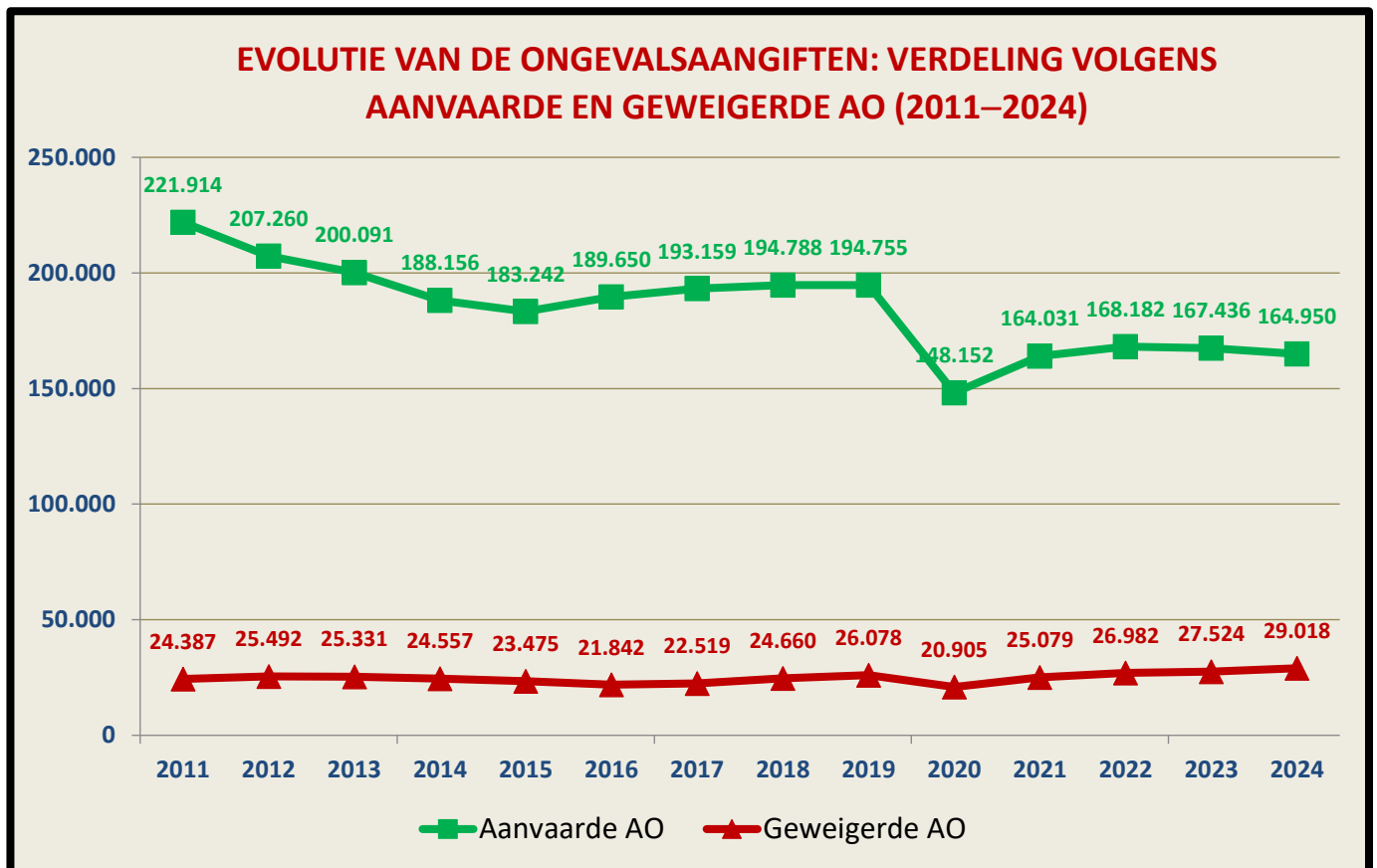
De graad van de arbeidsongevallenaangiften is in de private sector sterk gedaald in 2020, het jaar van de COVID-19 crisis. In 2021 is deze graad opnieuw gestegen om de volgende jaren geleidelijk aan terug te dalen.

1.2. Geweigerde en aanvaarde arbeidsongevallen

Het aantal aanvaarde arbeidsongevallen in de publieke en private sector samen is in 2024 heel lichtjes gedaald met 1,5 % ten opzichte van 2023. Dit aantal ligt nog steeds 14% beneden het aantal aanvaarde arbeidsongevallen in 2019.

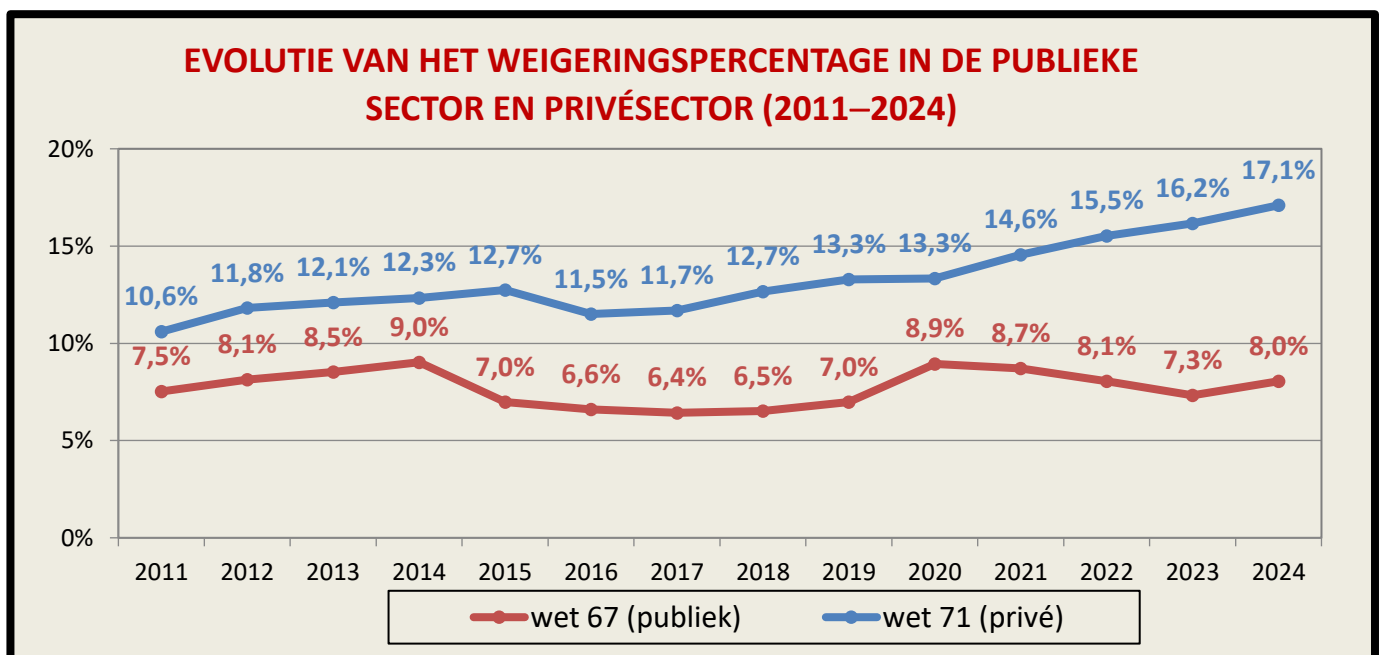
Het aantal geweigerde arbeidsongevallen daarentegen is in 2024 met 5,4 % gestegen in vergelijking met 2023.

Grafiek 1.2.a: Evolutie van het absoluut aantal aanvaarde en geweigerde aangiften in de publieke sector en private sector (periode 2011–2024)

Bron: Tabel 1.1.6

Grafiek 1.2.b: Vergelijking van de evolutie van het percentage geweigerde aangiften tussen de publieke sector en private sector (periode 2011–2024)

Bron: Tabellen 1.1.2 en 1.1.4

Het weigeringspercentage in de publieke sector toont tijdens de periode 2020-2023 een licht dalende tendens, na een uitgesproken stijging in 2020 ten opzichte van 2015-2019. In 2024 zet zich opnieuw een toename in. In de private sector is daarentegen sprake van een gestage stijging over vrijwel de volledige periode 2011-2024.

In 2024 nam het aantal geweigerde arbeidsongevallen in de private sector met 5,4% toe ten opzichte van 2023. Ook in 2023 was reeds een verdere stijging merkbaar (+2% tegenover 2022). Deze evolutie is voornamelijk toe te schrijven aan de arbeidswegongevallen.

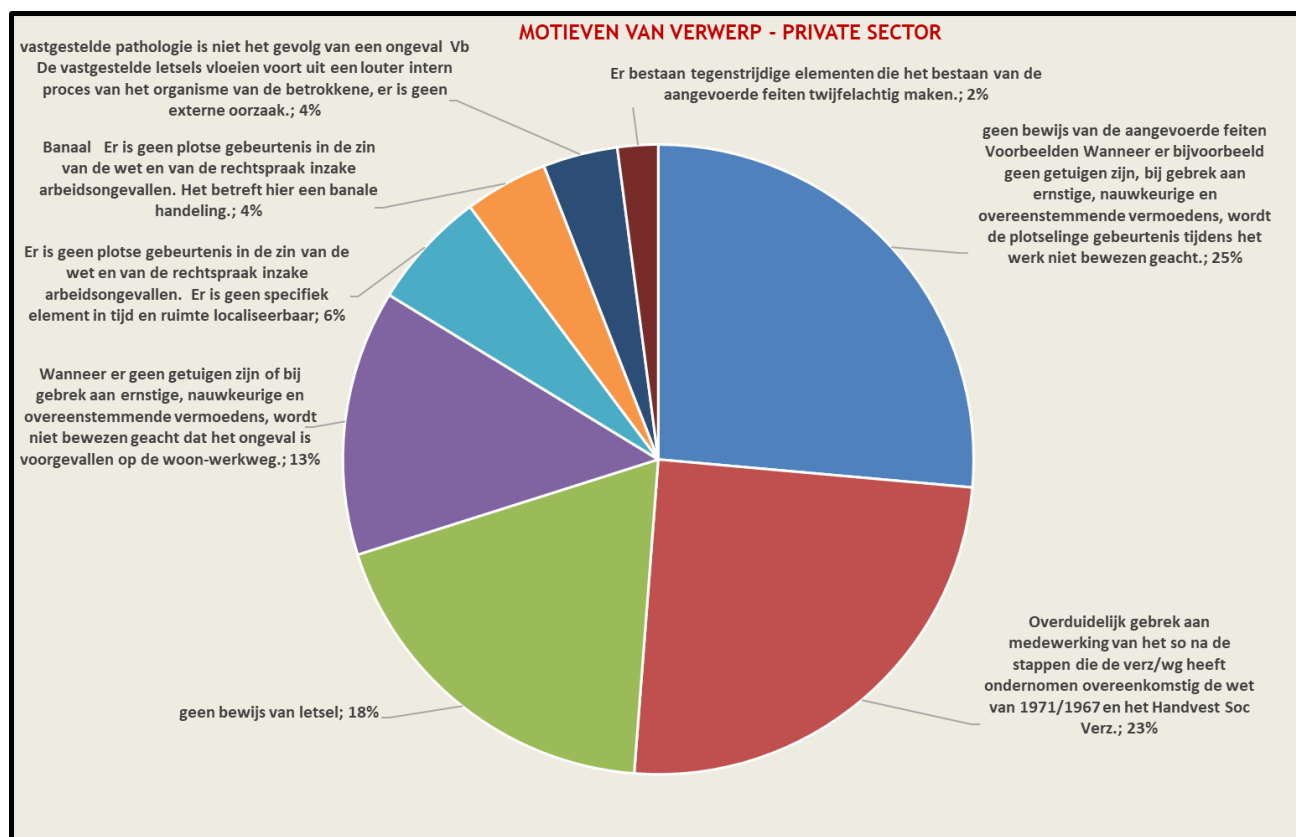
Het aantal weigeringen bij de arbeidswegongevallen steeg in 2024 met meer dan 10% vergeleken met 2023. Vooral twee motieven voor weigering kenden een duidelijke toename:

- **Overduidelijk gebrek aan medewerking van het slachtoffer** na de stappen die door de verzekeraar of werkgever zijn ondernomen overeenkomstig de wet van 1971 en het Handvest van de Sociaal Verzekerde (+11%).
- **Ontbreken van getuigen of van ernstige, nauwkeurige en overeenstemmende vermoedens** waaruit kan worden afgeleid dat het ongeval heeft plaatsgevonden op de arbeidsweg (+14%). Dit motief wordt op de arbeidsplaats slechts beperkt toegepast.

Samen vertegenwoordigen deze twee motieven 73% van alle weigeringen bij arbeidswegongevallen.

Voor arbeidsplaatsongevallen bleef de stijging van het aantal weigeringen in 2024 beperkt tot 1,7%. Het belangrijkste motief voor weigering (**geen bewijs van de aangevoerde feiten**, goed voor 33% van de weigeringen) daalde in 2024 met 1,2% ten opzichte van 2023. Het tweede belangrijkste motief (**overduidelijk gebrek aan medewerking van het slachtoffer**, 22% van de weigeringen) nam daarentegen toe met 5,5%.

Grafiek 1.2.c: Motieven van weigering in de private sector - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 1.2.c geeft een overzicht van de meest voorkomende redenen waarom aangiften geweigerd worden in de private sector.

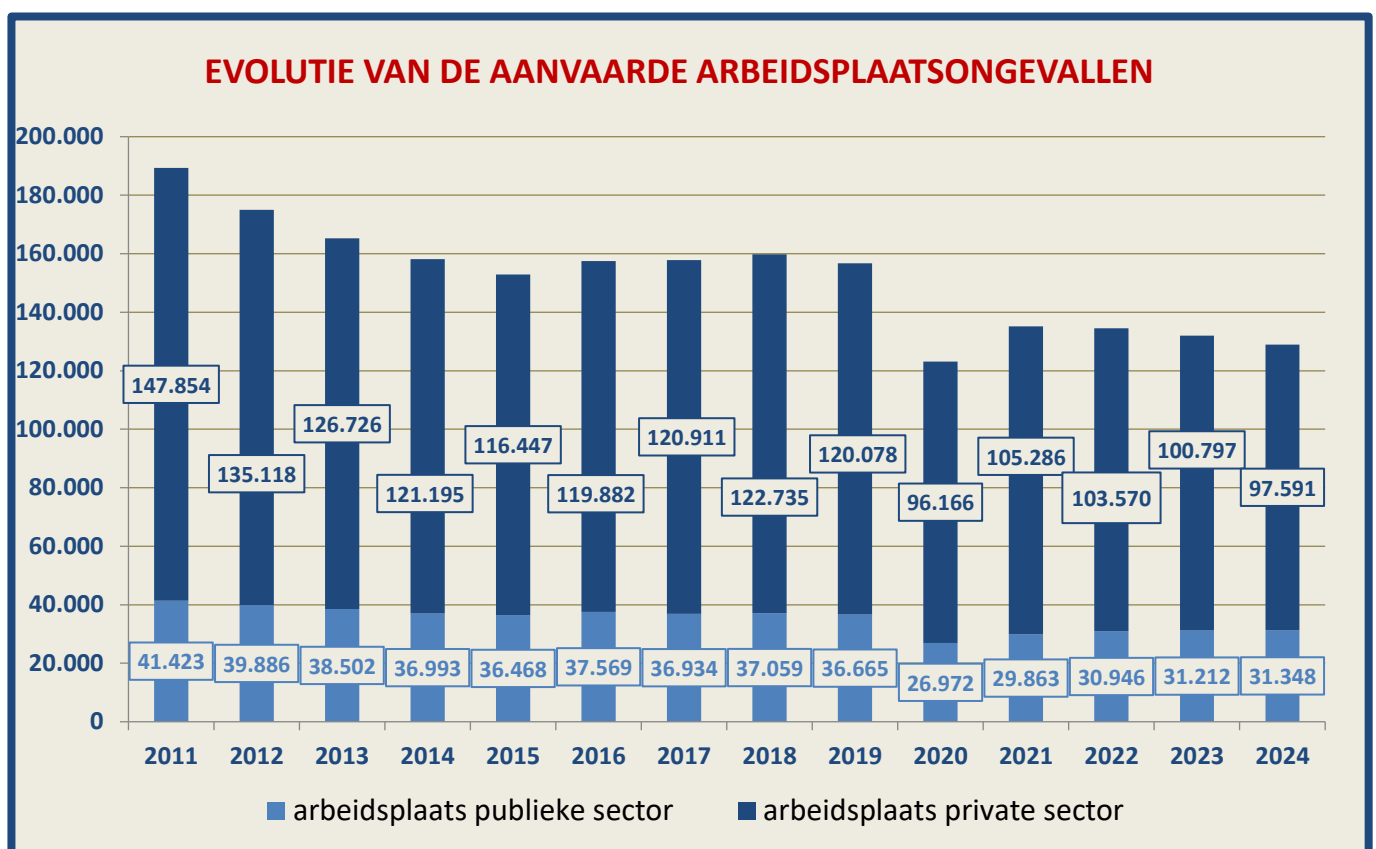
1.3. Arbeidsplaats- en arbeidswegongevallen

Het totaal aantal aanvaarde arbeidsplaatsongevallen in 2024 bedraagt 128.939 en is, voor de publieke en private sector samen, met 2,3 % gedaald in 2024 ten opzichte van 2023. Dit aantal blijft nog steeds bijna 18 % beneden het aantal van 2019.

Het aantal aanvaarde arbeidsplaatsongevallen in de private sector bedraagt 97.591 in 2024 en is met 3,2 % gedaald ten opzichte van 2023.

Het aantal aanvaarde arbeidsplaatsongevallen in de publieke sector bedraagt 31.348 in 2024 en is met 0,4 % toegenomen opzichte van 2023.

Grafiek 1.3.a: Evolutie van de aanvaarde arbeidsplaatsongevallen voor de publieke en private sector (periode 2011–2024)

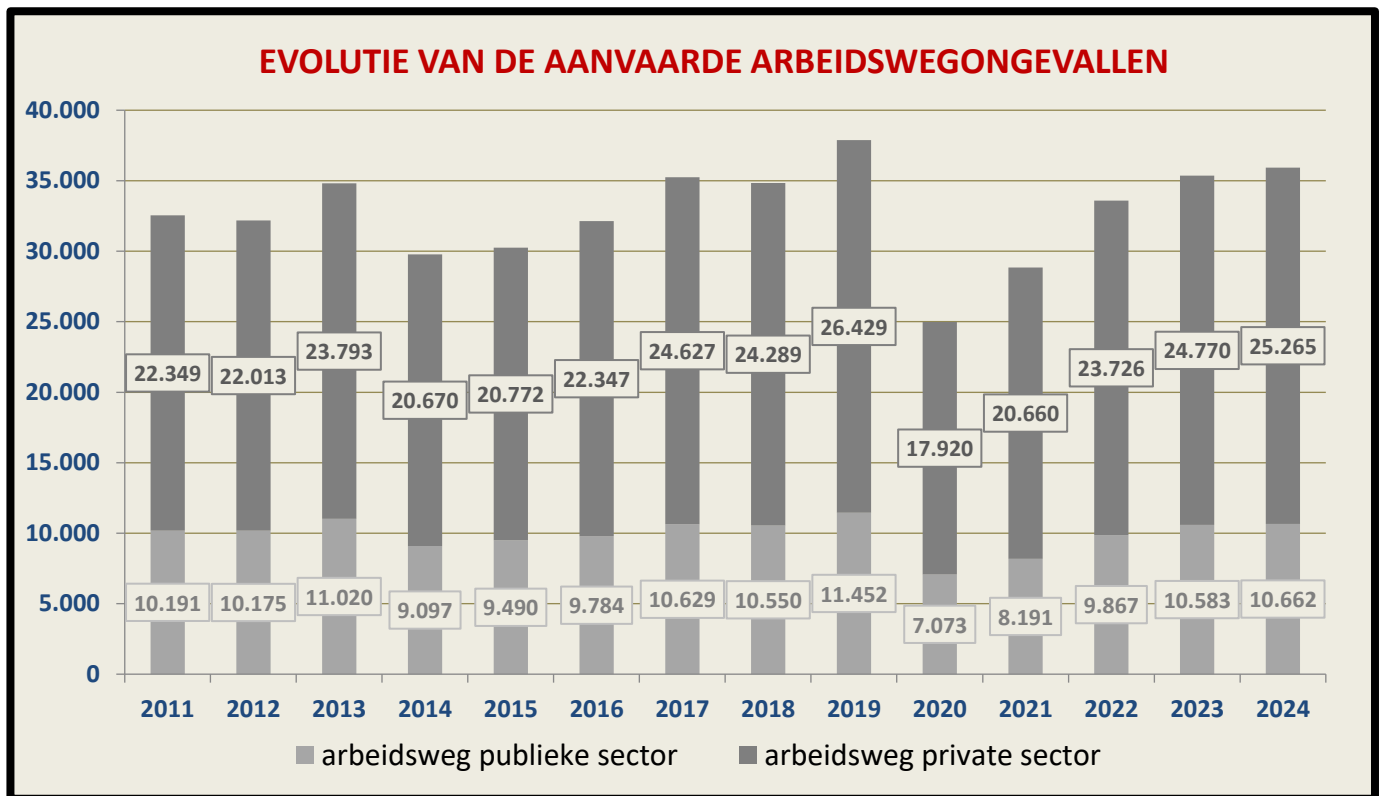
Bron: Tabellen 1.3.1 en 1.3.2

Het totaal aantal aanvaarde arbeidswegongevallen bedraagt 35.927 en is met 1,6 % toegenomen ten opzichte van 2023. Dit aantal blijft nog steeds 5,2 % beneden het aantal van 2019 maar blijft wel sinds de COVID-19 crisis toenemen.

Het aantal aanvaarde arbeidswegongevallen in de private sector bedraagt 25.265 in 2024 en is met 2 % toegenomen ten opzichte van 2023.

Het aantal aanvaarde arbeidswegongevallen in de publieke sector bedraagt 10.662 in 2024 en is met 0,75 % toegenomen opzichte van 2023.

Grafiek 1.3.b: Evolutie van de aanvaarde arbeidswegongevallen voor de publieke en private sector (periode 2011–2024)

Bron: Tabellen 1.3.1 en 1.3.2

1.4. De (bijzonder) ernstige arbeidsongevallen in de private sector

We beschouwen hier enkel de arbeidsongevallen in de private sector, omdat het voorziene percentage blijvende ongeschiktheid, wat bepalend is voor de ernst van het ongeval, in de publieke sector niet wordt meegedeeld.

Ongevallen op de weg van en naar het werk vallen buiten de definitie. Bijgevolg zijn de extra formaliteiten van ernstige arbeidsongevallen hierop nooit van toepassing.

Een arbeidsongeval dat aanleiding heeft gegeven tot de **dood**, wordt steeds als **ernstig** beschouwd.

Een arbeidsongeval dat geen aanleiding heeft gegeven tot de dood, wordt enkel als ernstig beschouwd indien het in direct verband staat met:

- Ofwel een afwijkende gebeurtenis uit Bijlage I.6-1 van de codex over het welzijn op het werk;
- Ofwel een betrokken voorwerp uit Bijlage I.6-2 van dezelfde codex.

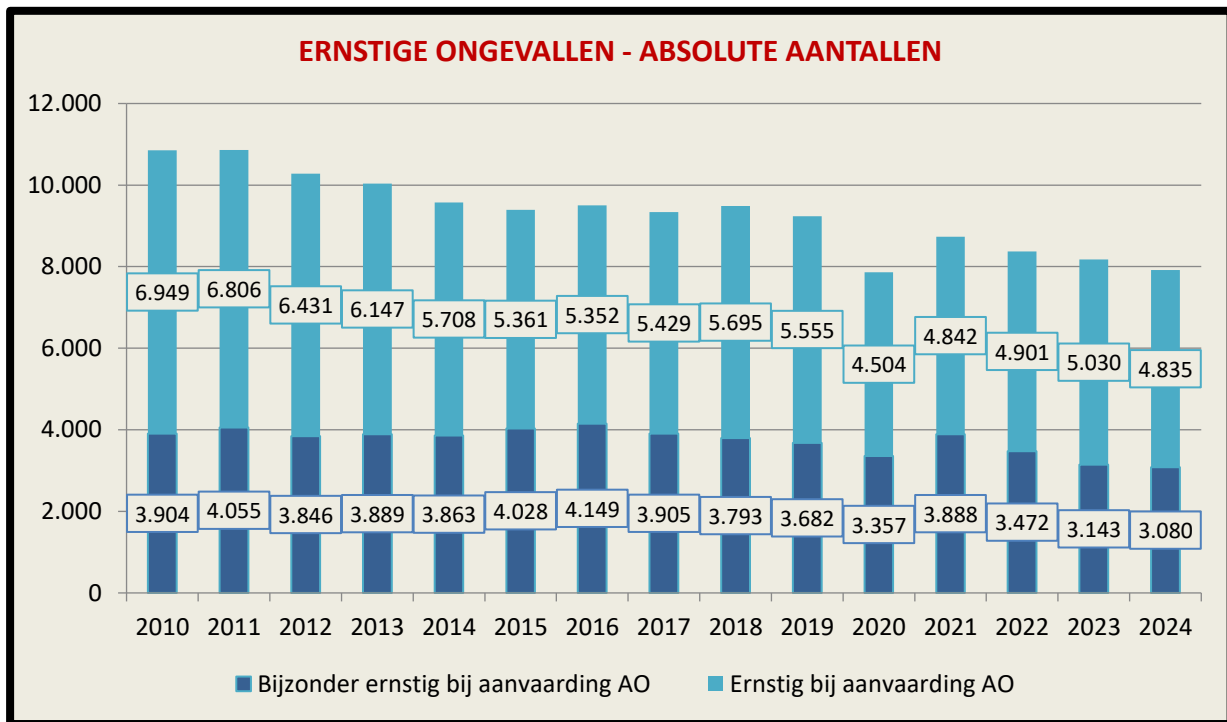
Bovendien moet het arbeidsongeval dan aanleiding gegeven hebben tot:

- Ofwel een blijvend letsel;
- Ofwel een tijdelijk letsel uit Bijlage I.6-3 van de codex.

De Bijlagen I.6-1–3 van de codex waarnaar hierboven wordt verwezen zijn opgenomen in Bijlage 1 van dit document.

De onderstaande 2 grafieken zijn gebaseerd op de gegevens die de verzekeringsmaatschappij heeft doorgestuurd op het ogenblik dat de aangifte van het arbeidsongeval aanvaard werd.

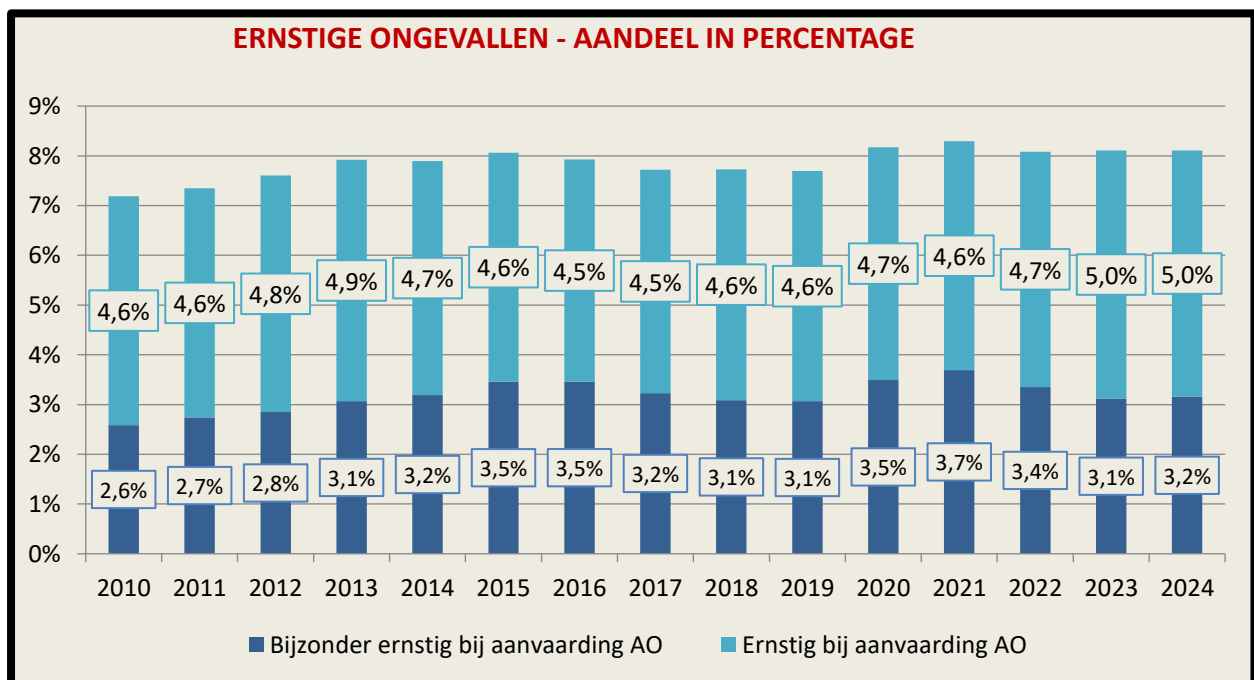
Grafiek 1.4.a: Evolutie van het absoluut aantal ernstige arbeidsplaatsongevallen in de private sector (periode 2010–2024)

Bron: Tabel 1.6.1

Grafiek 1.4.a geeft het absolute aantal ernstige en zeer ernstige arbeidsplaatsongevallen weer en toont aan dat het absoluut aantal arbeidsongevallen daalt met de jaren.

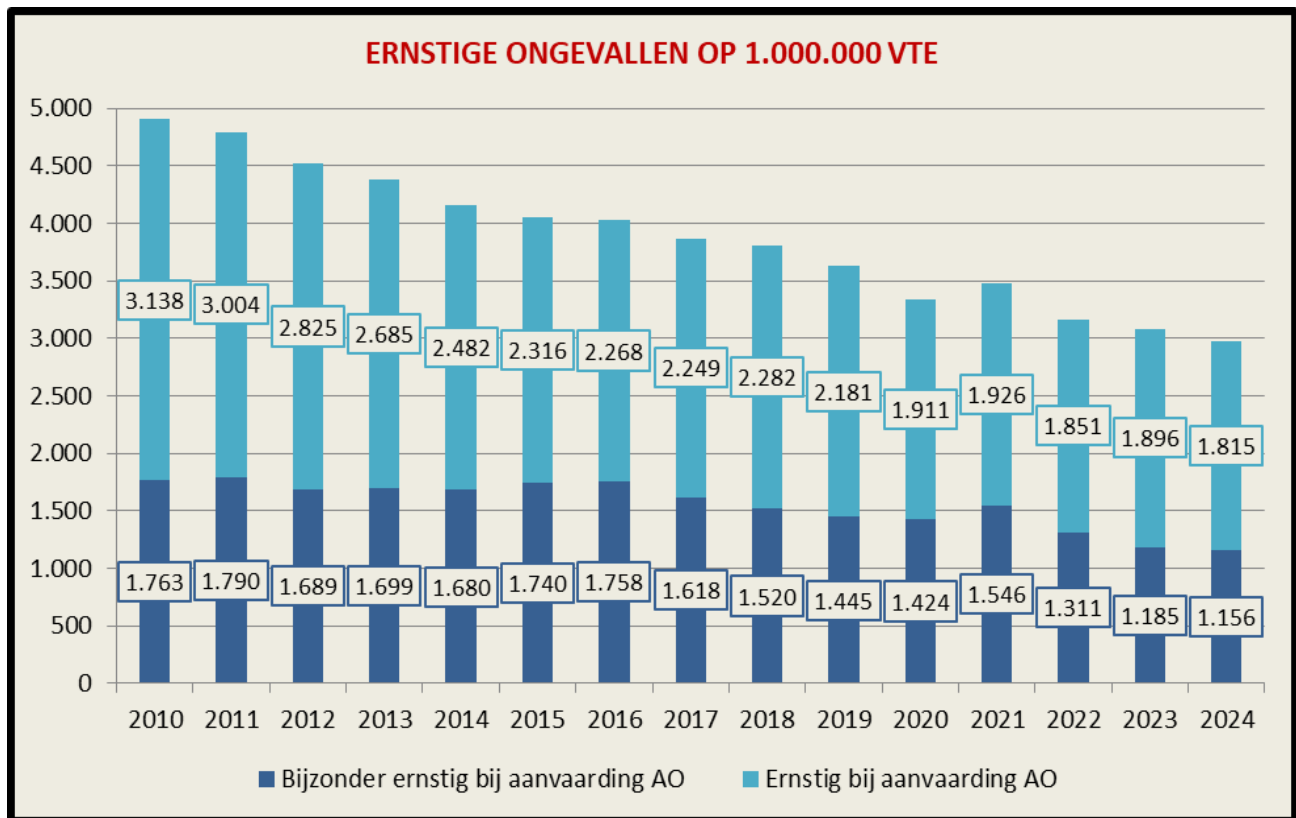
Grafiek 1.4.b: Evolutie van het aandeel in percentage van de ernstige arbeidsplaatsongevallen in de private sector (periode 2010–2024)

Bron: Tabel 1.6.1

Bovenstaande grafiek toont het procentueel deel dat de ernstige en zeer ernstige arbeidsplaatsongevallen uitmaken t.o.v. het totaal van het aantal arbeidsplaatsongevallen.

Grafiek 1.4.c: Evolutie van de ernstige arbeidsplaatsongevallen op 1.000.000 VTE in de private sector (periode 2010–2024)

Bron: Tabel 1.6.2

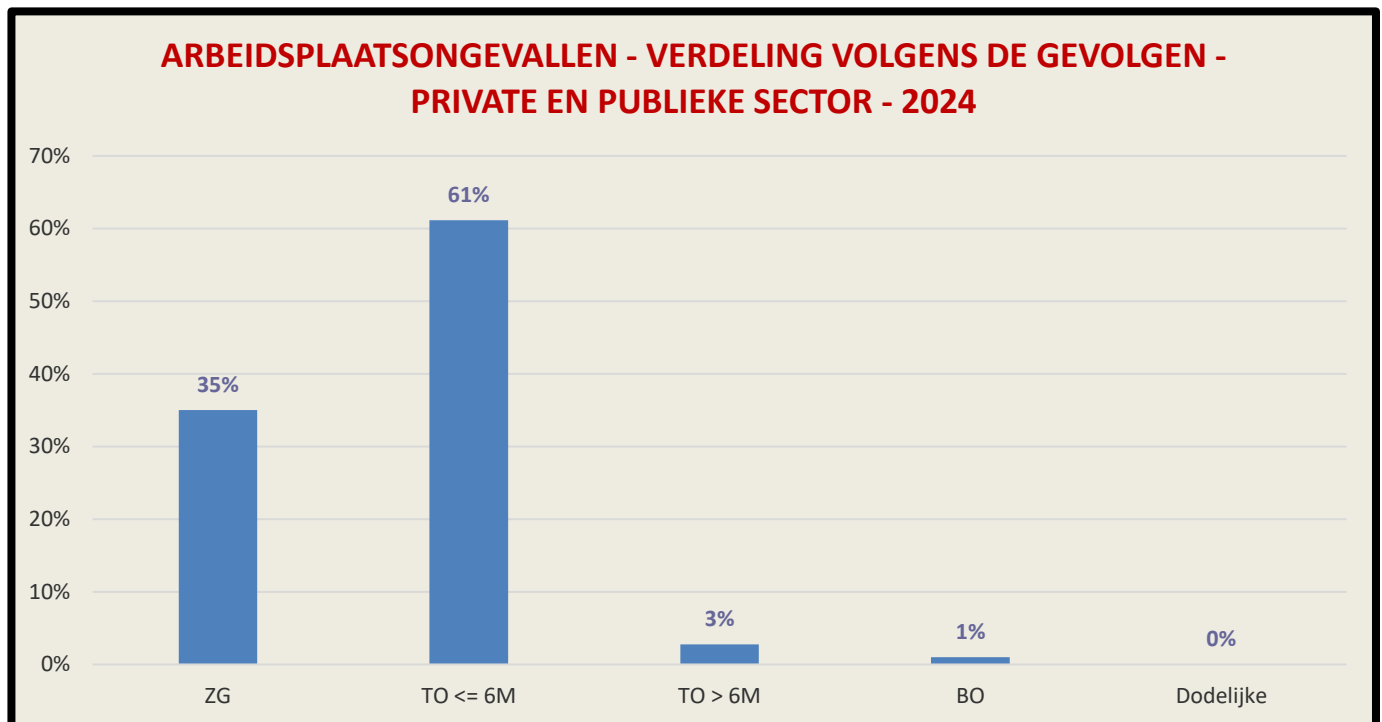
Deze dalende trend is nog duidelijker in Grafiek 1.4.c waar rekening gehouden wordt met de tewerkstelling. Het aantal ernstige arbeidsplaatsongevallen op 1.000.000 VTE (1.815) is in 2024 met 4,3% gedaald ten opzichte van het aantal in 2023 (1.896). Het aantal bijzonder ernstige arbeidsplaatsongevallen op 1.000.000 VTE in 2024 (1.156) eveneens met 2,4% gedaald t.o.v. 2023 (1.185).

In 2024 gebeurden er in totaal 3 ernstige (ernstige + bijzonder ernstige) arbeidsongevallen op 1.000 VTE in de private sector. In 2010 waren dat er nog 5 op 1.000 VTE.

2. Gevolgen van de arbeidsongevallen voor de publieke en private sector samen

2.1. Arbeidsplaatsongevallen - private en publieke sector samen

Grafiek 2.1.a: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - private en publieke sector samen - 2024

Bron: Tabel 2.3.1

Deze verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen werd vastgelegd op 30 juni 2025. Alle periodes tijdelijke ongeschiktheid die op dat ogenblik gekend en aanvaard waren, werden in rekening gebracht om de duurtijd van de tijdelijke ongeschiktheid te berekenen. Periodes van tijdelijke ongeschiktheid die op 30 juni 2025 geen einddatum hadden, werden op deze datum afgebakend.

Wat de arbeidsplaatsongevallen van 2024 betreft, volgt uit bovenstaande grafiek dat:

- 35% van de arbeidsplaatsongevallen geen gevolgen heeft ;
- 61% een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 3% van de arbeidsplaatsongevallen een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 1% werd geregeld met een blijvende ongeschiktheid;
- er 41 dodelijke arbeidsplaatsongevallen gebeurden die 0,004% uitmaken van het geheel.

Over het percentage van de arbeidsongevallen met een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg die langer duurt dan 6 maanden en de arbeidsongevallen met een blijvende arbeidsongeschiktheid kan men op 30 juni 2025 nog geen zekere uitspraak doen. Een groot deel van deze ernstige arbeidsplaatsongevallen is op dit ogenblik nog niet geconsolideerd. Dit betekent dat de letsels van deze arbeidsongevallen nog steeds kunnen wijzigen.

Uit cijfers blijkt dat het toch wel 4 à 5 jaar duurt vooraleer men een uitspraak kan doen over het al dan niet blijvend karakter van de letsels.

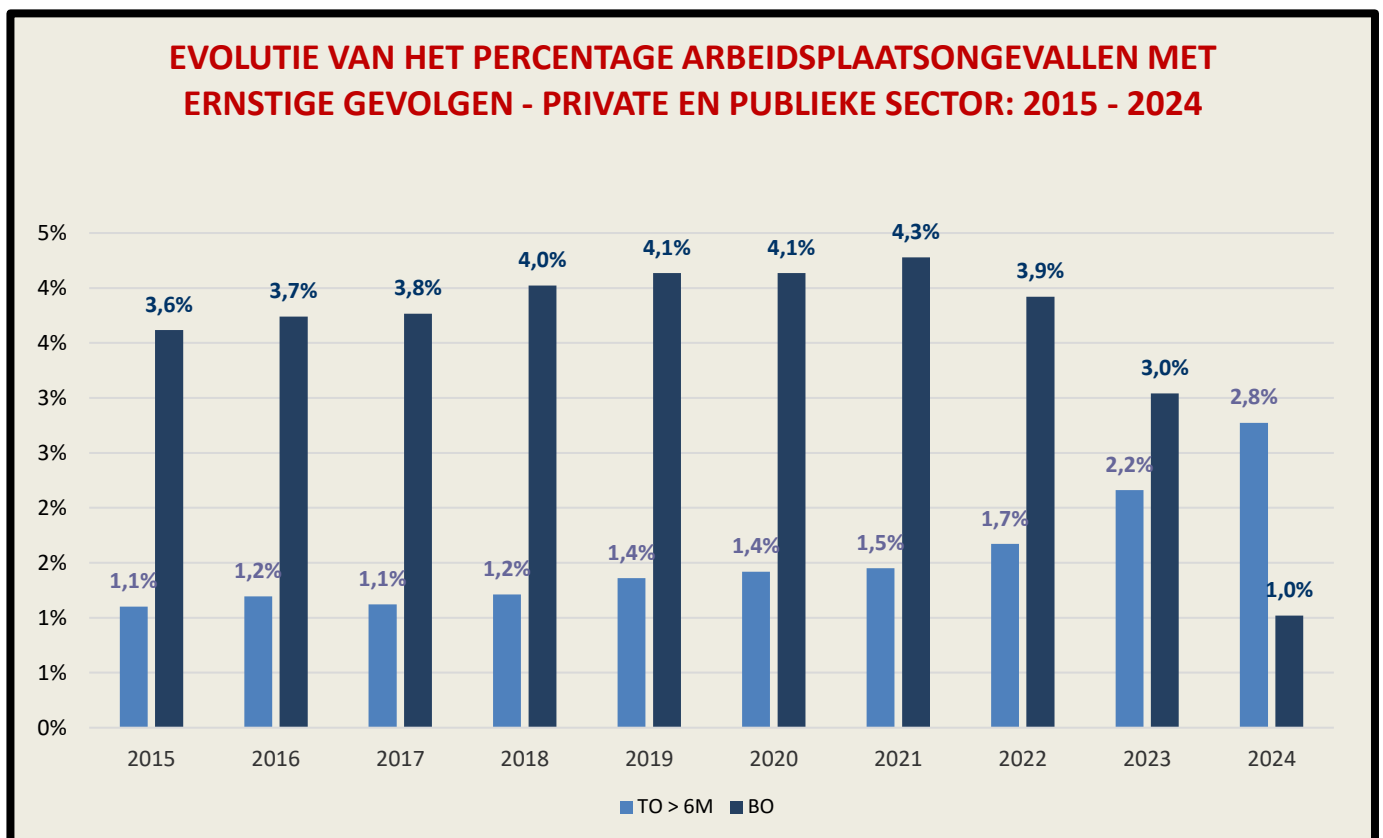
Wanneer men op 30 juni 2025 de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen van 2021 bekijkt, stelt men vast dat:

- 32,1 % van de arbeidsplaatsongevallen geen gevolgen heeft;
- 62,2 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 1,5% een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 4,3% geregeld werd met een blijvende arbeidsongeschiktheid.
- er 49 dodelijke arbeidsplaatsongevallen gebeurden die 0,004% uitmaken van het geheel.

Men kan echter nog geen uitspraak doen over de evolutie van deze aandelen voor de arbeidsongevallen van 2022, 2023 en 2024 omdat deze nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025, aangezien de letsels van deze ongevallen op 30 juni 2025 nog niet geconsolideerd waren en nog kunnen wijzigen.

Om dit te illustreren wordt in de volgende grafiek de evolutie weergegeven van deze verdeling volgens gevolgen over de periode van 2015 tot 2024.

Grafiek 2.1.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid private en publieke sector samen - (periode 2015–2024)

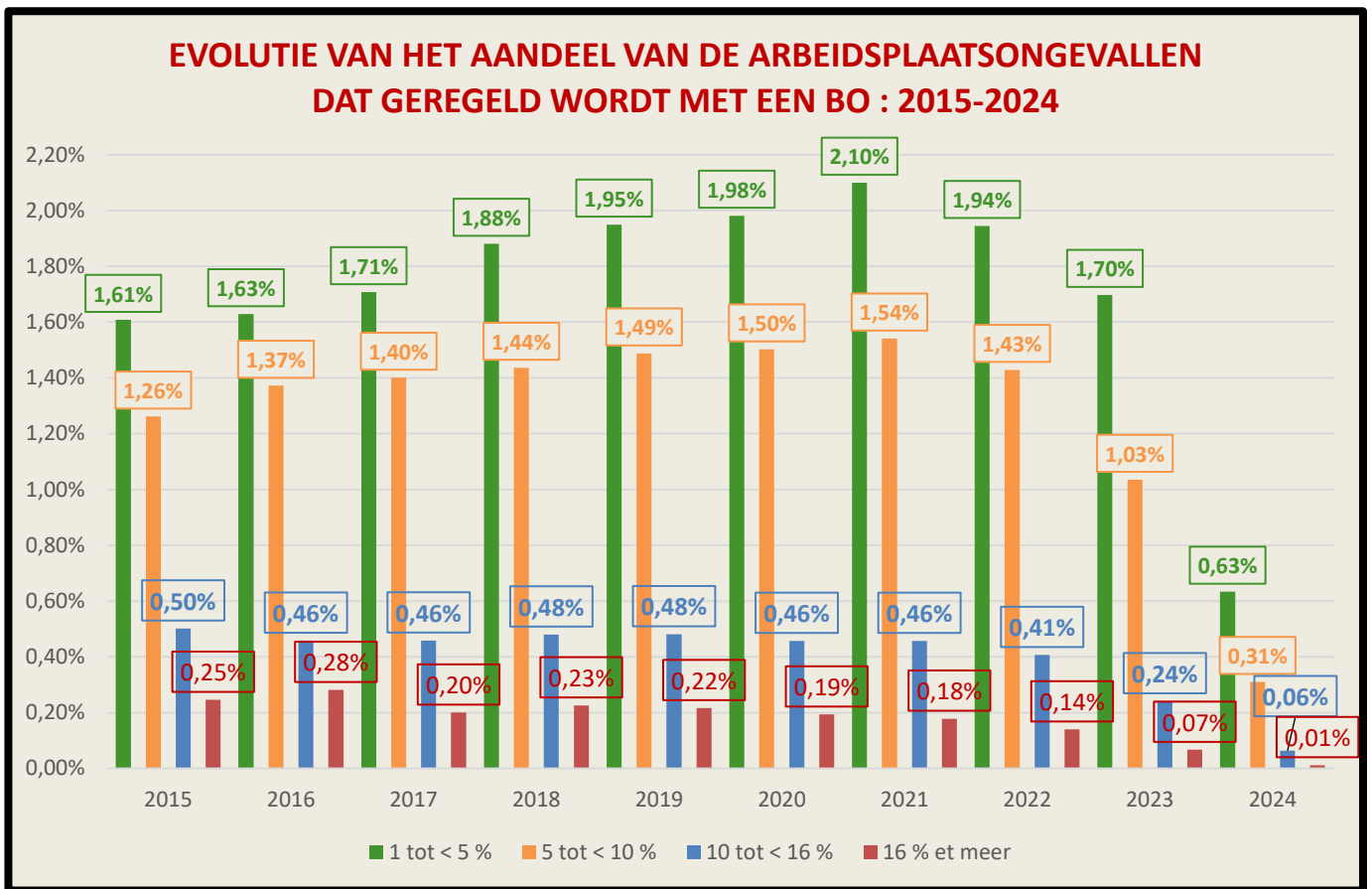

Bron: Tabel 2.3.1

Wat men wel kan besluiten is dat het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen met ernstige gevolgen licht toegenomen is van 4,7 % in 2015 tot 5,8 % in 2021. Ongeveer 1 tot 1,5 % heeft uiteindelijk een tijdelijke ongeschiktheid van meer dan 6 maanden tot gevolg en ongeveer 4 % wordt geregeld met een blijvende ongeschiktheid.

Over de aandelen in 2022, 2023 en 2024 kan men nog geen vaste conclusies trekken omdat de ernstige arbeidsongevallen nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

Grafiek 2.1.c: Evolutie van het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen dat geregeld wordt met een blijvende arbeidsongeschiktheid - private en publieke sector - periode 2015–2024

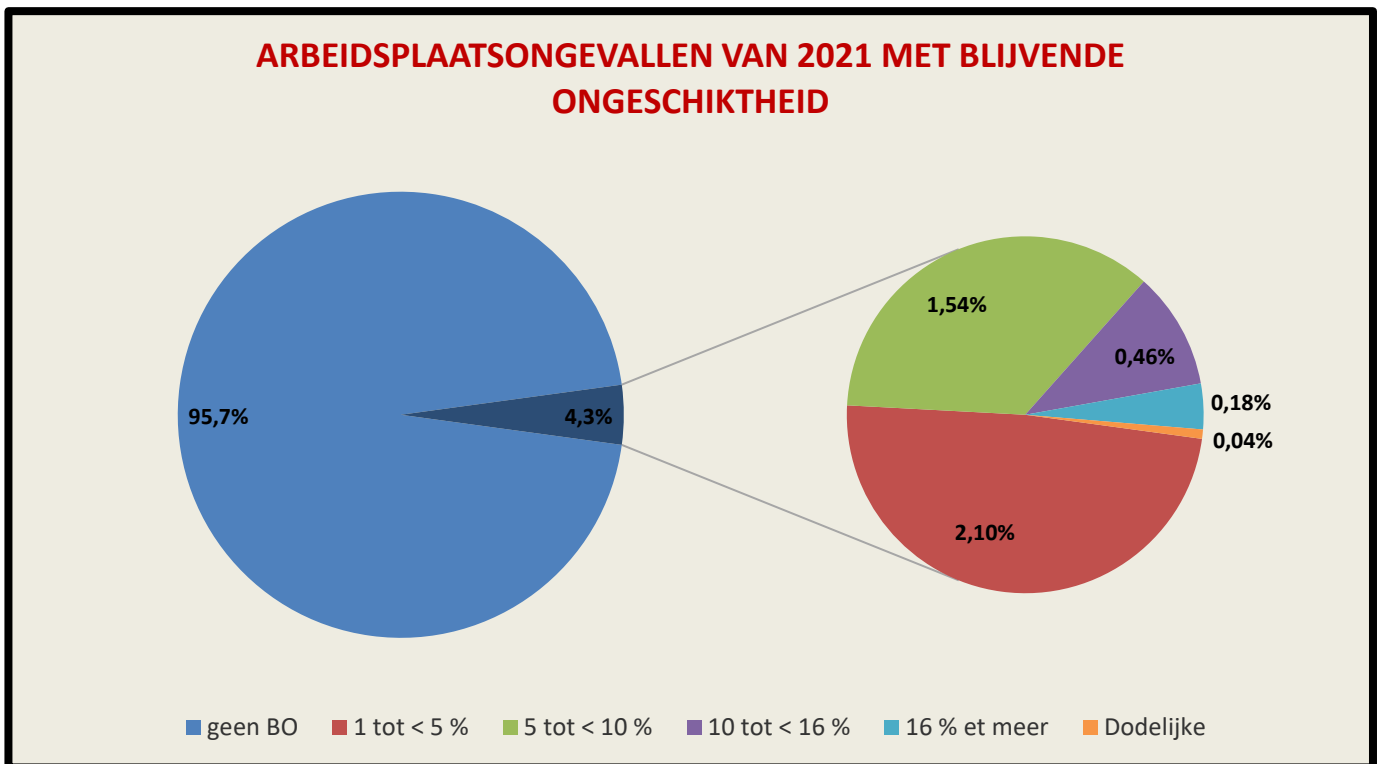

Bron: Tabel 2.3.3

Uit bovenstaande grafiek kan men afleiden dat het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen dat geregeld wordt met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 1 tot 5% toegenomen is vanaf 2015 tot en met 2021. Dit geldt ook voor de arbeidsplaatsongevallen met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 5 tot 10%. Het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen dat geregeld wordt met een blijvende ongeschiktheid van 10 tot 16 % daalt lichtjes over de jaren 2015-2021. Dit geldt ook voor het aandeel dat geregeld wordt met meer dan 16 % BAO.

Men kan echter nog geen uitspraak doen over de evolutie van deze aandelen voor de arbeidsongevallen van 2022, 2023 en 2024 omdat deze nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

Grafiek 2.1.d: Verdeling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidsplaatsongevallen van 2021 - private en publieke sector

Bron: Tabel 2.3.3

Om een idee te hebben van de graad van de blijvende arbeidsongeschiktheid die wordt toegekend bij de regelingen van de arbeidsplaatsongevallen, moet men de arbeidsongevallen van 2021 beschouwen. Uit bovenstaande grafiek is duidelijk dat 4,3% van de arbeidsplaatsongevallen een blijvende ongeschiktheid tot gevolg heeft.

De verdeling van de graad van de **geregelde blijvende arbeidsongeschiktheid** en de dodelijke arbeidsplaatsongevallen is als volgt:

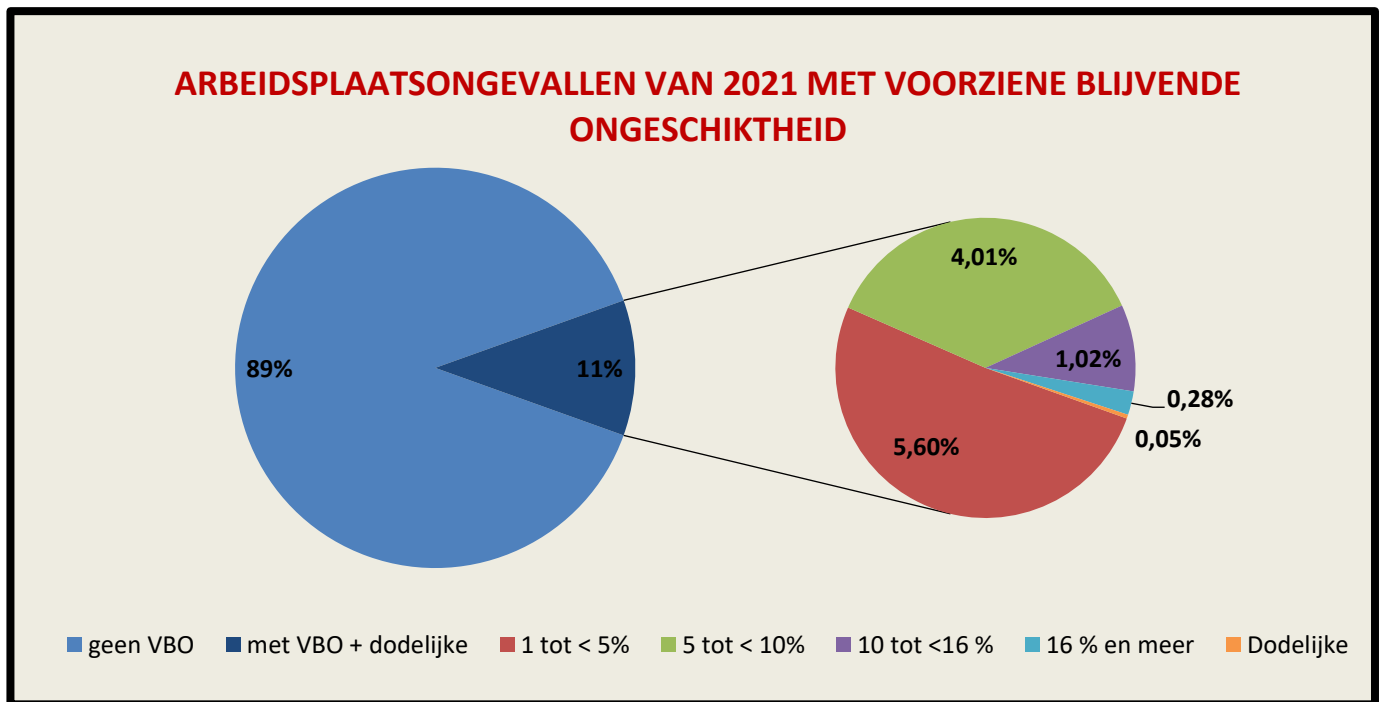
- 2,1 % wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 1% en 5%;
- 1,5 % wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 5% en 10%;
- 0,5 % wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 10% en 16%;
- 0,2 % wordt geregeld met een blijvend percentage van meer dan 16%;
- 0,04 % is dodelijk.

Wanneer echter dezelfde analyse wordt gedaan volgens de graad van de voorziene blijvende ongeschiktheid, bekomt men een enigszins ander beeld. De graad van de voorziene blijvende ongeschiktheid wordt bepaald door de verzekeringsmaatschappijen en die dient voor het vastleggen van de financiële reserves. Uit onderstaande Grafiek 2.1.e blijkt dat voor bijna 11% van de arbeidsplaatsongevallen een voorziene graad van blijvende ongeschiktheid wordt gereserveerd. Dit is 7% hoger dan de werkelijke geregelde graad in 2021.

De verdeling van de graad van **voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid** en de dodelijke arbeidsplaatsongevallen is als volgt voor 2021:

- Voor 5,6 % wordt een blijvend percentage tussen 1% en 5% voorzien;
- Voor 4 % wordt een blijvend percentage tussen 5% en 10% voorzien;
- Voor 1 % wordt een blijvend percentage tussen 10% en 16% voorzien;
- Voor 0,3 % wordt een blijvend percentage van meer dan 16% voorzien;
- 0,05 % is dodelijk.

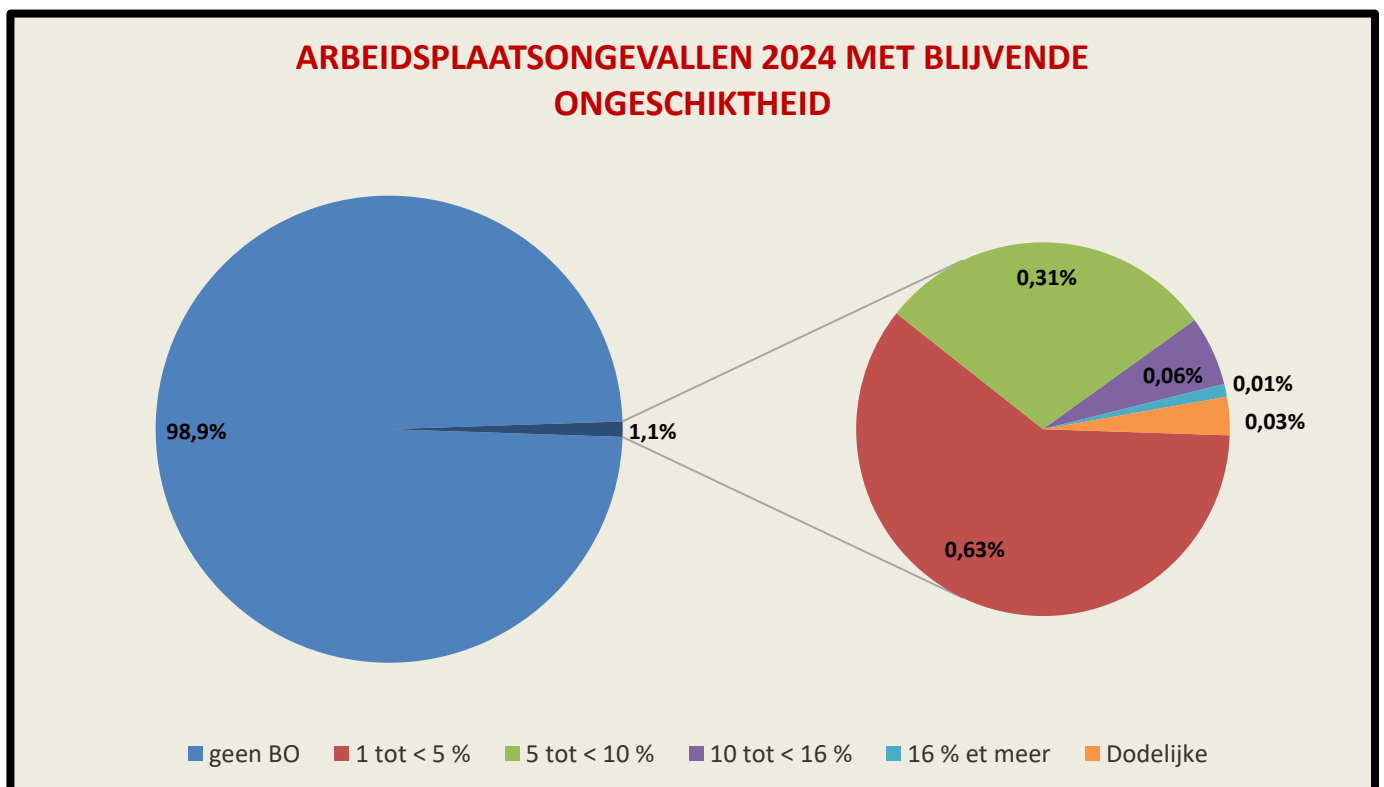
Grafiek 2.1.e: Verdeling van de graad van voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidsplaatsongevallen van 2021 - private sector

Bron: Tabel 2.4.1

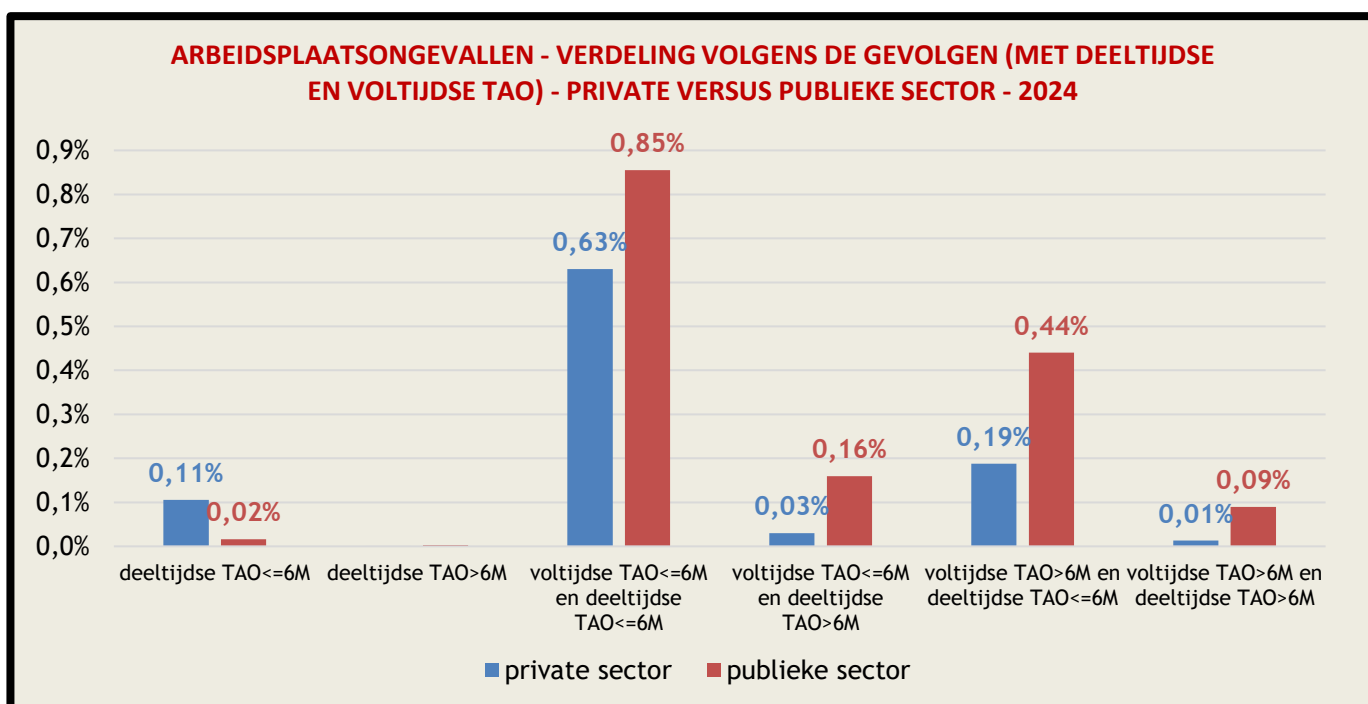
De onderstaande grafiek geeft de verdeling van de graad van de blijvende arbeidsongeschiktheid uit de regelingen van de arbeidsplaatsongevallen van 2024 weer. Hieruit is duidelijk dat nog niet alle arbeidsplaatsongevallen van 2024 geregeld werden. Slechts 1 % werd geregeld.

Grafiek 2.1.f: Verdeling van de graad van de geregelde blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidsplaatsongevallen van 2024 - private en publieke sector

Bron: Tabel 2.3.3

Grafiek 2.1.g: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - private sector (met deeltijdse en voltijdse TAO) - private versus publieke sector - 2024

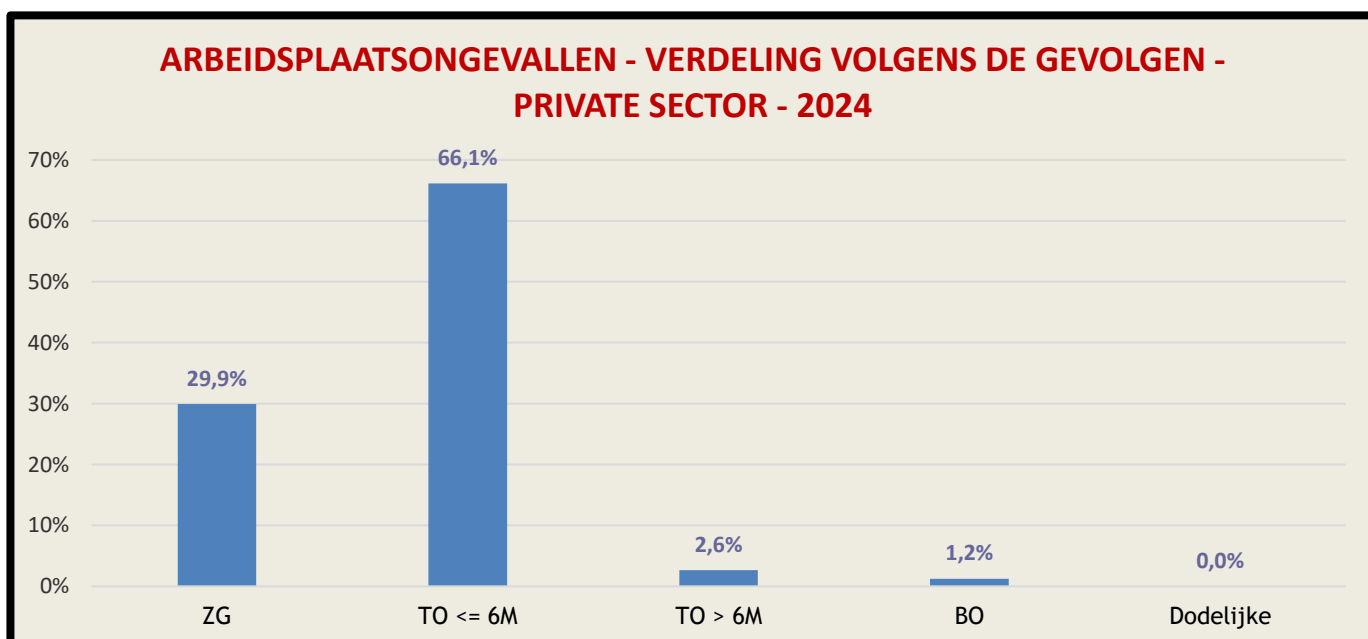
Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 2.1.g toont aan dat slechts 0,86% van alle arbeidsplaatsongevallen in de private sector een combinatie hebben van een voltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid, meestal gevolgd door een deeltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid. In de publieke sector bedraagt dit percentage iets meer, namelijk 1,5%.

0,11% van alle arbeidsplaatsongevallen in de private sector heeft uitsluitend een periode van deeltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid van minder dan 6 maanden tot gevolg.

2.2. Arbeidsplaatsongevallen - private sector

Grafiek 2.2.a: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - private sector - 2024

Bron: Tabel 2.2.1

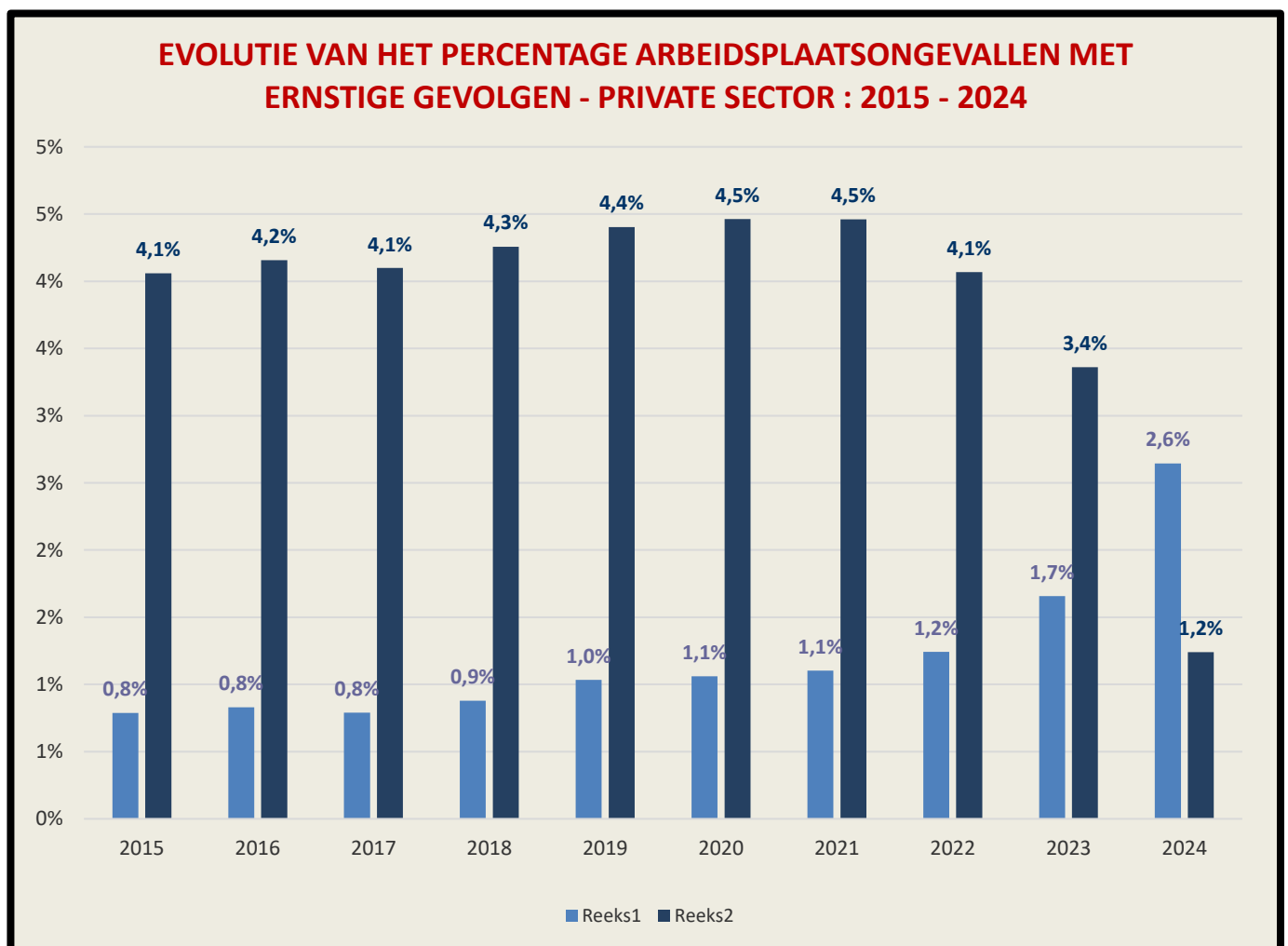
Wat de arbeidsplaatsongevallen van 2024 in de private sector betreft, volgt uit bovenstaande grafiek dat:

- 30 % van de arbeidsplaatsongevallen geen gevolgen heeft ;
- 66 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- bijna 3 % van de arbeidsplaatsongevallen een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 1% werd geregeld met een blijvende ongeschiktheid;
- er 41 dodelijke arbeidsplaatsongevallen gebeurden die 0,004 % uitmaken van het geheel.

Wanneer men enkel naar de private sector kijkt (Grafiek 2.2.b) , kan men besluiten dat het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen met ernstige gevolgen licht toegenomen is van 4,9 % in 2015 tot 5,6 % in 2021. Ongeveer 1 % heeft uiteindelijk een tijdelijke ongeschiktheid van meer dan 6 maanden tot gevolg en 4,5 % wordt geregeld met een blijvende ongeschiktheid in 2021.

Over de aandelen in 2022, 2023 en 2024 kan men nog geen vaste conclusies trekken omdat de ernstige arbeidsongevallen nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

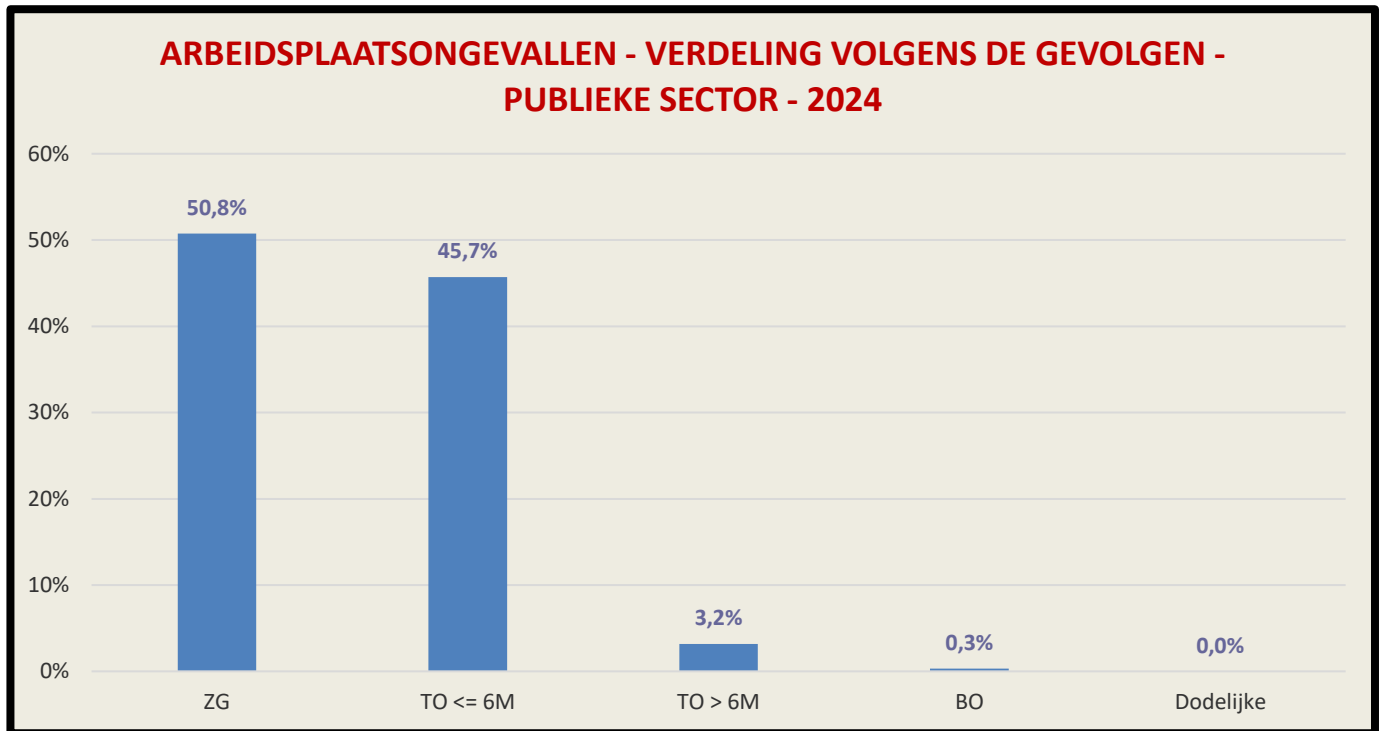
Grafiek 2.2.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - private sector - periode 2015–2024

Bron: Tabel 2.2.1

2.3. Arbeidsplaatsongevallen - publieke sector

Grafiek 2.3.a: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de gevolgen - publieke sector - 2024

Bron: Tabel 2.2.1

Wat de arbeidsplaatsongevallen van 2024 in de publieke sector betreft, volgt uit bovenstaande grafiek dat:

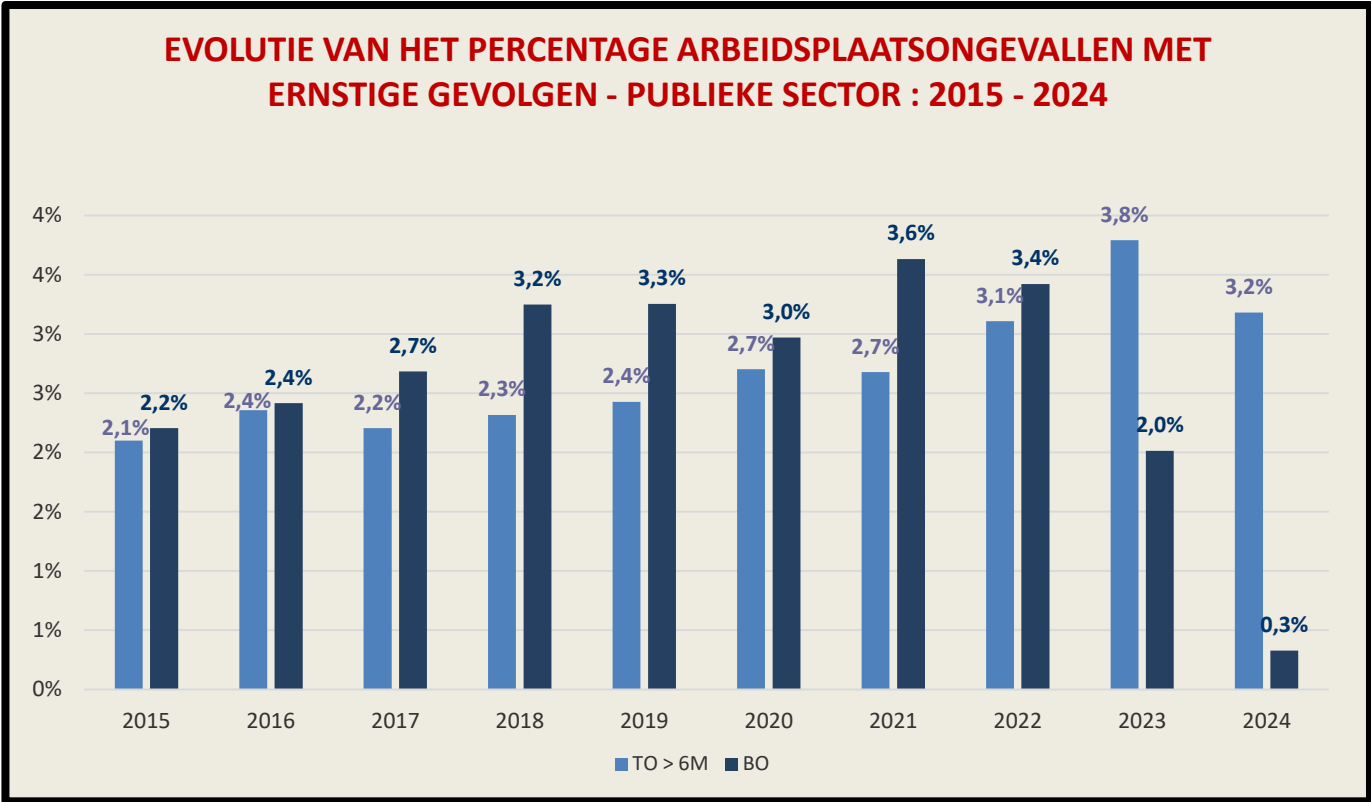
- 51 % van de arbeidsplaatsongevallen geen gevolgen heeft ;
- 46 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 3 % van de arbeidsplaatsongevallen een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 0,3 % werd geregeld met een blijvende ongeschiktheid;
- er 4 dodelijke arbeidsplaatsongevallen gebeurden die 0,01 % uitmaken van het geheel.

In de publieke sector valt het op dat het aandeel arbeidsplaatsongevallen zonder gevolgen 21 % hoger ligt dan in de private sector. Het aandeel met een tijdelijke ongeschiktheid van minder 6 maand ligt 15 % lager.

Wanneer men enkel naar de publieke sector kijkt, kan men besluiten uit Grafiek 2.3.b dat het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen met ernstige gevolgen in de publieke sector toegenomen is van 4,3 % in 2015 tot 6,3 % in 2021.

Over de aandelen in 2022, 2023 en 2024 kan men nog geen vaste conclusies trekken omdat de ernstige arbeidsongevallen nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

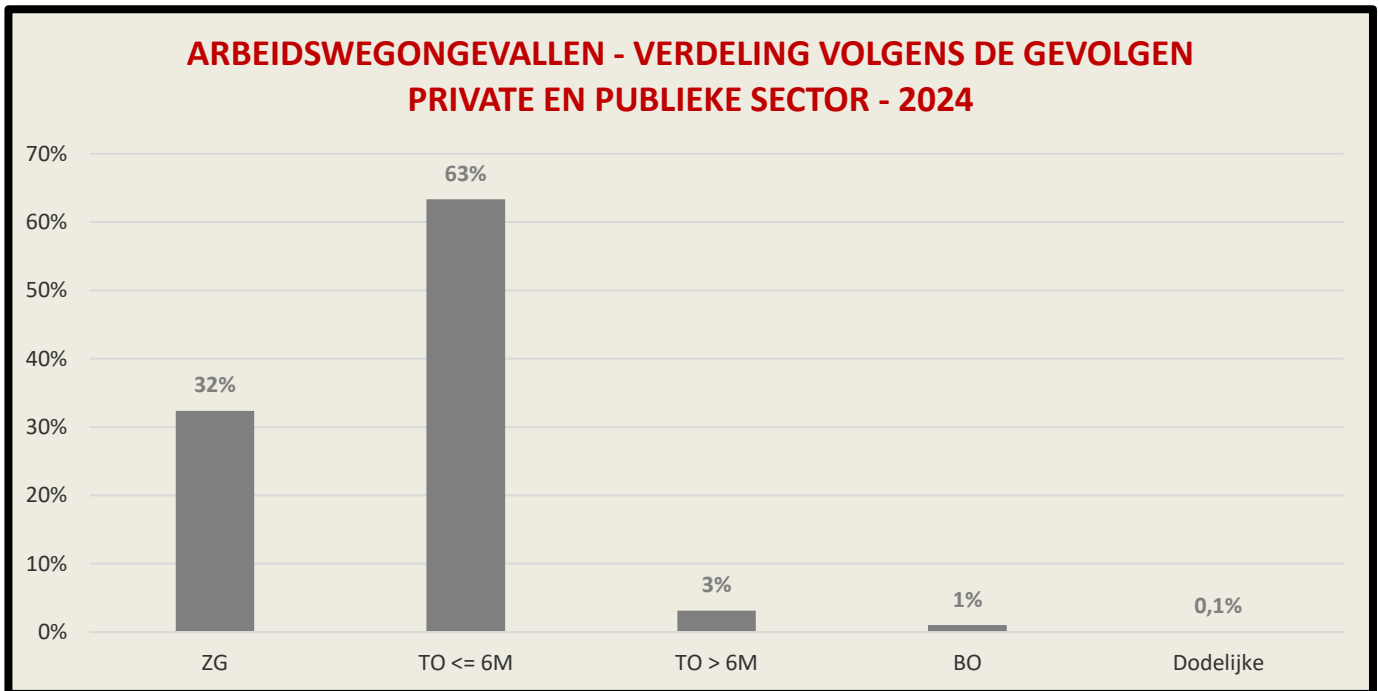
Grafiek 2.3.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidsplaatsongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - publieke sector - periode 2015–2024

Bron: Tabel 2.1.1

2.4. Arbeidswegongevallen - private en publieke sector samen

Grafiek 2.4.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen - private en publieke sector - 2024

Bron: Tabel 21.3.1

Bovenstaande grafiek toont de verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen. De gevolgen worden op dezelfde manier bepaald als voor de arbeidsplaatsongevallen in hoofdstuk 2.1.

Wat de arbeidswegongevallen van 2024 betreft, volgt uit bovenstaande grafiek dat:

- 32 % geen gevolgen heeft;
- 63 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 3 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg die langer duurt dan 6 maanden;
- 1% werd geregeld met een blijvende ongeschiktheid;
- er 33 dodelijke arbeidswegongevallen gebeurden die 0,1% uitmaken van het geheel.

Wanneer men op 30 juni 2025 de gevolgen van de arbeidswegongevallen van 2021 bekijkt, stelt men vast dat:

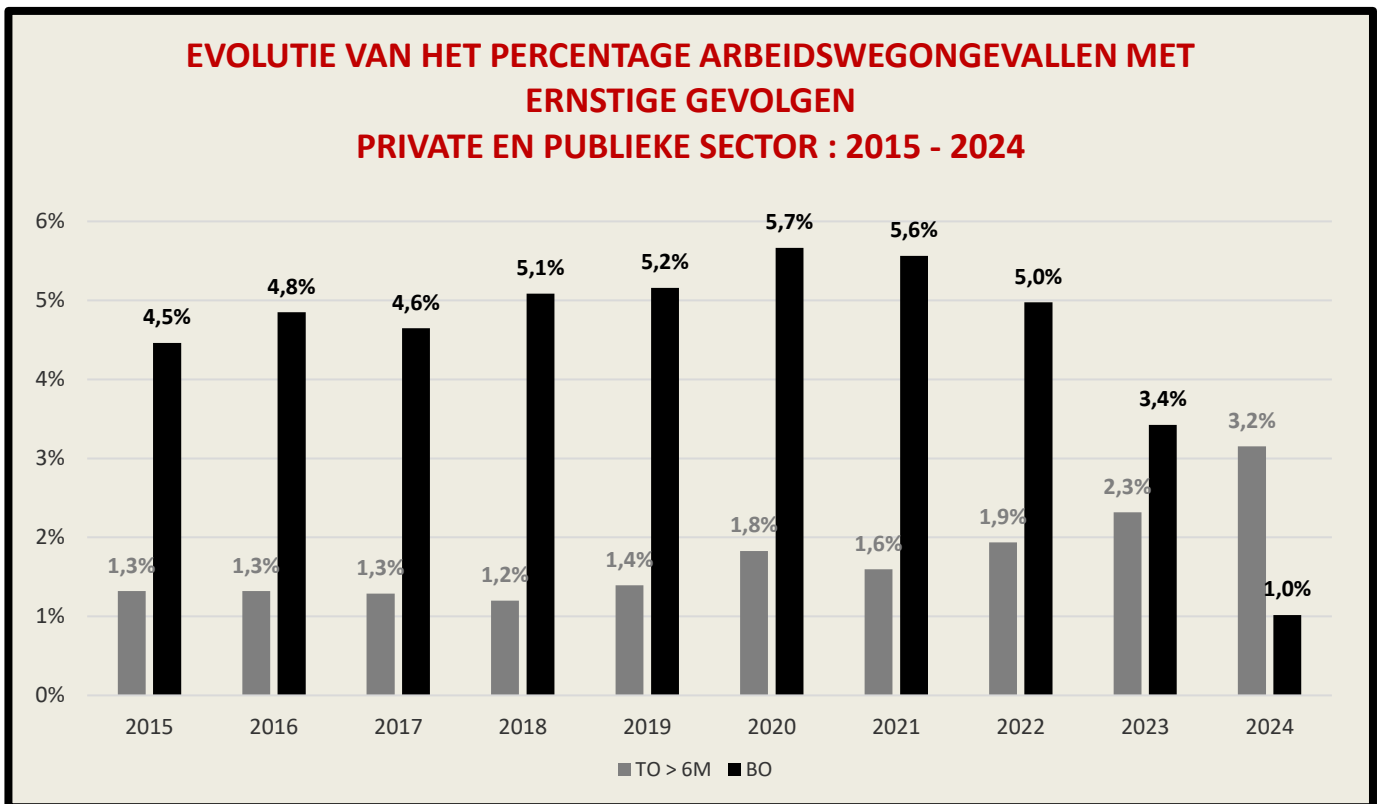
- 27 % geen gevolgen heeft;
- 66 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 1,6 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 5,6 % geregeld werd met een blijvende arbeidsongeschiktheid;
- er 51 dodelijke arbeidswegongevallen gebeurden die 0,2% uitmaken van het geheel.

Het aandeel van de arbeidswegongevallen met een tijdelijke ongeschiktheid van minder dan 6 maand is voor 2021 bijna 4 % groter dan bij de arbeidsplaatsongevallen. Ook het aandeel dat geregeld werd met een blijvende arbeidsongeschiktheid ligt 1,3 % hoger dan bij de arbeidsplaatsongevallen. Het aandeel van de dodelijke arbeidswegongevallen ligt ook 0,2% hoger dan op de arbeidsplaats. Hieruit kan men besluiten dat de arbeidsongevallen op de weg toch ernstigere gevolgen hebben dan de arbeidsplaatsongevallen. Dit blijkt ook uit de toegekende graden blijvende arbeidsongeschiktheid.

Men kan echter nog geen uitspraak doen over de evolutie van deze aandelen voor de arbeidsongevallen van 2022, 2023 en 2024 omdat deze nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025, aangezien de letsels van deze ongevallen op 30 juni 2025 nog niet geconsolideerd waren en nog kunnen wijzigen.

Om dit te illustreren wordt in de volgende grafiek de evolutie weergegeven van deze verdeling volgens gevolgen over de periode van 2015 tot 2024.

Grafiek 2.4.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidswegongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - private en publieke sector - periode 2015–2024

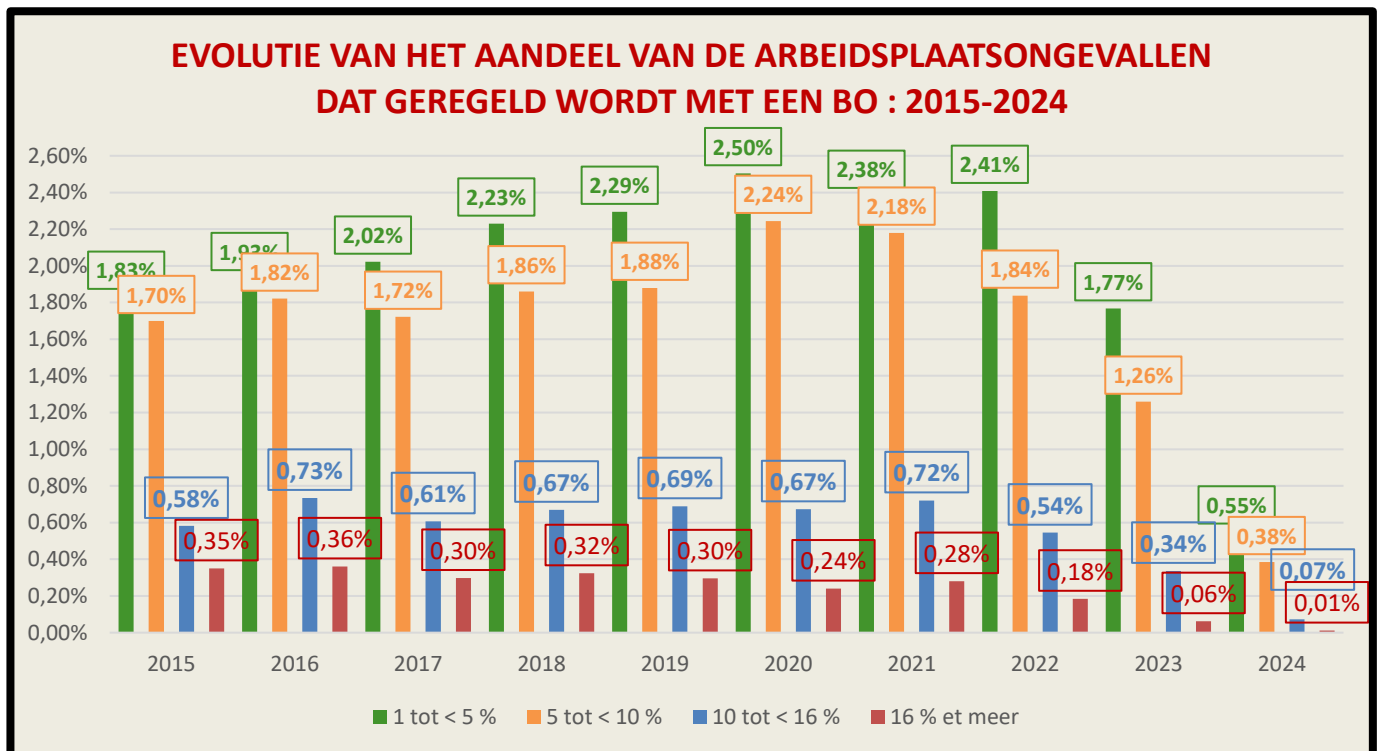
Bron: Tabel 21.3.1

Men kan besluiten uit Grafiek 2.4.b dat het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen met ernstige gevolgen, in de publieke en private sector samen, toegenomen is van 5,8 % in 2015 tot 7,5 % in 2020. Ook in 2021 is dit aandeel nog 7,2 %.

Voor het aandeel dat geregeld werd met een blijvende ongeschiktheid steeg van 4,5% in 2015 tot 5,6 % in 2021.

Over de aandelen in 2022, 2023 en 2024 kan men nog geen vaste conclusies trekken omdat de ernstige arbeidsongevallen nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

Grafiek 2.4.c: Evolutie van het aandeel van de arbeidswegongevallen dat geregeld wordt met een blijvende arbeidsongeschiktheid - private en publieke sector - periode 2015–2024

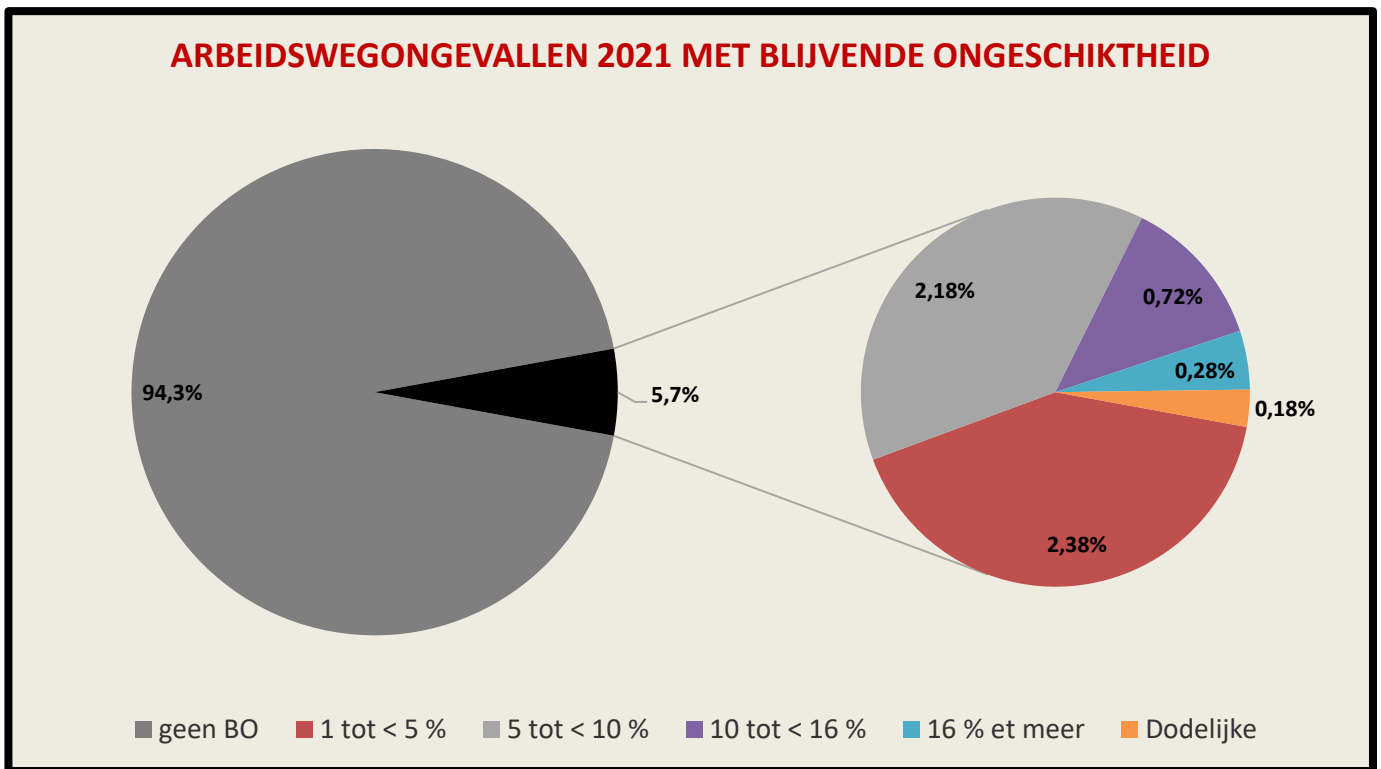

Bron: Tabel 21.3.3

Uit bovenstaande grafiek kan men afleiden dat het aandeel van de arbeidswegongevallen dat geregeld wordt met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 1 tot 5% toegenomen is vanaf 2015 tot en met 2021. Dit geldt ook voor de arbeidswegongevallen met een blijvende arbeidsongeschiktheid van 5 tot 10%. Het aandeel van de arbeidswegongevallen dat geregeld wordt met een blijvende ongeschiktheid van 10 tot 16 % schommelt rond de 0,7% tussen 2016 en 2021. Voor het aandeel dat geregeld wordt met meer dan 16 %, kan men een lichte daling vaststellen over de jaren heen.

Men kan echter nog geen uitspraak doen over de evolutie van deze aandelen voor de arbeidsongevallen van 2022, 2023 en 2024 omdat deze nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

Grafiek 2.4.d: Verdeling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidswegongevallen van 2021 - private en publieke sector

Bron: Tabel 21.3.3

Om een idee te hebben van de graad van de blijvende arbeidsongeschiktheid uit de regelingen van de arbeidswegongevallen moet men ook hier de arbeidsongevallen van 2021 beschouwen. Uit bovenstaande grafiek is duidelijk dat 5,7 procent van de arbeidsplaatsongevallen een blijvende ongeschiktheid tot gevolg heeft.

De verdeling van de graad van de geregelde blijvende arbeidsongeschiktheid en de dodelijke arbeidswegongevallen is als volgt:

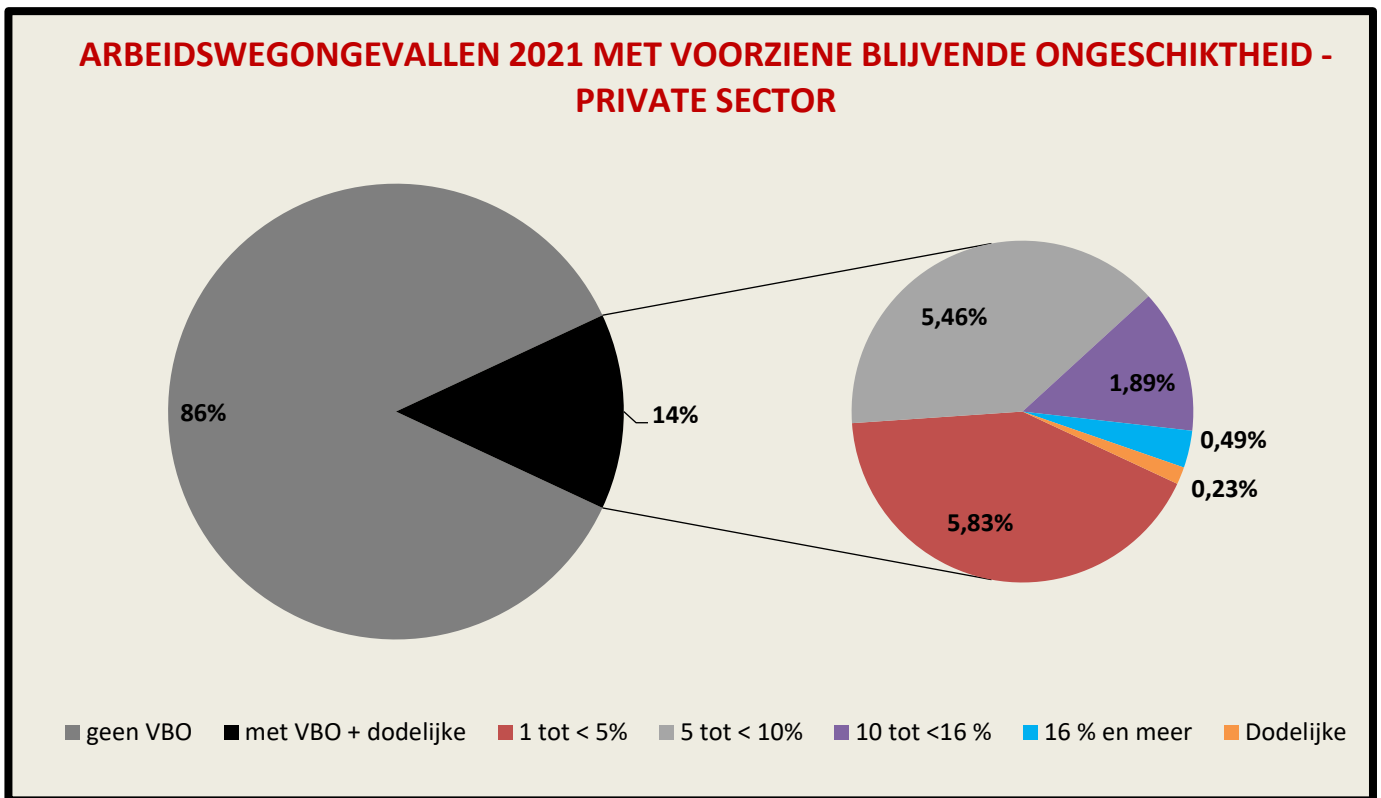
- 2,4% wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 1% en 5%;
- 2,2% wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 5% en 10%;
- 0,7% wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 10% en 16%;
- 0,3% wordt geregeld met een blijvend percentage van meer dan 16%;
- 0,2 % is dodelijk.

Wanneer echter dezelfde analyse wordt gedaan volgens de graad van de voorziene blijvende ongeschiktheid, bekomt men ook voor de arbeidswegongevallen een enigszins ander beeld. Uit onderstaande grafiek blijkt dat voor bijna 14% van de arbeidsplaatsongevallen een voorziene graad van blijvende ongeschiktheid wordt gebruikt voor de financiële reserve. Dit is 8,3 % hoger dan de werkelijke geregelde graad (5,7 %).

De verdeling van de graad van **voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid** en de dodelijke arbeidswegongevallen is als volgt:

- 5,8% wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 1% en 5%;
- 5,5% wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 5% en 10%;
- 1,9% wordt geregeld met een blijvend percentage tussen 10% en 16%;
- 0,5% wordt geregeld met een blijvend percentage van meer dan 16%;
- 0,2 % is dodelijk.

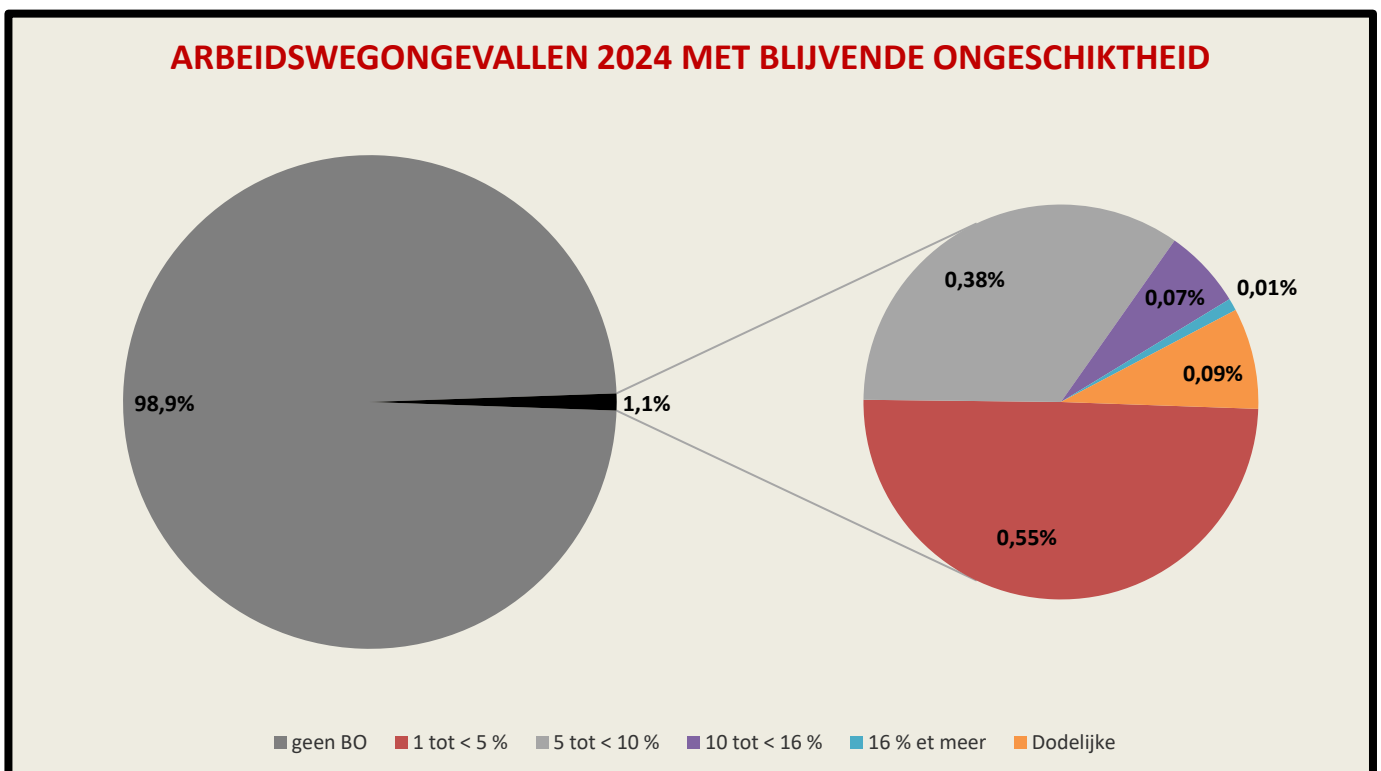
Grafiek 2.4.e: Verdeling van de graad van voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidswegongevallen van 2021 - private sector

Bron: Tabel 21.4.1

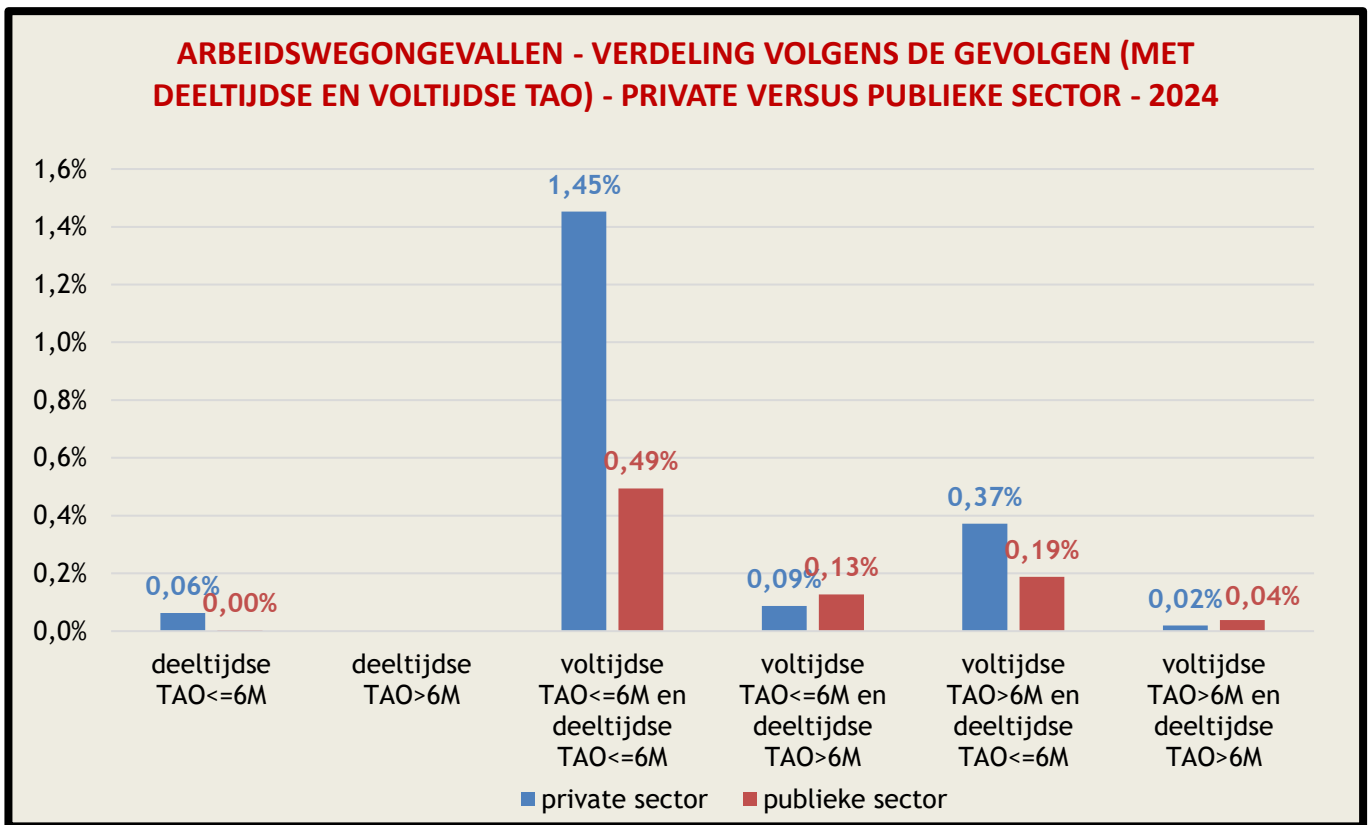
De onderstaande grafiek geeft de verdeling van de graad van de blijvende arbeidsongeschiktheid uit de regelingen van de arbeidswegongevallen van 2024 weer. Hieruit is duidelijk dat nog niet alle arbeidswegongevallen van 2024 geregeld werden. Ongeveer 1% werd al geregeld.

Grafiek 2.4.f: Verdeling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid voor de arbeidswegongevallen van 2024 - private en publieke sector

Bron: Tabel 21.3.1

Grafiek 2.4.g: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen (met deeltijdse en voltijdse TAO) - private sector versus publieke sector - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

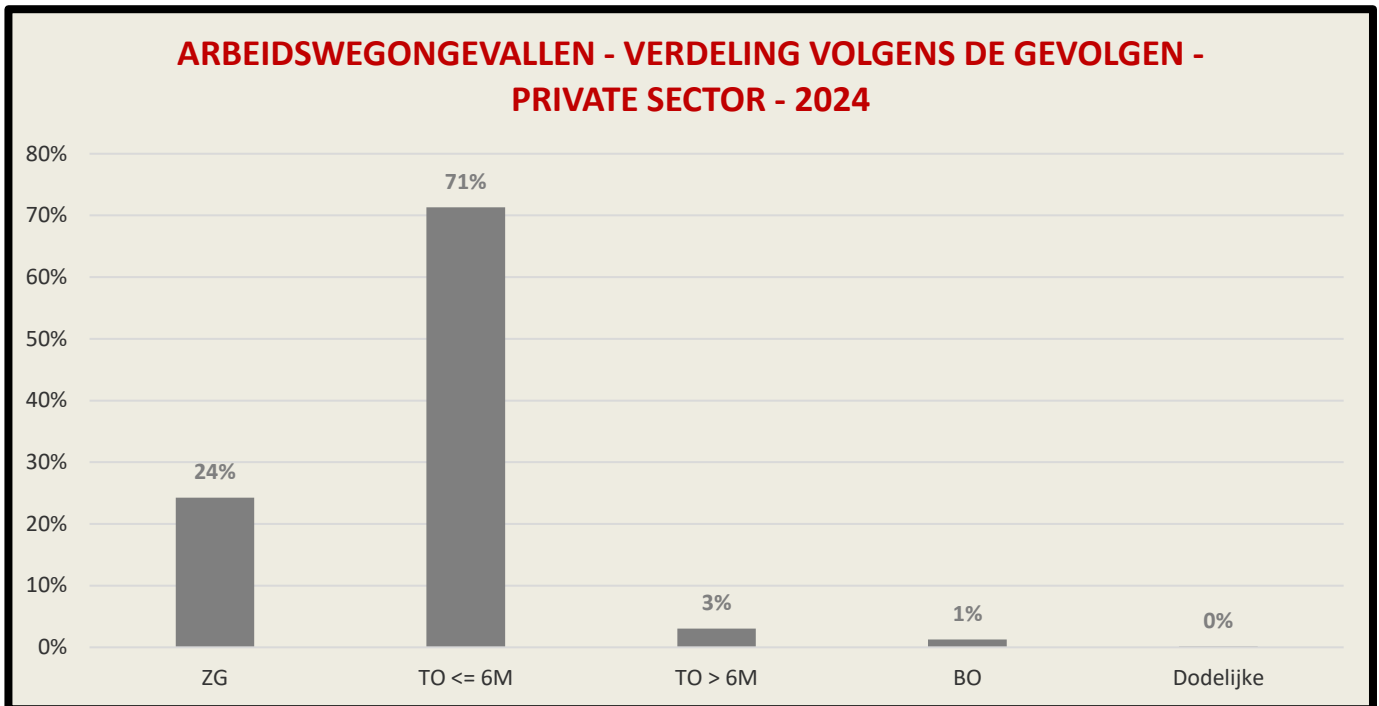
Grafiek 2.4.g toont aan dat slechts 1,93% van alle arbeidswegongevallen in de private sector een combinatie hebben van een voltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid, meestal gevolgd door een deeltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid. In de publieke sector bedraagt dit percentage minder, namelijk 0,85%.

In de private sector wordt er dus voor wat de arbeidswegongevallen betreft, iets meer overgestapt naar een periode van deeltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid. Dit biedt de mogelijkheid om het werk te hervatten met een verlaging van het voltijdse werkregime.

0,06 % van alle arbeidswegongevallen in de private sector heeft uitsluitend een periode van deeltijdse tijdelijke arbeidsongeschiktheid van minder dan 6 maanden tot gevolg.

2.5. Arbeidswegongevallen - private sector

Grafiek 2.5.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen - private sector - 2024

Bron: Tabel 21.2.1

Wat de arbeidswegongevallen van 2024 in de private sector betreft, volgt uit bovenstaande grafiek dat:

- 24 % van de arbeidswegongevallen geen gevolgen heeft ;
- 71 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 3 % van de arbeidswegongevallen een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 1% werd geregeld met een blijvende ongeschiktheid;
- er 30 dodelijke arbeidswegongevallen gebeurden die 0,1 % uitmaken van het geheel.

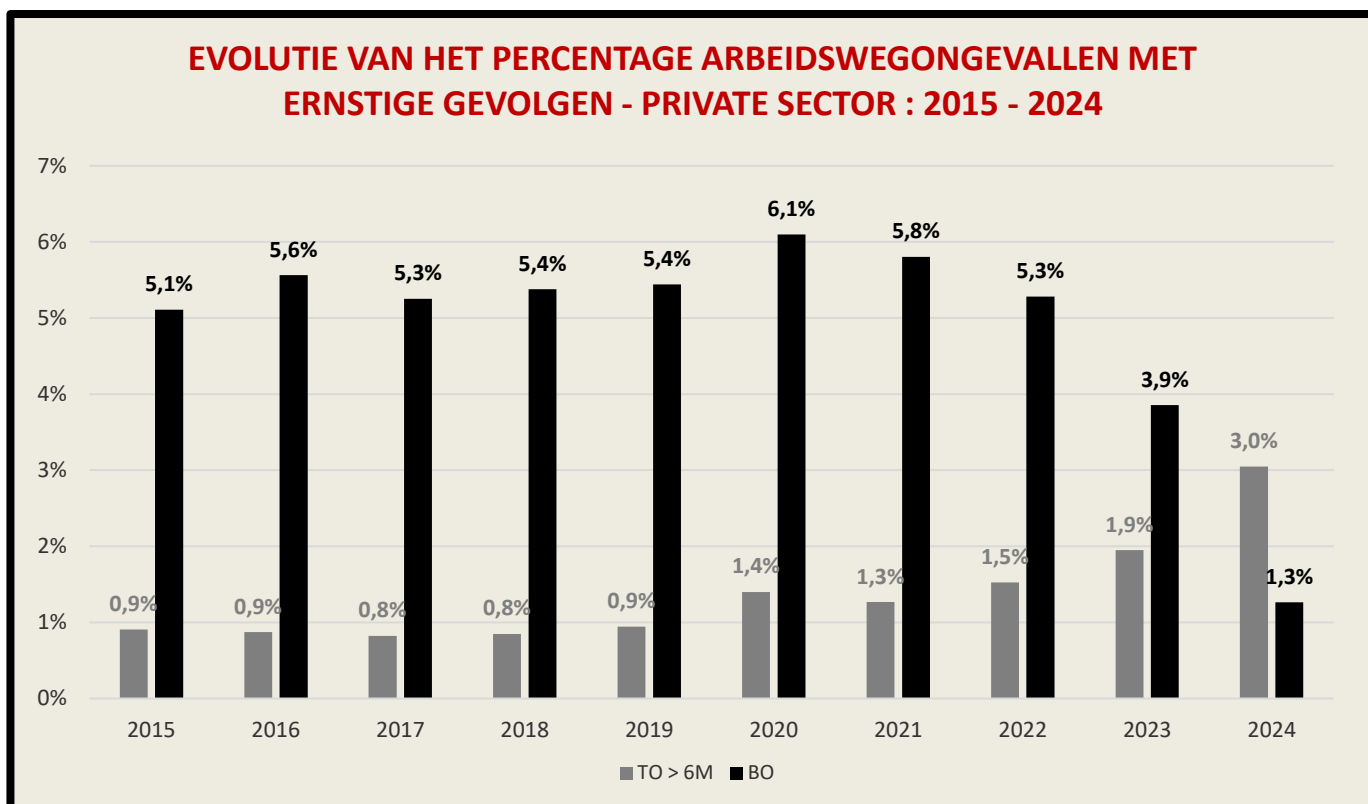
Men kan besluiten uit Grafiek 2.5.b dat het aandeel van de arbeidswegongevallen met ernstige gevolgen, in de private sector, toegenomen is van 6 % in 2015 tot 7,5 % in 2020. Ook in 2021 is dit aandeel nog 7,1 %.

Het aandeel van de arbeidswegongevallen in de private sector zonder gevolgen is ongeveer gelijk gebleven in de periode van 2015 tot 2019 maar is in 2020 en 2021 licht gedaald met respectievelijk 2 en 3,5%.

Het aandeel met een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van minder dan 6 maand is eveneens ongeveer gelijk gebleven in de periode van 2015 tot 2019 maar toegenomen in 2020 en 2021 met respectievelijk 1% en 2%.

Over de aandelen in 2022, 2023 en 2024 kan men nog geen vaste conclusies trekken omdat de ernstige arbeidsongevallen nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

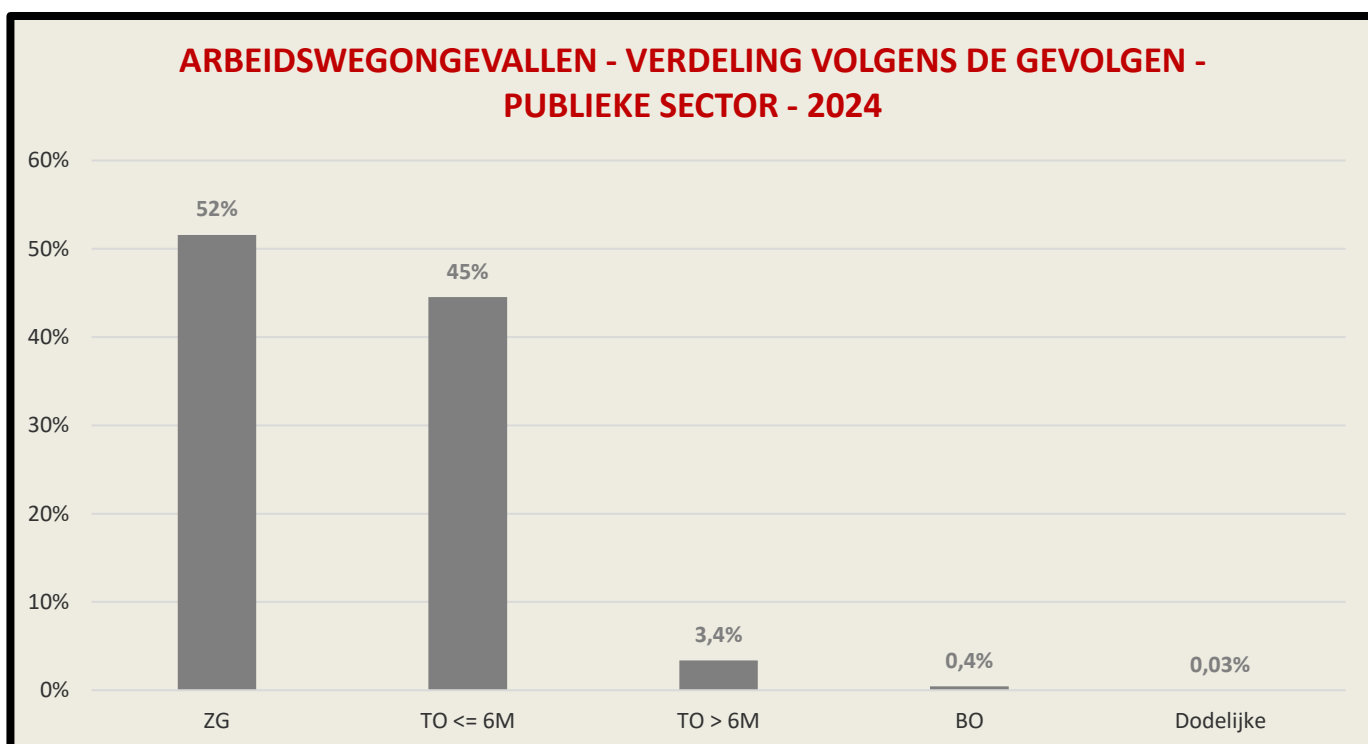
Grafiek 2.5.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidswegongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - private sector - periode 2015–2024

Bron: Tabel 21.2.1

2.6. Arbeidswegongevallen - publieke sector

Grafiek 2.6.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de gevolgen - publieke sector - 2024

Bron: Tabel 21.1.1

Wat de arbeidswegongevallen van 2024 in de publieke sector betreft, volgt uit bovenstaande grafiek dat:

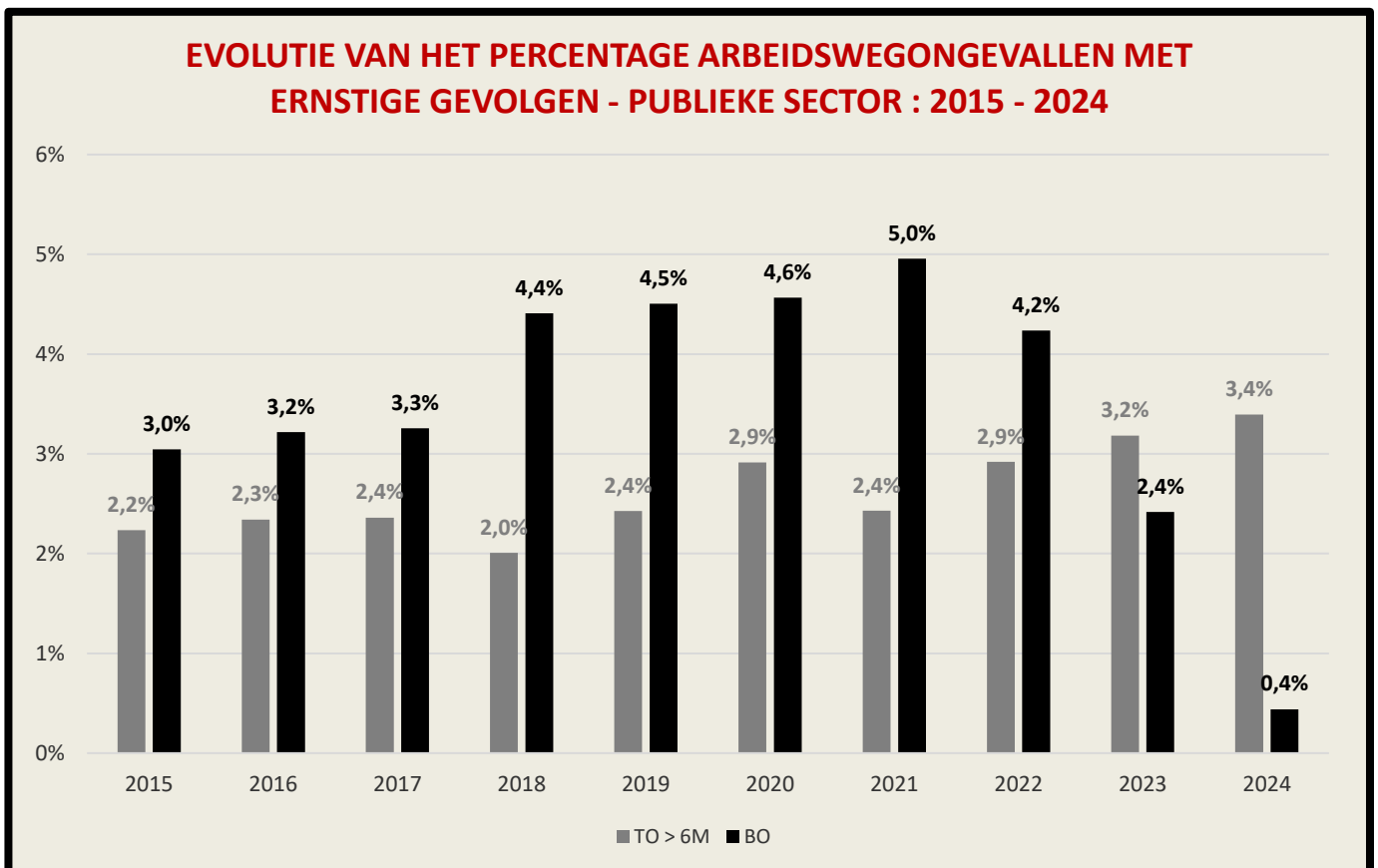
- 52 % van de arbeidswegongevallen geen gevolgen heeft ;
- 45 % een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft met een duurtijd die kleiner is dan 6 maand;
- 3,4 % van de arbeidswegongevallen een tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg heeft die langer duurt dan 6 maanden;
- 0,4 % werd geregeld met een blijvende ongeschiktheid;
- er 3 dodelijke arbeidswegongevallen gebeurden die 0,03 % uitmaken van het geheel.

In de publieke sector valt het op dat het aandeel arbeidswegongevallen zonder gevolgen 31 % hoger ligt dan in de private sector. Het aandeel met een tijdelijke ongeschiktheid van minder dan 6 maand ligt 26 % lager.

Wanneer men enkel naar de publieke sector kijkt, kan men besluiten uit Grafiek 2.6.b dat het aandeel van de arbeidswegongevallen met ernstige gevolgen in de publieke sector toegenomen is van 5,2 % in 2015 tot 7,4 % in 2021. Het aandeel van de arbeidswegongevallen met minder dan 6 maand tijdelijke arbeidsongeschiktheid is sedert 2016 gedaald van 59% in 2015 tot 52,5% in 2021.

Over de aandelen in 2022, 2023 en 2024 kan men nog geen vaste conclusies trekken omdat de ernstige arbeidsongevallen nog niet allemaal geregeld werden op 30 juni 2025.

Grafiek 2.6.b: Evolutie van de verdeling volgens de gevolgen van de arbeidswegongevallen met een periode tijdelijke ongeschiktheid groter dan 6 maand en met een blijvende ongeschiktheid - publieke sector - periode 2015–2024

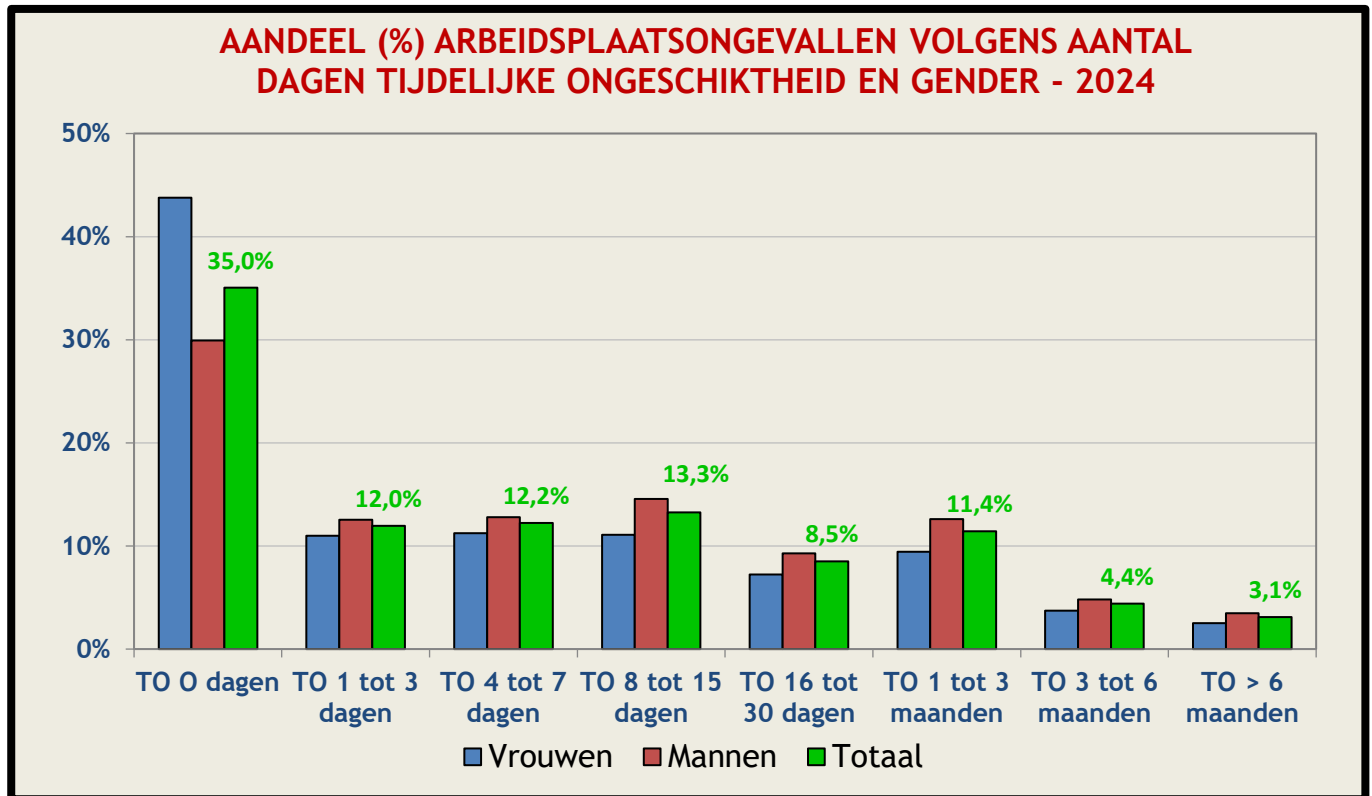

Bron: Tabel 21.1.1

3. Persoonskenmerken van de slachtoffers van de arbeidsongevallen

3.1. Arbeidsplaatsongevallen

Grafiek 3.1.a: Aandeel (%) arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid en gender van het slachtoffer - 2024

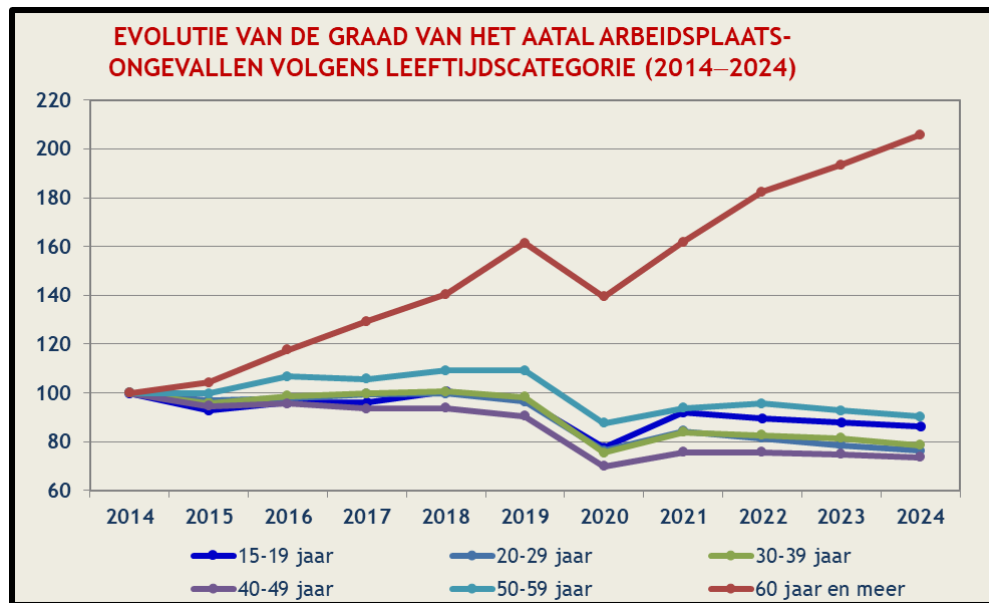
Bron: Tabel 3.1.3

Bovenstaande grafiek toont de arbeidsplaatsongevallen volgens het effectief aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid (totaal), en de opdeling volgens gender.

Dit aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid wordt berekend op basis van de *gekende* periodes van tijdelijke ongeschiktheid (aanvaarde en twijfelachtige) die werden meegedeeld door middel van de elektronische fluxen, en die gekend waren eind juni 2025. Wanneer er geen enkele periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid werd meegedeeld, maar er wel een tijdelijke ongeschiktheid werd opgegeven door de verzekeringsinstelling, werd deze in rekening gebracht.

Op basis van deze grafiek kan men concluderen dat het aandeel arbeidsplaatsongevallen met één of meerdere dagen arbeidsongeschiktheid bij vrouwen lager ligt dan bij mannen, en dit voor alle categorieën arbeidsongeschiktheid.

Grafiek 3.1.b: Evolutie van de graad van het aantal arbeidsplaatsongevallen met 2014 als basis - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2014–2024)

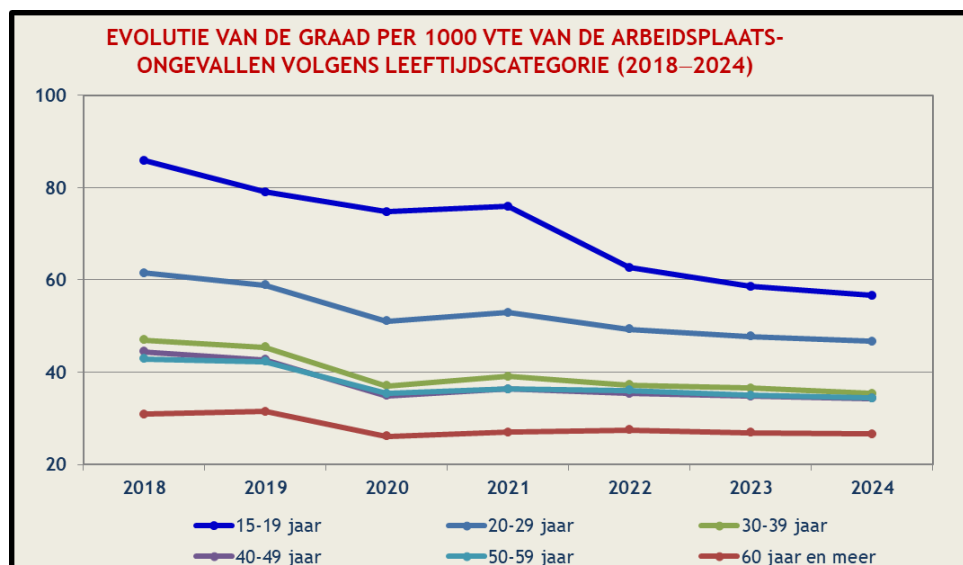
Bron: Tabel 3.2.1

Grafiek 3.1.b toont de evolutie van de graad van het aantal arbeidsplaatsongevallen in de periode 2014-2024, met 2014 als basis, verdeeld volgens leeftijdscategorie.

In alle leeftijdscategorieën ziet men een nagenoeg gestage daling van deze graad over de periode van 11 jaar, behalve bij de oudste werknemers. Deze daling is het meest uitgesproken in de categorie 40-49 jaar. Bij de oudste werknemers observeren we ongeveer een verdubbeling van deze graad tijdens de observatieperiode. Dit is voornamelijk als gevolg van de gestegen tewerkstelling in deze leeftijdscategorie: het aantal VTE is geëvolueerd van 76.000 in 2016, over 133.000 in 2018, naar 225.000 in 2024, ongeveer een verdriedubbeling tijdens deze periode. In de volgende grafiek worden de graden per 1.000 VTE getoond, waarbij deze variatie in tewerkstelling dus in rekening wordt gebracht.

De impact van het coronajaar 2020 is duidelijk waarneembaar in deze grafiek en dit in alle leeftijdscategorieën. De waarden van deze graad liggen in 2024 onder het niveau van 2019, en dit eveneens in alle leeftijdscategorieën, behalve bij de oudste werknemers.

Grafiek 3.1.c: Evolutie van de graad per 1000 VTE van het aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2018–2024)

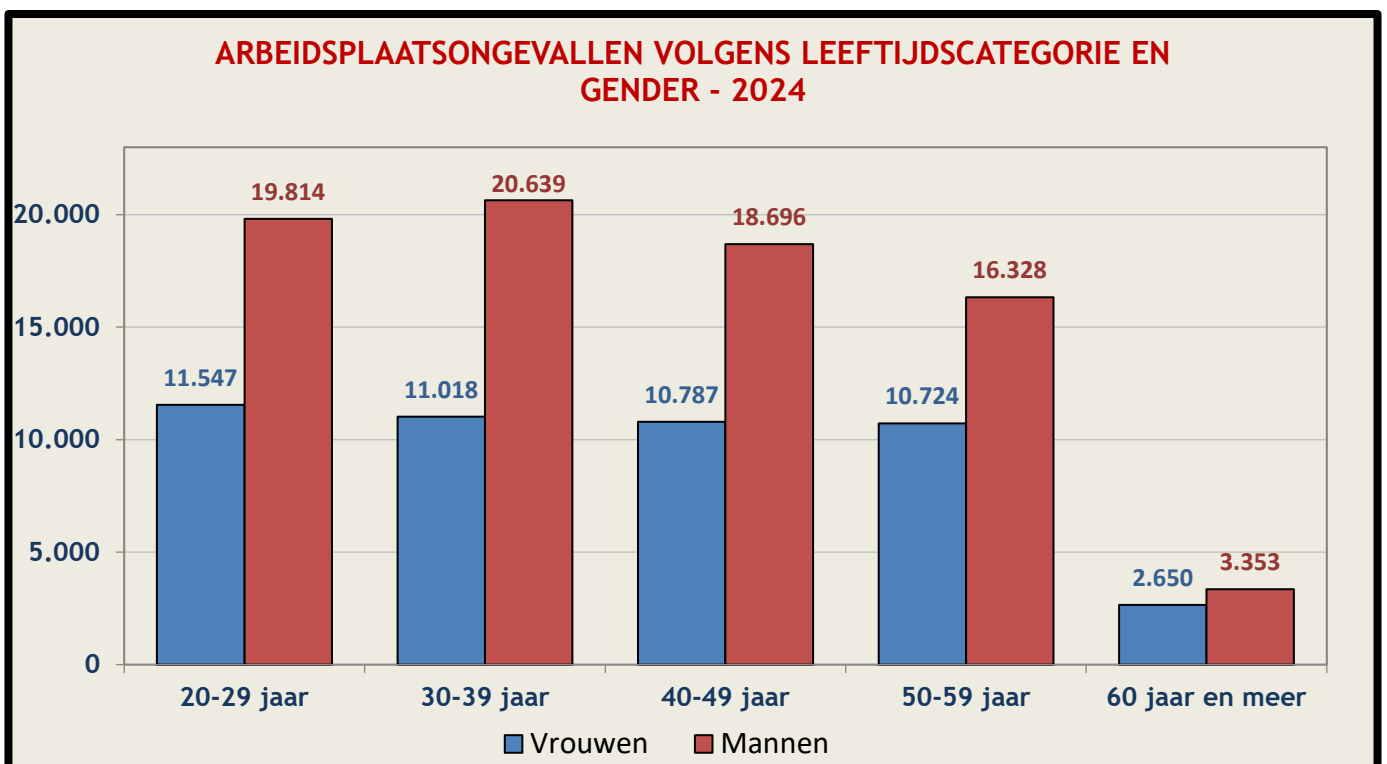
Bron: Tabel 3.2.1 en gegevens RSZ

Grafiek 3.1.c toont de evolutie van de graad van het aantal arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE in de periode 2018-2024, verdeeld volgens leeftijdscategorie. Deze graad kan beschouwd worden als een maat voor het risico op een arbeidsplaatsongeval. Deze grafiek geeft een duidelijk ander beeld dan Grafiek 3.1.b.

In alle leeftijdscategorieën ziet men een nagenoeg gestage daling van deze graad over de periode van 7 jaar, behalve bij de oudste werknemers, waar deze graad vrij stabiel is sinds 2020. Deze daling is het meest uitgesproken bij de jongere werknemers.

Anderzijds valt op dat deze graad het hoogst is bij de jongste werknemers, en daalt naarmate de leeftijd van de werknemers stijgt. In de leeftijdscategorieën 30-39 jaar, 40-49 jaar en 50-59 jaar observeren we min of meer gelijkaardige waarden, en een gelijkaardige evolutie tijdens de periode 2018-2024.

Grafiek 3.1.d: Aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024

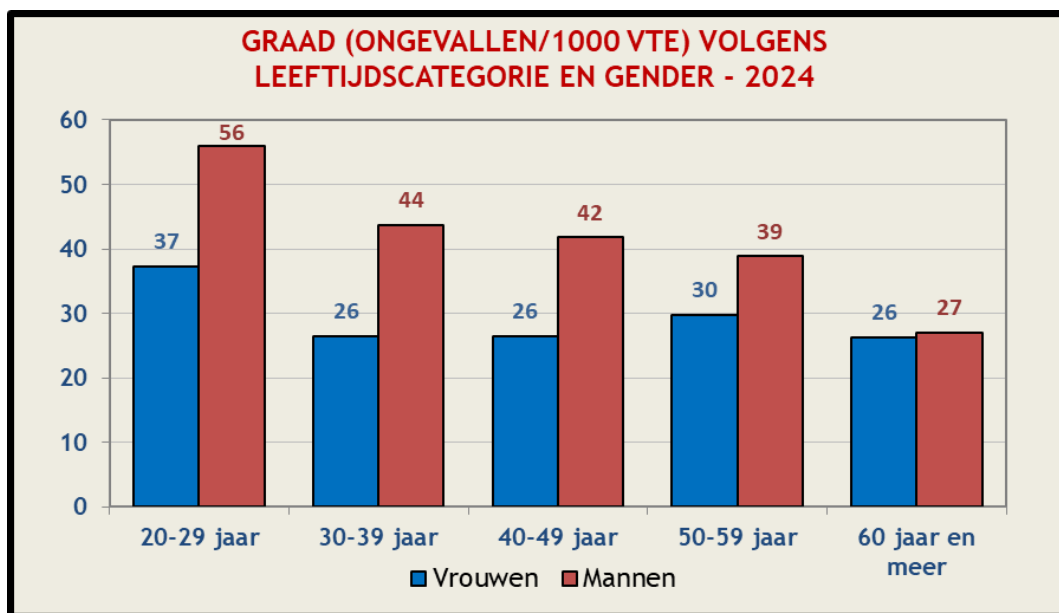

Bron: Tabel 3.2.6

Grafiek 3.1.d toont het aantal aanvaarde arbeidsplaatsongevallen in 2024, verdeeld volgens leeftijdscategorie en gender.

Bij vrouwen gebeuren duidelijk minder arbeidsplaatsongevallen dan bij mannen, en dit in alle leeftijdscategorieën. Dit verschil is het grootst in de leeftijdscategorie 30-39 jaar (een aandeel van 35% van de ongevallen gebeurt bij vrouwen), en het kleinst in de leeftijdscategorie >60 jaar (44% van de ongevallen).

Grafiek 3.1.e: Graad per 1000 werknemers (VTE) van de aanvaarde arbeidsplaatsongevallen - verdeling van het aantal ongevallen volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024

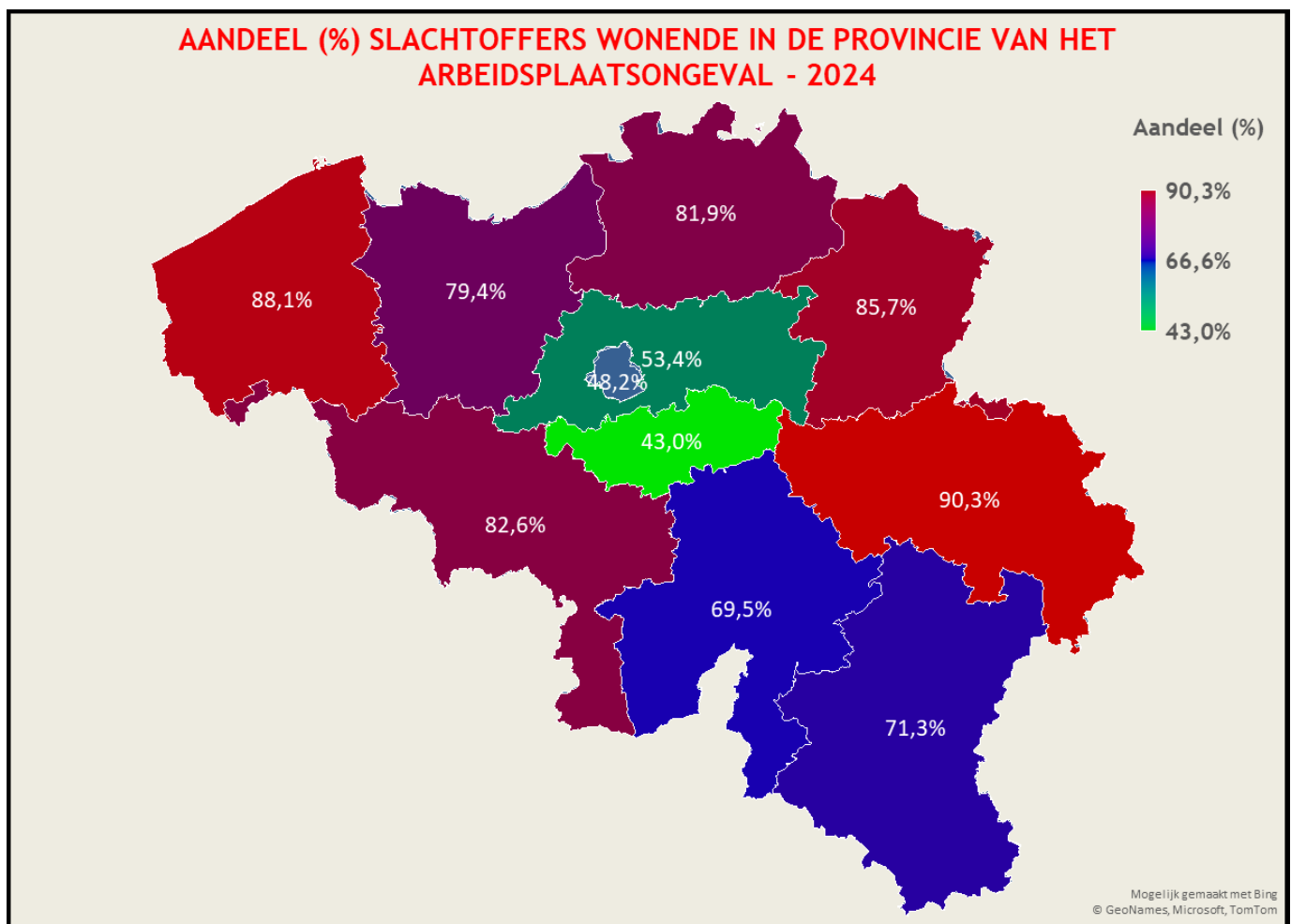

Bron: Tabel 3.2.6 en gegevens RSZ

Deze graad per 1000 VTE omvat alle aanvaarde arbeidsplaatsongevallen, ook deze met 0 dagen arbeidsongeschiktheid. Uit bovenstaande grafiek kan men besluiten dat deze variabele in alle leeftijdscategorieën bij mannen beduidend hoger ligt dan bij vrouwen, behalve bij de oudste werknemers, waar deze ongeveer aan elkaar gelijk zijn.

Bij mannen vertoont deze variabele een duidelijk dalende trend naarmate de leeftijd van de werknemer stijgt, terwijl deze bij vrouwen relatief stabiel blijft, behalve bij de jongste werknemers, waar men een iets hogere waarde waarneemt. Deze algemeen dalende trend volgens stijgende leeftijd bevestigt de observaties die werden gemaakt bij de bespreking van Grafiek 3.1.c.

Grafiek 3.1.f: Procentueel aandeel van het aantal slachtoffers wonende in dezelfde provincie als de provincie van het arbeidsplaatsongeval - 2024

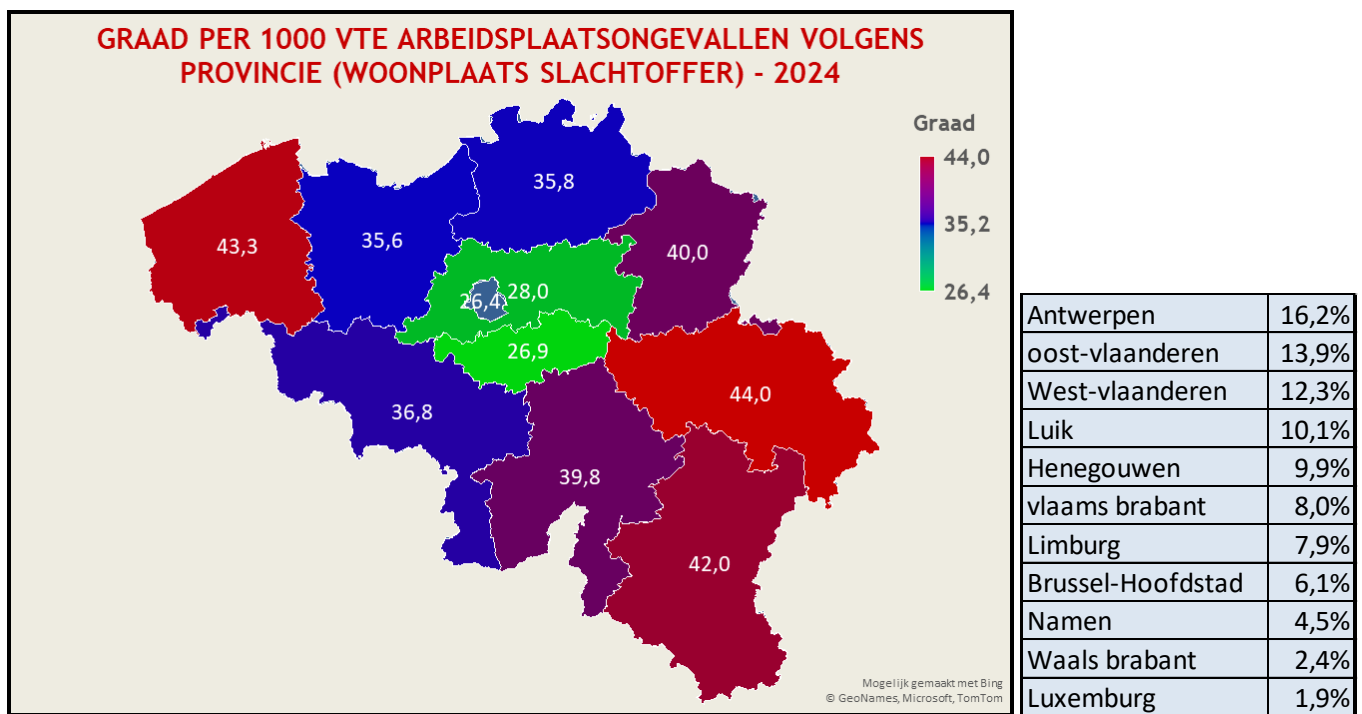
Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 3.1.f toont een kaart van België met de 10 provincies en Brussel-Hoofdstad, met de waarden van het procentueel aandeel van de slachtoffers die wonen in dezelfde provincie als deze waar het arbeidsplaatsongeval heeft plaatsgevonden.

De hoogste waarden observeert men in de provincies Luik (90,3%) en West-Vlaanderen (88,1%) wat erop wijst dat in deze provincies de slachtoffers hoofdzakelijk binnen de eigen provincie werken. Limburg (85,7%), Henegouwen (82,6%), Antwerpen (81,9%) en Oost-Vlaanderen (79,4%) laten gelijkaardige, maar iets lagere waarden noteren, terwijl deze in Namen (69,5%), Luxemburg (71,3%) nog een stuk lager liggen.

In en rond Brussel worden duidelijk de laagste waarden waargenomen, wat erop duidt dat de slachtoffers in deze regio het vaakst buiten de provincie/hoofdstad van het ongeval wonen. Bij de arbeidsplaatsongevallen die in 2024 in Brussel-Hoofdstad plaatsvonden, woonde 17,8% van de slachtoffers in Vlaams-Brabant, 7,9% in Henegouwen, en 6,2% in Waals-Brabant. Voor de ongevallen in Waals-Brabant was 24,1% van de slachtoffers woonachtig in Henegouwen. Voor de ongevallen in Vlaams-Brabant woonde 11,0% van de slachtoffers in Brussel, 10,0% in Antwerpen en 8,3% in Oost-Vlaanderen.

Grafiek 3.1.g: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidsplaatsongevallen - verdeling per provincie (woonplaats van het slachtoffer) - 2024

Bron: Tabel 3.3.1 en gegevens RSZ

De graad per 1000 VTE van de arbeidsplaatsongevallen kan beschouwd worden als een maat voor het risico op een arbeidsongeval. Een hoge waarde duidt erop dat in deze provincies de werknemers actief zijn in sectoren met een relatief hoog risico op een arbeidsongeval. De tabel rechts geeft het procentueel aandeel van het aantal arbeidswegongevallen per provincie van woonplaats van de werknemer, volgens dalend percentage.

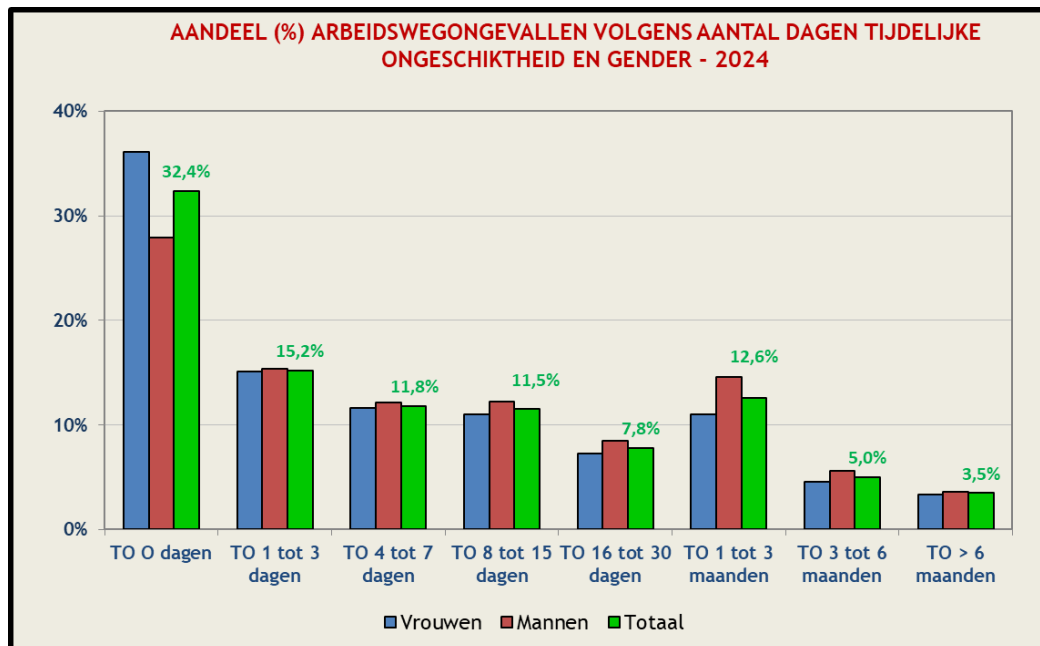
Op basis van de tabel stellen we vast dat de meeste arbeidsplaatsongevallen gebeuren bij werknemers die wonen in de provincies Antwerpen (16,2%) en Oost-Vlaanderen (13,9%), gevolgd door West-Vlaanderen (12,3%), Luik (10,1%) en Henegouwen (9,9%).

Het is uiteraard geen toeval dat de in het algemeen meeste arbeidsplaatsongevallen worden geregistreerd bij werknemers woonachtig in de provincies met de hoogste bevolkingscijfers, en dus ook het hoogste aantal werknemers.

Indien men in bovenstaande grafiek kijkt naar de graad van het aantal arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE, verdeeld volgens provincie op basis van de woonplaats van het slachtoffer, dan verkrijgt men een enigszins ander beeld dan in de bijhorende tabel. De provincies die de hoogste waarden laten optekenen zijn Luik (44,0) en West-Vlaanderen (43,3), gevolgd door Luxemburg (42,0), Limburg (40,3) en Namen (39,8) en Henegouwen (36,8). De laagste graad observeert men in de provincies Vlaams- en Waals-Brabant (respectievelijk 28,0 en 26,9) en Brussel-Hoofdstad (26,4).

3.2. Arbeidswegongevallen

Grafiek 3.2.a: Aandeel (%) arbeidswegongevallen - verdeling volgens aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid en gender van het slachtoffer - 2024

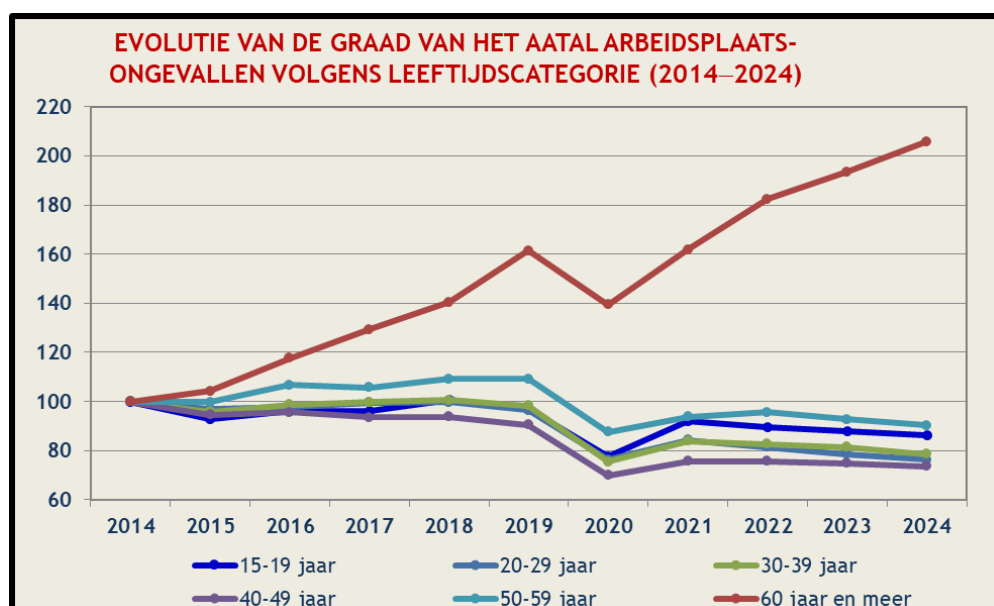
Bron: Tabel 22.1.3

Bovenstaande grafiek toont de arbeidswegongevallen volgens het effectief aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid (TO), en de opdeling volgens gender.

Dit aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid wordt berekend op gelijkaardige wijze als uiteengezet bij grafiek 3.1.a.

Op basis van deze grafiek kan men besluiten dat het aandeel arbeidsplaatsongevallen met één of meerdere dagen arbeidsongeschiktheid bij vrouwen lager ligt dan bij mannen bij periodes TO van minstens 1 dag. De gevolgen van arbeidswegongevallen zijn bij vrouwen bijgevolg over het algemeen minder ernstig dan bij mannen.

Grafiek 3.2.b: Evolutie van de graad van de arbeidswegongevallen met 2014 als basis - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2014–2024)

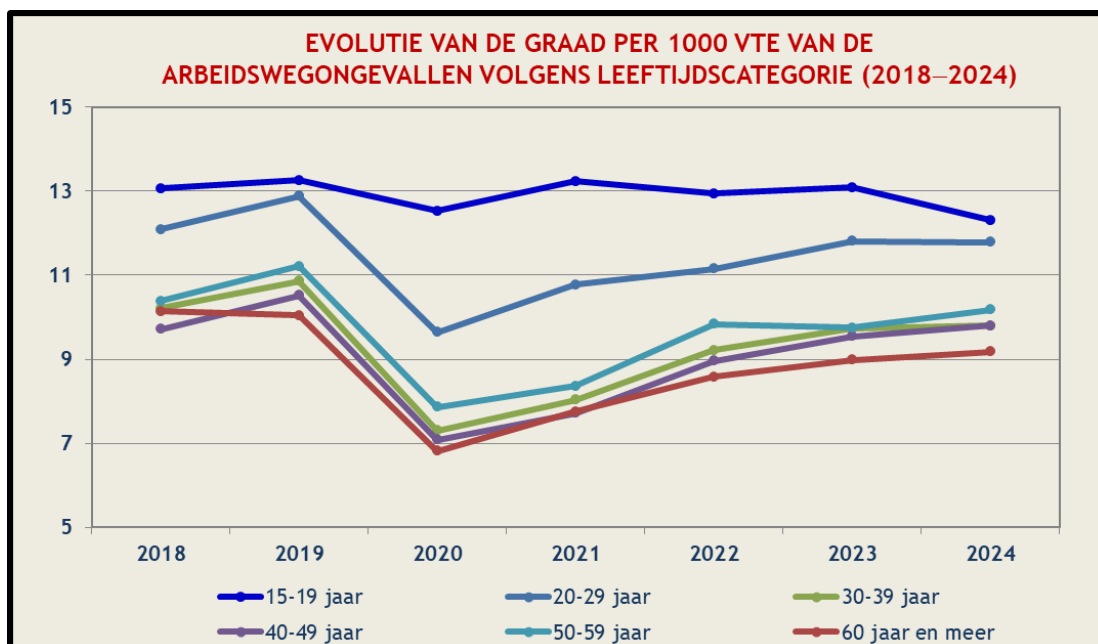
Bron: Tabel 22.2.1

Grafiek 3.2.b toont de evolutie van de graad van het aantal arbeidswegongevallen in de periode 2014-2024, met 2014 als basis, verdeeld volgens leeftijdscategorie.

In tegenstelling tot de arbeidsplaatsongevallen, zie Grafiek 3.1.b, observeert men een stijging van deze graad in de periode 2014-2019, en dit in alle leeftijdscategorieën. Na een scherpe daling in het COVID-jaar 2020, ziet men een gestage en significante stijging van deze graad in de periode 2020-2024, eveneens in alle leeftijdscategorieën. Deze stijgende trend lijkt af te zwakken in 2024 in vergelijking met 2023 en de jaren voordien, behalve bij de oudste werknemers.

Bij de oudste werknemers zien we opnieuw een sterk stijgende tendens van deze graad over de periode 2014-2024 (behalve in 2020), wat net als bij Grafiek 3.1.b kan verklaard worden door een stijgende tewerkstelling in deze leeftijdscategorie.

Grafiek 3.2.c: Evolutie van de graad van de arbeidswegongevallen met 2014 als basis - verdeling volgens leeftijdscategorie (periode 2014–2024)

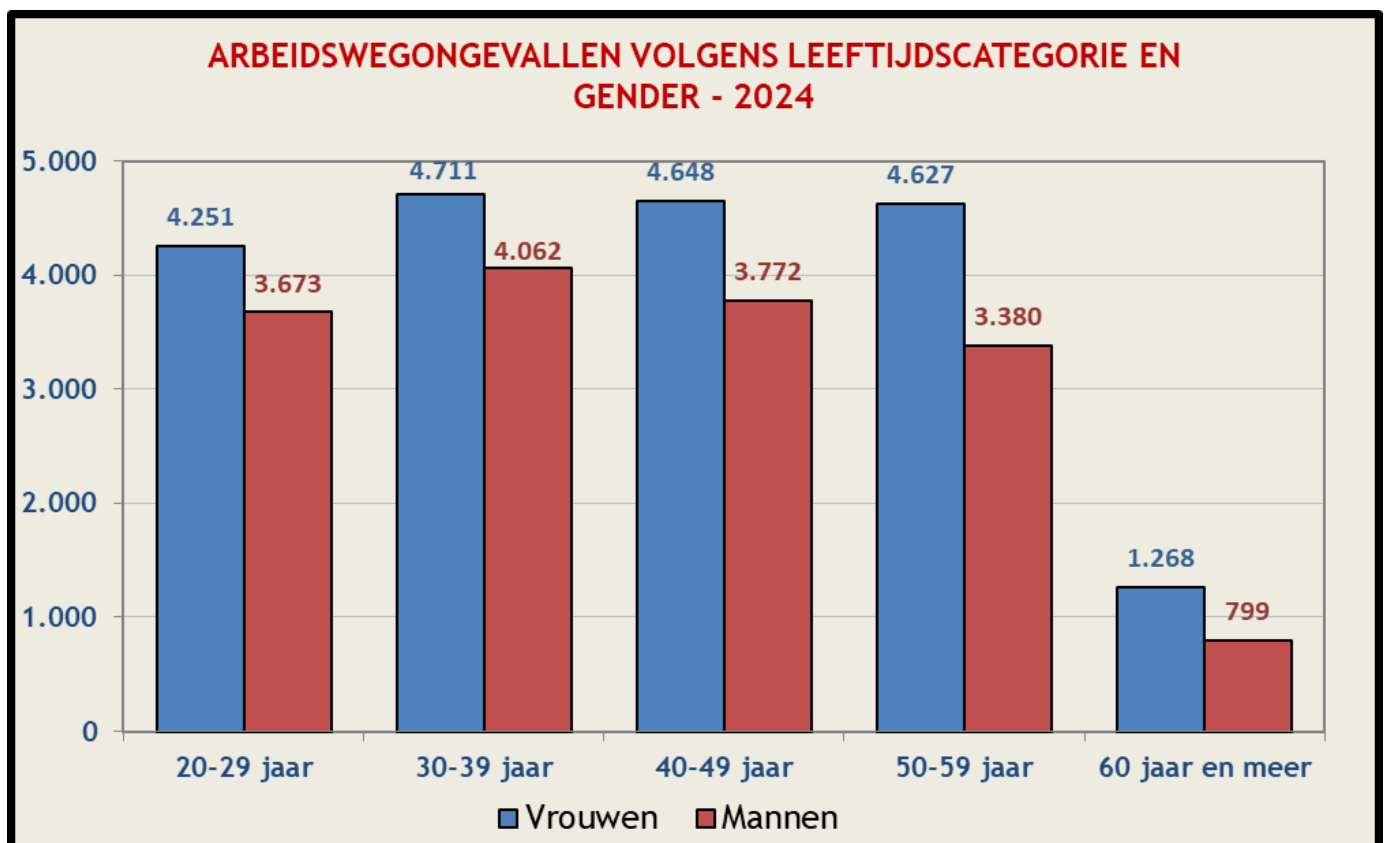
Bron: Tabel 22.2.1 en gegevens RSZ

Grafiek 3.1.c toont de evolutie van de graad van het aantal arbeidswegongevallen per 1000 VTE in de periode 2018-2024, verdeeld volgens leeftijdscategorie. Deze graad kan beschouwd worden als een maat voor het risico op een arbeidswegongeval. Deze grafiek geeft een duidelijk ander beeld dan Grafiek 3.2.b., en Grafiek 3.1.c voor de arbeidsplaatsongevallen.

Ook hier stellen we vast dat deze graad het hoogst is bij de jongste werknemers, en een dalende trend vertoont naarmate de leeftijd van de werknemers stijgt. In de leeftijdscategorieën 30-39 jaar, 40-49 jaar, 50-59 jaar, en 60 jaar en meer observeren we een gelijkaardige evolutie tijdens de periode 2018-2024.

In alle leeftijdscategorieën, behalve bij de jongste werknemers was er een scherpe daling van deze graad in het COVID-jaar 2020. Na 2020, vertoont deze graad een gestage stijgende trend, waardoor deze in zowat alle leeftijdscategorieën, behalve bij de oudste werknemers, in 2024 op een vergelijkbaar niveau zit als in 2018. De algemeen dalende trend die werd geobserveerd bij de arbeidsplaatsongevallen herhaalt zich dus niet bij de arbeidswegongevallen.

Grafiek 3.2.d: Aantal arbeidswegongevallen - verdeling volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024

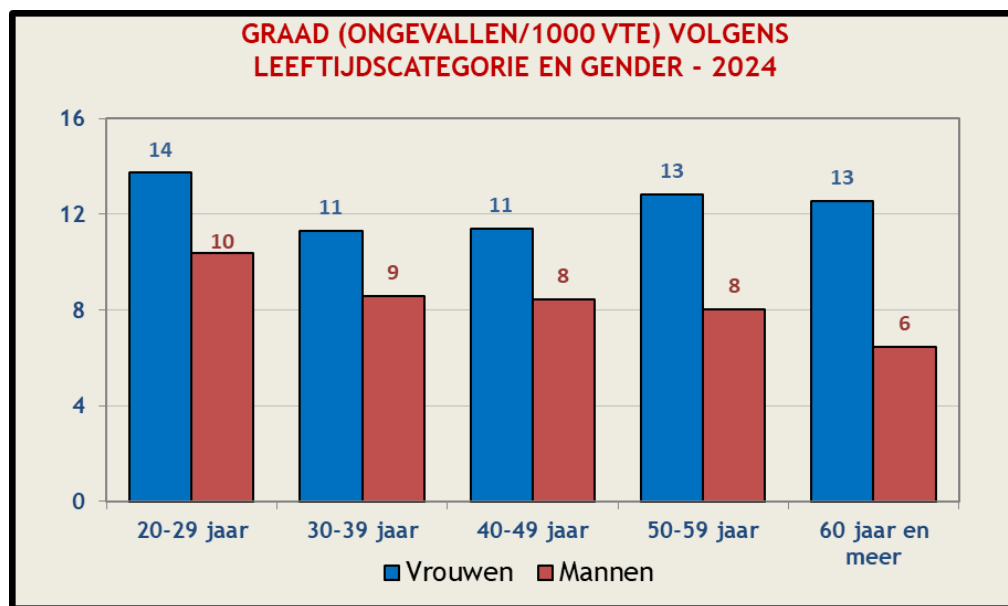
Bron: Tabel 22.2.6

Grafiek 3.2.d toont het aantal aanvaarde arbeidswegongevallen in 2024, verdeeld volgens leeftijdscategorie en gender.

In tegenstelling tot de arbeidsplaatsongevallen, zie Grafiek 3.1.d, gebeuren bij vrouwen meer arbeidswegongevallen dan bij mannen, en dit in alle leeftijdscategorieën.

De aantallen arbeidswegongevallen liggen zowel bij vrouwen als bij mannen in alle leeftijdscategorieën op een gelijkaardig niveau, behalve in hoogste leeftijdscategorie >60 jaar, waar deze aantallen beduidend lager liggen.

Grafiek 3.2.e: Graad per 1000 werknemers (VTE) van de aanvaarde arbeidswegongevallen - verdeling van het aantal ongevallen volgens leeftijdscategorie en gender van het slachtoffer - 2024

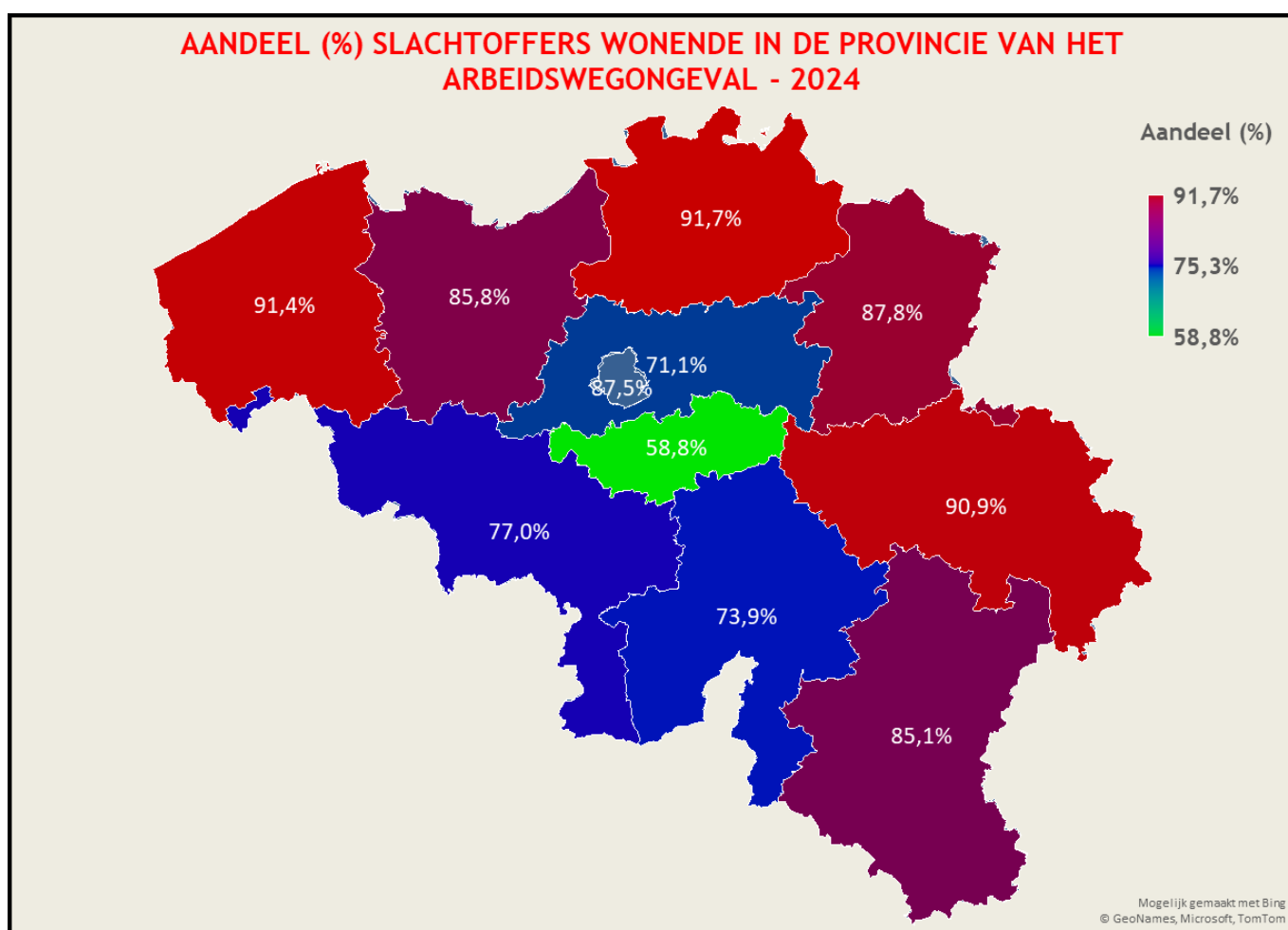
Bron: Tabel 22.2.6 en gegevens RSZ

Deze graad per 1000 VTE, die een maat is voor het risico op een arbeidswegongeval van een werknemer, omvat alle aanvaarde arbeidswegongevallen, ook deze met 0 dagen arbeidsongeschiktheid.

Ook uit bovenstaande grafiek kan men besluiten dat, in tegenstelling tot de arbeidsplaatsongevallen, zie Grafiek 3.1.e, deze variabele in alle leeftijdscategorieën bij vrouwen beduidend hoger ligt dan bij mannen, wat erop wijst dat vrouwen een hoger risico hebben op een arbeidswegongeval, onafhankelijk van de leeftijdscategorie waartoe ze behoren.

Waar deze variabele bij vrouwen relatief weinig varieert volgens de verschillende leeftijdscategorieën (met uitzondering van de verhoogde waarde bij de jongste leeftijdscategorie), neemt men een dalende trend bij mannen waar bij stijgende leeftijd.

Grafiek 3.2.f: Procentueel aandeel van de slachtoffers wonende in dezelfde provincie als de provincie van het arbeidswegongeval - 2024

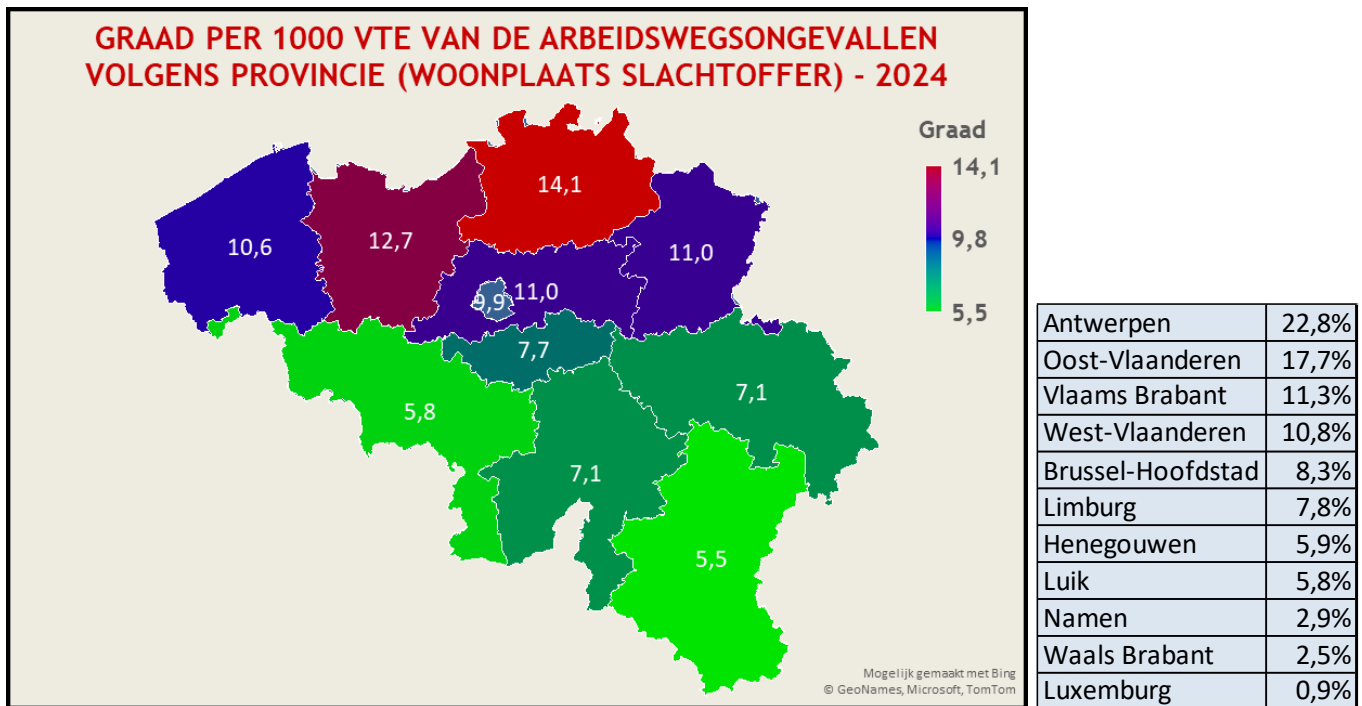
Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 3.2.f toont een kaart van België met de 10 provincies en Brussel-Hoofdstad, met de waarden van het procentueel aandeel de slachtoffers die wonen in dezelfde provincie als waar het arbeidswegongeval heeft plaatsgevonden.

De hoogste waarden observeert men in de provincies Antwerpen (91,7%), West-Vlaanderen (91,4%) en Luik (90,9%), terwijl de regio in en rond Brussel-Hoofdstad ook hier de laagste waarden laat noteren. Bemerkt dat deze waarden systematisch hoger liggen dan in Grafiek 3.1.f., wat een logisch gevolg is van de vaststelling dat er een duidelijke link is tussen de plaats van het ongeval tijdens woon-werk verkeer en de woonplaats van het slachtoffer. Vooral in Brussel-Hoofdstad observeren we een duidelijk hogere waarde in vergelijking met Grafiek 3.1.f, 87,5% versus 48,2%.

In Waals-Brabant worden de laagste waarden waargenomen. Van de arbeidswegongevallen die in 2024 in Waals-Brabant plaatsvonden, woonde 12,8% van de slachtoffers in Henegouwen, 7,7% in de provincie Namen, en 5,8% in Brussel-Hoofdstad.

Grafiek 3.2.g: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidswegongevallen - verdeling per provincie (woonplaats van het slachtoffer) - 2024

Bron: Tabel 22.3.1 en gegevens RSZ

De graden, zijnde het aantal arbeidswegongevallen per 1000 VTE, die in de bovenstaande kaart van België worden getoond zijn een maat voor het risico op een arbeidswegongeval volgens de provincie van de woonplaats van het de werknemer. De tabel rechts geeft het procentueel aandeel van het aantal arbeidswegongevallen per provincie van woonplaats van de werknemer, volgens dalend percentage.

Op basis van de tabel stellen we vast dat de meeste arbeidswegongevallen gebeuren bij werknemers die wonen in de provincies Antwerpen (22,8%) en Oost-Vlaanderen (17,7%), en de minste bij werknemers woonachtig in Waals Brabant (2,5%) en Luxemburg (0,9%).

Anderzijds stelt men vast dat naast Antwerpen (14,1) en Oost- en West-Vlaanderen (12,7 en 10,6), ook de provincies Limburg (11,0) en Vlaams-Brabant (11,0) vrij hoge waarden laten optekenen voor de graad die hierboven wordt getoond. Deze graad ligt het laagst in Henegouwen (5,8) en Luxemburg (5,5).

Een vergelijking met een gelijkaardige kaart voor de arbeidsplaatsongevallen, zie Grafiek 3.1.g, toont een duidelijk andere verdeling: bij het risico op een arbeidswegongeval observeert men een significant hoger risico in de noordelijke provincies van het land, terwijl dit bij de arbeidsplaatsongevallen een eerder gemengde geografische verdeling oplevert.

4. Beroepskenmerken van de slachtoffers van arbeidsongevallen

4.1. Arbeidsplaatsongevallen

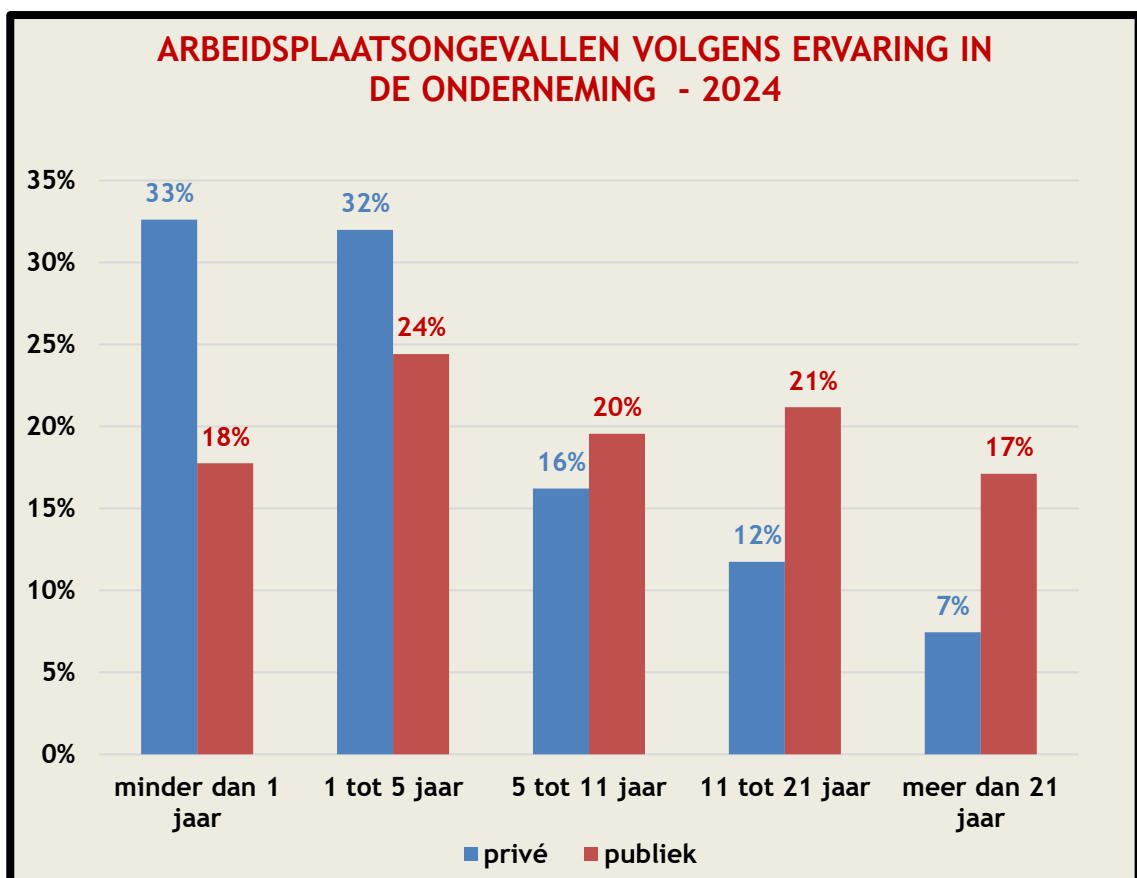
De Grafiek 4.1.a toont het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming. Deze werkervaring is de tijd die verloopt tussen de indiensttreding bij de werkgever en de datum van het ongeval. Uit deze grafiek blijkt dat voor 33% van de arbeidsplaatsongevallen in de private sector de werkervaring minder dan 1 jaar bedroeg. Voor 32% bedroeg de werkervaring 1 tot 5 jaar en voor 16% bedroeg de werkervaring 5 tot 11 jaar. Voor 9% in de private sector was de werkervaring ongekend.

Er zijn dus minder arbeidsongevallen bij werknemers met een grotere werkervaring in de private sector. In de publieke sector is dit niet het geval. Daar blijft het aandeel van de arbeidsongevallen ongeveer rond de 20% (+/- 4%) draaien naarmate de werkervaring toeneemt. De arbeidsongevallen in de publieke sector zijn min of meer gelijkmatig verdeeld over de werkervaring.

Idealiter zou ook de tewerkstelling in rekening gebracht moeten worden, omdat het aantal werknemers met meer dan 21 jaar bij dezelfde werkgever waarschijnlijk lager zal liggen dan het aantal werknemers met een anciënniteit tussen 5 en 11 jaar. Een studie van het HR-bedrijf Acerta Consult toont aan dat werknemers gemiddeld 11 jaar voor dezelfde werkgever werken en dat ze gemiddeld 4 verschillende jobs hebben.

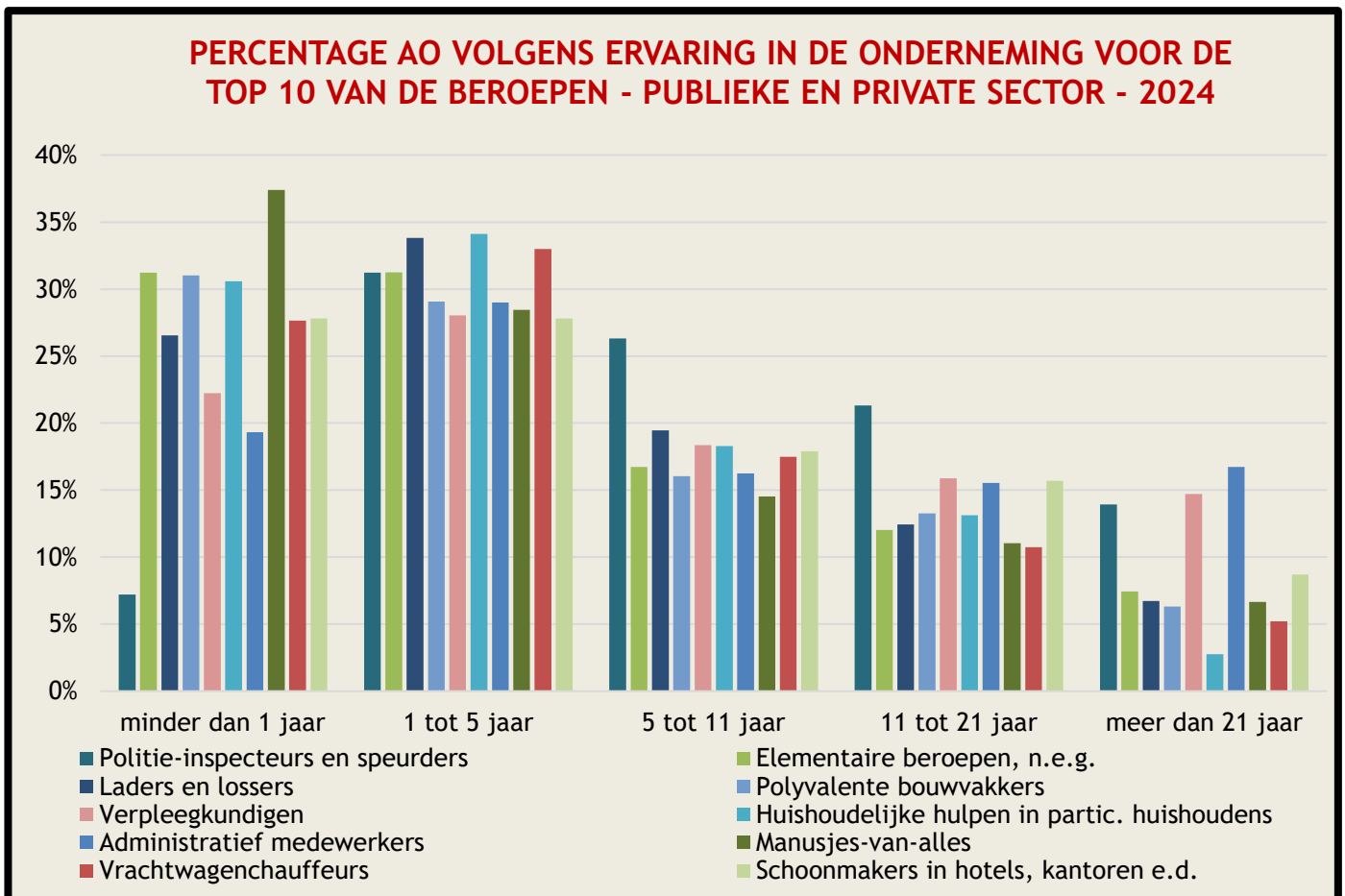
In de publieke sector zijn er daarentegen de ambtenaren die wel langer bij dezelfde werkgever blijven werken.

Grafiek 4.1.a: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming - 2024

Bron: Tabel 4.3.4

Grafiek 4.1.b: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de publieke en private sector - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

De Grafiek 4.1.b toont de verdeling van het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen onder de 10 meest voorkomende beroepen in de publieke en private sector volgens de anciënniteit in de onderneming.

Voor het beroep van “*Politie-inspecteur en speurders*” ziet men dat het aandeel pas groot wordt bij een werkervaring van meer dan 1 jaar. Dit heeft waarschijnlijk te maken met de opleiding die politie-inspecteurs en speurders moeten volgen gedurende de eerste 12 maanden van hun beroepsloopbaan en waarin het risico op een arbeidsplaatsongeval bijgevolg kleiner is.

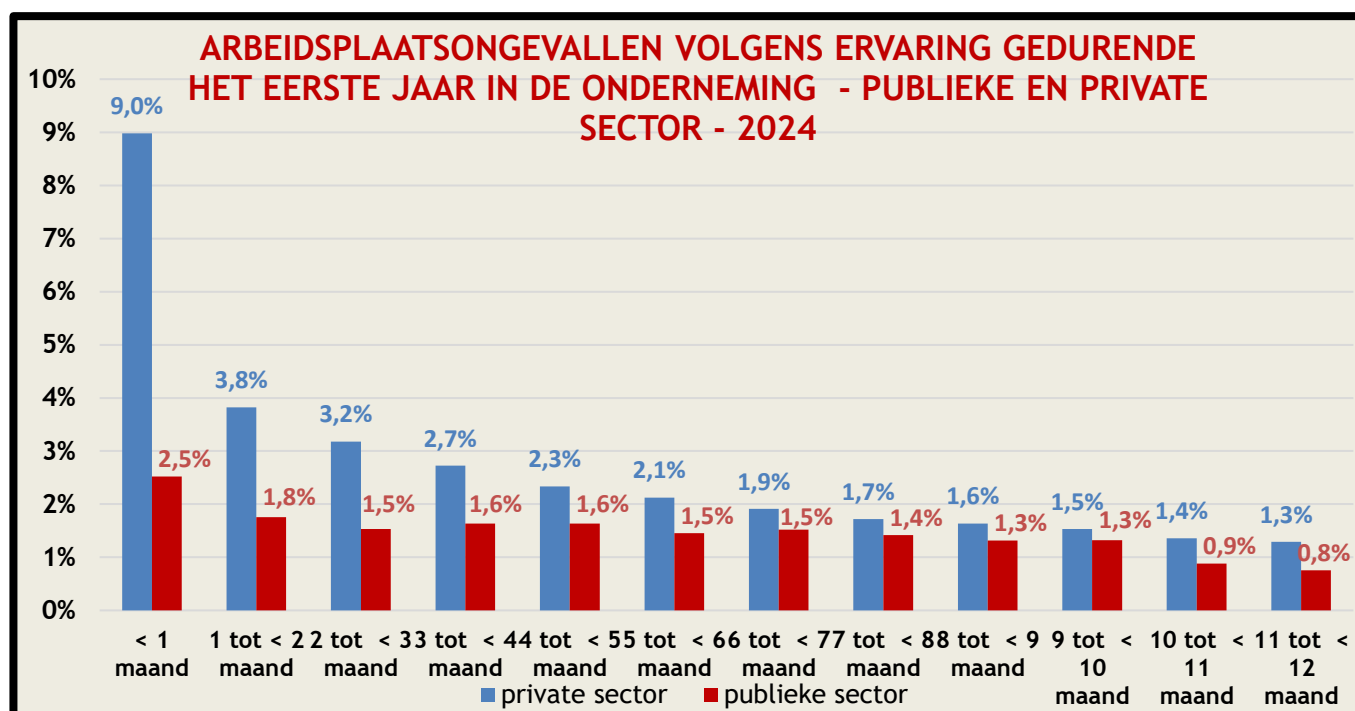
Uit deze grafiek kan men afleiden dat voor bijna alle beroepen het risico op een arbeidsongeval daalt met de anciënniteit in dezelfde onderneming.

Het risico blijft wel redelijk hoog voor “*Verpleegkundigen*”, “*Politie-inspecteurs en speurders*” en “*Administratief medewerkers*” naarmate de anciënniteit toeneemt.

Bij 15% van de arbeidsplaatsongevallen onder de “*Verpleegkundigen*” bedraagt de anciënniteit meer dan 21 jaar.

Bijna 17 % van de arbeidsplaatsongevallen onder de “*Administratief medewerkers*” gebeurt eveneens bij een anciënniteit van meer dan 21 jaar in dezelfde onderneming.

Grafiek 4.1.c: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming gedurende het eerste jaar voor de top 10 van de beroepen in de publieke en private sector - 2024

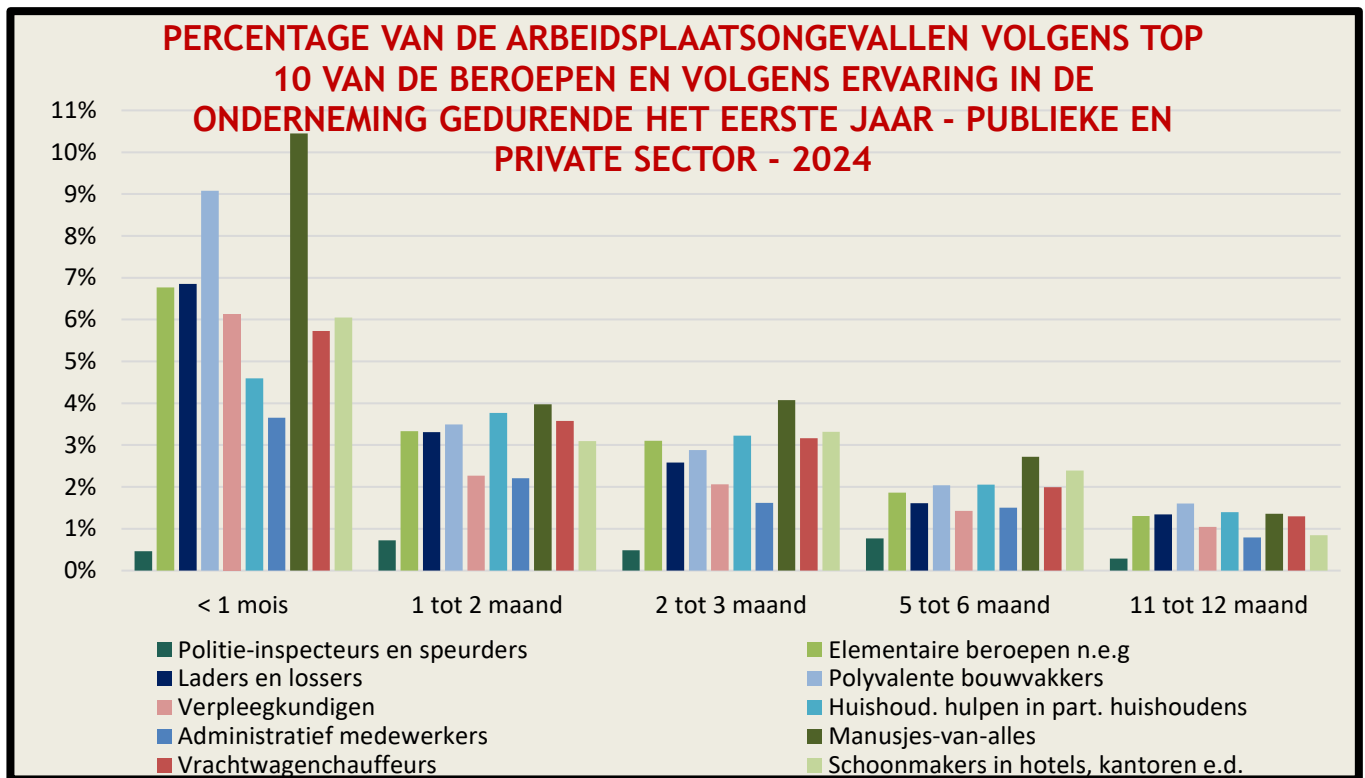
Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 4.1.c geeft het percentage van de arbeidsplaatsongevallen weer volgens de anciënniteit in de onderneming per maand.

Uit deze grafiek kan men afleiden dat de meeste arbeidsplaatsongevallen in de private sector gebeuren in de eerste maand van tewerkstelling in de onderneming (9%). In de daaropvolgende maanden neemt dit percentage geleidelijk af.

In de publieke sector is het percentage arbeidsplaatsongevallen (2,5%) in de eerste maand van de tewerkstelling aanzienlijk kleiner, maar neemt ook geleidelijk af met de maand in het eerste jaar van de tewerkstelling.

Grafiek 4.1.d: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming gedurende het eerste jaar voor de top 10 van de beroepen in de publieke en private sector - 2024

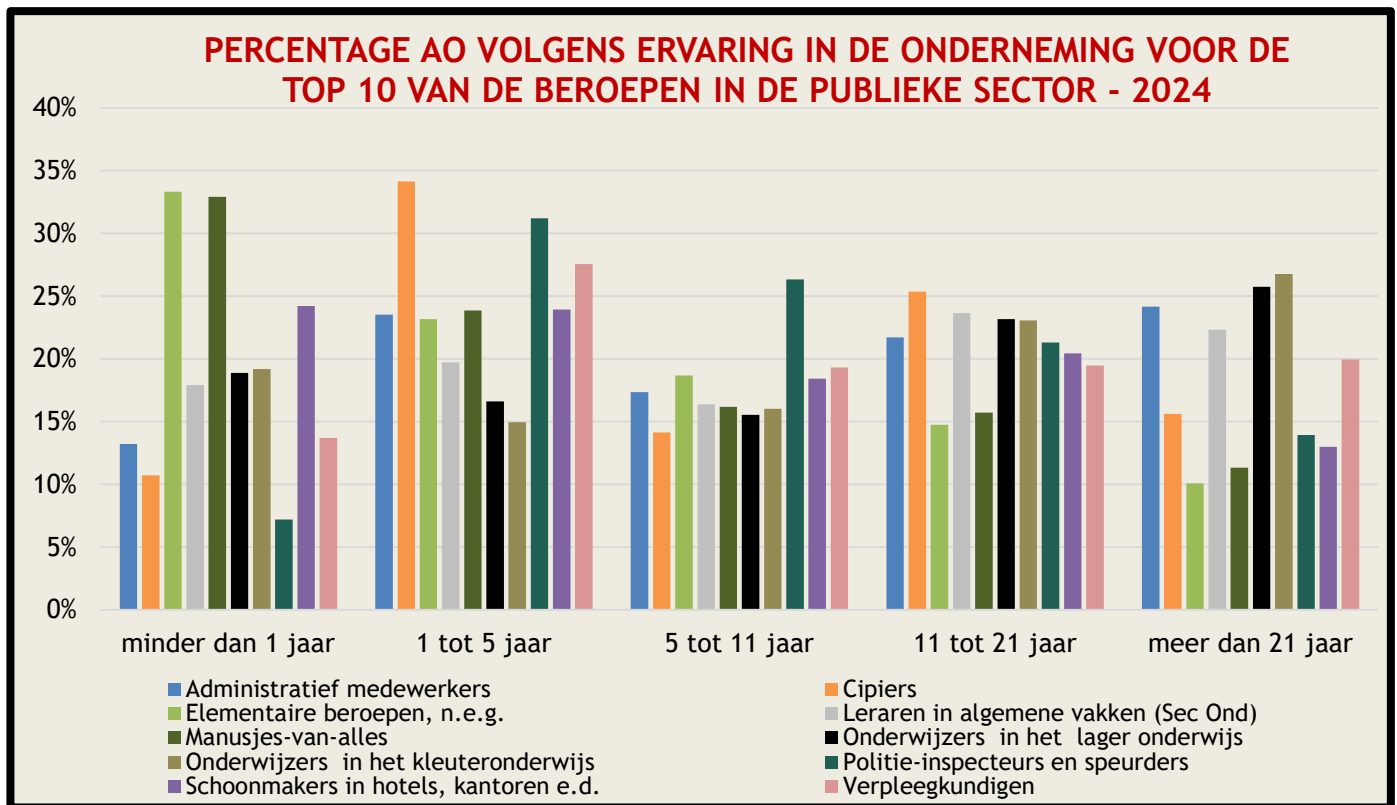

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 4.1.d geeft opnieuw de 10 meest voorkomende beroepen weer in de publieke en private sector samen maar nu volgens de anciënniteit in de onderneming gedurende het eerste jaar van tewerkstelling. Omwille van de leesbaarheid worden niet alle maanden weergegeven in deze grafiek.

Deze grafiek geeft weer dat de meeste arbeidsplaatsongevallen voor alle beroepen, behalve voor de “*Politie-inspecteurs en speurders*”, gebeurden gedurende de eerste maand van tewerkstelling. Voor de “*Manusjes-van-alles*” gebeurt meer dan 10 % van de arbeidsplaatsongevallen in de eerste maand. In de daaropvolgende maanden bedraagt dit aandeel maar 4% en minder meer. Ook voor de “*Polyvalente bouwvakkers*” is dit het geval.

Grafiek 4.1.e: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de publieke sector - 2024

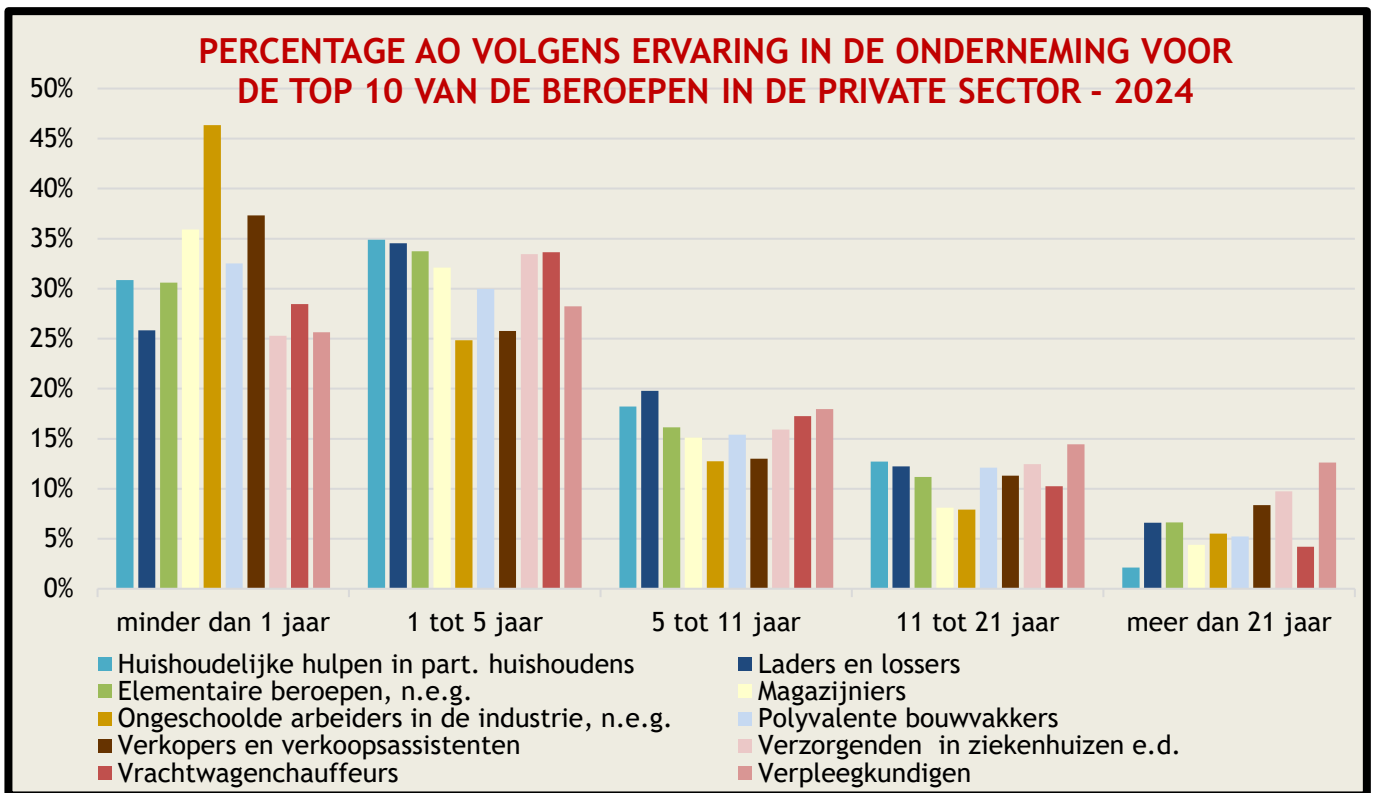
Bron: Gegevensbank Fedris

De Grafiek 4.1.e toont de verdeling van het aandeel van de arbeidsplaatsongevallen onder de 10 meest voorkomende beroepen in de **publieke sector** volgens de ervaring in de onderneming.

Voor bepaalde beroepen zoals de “*Elementaire beroepen n.e.g.*”, de “*Manusjes-van-alles*”, ziet men wel een dalende trend volgens de anciënniteit in de onderneming.

Voor de “*Administratief medewerkers*”, “*Cipiers*”, de “*Leraren en onderwijzers*”, de “*Politie-inspecteurs en speurders*” en de “*Verpleegkundigen*” in de publieke sector ziet men niet echt een dalende trend.

Grafiek 4.1.f: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de private sector - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 4.1.f toont de verdeling van het aandeel arbeidsongevallen op de werkplaats binnen de tien meest voorkomende beroepen in de privésector, uitgesplitst naar anciënniteit in de onderneming.

Voor alle beroepen is een dalende trend zichtbaar naarmate de anciënniteit toeneemt. In sommige beroepen ligt het aandeel arbeidsongevallen bij werknemers met een anciënniteit van één tot vijf jaar echter hoger dan bij werknemers met minder dan één jaar anciënniteit. Dit verschil is logisch, aangezien de arbeidsongevallen over een periode van vijf jaar worden vergeleken met die over één jaar.

In de beroepen waar het omgekeerde geldt – zoals bij “Ongeschoolde arbeiders in de industrie”, “Polyvalente bouwvakkers”, “Magazijniers” en “Verkoopers of verkoopassistenten” – is de daling volgens anciënniteit bijzonder uitgesproken.

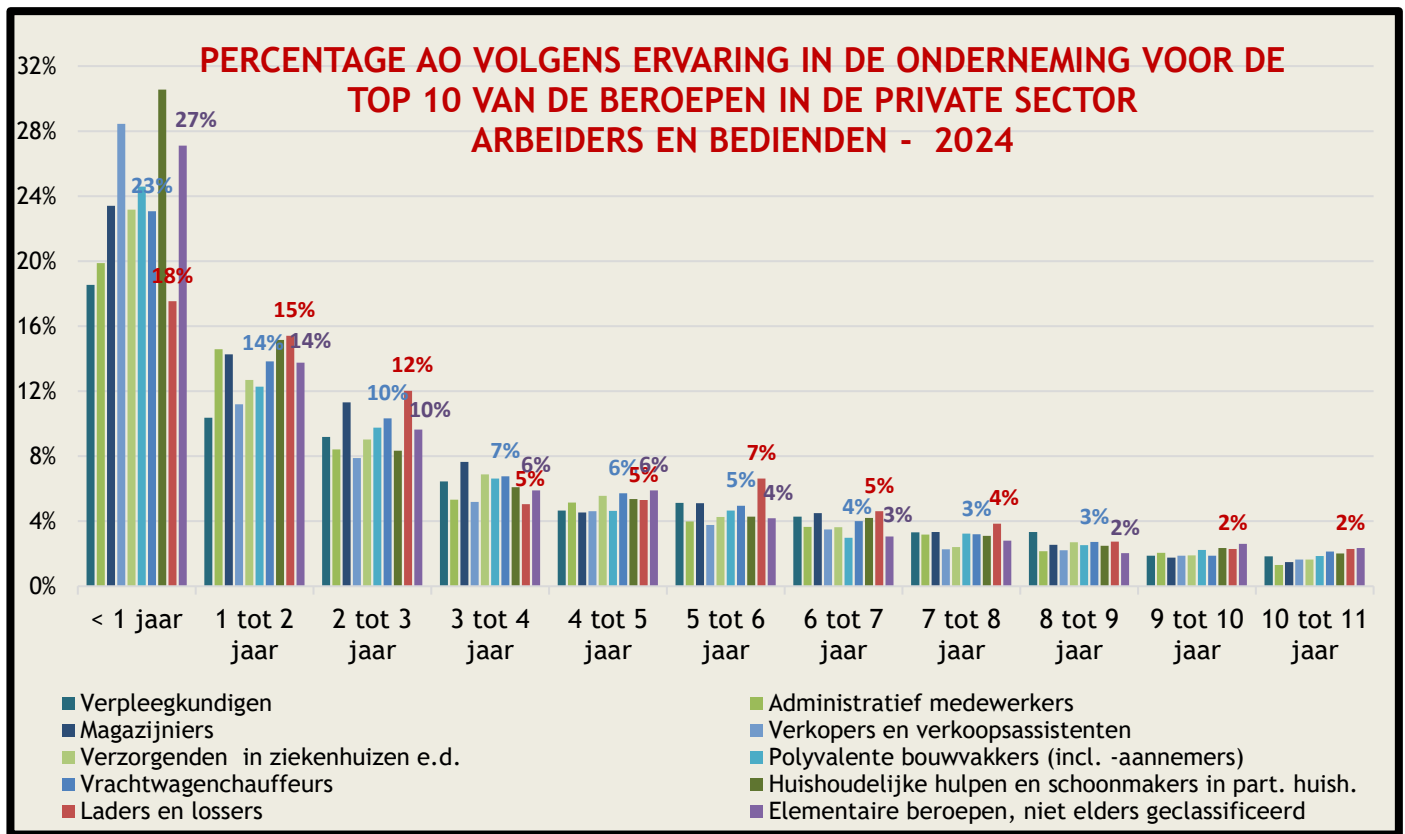
Bij de “Ongeschoolde arbeiders in de industrie” heeft 69% van de arbeidsongevallen bij werknemers met minder dan één jaar werkervaring betrekking op uitzendkrachten. Voor “Magazijniers” bedraagt dit aandeel 45%. Aangezien uitzendkrachten doorgaans kortlopende contracten hebben, is het logisch dat het aandeel arbeidsongevallen bij werknemers met minder dan één jaar anciënniteit in deze beroepscategorieën relatief hoog ligt.

Ook bij “Verkoopers en verkoopassistenten” en bij “Polyvalente bouwvakkers” betreft ongeveer 30% van de arbeidsongevallen bij werknemers met minder dan één jaar anciënniteit een uitzendkracht. Voor de “Elementaire beroepen n.e.g.” gaat het om 14%.

Dit patroon geldt niet voor de “Huishoudhulpen en schoonmakers in particuliere huishoudens”, waar aanzienlijk minder uitzendkrachten actief zijn.

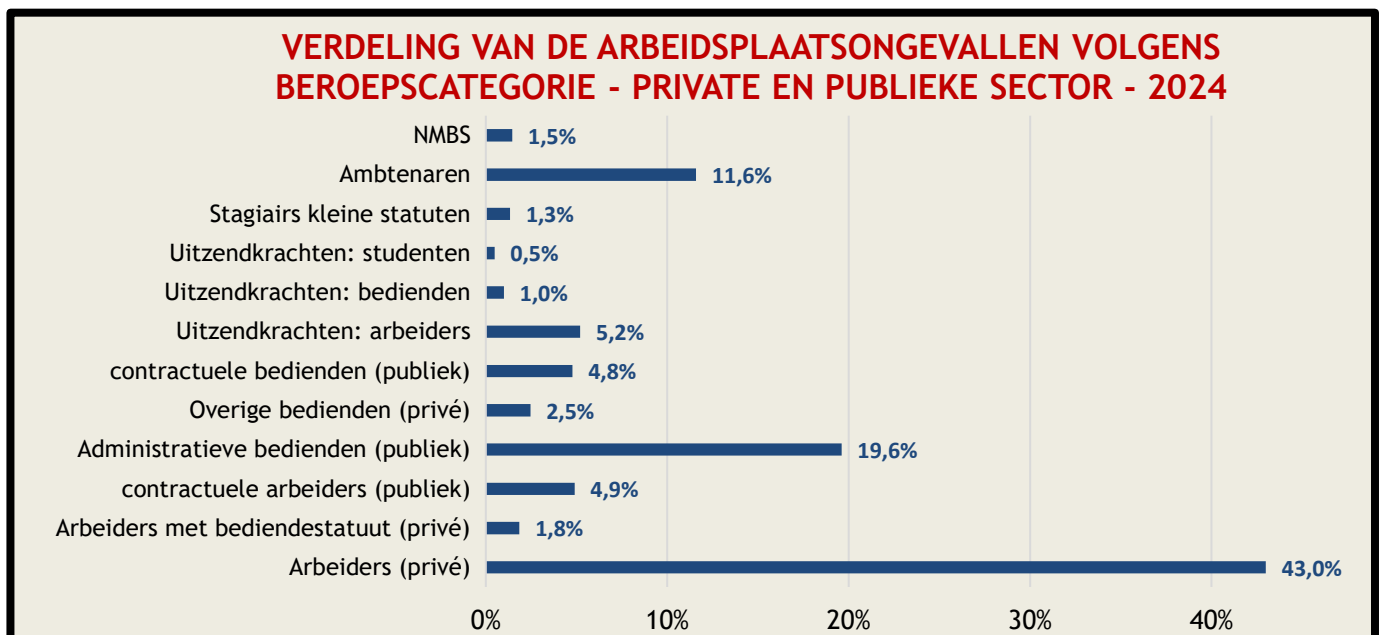
Wanneer de uitzendkrachten en stagiairs (kleine statuten) buiten beschouwing worden gelaten en enkel de arbeiders en bedienden worden geselecteerd, blijft de dalende trend volgens anciënniteit in de onderneming behouden. Dit wordt geïllustreerd in Grafiek 4.1.g, waarin het percentage arbeidsongevallen per anciënniteitsjaar wordt weergegeven.

Grafiek 4.1.g: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de werkervaring in de onderneming voor de top 10 van de beroepen in de private sector - arbeiders en bedienden - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

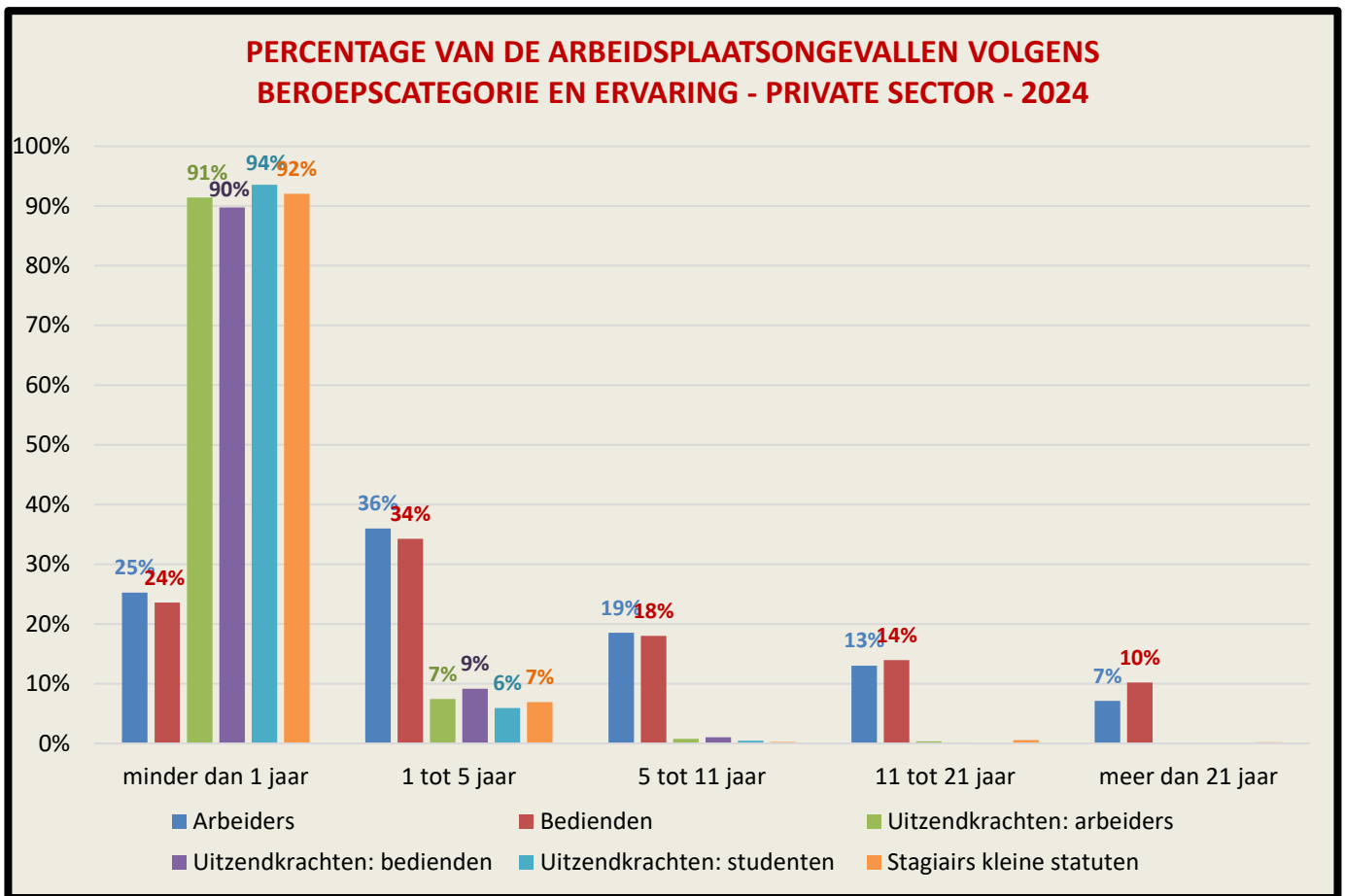
Grafiek 4.1.h: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroepscategorie - private en publieke sector - 2024

Bron: Tabel 4.1.1

Grafiek 4.1.h toont aan dat de meeste arbeidsplaatsongevallen in 2024 zich voordeden bij “Arbeiders” in de private sector, gevolgd door de “Administratieve bedienden” in de private sector en de “Ambtenaren” in de publieke sector.

Grafiek 4.1.i: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroepscategorie en ervaring in de onderneming - private sector - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 4.1.i toont duidelijk de dalende trend in het percentage arbeidsongevallen in de privésector naarmate de anciënniteit in de onderneming toeneemt.

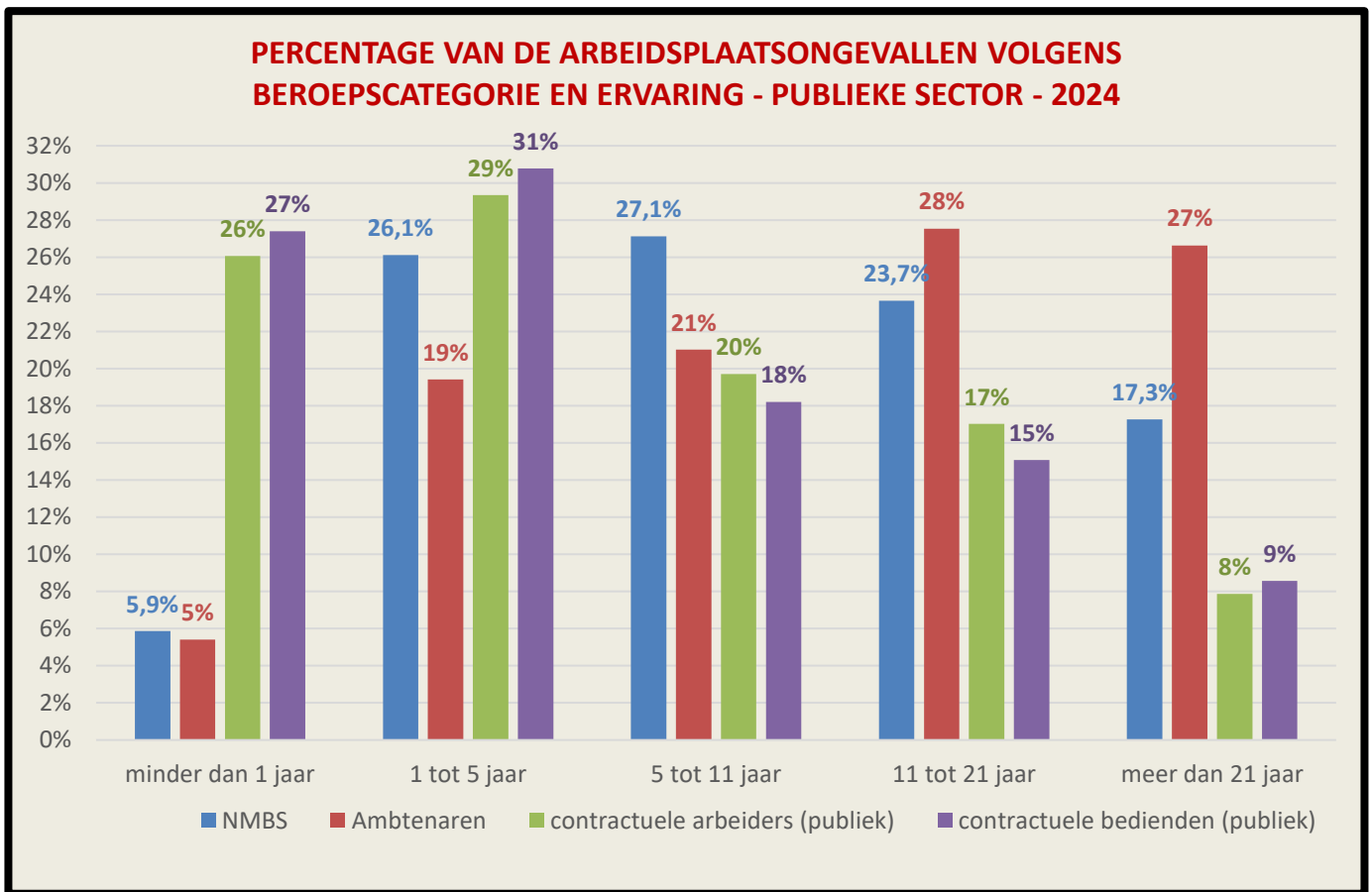
Van alle arbeidsongevallen bij arbeiders doet 36% zich voor bij werknemers met een anciënniteit tussen één en vijf jaar. Dit aandeel ligt hoger dan het aandeel arbeidsongevallen bij arbeiders met minder dan één jaar ervaring (25%), wat verklaarbaar is omdat de beschouwde periode voor de eerste groep vijf keer zo lang is. Hetzelfde patroon wordt waargenomen bij de bedienden.

Opvallend is dat bij uitzendkrachten voor ongeveer 90% of meer van de arbeidsongevallen de anciënniteit in de onderneming minder dan één jaar bedraagt. Dat is te verwachten, aangezien de meeste uitzendcontracten van korte duur zijn.

Een gelijkaardige situatie doet zich voor bij stagiairs met een klein statuut: bij 92% van hun arbeidsongevallen bedraagt de anciënniteit minder dan één jaar. Dit is logisch, aangezien de meeste stages niet langer dan een jaar duren.

Het is dus duidelijk dat de aanwezigheid van uitzendkrachten en stagiairs het totale aandeel arbeidsongevallen bij werknemers met minder dan één jaar anciënniteit aanzienlijk verhoogt.

Grafiek 4.1.j: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroepscategorie en ervaring in de onderneming - publieke sector - 2024

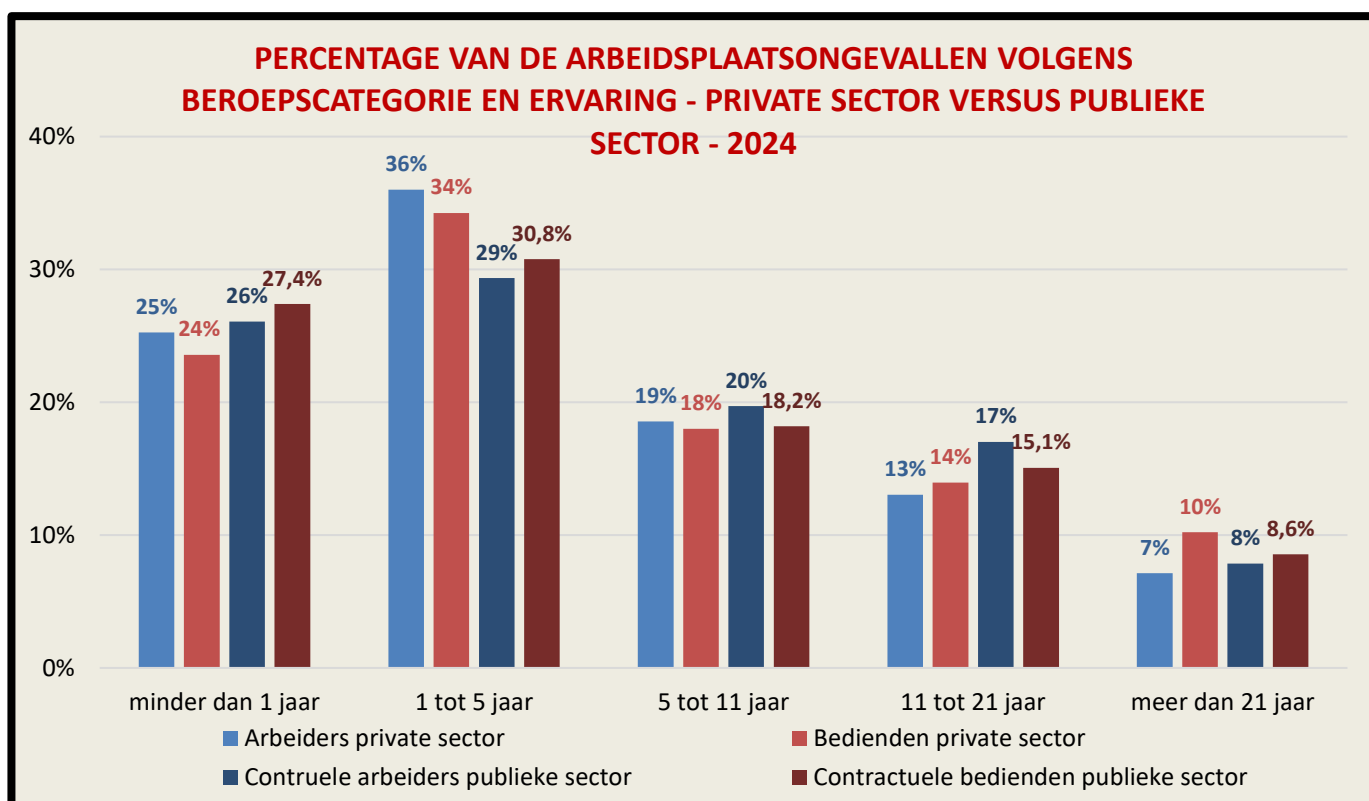
Bron: Gegevensbank Fedris

De dalende trend in het percentage arbeidsongevallen volgens de anciënniteit in de onderneming, zoals vastgesteld in de privésector (Grafiek 4.1.i), wordt ook bevestigd in de publieke sector.

Grafiek 4.1.j toont dat dezelfde tendens zichtbaar is bij de contractuele arbeiders en bedienden in de publieke sector: het percentage arbeidsongevallen daalt naarmate de anciënniteit toeneemt. Zo doet 29% van alle arbeidsongevallen bij contractuele arbeiders zich voor bij werknemers met een anciënniteit tussen één en vijf jaar. Dit aandeel ligt iets hoger dan bij arbeiders met minder dan één jaar ervaring (26%), wat verklaarbaar is omdat de beschouwde periode vijf keer zo lang is. Een gelijkaardig patroon wordt waargenomen bij de contractuele bedienden.

Over het algemeen vertoont de evolutie van arbeidsongevallen bij arbeiders en bedienden in de publieke sector dus een vergelijkbare trend als in de privésector (Grafiek 4.1.k).

Grafiek 4.1.k: Verdeling van de arbeidsplaatsongevallen volgens de beroepscategorie en ervaring in de onderneming - publieke sector versus private sector - arbeiders en bedienden - 2024

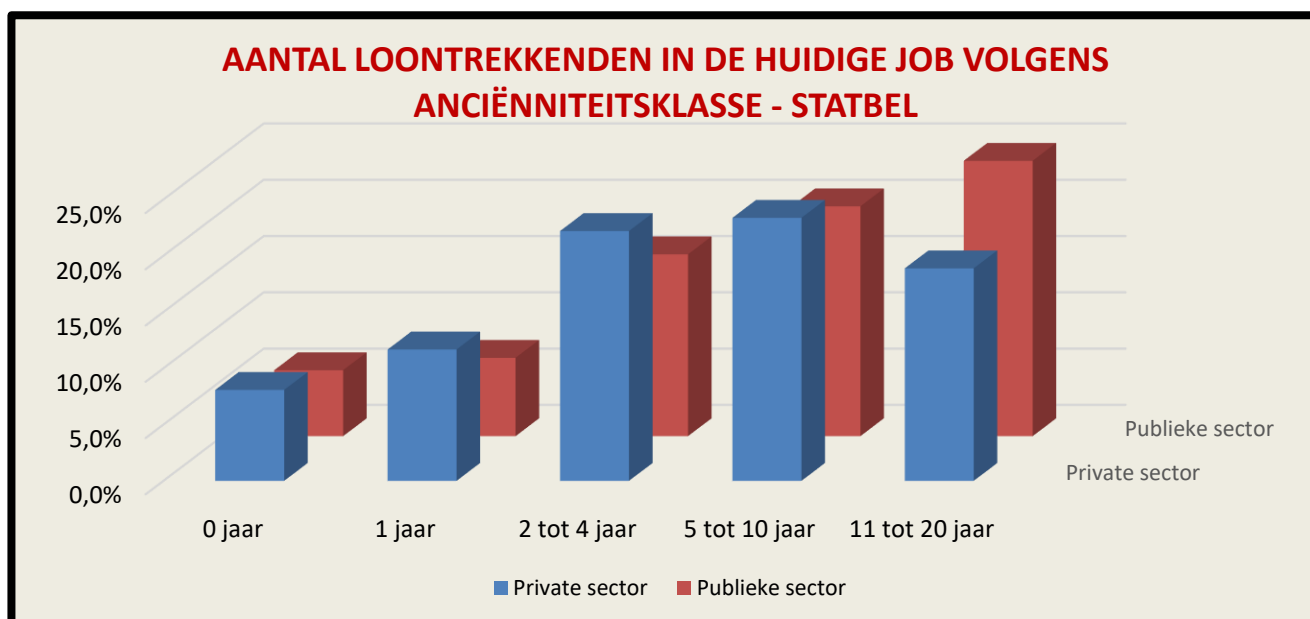

Bron: Gegevensbank Fedris

Opvallend in Grafiek 4.1.j is echter dat deze dalende trend niet geldt voor de ambtenaren. Ook bij de NMBS is het aandeel arbeidsongevallen tijdens het eerste dienstjaar opvallend laag in vergelijking met dat bij werknemers met meer dan één jaar anciënniteit.

De tewerkstelling volgens anciënniteit in de publieke sector vertoont een ander verloop dan deze in de private sector (zie Grafiek 4.1.l) en moet bijgevolg ook in rekening gebracht worden bij de vergelijking tussen beide sectoren. In grafiek 4.1.l wordt de anciënniteit van de loontrekkenden in de huidige job in 2024 weergegeven op basis van de enquête naar de arbeidskrachten (EAK) van STATBEL.

Grafiek 4.1.l: Aantal loontrekkenden in de huidige job volgens anciënniteitsklasse - STATBEL - 2024

Bron: STATBEL (EAK)

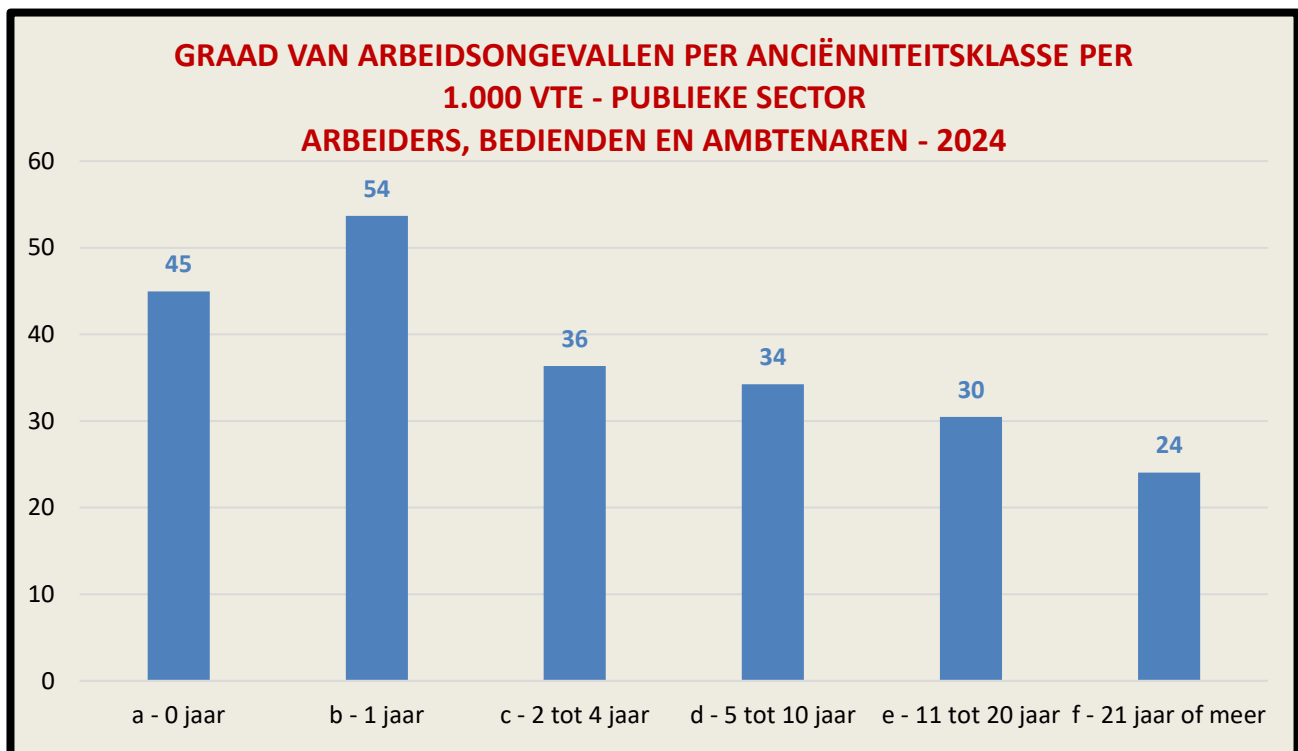
Op basis van deze enquête berekent STATBEL de anciënniteit in de huidige job als volgt: het referentiejaar (= 2024) - het jaar van de start van de huidige job.

Iemand die in december 2023 gestart is in de huidige job heeft, net als iemand die in januari 2023 gestart is, anciënniteit 1 in de cijfers die betrekking hebben op het referentiejaar 2024. Iemand die in 2024 gestart is, heeft anciënniteit 0.

Aan de hand van deze enquête naar de arbeidskrachten (EAK) kan de tewerkstelling in kaart gebracht worden volgens de anciënniteit in de huidige job. Het zijn geen "absolute" cijfers maar benaderingen die gebaseerd zijn op de extrapolatie van een toevalsteekproef uit de Belgische bevolking.

Wanneer de anciënniteit op dezelfde wijze berekend wordt voor wat de slachtoffers van een arbeidsplaatsongeval in 2024 betreft, kan men, weliswaar bij benadering, een graad per anciënniteitsklasse per 1.000 VTE berekenen (zie Grafiek 4.1.m). Deze grafiek toont, in tegenstelling tot de absolute cijfers van de arbeidsongevallen per anciënniteitsklasse, toch een dalend verloop wanneer ook de tewerkstelling in rekening wordt gebracht.

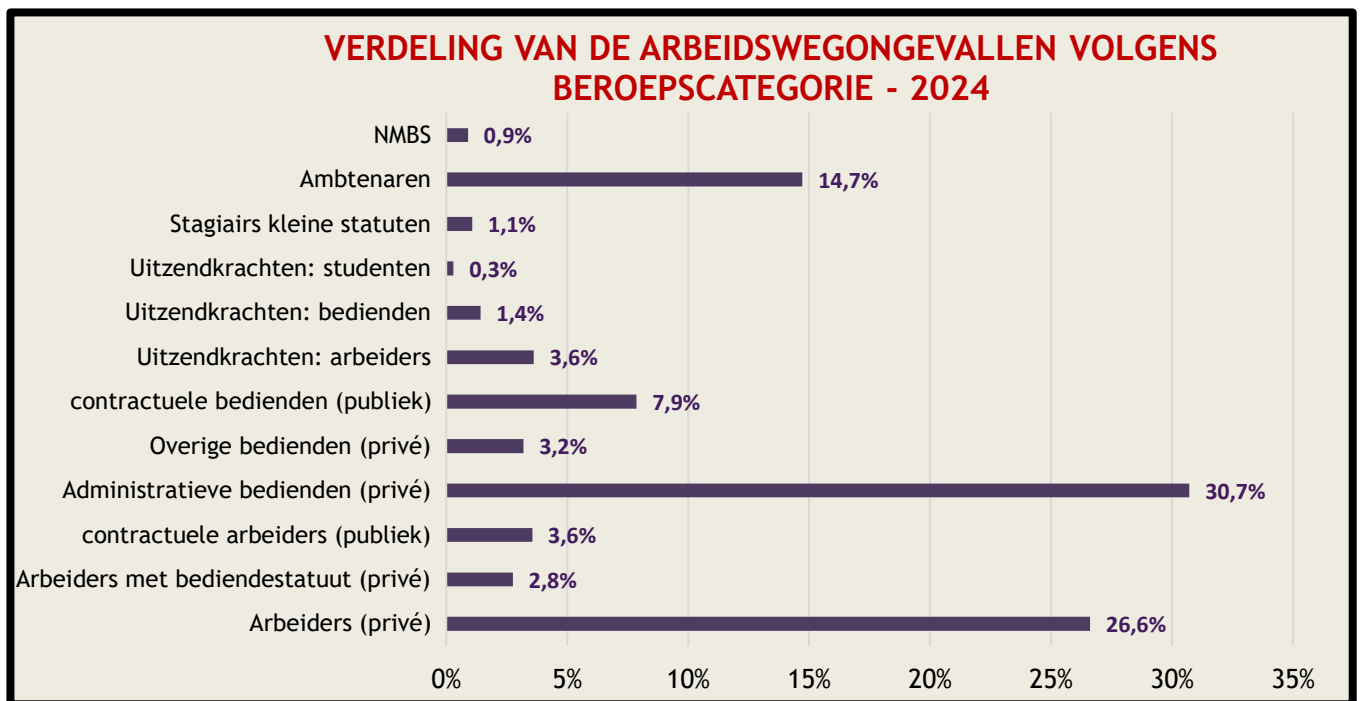
Grafiek 4.1.m: Graad van arbeidsongevallen per anciënniteitsklasse per 1.000 VTE - publieke sector - arbeiders, bedienden en ambtenaren - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris en statbel (EAK)

4.2. Arbeidswegongevallen

Grafiek 4.2.a: Verdeling van de arbeidswegongevallen volgens de beroepscategorie - 2024

Bron: Tabel 23.1.1

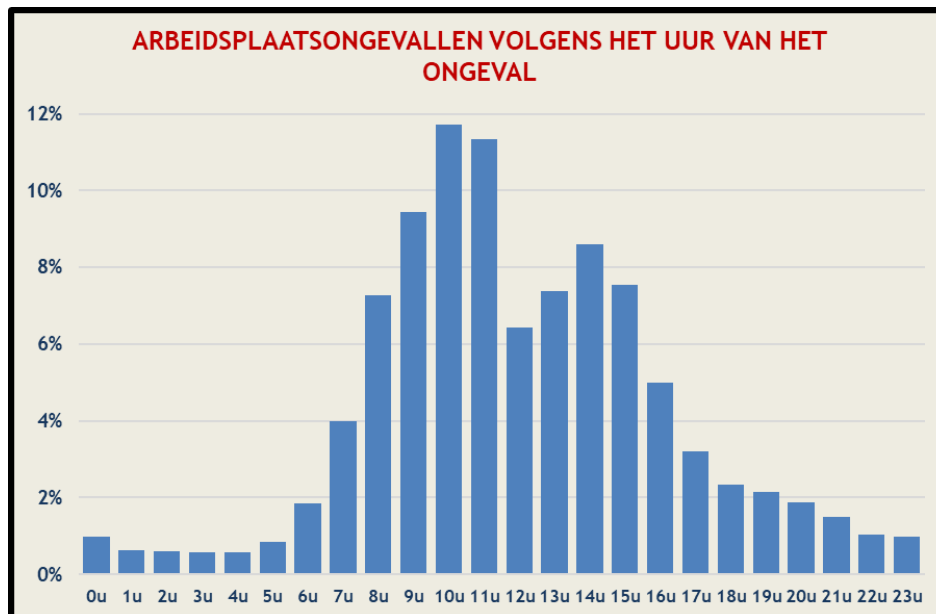
Grafiek 4.2.a toont aan dat de meeste arbeidswegongevallen in 2024 zich voordeden bij “Administratieve bedienden” in de private sector, gevolgd door de “Arbeiders” in de private sector en de “Ambtenaren” in de publieke sector.

5. Spatio-temporele kenmerken van de arbeidsongevallen

5.1. Arbeidsplaatsongevallen

Zoals uit Grafiek 5.1.a blijkt gebeurt 23% van de arbeidsplaatsongevallen tussen 10 en 12 uur in de voormiddag.

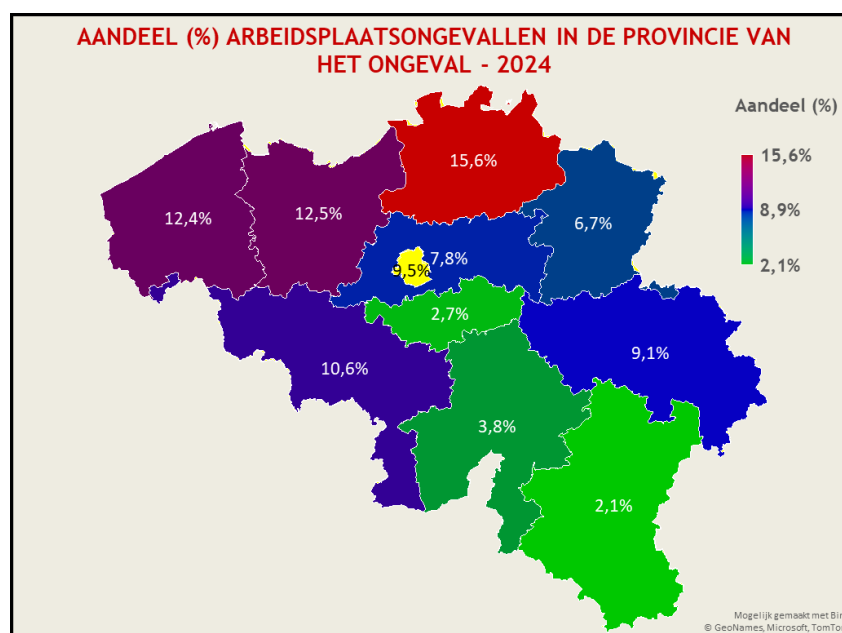
Grafiek 5.1.a: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens het uur van het ongeval - 2024

Bron: Tabel 5.1.1

Grafiek 5.1.b geeft de geografische verdeling weer van de arbeidsplaatsongevallen. 15,6% van de arbeidsplaatsongevallen gebeuren in de provincie Antwerpen. Het gele gebied stelt Brussel-hoofdstad voor waar zich 9,5% van de arbeidsplaatsongevallen voordoen. De minste ongevallen doen zich voor in Waals-Brabant, Namen en Luxemburg.

Grafiek 5.1.b: Aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens de provincie van het ongeval - 2024

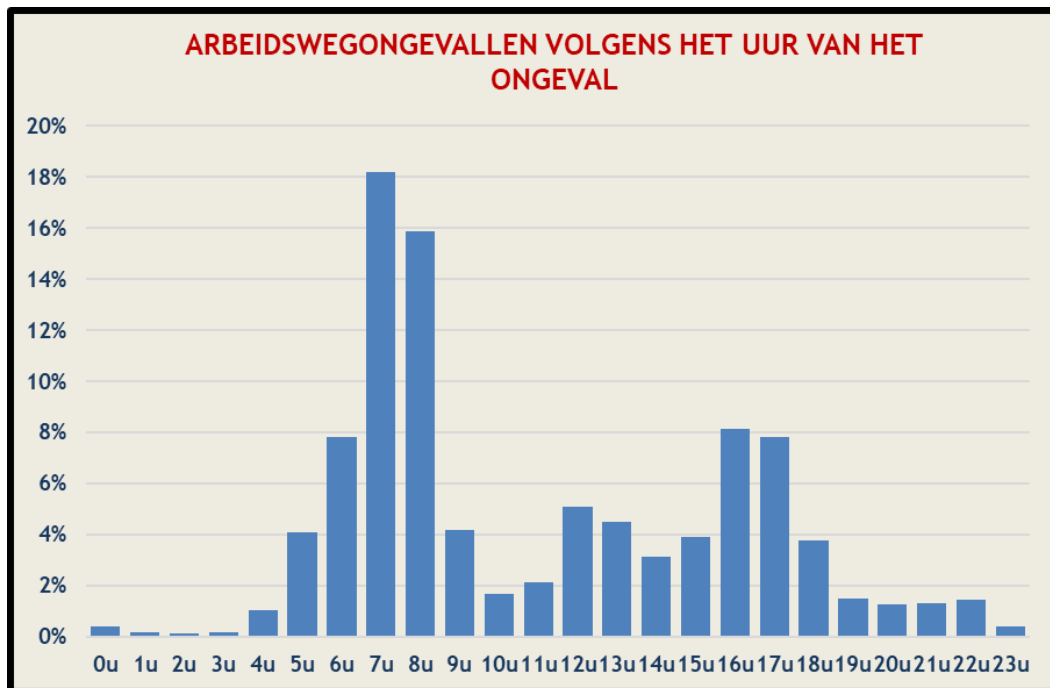

Bron: Tabel 5.5.1

5.2. Arbeidswegongevallen

Zoals uit Grafiek 5.2.a blijkt gebeurt iets meer dan 34% van de arbeidsplaatswegongevallen tussen 7 en 9 uur in de voormiddag wanneer de meeste mensen zich naar het werk begeven.

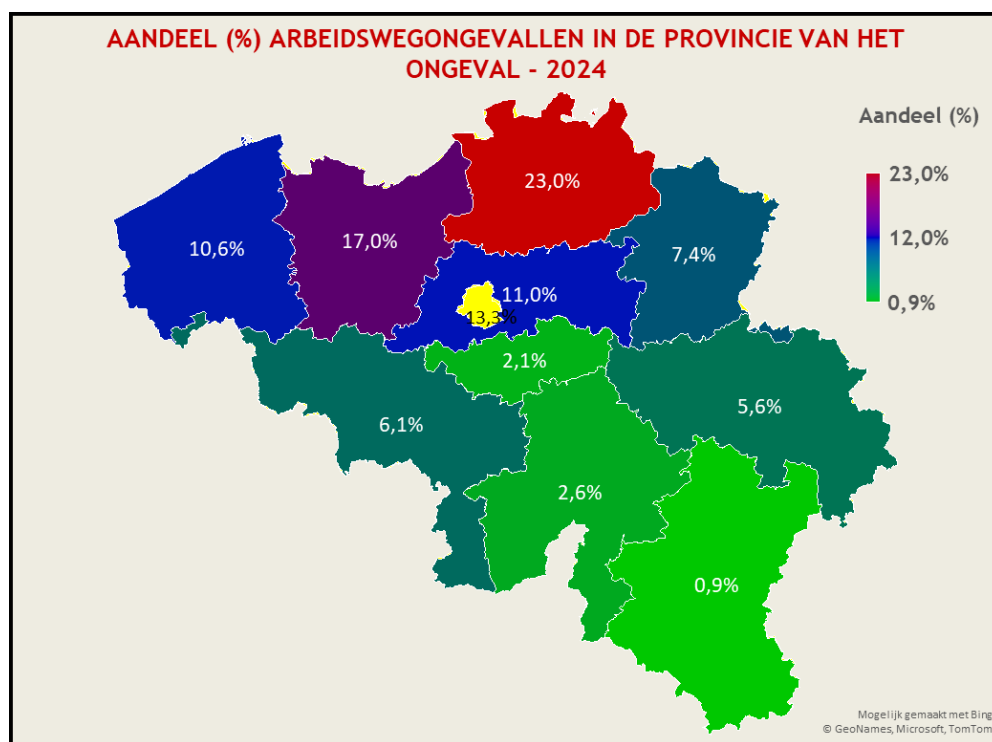
Grafiek 5.2.a: Aandeel van de arbeidswegongevallen volgens het uur van het ongeval - 2024

Bron: Tabel 24.1.1

Grafiek 5.2.b geeft de geografische verdeling weer van de arbeidswegongevallen. Ook voor de arbeidswegongevallen is het aandeel, namelijk 23,0%, het grootste in de provincie Antwerpen. In Brussel-hoofdstad doet er zich 13,3% voor van de arbeidsplaatsongevallen. De minste arbeidswegongevallen doen zich voor in het Waalse Gewest.

Grafiek 5.2.b: Aandeel van de arbeidswegongevallen volgens de provincie van het ongeval - 2024

Bron: Tabel 24.5.1

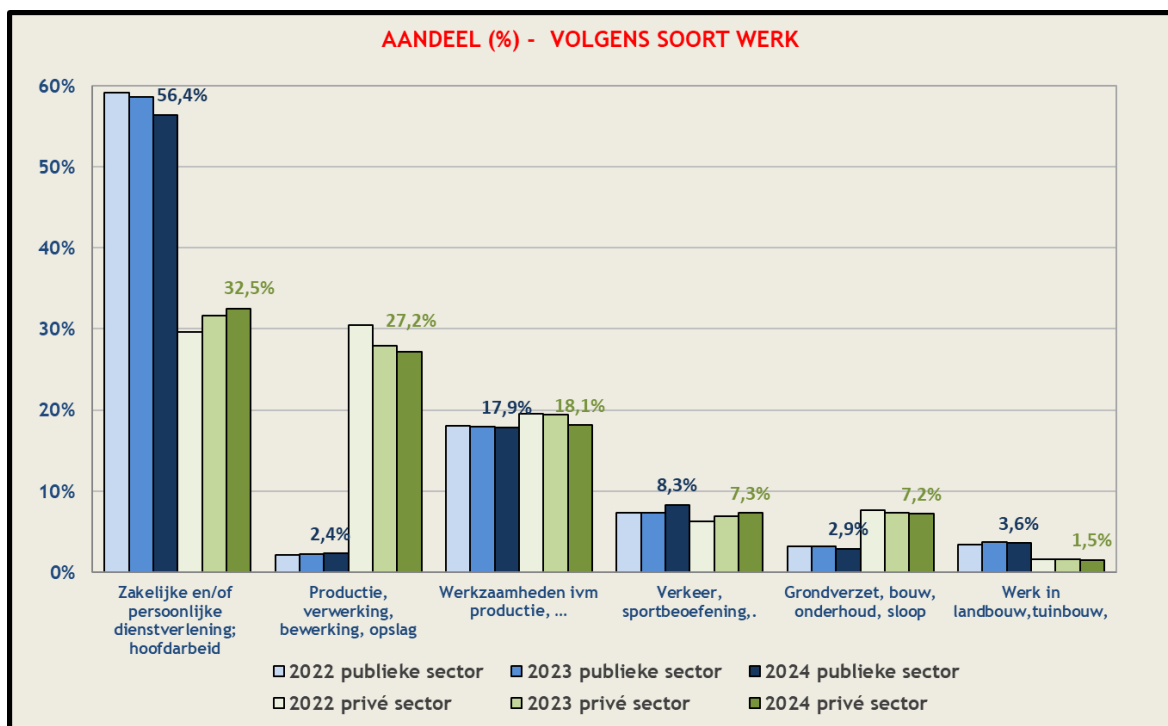
6. Kenmerken van het ongevalsproces van de arbeidsongevallen

6.1. Arbeidsplaatsongevallen

In deze sectie worden diverse variabelen met betrekking tot de ongevallen op de arbeidsplaats in de private en publieke sector gepresenteerd en met elkaar vergeleken voor de periode 2022 tot 2024. Meer specifiek wordt, voor elke onderzochte variabele, het procentueel aandeel berekend voor de zes belangrijkste categorieën van deze variabele in de private en publieke sector als geheel (met uitsluiting van de categorieën “overige” en “onbekende”, die samen meestal $\pm 10\%$ vertegenwoordigen).

In de begeleidende tekst wordt telkens specifiek aangegeven welke 3 categorieën het belangrijkste zijn voor het geheel van de private en publieke sector, met het bijhorende percentage.

Grafiek 6.1.a: Soort werk

Bron: Tabel 6.1.10

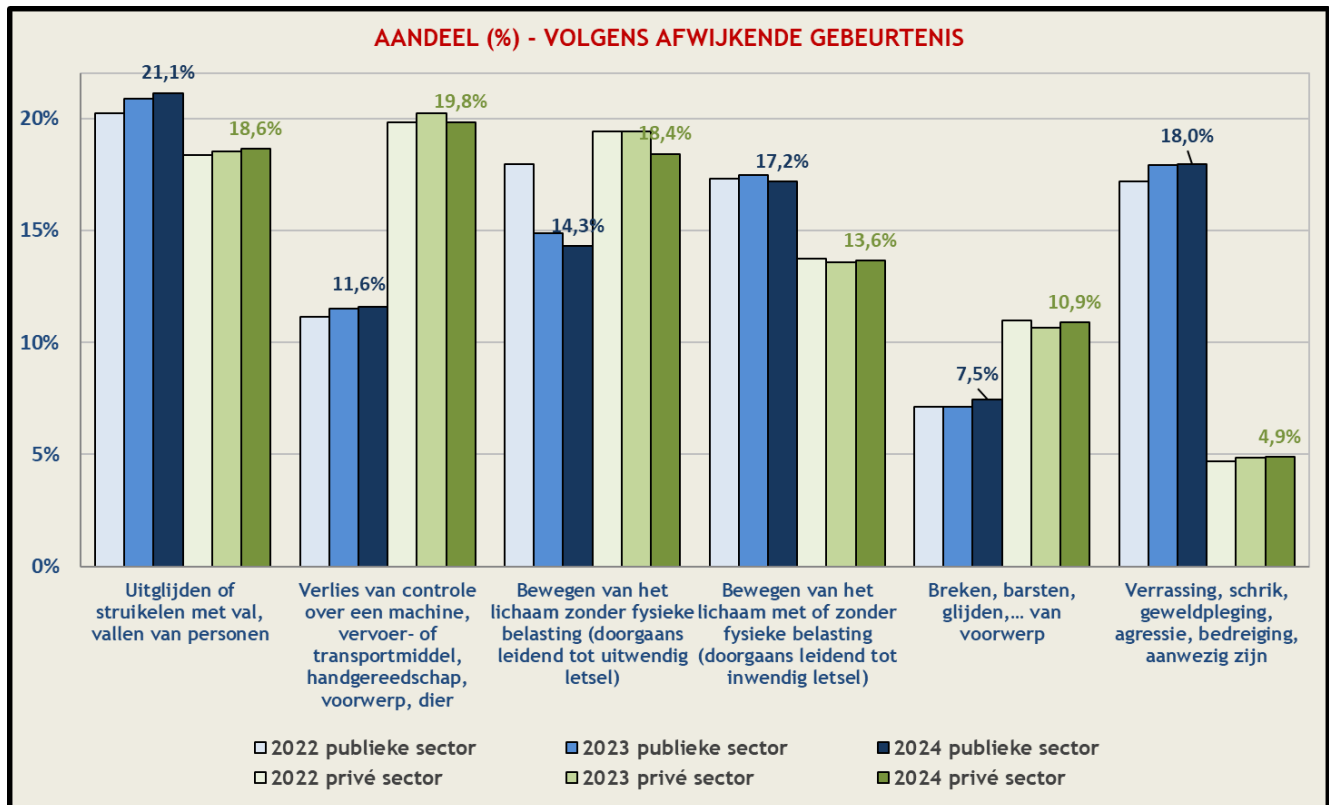
De 3 belangrijkste categorieën met betrekking tot het **soort werk** van het slachtoffer van een arbeidsplaatsongeval zijn:

- Zakelijke en/of persoonlijke dienstverlening; hoofdarbeid (38,8%)
- Productie, verwerking, bewerking, opslag (20,6%)
- Werkzaamheden ivm productie, verwerking, bewerking, opslag... (18,1%)

De specificiteit van de publieke sector/private sector komt sterk tot uiting in het **soort werk**: “*Zakelijke en/of persoonlijke dienstverlening; hoofdarbeid*” maakt in 2024 58,4% uit van het soort werk bij arbeidsongevallen in de publieke sector en is duidelijk de belangrijkste categorie, terwijl dit aandeel in de private sector slechts 32,5% bedraagt.

Daartegenover stelt men op basis van deze grafiek vast dat, “*Productie, verwerking, bewerking, opslag*” een aandeel van 27,2% vertegenwoordigt in de private sector in 2024, terwijl dit in de publieke sector slechts 2,4% bedraagt.

Grafiek 6.1.b: Afwijkende gebeurtenis bij het ongeval

Bron: Tabel 6.2.10

De 3 belangrijkste categorieën met betrekking tot de **afwijkende gebeurtenis** bij een arbeidsplaatsongeval zijn:

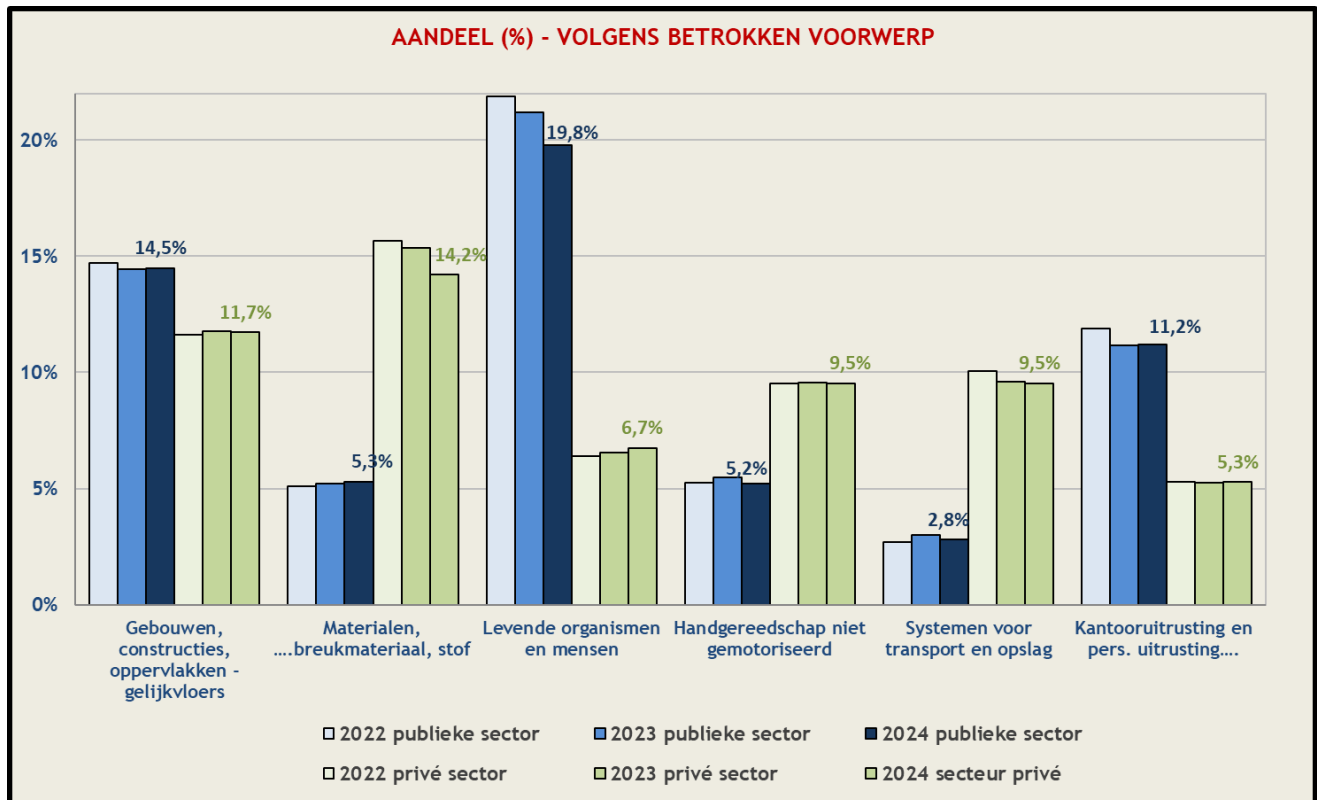
- Uitglijden of struikelen met val, vallen van personen (19,2%)
- Verlies van controle over een machine, vervoer- of transportmiddel, handgereedschap, voorwerp, dier (17,8%)
- Bewegen van het lichaam zonder fysieke belasting (doorgaans leidend tot uitwendig letsel) (17,4%)

Bij de afwijkende gebeurtenis is een opmerkelijk verschil zichtbaar tussen publieke en private sector. In de publieke sector is “*Verrassing, schrik, geweldpleging, agressie, bedreiging, aanwezig zijn*” de op één na belangrijkste afwijkende gebeurtenis bij arbeidsplaatsongevallen, met een aandeel van 18,0% in 2024. Deze afwijkende gebeurtenis komt daarentegen eerder zelden voor in de private sector (4,9% in 2024).

In de private sector behoren “*Verlies van controle over een machine, vervoer- of transportmiddel...*” en “*Breken, barsten, glijden, vallen, instorten van het betrokken voorwerp*” tot de proportioneel meest voorkomende afwijkende gebeurtenissen (met een aandeel van 19,8% en 10,9% in 2024), terwijl dit in de publieke sector minder het geval is.

De meest opvallende trend voor de periode 2022-2024 is het dalende aandeel van “*Bewegen van het lichaam zonder fysieke belasting (doorgaans leidend tot uitwendig letsel)*” in de publieke sector.

Grafiek 6.1.c: Bij de afwijkende gebeurtenis betrokken voorwerp

Bron: Tabel 6.3.9

De 3 belangrijkste categorieën met betrekking tot de bij de afwijkende gebeurtenis **betrokken voorwerp** bij een arbeidsplaats-ongeval zijn:

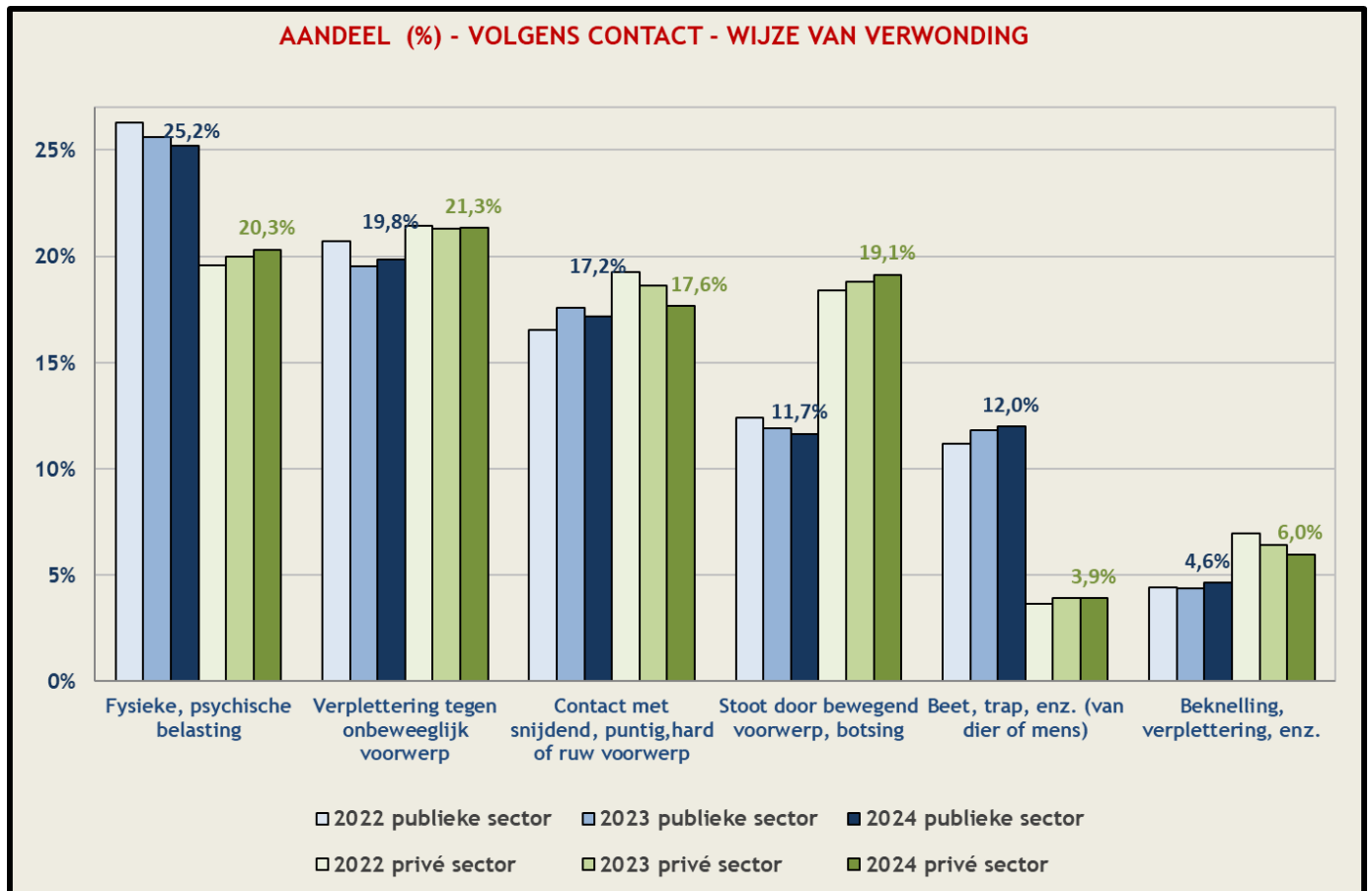
- Gebouwen, oppervlakken - gelijkvloers (binnen of buiten, vast of verplaatsbaar, tijdelijk of permanent) (12,4%)
- Materialen, objecten, producten, onderdelen van machines of voer- en vaartuigen, breukmateriaal, stof (12,0%)
- Levende organismen en mensen (9,9%)

Ook wat het betrokken voorwerp betreft merkt men een duidelijk verschil op tussen de publieke sector en de private sector.

Zo behoren ondermeer arbeidsongevallen met als betrokken voorwerp “*Levende organismen en mensen*” (19,8% in 2024) en “*Kantooruitrusting en persoonlijke uitrusting, sportuitrusting, wapens en huishoudelijke apparaten*” (11,2%) wel tot de 3 meest voorkomende categorieën in de publieke sector, maar behoren deze niet tot de drie belangrijkste van de private sector.

De 2 meest voorkomende bij arbeidsplaatsongevallen betrokken voorwerpen in de private sector zijn “*Materialen, objecten, producten, ...*” (14,2%) en “*Gebouwen, oppervlakken - gelijkvloers ...*” (11,7%).

Grafiek 6.1.d: Contact - wijze van verwonding

Bron: Tabel 6.4.10

De 3 belangrijkste categorieën met betrekking tot het **contact - wijze van verwonding** bij een arbeidsplaatsongeval zijn:

- Fysieke belasting van het lichaam, psychische belasting (21,6%)
- Verplettering door verticale of horizontale beweging op of tegen een onbeweeglijk voorwerp (het slachtoffer beweegt) (20,9%)
- Contact met een snijdend, puntig, hard of ruw voorwerp (17,5%)

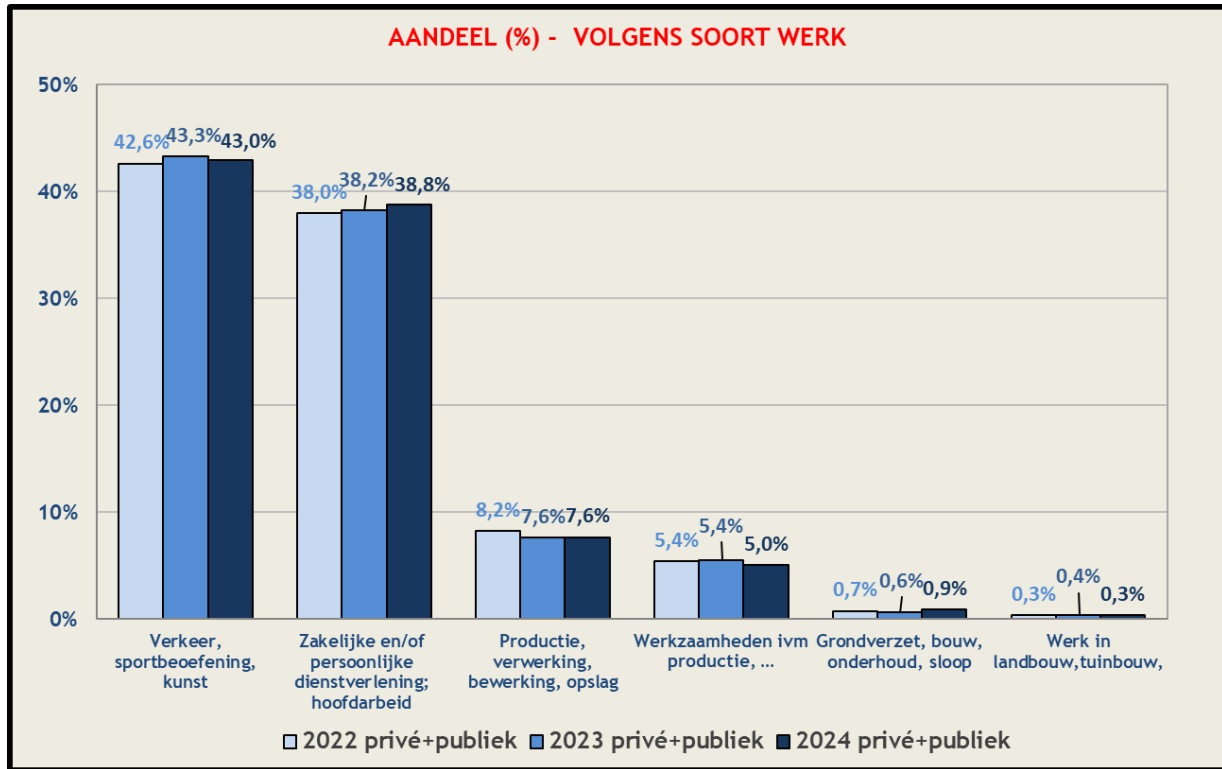
Ook hier springen een aantal verschillen in het oog tussen de private en publieke sector. Terwijl de categorie “*Fysieke belasting van het lichaam, psychische belasting*” het hoogste aandeel vertegenwoordigt in de publieke sector (25,2% in 2024), is dit de categorie “*Verplettering door verticale of horizontale beweging op of tegen een onbeweeglijk voorwerp (het slachtoffer beweegt)*” in de private sector (21,3%).

Ook is het aandeel van de categorie “*Stoot door een bewegend voorwerp, botsing*” duidelijk hoger in private sector (19,1% in 2024) in vergelijking met de publieke sector (11,7%), terwijl het omgekeerde geldt voor de categorie “*Beet, trap, enz. (van dier of mens)*” (3,9% versus 12,0%).

6.2. Arbeidswegongevallen

In deze sectie worden diverse variabelen met betrekking tot de ongevallen op de werksweg in de private en publieke sector gepresenteerd, volgens een gelijkaardig stramien als in Sectie 6.1. Aangezien er geen wezenlijke verschillen zijn tussen het ongevallenproces bij arbeidswegongevallen in de private en publieke sector, is het weinig zinvol om het onderscheid tussen beiden te maken. Vandaar dat de resultaten die hieronder worden gepresenteerd de private en publieke sector als geheel omvatten.

Grafiek 6.2.a: Soort werk

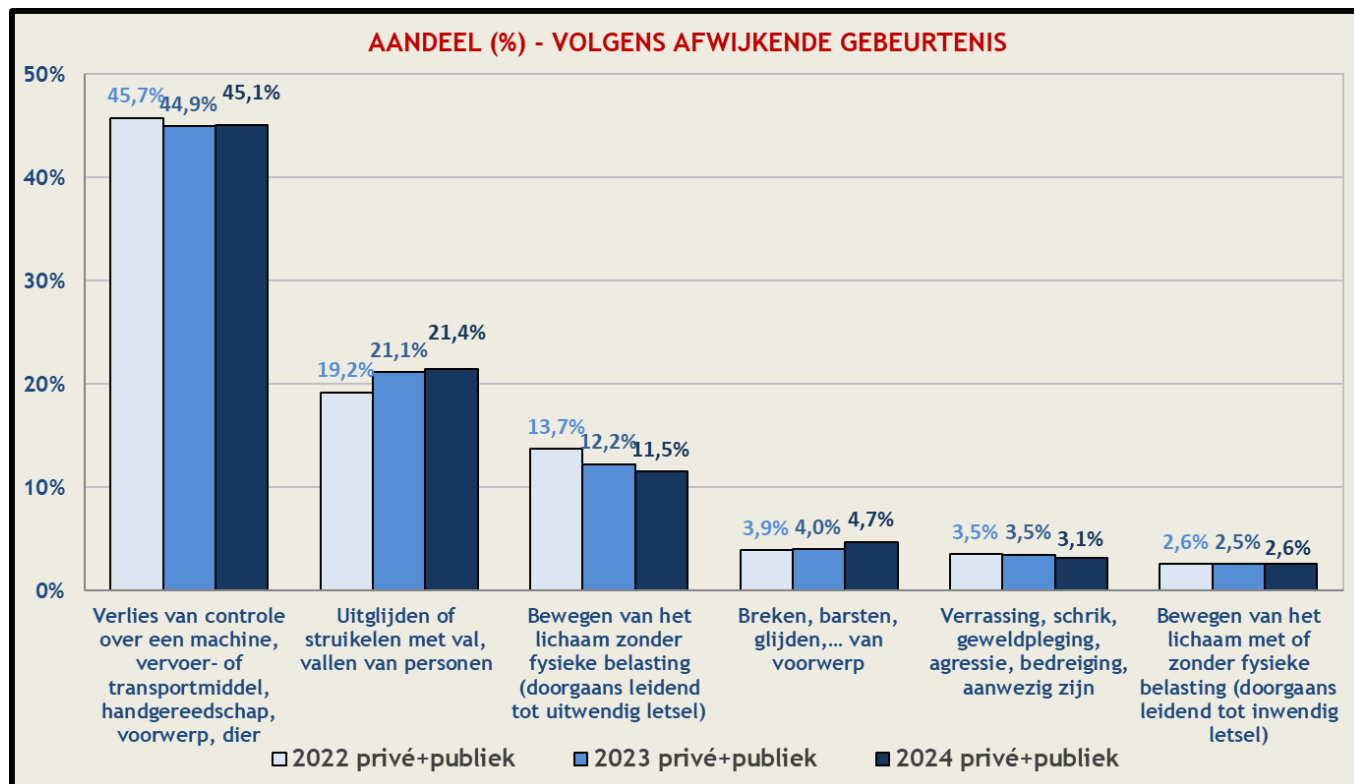

Bron: Gegevensbank Fedris

Het is niet verrassend dat de categorie “*Verkeer, sportbeoefening, kunst*” bij **soort werk** de categorie met het hoogste procentueel aandeel bij arbeidswegongevallen vertegenwoordigt, aangezien die de subcategorie “*Verkeer, ook in vervoermiddelen*” omvat, met een procentueel aandeel van 41,1% in 2024. Deze categorie vertoont in 2024 een lichte daling, na een lichte stijging in 2023 tegenover 2022.

Verder stelt men eveneens vast dat ook de categorie “*Zakelijke en/of persoonlijke dienstverlening; hoofdarbeid*” een belangrijk procentueel aandeel heeft bij de opdeling van arbeidswegongevallen volgens soort werk, dat zich vooral situeert in de subcategorieën “*Hoofdarbeid - onderwijs, opleiding, informatieverwerking, kantoorwerk, organisatie en management*” (20,1% in 2024) en “*Dienstverlening, verzorging, bijstand, aan personen*” (12,0% in 2024).

Grafiek 6.2.b: Afwijkende gebeurtenis bij het ongeval

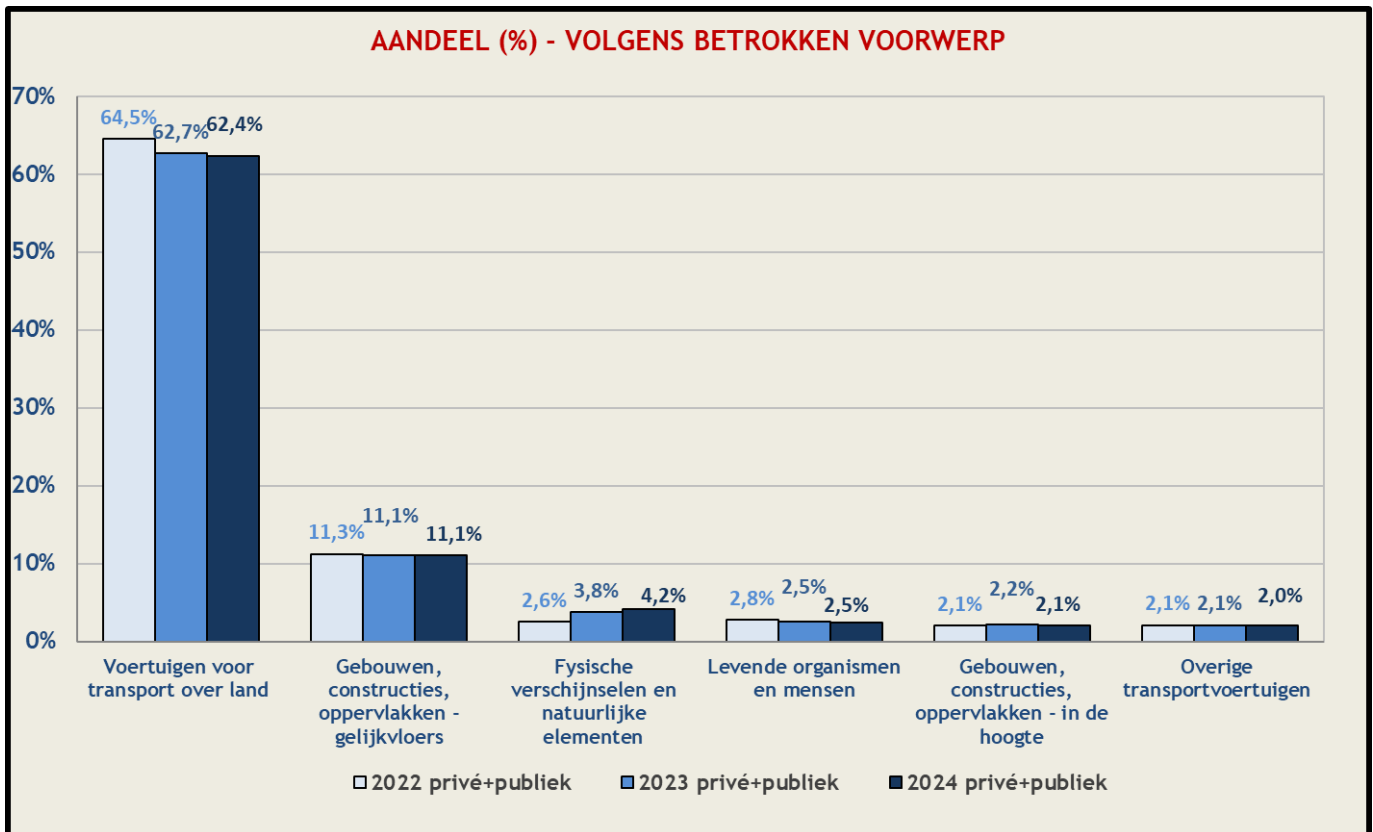

Bron: Tabel 25.1.1

Bij de opdeling volgens **afwijkende gebeurtenis** is “Verlies van controle (geheel of gedeeltelijk) over een machine, vervoer- of transportmiddel, handgereedschap, voorwerp, dier” duidelijk de belangrijkste categorie, aangezien dit de subcategorie “Verlies van controle (geheel of gedeeltelijk) - over een vervoer- of transportmiddel (al dan niet gemotoriseerd)” omvat, met een aandeel van 37,6% in 2024.

In de categorie “Uitglijden of struikelen met val, vallen van personen” heeft de afwijkende gebeurtenis “Uitglijden of struikelen met val, vallen van personen - op ± dezelfde hoogte” het grootste aandeel, met 13,2% in 2024.

Grafiek 6.2.c: Bij de afwijkende gebeurtenis betrokken voorwerp

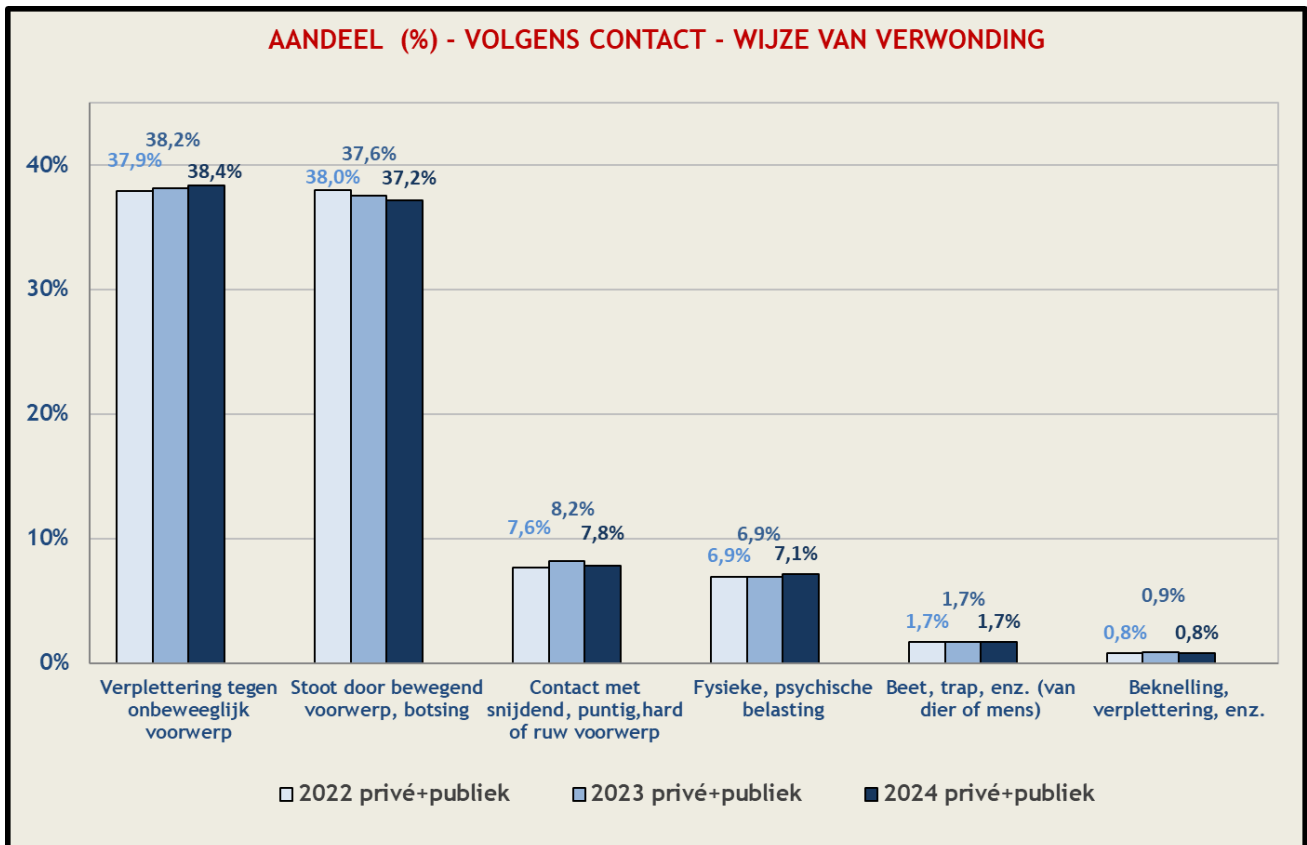
Bron: Tabel 25.2.1

Ook bij de verdeling volgens de categorie **betrokken voorwerp** is het geen verrassing dat de categorie “*Voertuigen voor transport over land*” veruit de belangrijkste categorie bij arbeidswegongevallen vormen, met een aandeel van 62,4% in 2024. Dit aandeel vertoont een dalende tendens in de periode 2022-2024 .

De categorie “*Gebouwen, constructies, oppervlakken - gelijkvloers*” heeft een aandeel van 11,1% in 2024, zoals in 2023, en is daarmee de op één na belangrijkste categorie.

Verder stelt men een stijging vast in de categorie “*Fysische verschijnselen en natuurlijke elementen*”, van 2,6% in 2022 naar 4,2% in 2024.

Grafiek 6.2.d: Contact - wijze van verwonding

Bron: Tabel 25.3.1

Bij de opdeling volgens de categorie **Contact - wijze van verwonding** hebben de categorieën “Verplettering tegen onbeweeglijk voorwerp” en “Stoot door bewegend voorwerp, botsing” een gelijkaardig aandeel, van respectievelijk 38,4% en 37,2% in 2024.

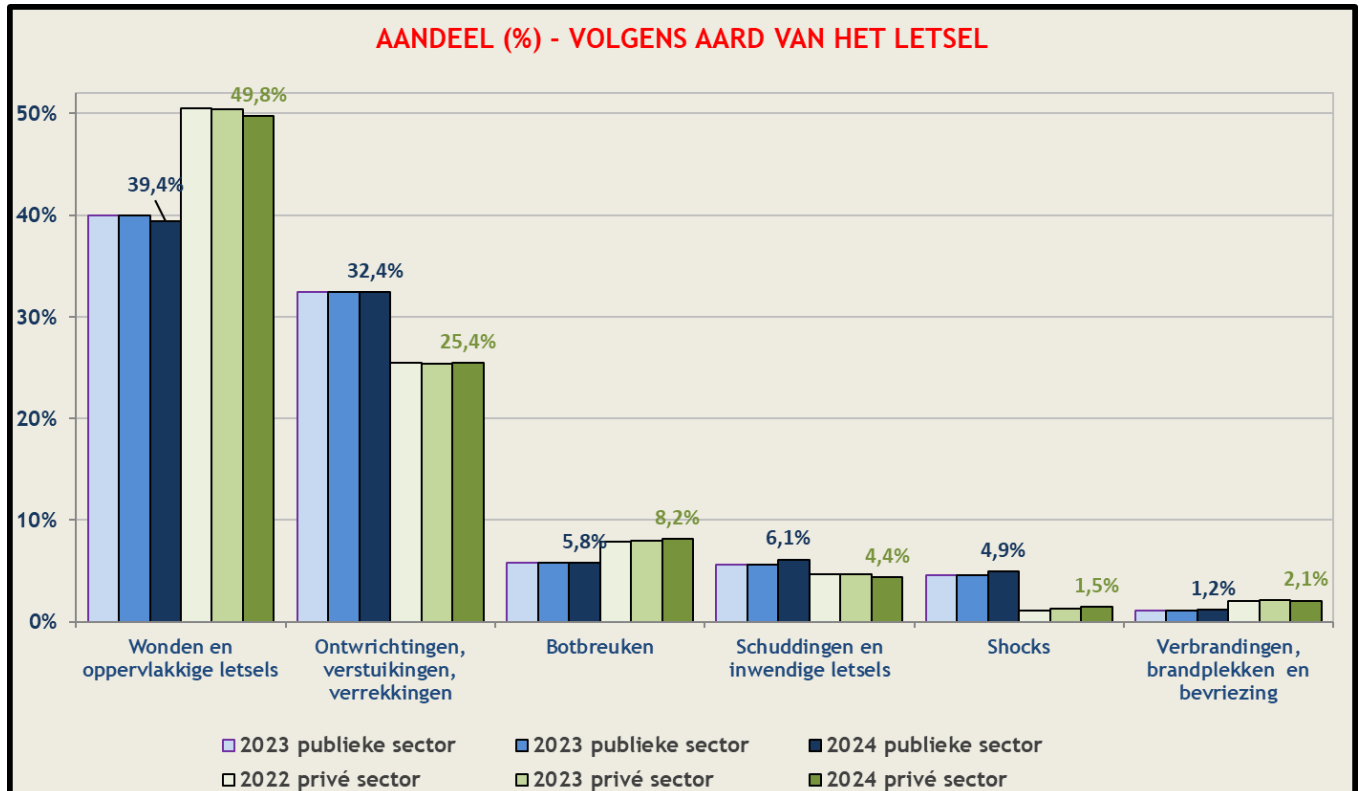
In deze eerste categorie vormt “Verticale beweging, verplettering op/tegen (gevolg van een val)” de belangrijkste deelgroep, met een aandeel van 27,3% in 2024. Bij “Stoot door bewegend voorwerp, botsing” vormen de deelgroepen “Stoot door voorwerp, voertuigen daaronder begrepen - draaiend, bewegend, zich verplaatsend” (15,6%) en “Botsing met een bewegend voorwerp, voertuigen daaronder begrepen - botsing met een persoon (het slachtoffer beweegt ook)” (14,5%) de voornaamste deelgroepen.

7. Kenmerken van de letsels van arbeidsongevallen

7.1. Arbeidsplaatsongevallen

Op een gelijkaardige manier als in Sectie 6.1 wordt in dit onderdeel de vergelijking gemaakt tussen de private en publieke sector, ditmaal voor de kenmerken van de letsels bij arbeidsplaatsongevallen. De categorieën zijn opnieuw geordend volgens dalend aandeel in de private en publieke sector in zijn geheel.

Grafiek 7.1.a: Aard van het letsel

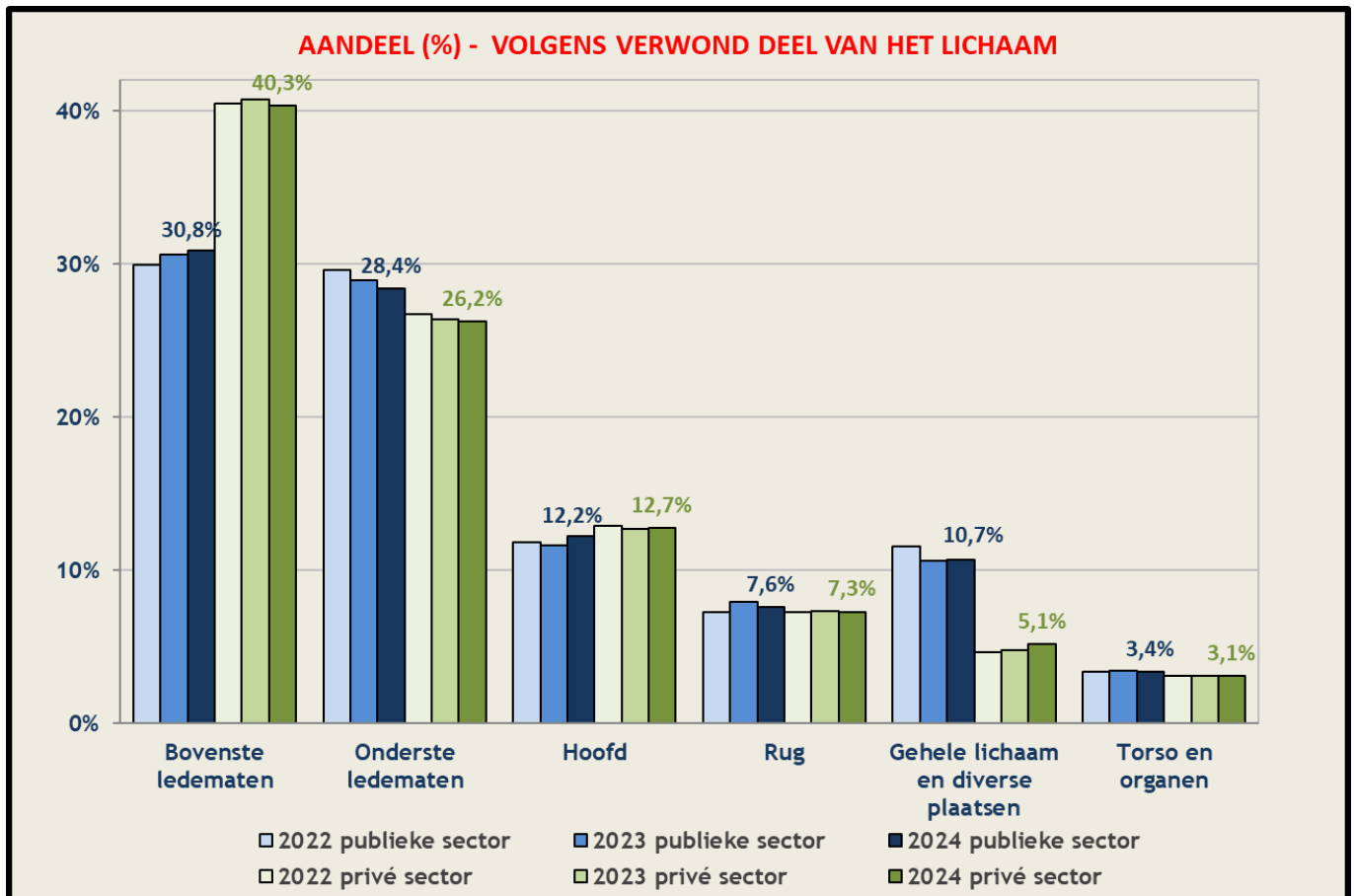
Bron: Tabel 7.1.11

Uit de vergelijking over de jaren heen in de periode 2022-2024 met betrekking tot de **aard van het letsel** bij een arbeidsplaatsongeval voor de private en de publieke sector komen geen grote wijzigingen tot uiting. Hierbij moeten we opnieuw benadrukken dat enkel procentuele aandelen worden getoond in deze grafieken, geen absolute aantallen. De meest opvallende evolutie in de periode 2022-2024 is het stijgend aandeel van “*Shocks*”, en het dalend aandeel van “*Wonden en oppervlakkige letsels*”, en dit zowel in private als in de publieke sector.

In de private sector komen “*Wonden en oppervlakkige letsels*” vaker voor dan in de publieke sector (49,8% versus 39,4% in 2024), terwijl “*Ontwrichtingen, verstuikingen en verrekkingen*” in de publieke sector (32,4%) iets vaker voorkomen dan in de private sector (25,4%).

Bij “*Wonden en oppervlakkige letsels*” vormt “*Oppervlakkige letsels*” de belangrijkste subcategorie, met een aandeel van respectievelijk 27,7% en 27,3% in de private en publieke sector, gevolgd door “*Open wonden*”, met een aandeel van 11,5% en 5,4%.

Grafiek 7.1.b: Verwond deel van het lichaam

Bron: Tabel 7.2.11

Bij de vergelijking voor 2024 tussen de publieke sector en de private sector ziet men dat de vijf meest voorkomende **verwonde delen van het lichaam** in procentueel aandeel zowel voor de publieke sector als voor de private sector dezelfde zijn.

Het procentueel aandeel van letsels aan de “*Bovenste ledematen*” is in de private sector (40,3% in 2024) hoger dan in de publieke sector (30,8%), terwijl het procentueel aandeel voor letsels aan het “*Gehele lichaam en diverse plaatsen*” in de publieke sector (10,7%) significant hoger ligt dan in de private sector (5,1%).

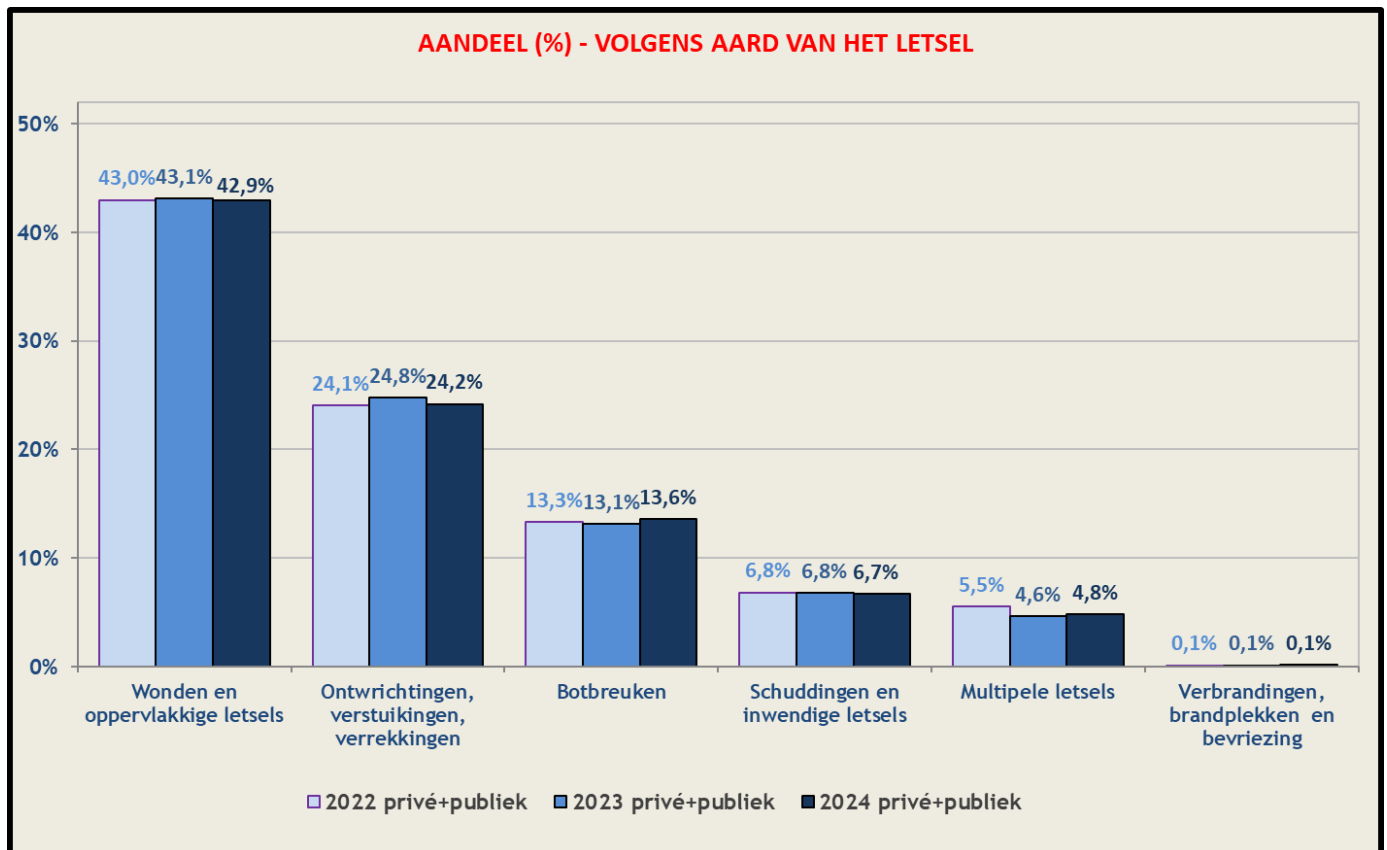
Bij letsels aan de bovenste ledematen ziet men zowel in de private als in publieke sector bij arbeidsplaatsongevallen vooral letsels aan “*Vingers*” (18,4% en 11,1% in 2024), gevolgd door “*Hand*” met respectievelijk een aandeel van 8,4% en 5,8%. Bij letsels aan de onderste ledematen betreft dit hoofdzakelijk letsels aan “*Been, inclusief knie*” (9,8% en 12,2% in 2024), “*Enkel*” (7,4% en 8,9%) en “*Voet*” (5,9% en 3,9%).

In de private sector ziet men in de diverse categorieën weinig of geen verschuivingen over de periode 2022-2024. In de publieke sector neemt men een stijging van het aandeel “*Bovenste ledematen*” waar, en een daling van het aandeel “*Onderste ledematen*”.

7.2. Arbeidswegongevallen

In deze sectie komen enkel de arbeidswegongevallen voor de private en publieke sector als geheel aan bod, omwille van dezelfde reden als aangegeven in Sectie 6.2.

Grafiek 7.2.a: Aard van het letsel

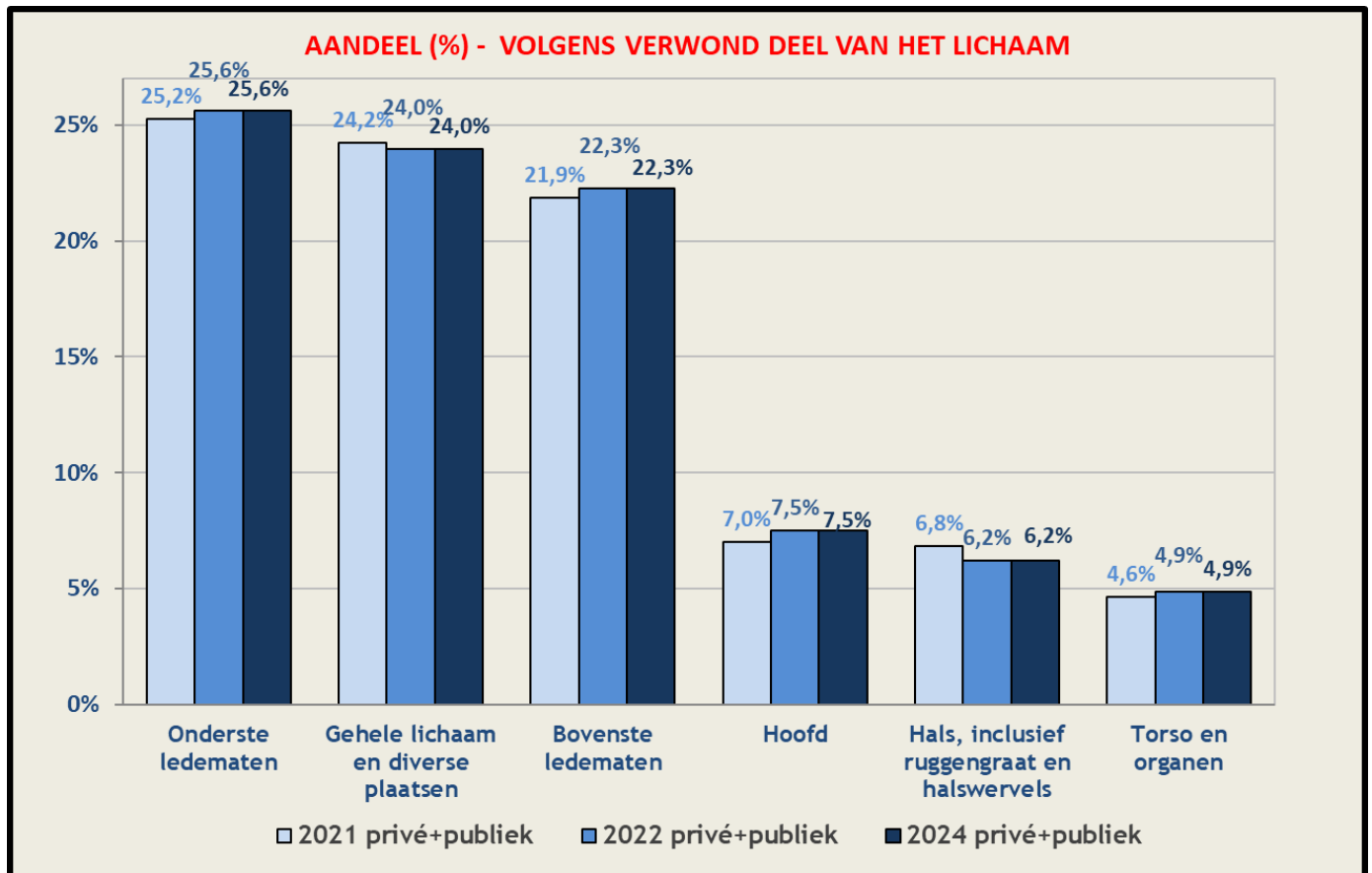
Bron: Tabel 26.1.11

Uit de vergelijking over de jaren heen in de periode 2022-2024 met betrekking tot de **aard van het letsel** bij een arbeidswegongeval komen geen grote wijzigingen tot uiting.

Hier valt op dat de vier belangrijkste categorieën volgens aard van het letsel bij een arbeidswegongeval identiek zijn aan bij een arbeidsplaatsongeval, zie Grafiek 7.1.a, met een hoger aandeel van “Botbreuken” (13,6% versus 7,6% voor de private en publieke sector als geheel in 2024), en een iets lager aandeel voor “Wonden en oppervlakkige letsels” (42,9% versus 47,2%).

Net als bij de arbeidsplaatsongevallen komen “*Wonden en oppervlakkige letsels*” bijgevolg het vaakst voor bij een arbeidswegongeval, met een aandeel van 42,9% in 2024. Ook hier vormt “*Oppervlakkige letsels*” de belangrijkste subcategorie, met een aandeel van 27,6%.

Grafiek 7.2.b: Verwond deel van het lichaam

Bron: Tabel 26.2.11

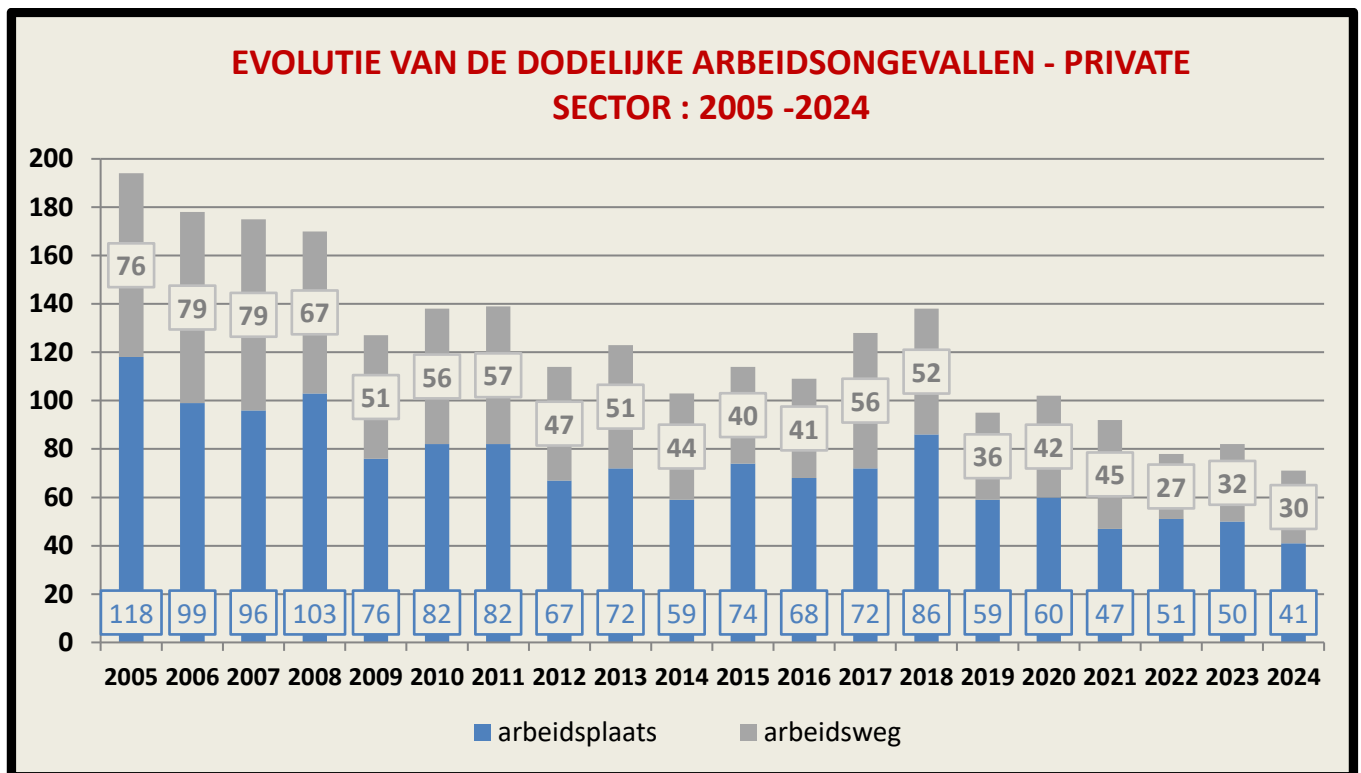
Uit deze grafiek kan men afleiden dat bij de opdeling volgens **verwond deel van het lichaam** er wel significante verschillen zijn tussen arbeidsweg- en arbeidsplaatsongevallen (zie ook Grafiek 7.1.b). Bij arbeidswegongevallen hebben de twee belangrijkste categorieën “*Onderste ledematen*” (25,6% in 2024) en “*Gehele lichaam en diverse plaatsen*” (24,0%) een vergelijkbaar aandeel, van nabij gevolgd door “*Bovenste ledematen*” (22,3%), wat duidelijk een ander beeld geeft dan bij arbeidsplaatsongevallen.

De belangrijkste subcategorie bij verwond deel van het lichaam bij arbeidswegongevallen is “*Diverse plaatsen van het lichaam gewond*” (21,4% in 2024), wat beduidend hoger is dan bij arbeidsplaatsongevallen (5,2%). Andere belangrijke deelcategorieën zijn “*Been, inclusief knie*” (12,6%), “*Enkel*” (6,3%), “*Schouder en schoudergewrichten*” (6,0%) en “*Arm, inclusief elleboog*” (5,2%). Andere deelcategorieën hebben een aandeel van minder dan 5%.

8. Kenmerken van de dodelijke arbeidsongevallen

8.1. Dodelijke arbeidsplaatsongevallen en arbeidswegongevallen in de private sector

Grafiek 8.1.a: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen in de private sector (periode 2005–2024)

Bron: Gegevensbank Fedris

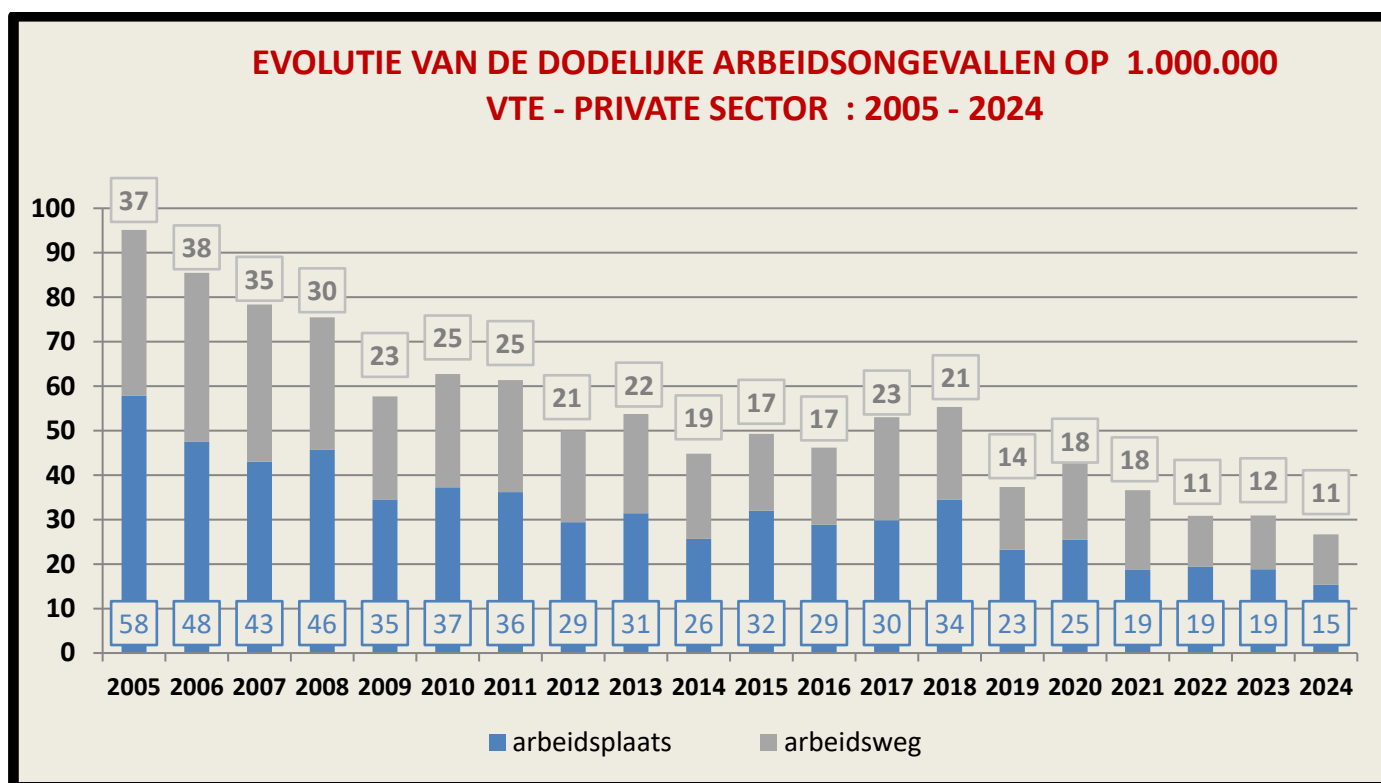
Bovenstaande Grafiek 8.1.a toont de evolutie in absolute aantallen van de dodelijke arbeidsongevallen in de private sector vanaf 2005. In 2024 waren er in totaal 71 dodelijke arbeidsongevallen. Het absolute aantal dodelijke ongevallen op de arbeidsplaats bedraagt 41. Op de arbeidsweg bedraagt het aantal dodelijke arbeidsongevallen 30.

Grafiek 8.1.b geeft de evolutie weer van de dodelijke arbeidsongevallen op 1.000.000 voltijdse equivalenten (VTE) in de private sector vanaf 2005. Door de tewerkstelling in rekening te brengen kunnen de cijfers over de jaren heen beter met elkaar vergeleken worden.

In 2024 waren er in de private sector 11 dodelijk arbeidswegongevallen en 15 dodelijke arbeidsplaatsongevallen op 1.000.000 voltijdse equivalenten. Dit is een verdere daling in vergelijking met 2023.

Wanneer men kijkt naar de evolutie sedert 2005 dan stelt men een forse daling vast van het aantal dodelijke arbeidsongevallen.

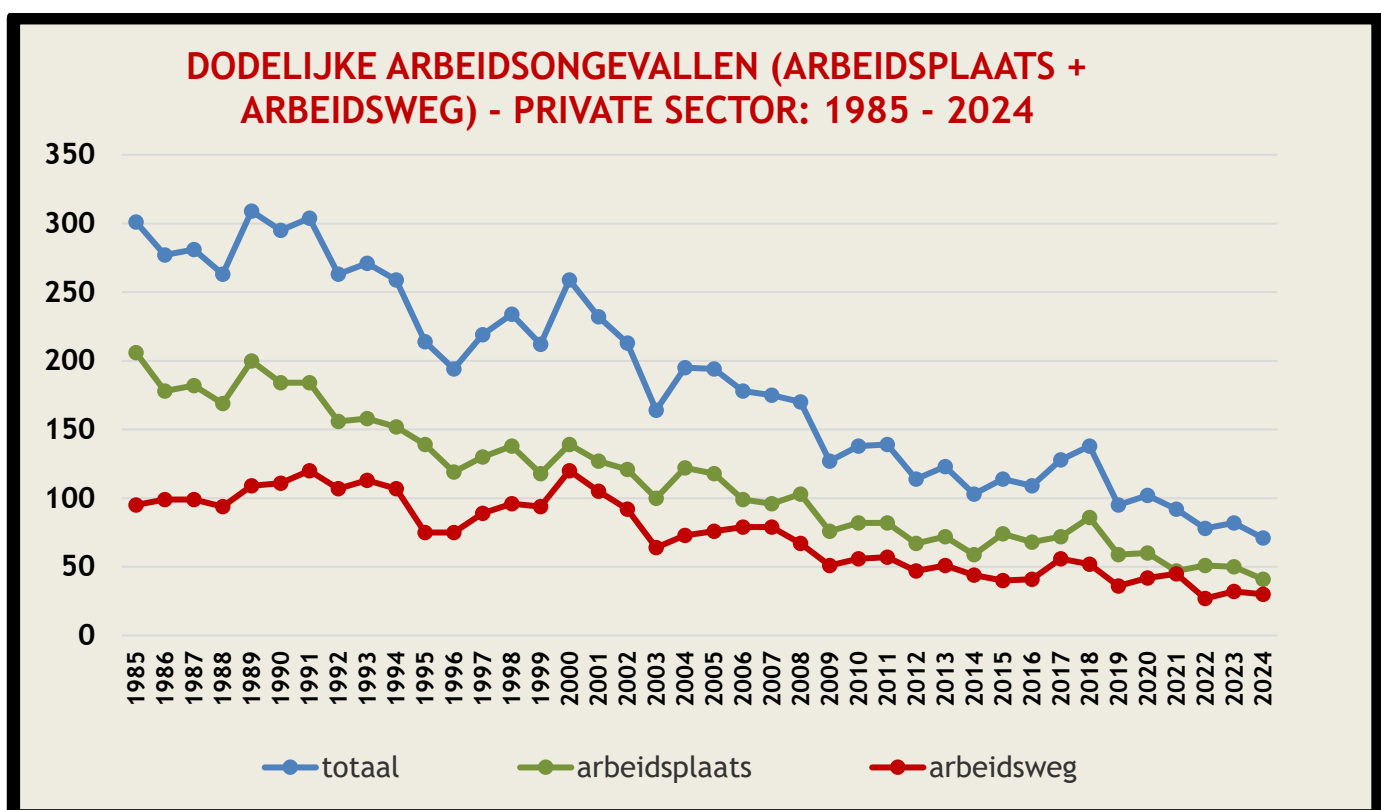
Grafiek 8.1.b: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen op 1.000.000 VTE in de private sector (periode 2005–2024)

Bron: Gegevensbank Fedris en gegevens RSZ

De Grafiek 8.1.c toont nog eens de evolutie van het aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen in de private sector vanaf 1985. Op deze grafiek kan men zien dat het totaal aantal dodelijke arbeidsongevallen sedert 1985 met 76 % gedaald is in 2024. Het aantal arbeidsplaatsongevallen is in 2024 met 80 % gedaald sedert 1985 en het arbeidswegongevallen is met 68 % gedaald.

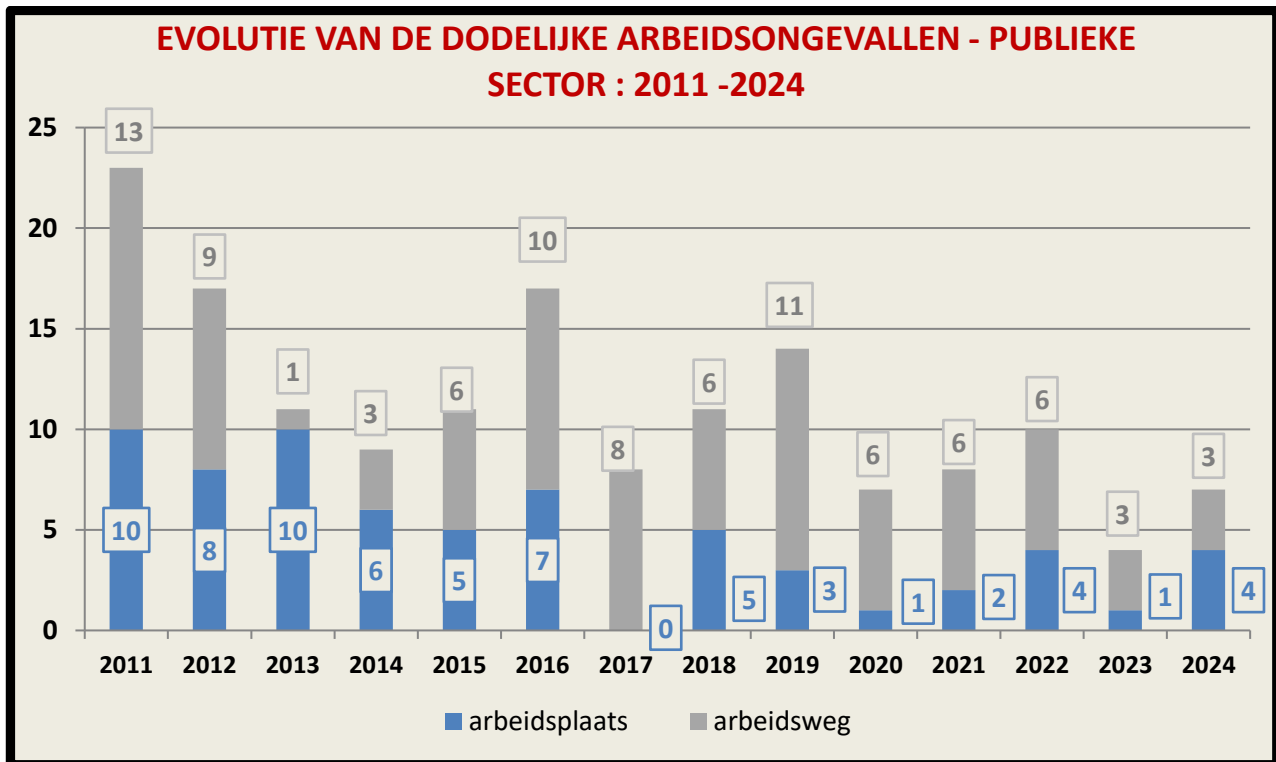
Grafiek 8.1.c: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen in de private sector (1985–2024)

Bron: Gegevensbank Fedris

8.2. Dodelijke arbeidsplaatsongevallen en arbeidswegongevallen in de publieke sector

Grafiek 8.2.a: Evolutie van de dodelijke arbeidsongevallen in de publieke sector (periode 2011–2024)

Bron: Gegevensbank Fedris

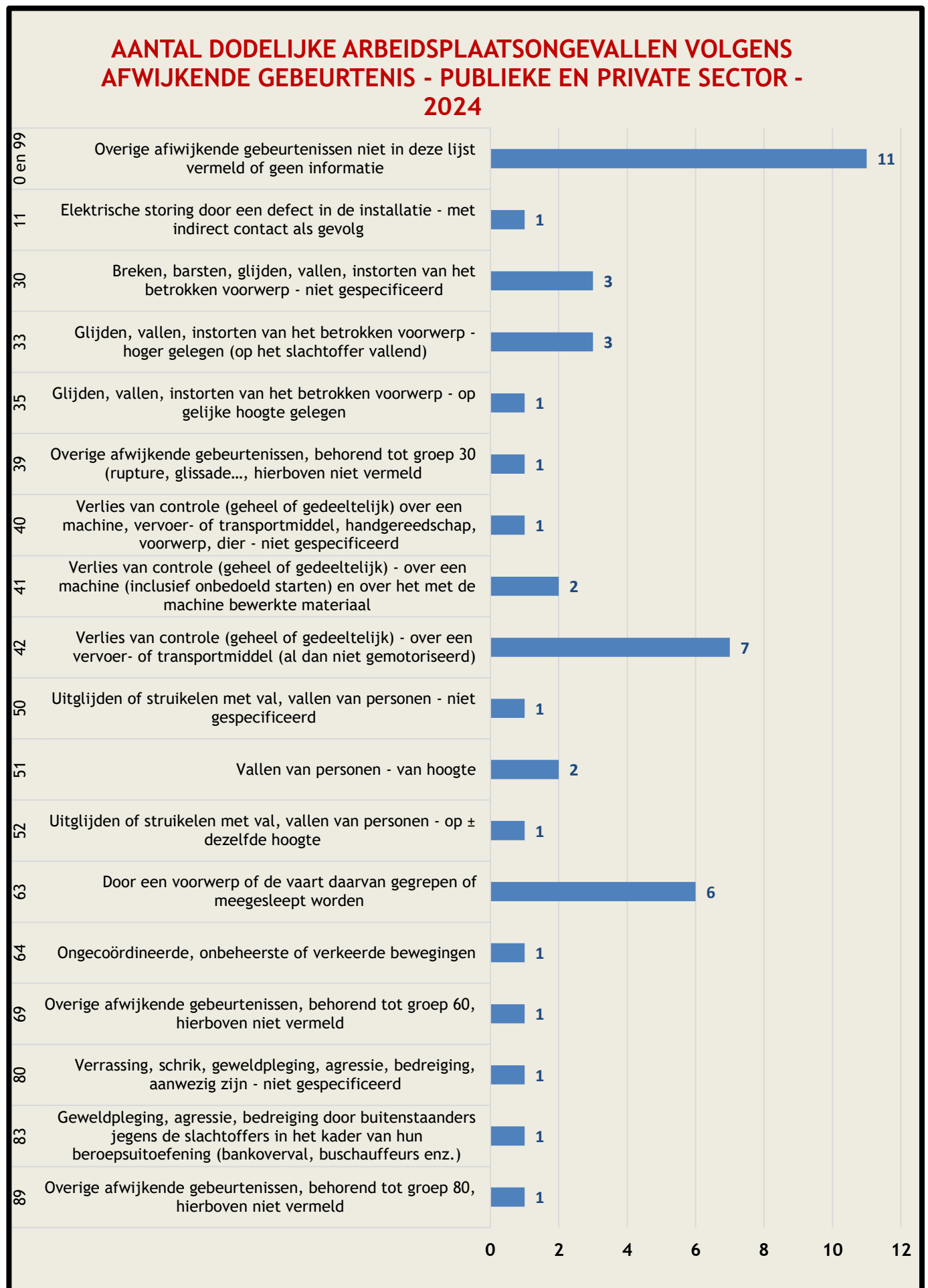
Grafiek 8.2.a toont de evolutie van het absoluut aantal dodelijke arbeidsongevallen in de publieke sector. In 2024 waren er 4 dodelijke ongevallen op de arbeidsplaats en 3 op de arbeidsweg. Het aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen in de publieke sector is gestegen in vergelijking met 2023.

8.3. Dodelijke arbeidsplaatsongevallen in de private en publieke sector samen volgens enkele kenmerken

Hieronder worden de 45 dodelijke arbeidsongevallen op de arbeidsplaats (41 in de private sector en 4 in de publieke sector) in 2024 beschouwd.

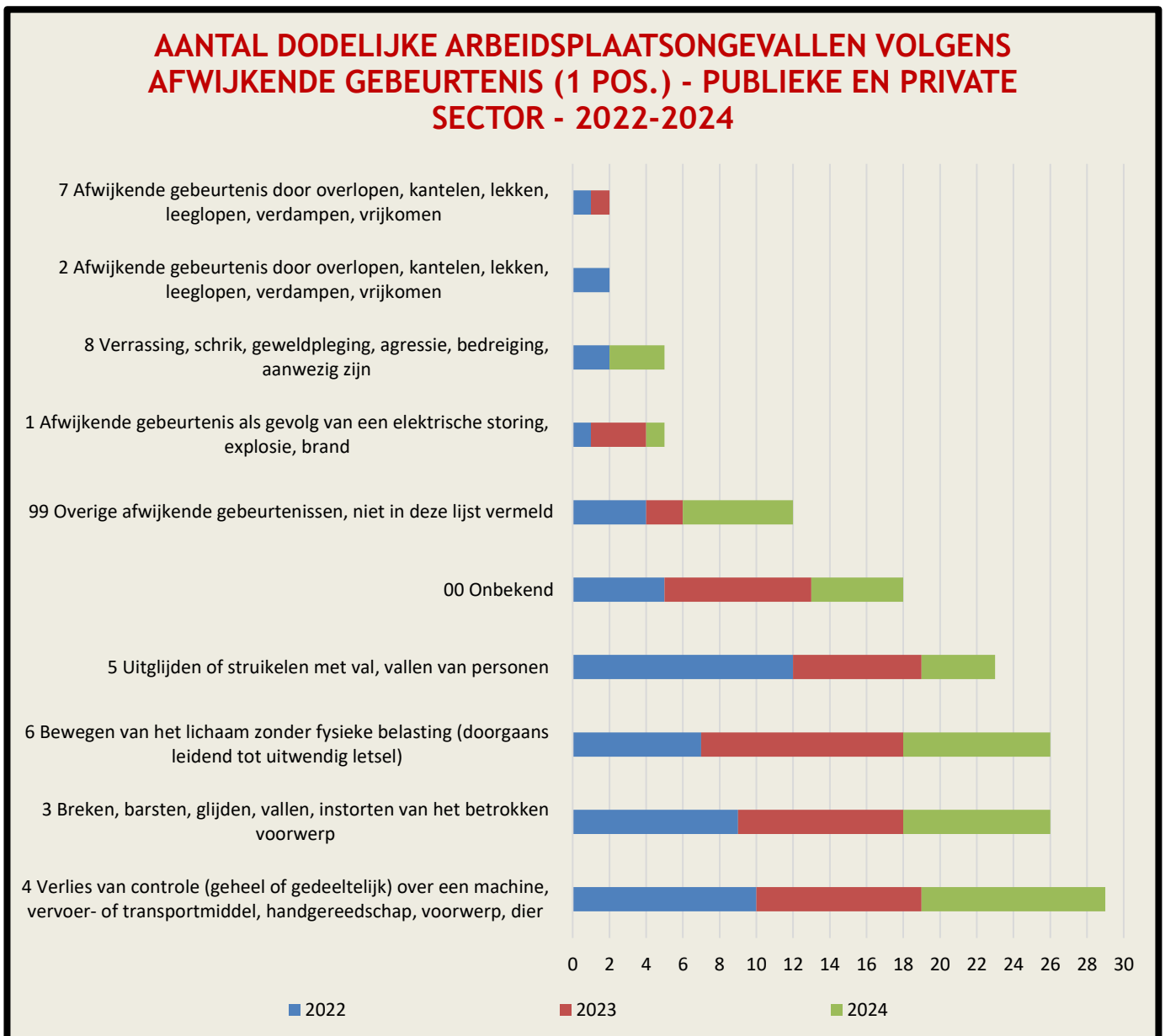
In Grafiek 8.3.a worden de dodelijke arbeidsplaatsongevallen in 2024 weergegeven volgens de afwijkende gebeurtenis tot op 2 posities. Voor 11 arbeidsplaatsongevallen heeft men geen informatie of gaat het over een afwijkende gebeurtenis die niet in de officiële lijst werd opgenomen.

Grafiek 8.3.a: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens afwijkende gebeurtenis - 2024

Bron: Tabel 8.2.1

Grafiek 8.3.b: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens afwijkende gebeurtenis (1 positie) - 2022–2024

Bron: Tabel 8.2.1

De Grafiek 8.3.b toont het aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen in de laatste drie jaren. In totaal gaat dit over 148 dodelijke arbeidsplaatsongevallen. Er waren er 53 in 2022, 50 in 2023 en 45 in 2024.

De meest voorkomende afwijkende gebeurtenis met 29 dodelijke arbeidsplaatsongevallen over de periode van 2022 tot 2024 is “4 Verlies van controle (geheel of gedeeltelijk) over een machine, vervoer- of transportmiddel, handgereedschap, voorwerp, dier”.

Voor 30 dodelijke arbeidsplaatsongevallen is de afwijkende gebeurtenis niet gekend of niet in de lijst vermeld.

Grafiek 8.3.c: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens sector - 2022–2024

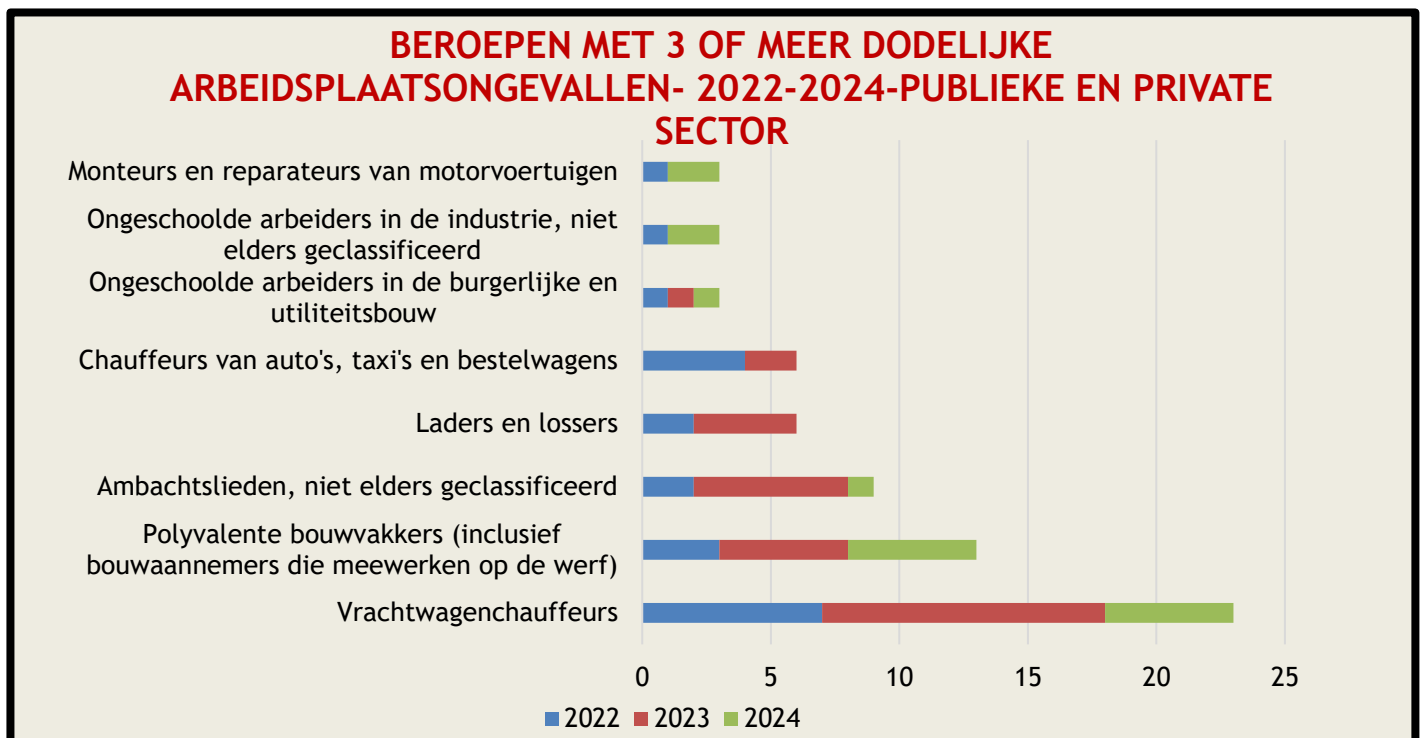

Bron: Gegevensbank Fedris

21% (31) van de dodelijke arbeidsplaatsongevallen doen zich voor in de “Bouwsector” (Nace 41+42+43).

17,5% (26) van de dodelijke arbeidsplaatsongevallen doen zich voor in de sector van “Het vervoer te land” (Nace 49).

Grafiek 8.3.d: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens beroep - 2022–2024

Bron: Gegevensbank Fedris

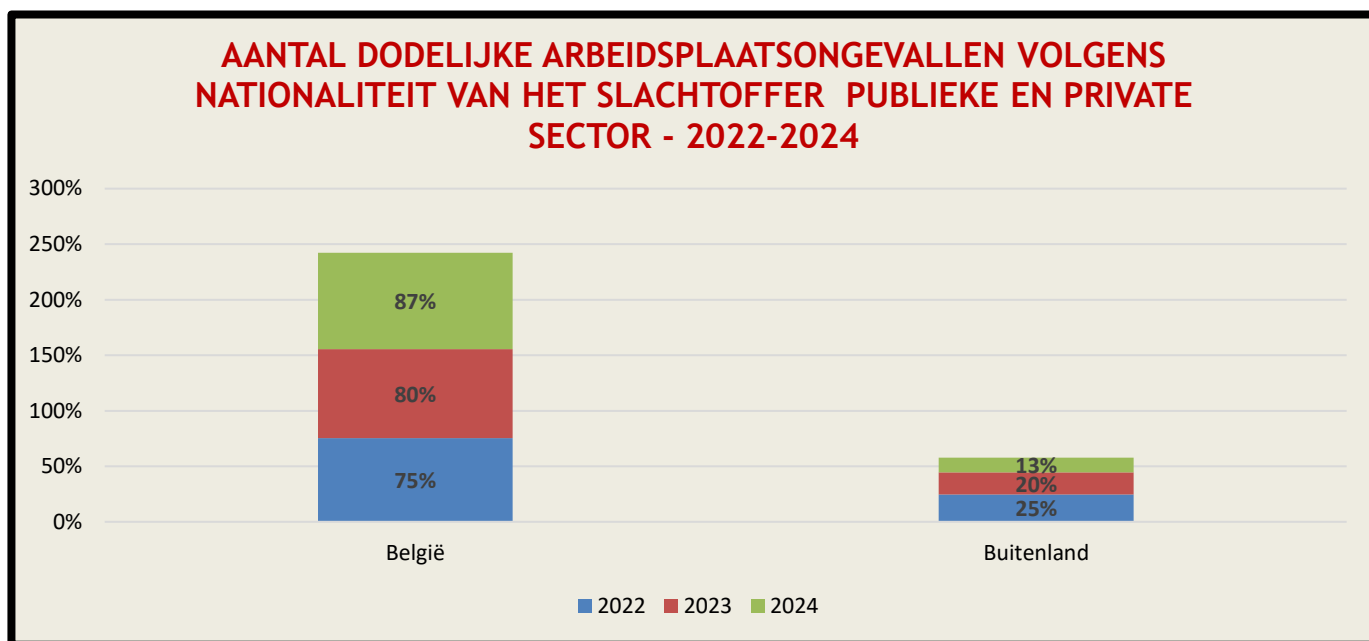
In Grafiek 8.3.d worden de dodelijke arbeidsplaatsongevallen weergegeven volgens de internationale standaard beroepen classificatie (ISCO) voor de jaren 2022 en 2024.

In 2024 werden er 5 dodelijke arbeidsongevallen geregistreerd onder “*Vrachtwagenchauffeurs*”, tegenover 11 in 2023 en 7 in 2022.

Ook onder de “*Polyvalente bouwvakkers (inclusief bouwondernemers die meewerken op de werf)*” en “*Ambachtslieden die nergens anders specifiek vermeld*” worden in de ISCO deden er zich respectievelijk 13 en 9 dodelijke arbeidsplaatsongevallen voor over de laatste drie jaar.

Uit Grafiek 8.3.e blijkt dat 87 % van de dodelijke slachtoffers in 2024 de Belgische nationaliteit heeft. 13 % heeft een buitenlandse nationaliteit.

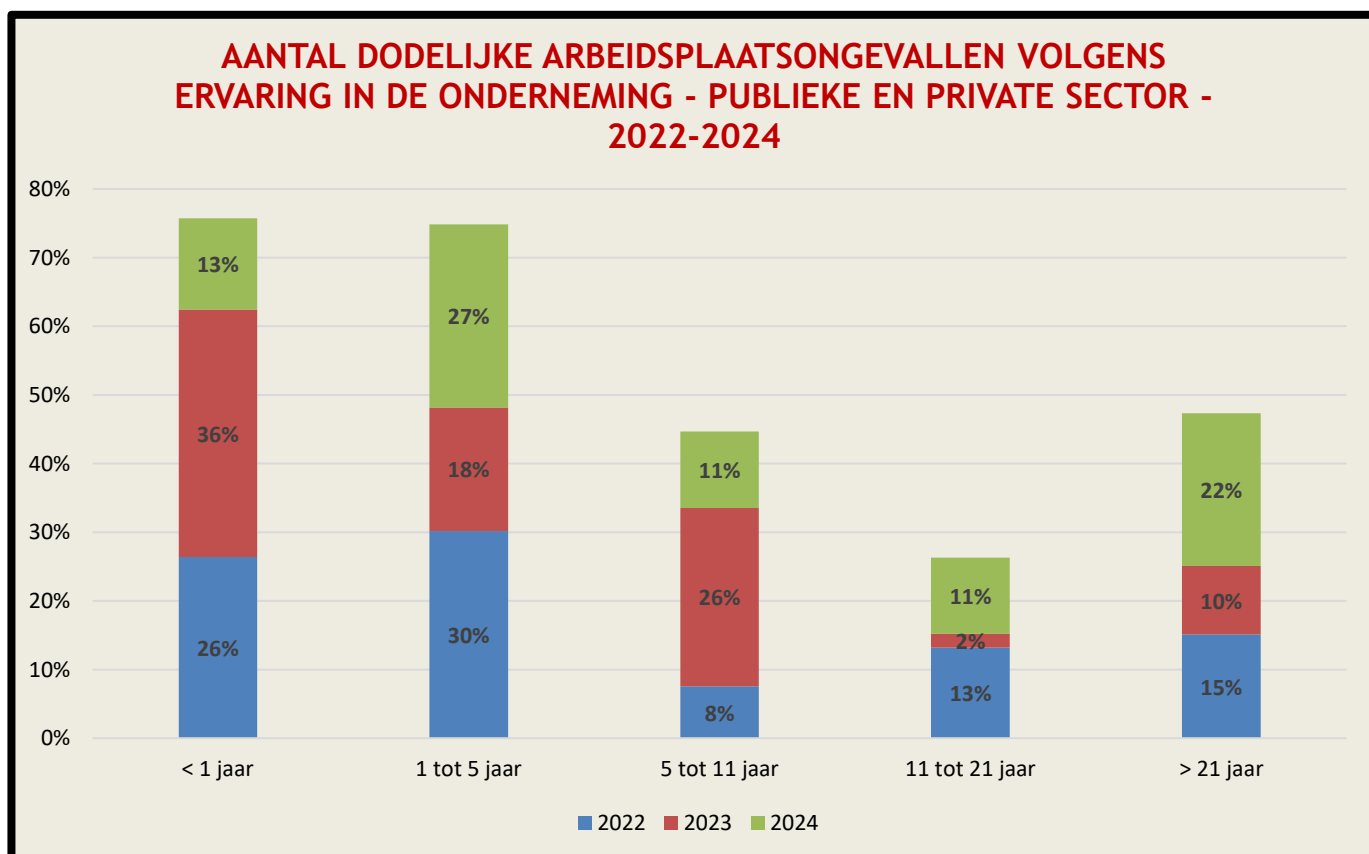
Grafiek 8.3.e: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens nationaliteit - 2022–2024

Bron: Gegevensbank Fedris

In Grafiek 8.3.f wordt het aandeel van de dodelijke arbeidsplaatsongevallen weergegeven volgens de **anciënniteit** van het slachtoffer in de onderneming.

Grafiek 8.3.f: Aantal dodelijke arbeidsplaatsongevallen volgens anciënniteit in de onderneming - 2022–2024

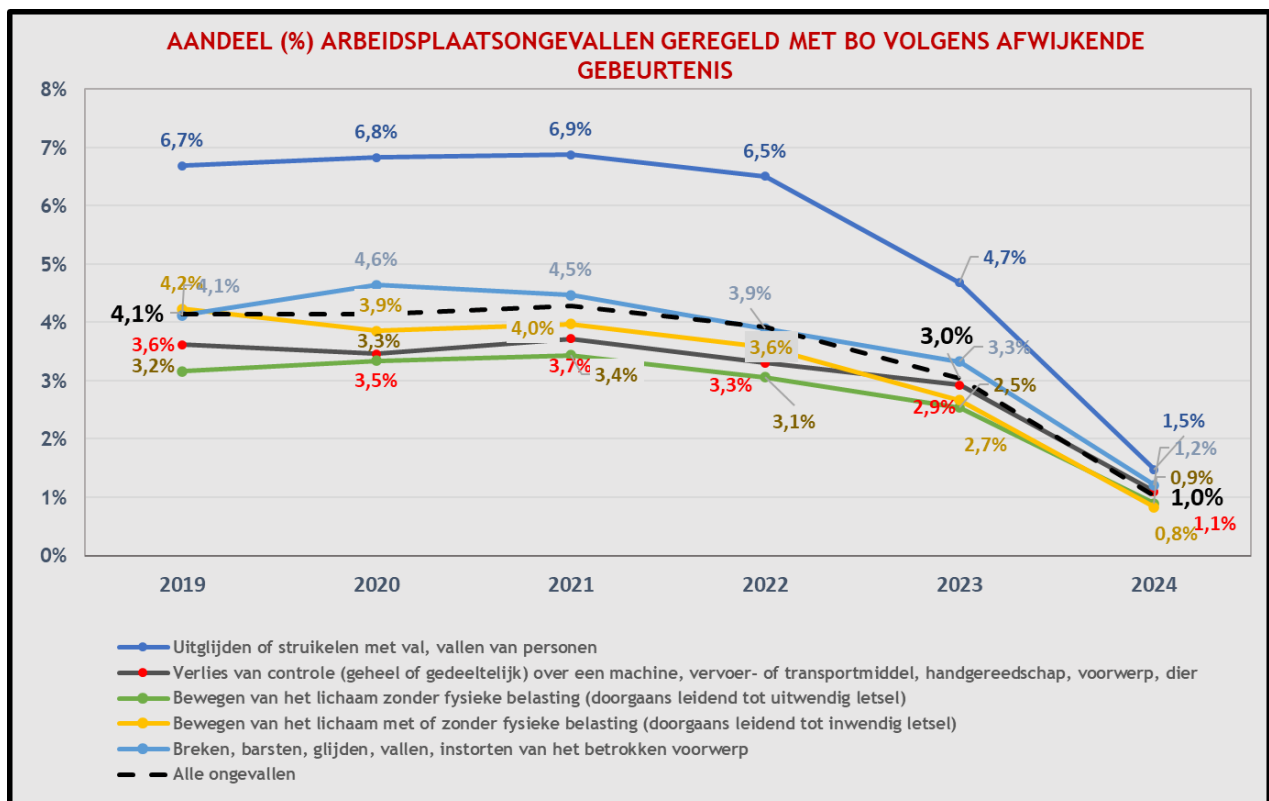
Bron: Gegevensbank Fedris

9. Karakteristieken van de arbeidsongevallen geregeld met een blijvende ongeschiktheid

In dit hoofdstuk ligt de focus op de arbeidsongevallen die een definitieve regeling met blijvende ongeschiktheid (BO) gekregen hebben, hetzij via een bekrachtiging, hetzij via een vonnis. De situatie die hier wordt getoond is deze van oktober 2025. De percentages die in de onderstaande grafieken worden besproken volgen, voor elk van de getoonde deelcategorieën, uit de verhouding van het aantal geregelde ongevallen tot het totaal aantal ongevallen in die categorie in het desbetreffende jaar.

9.1. Arbeidsplaatsongevallen

Grafiek 9.1.a: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidsplaatsongevallen geregeld met BO volgens afwijkende gebeurtenis (periode 2019–2024)

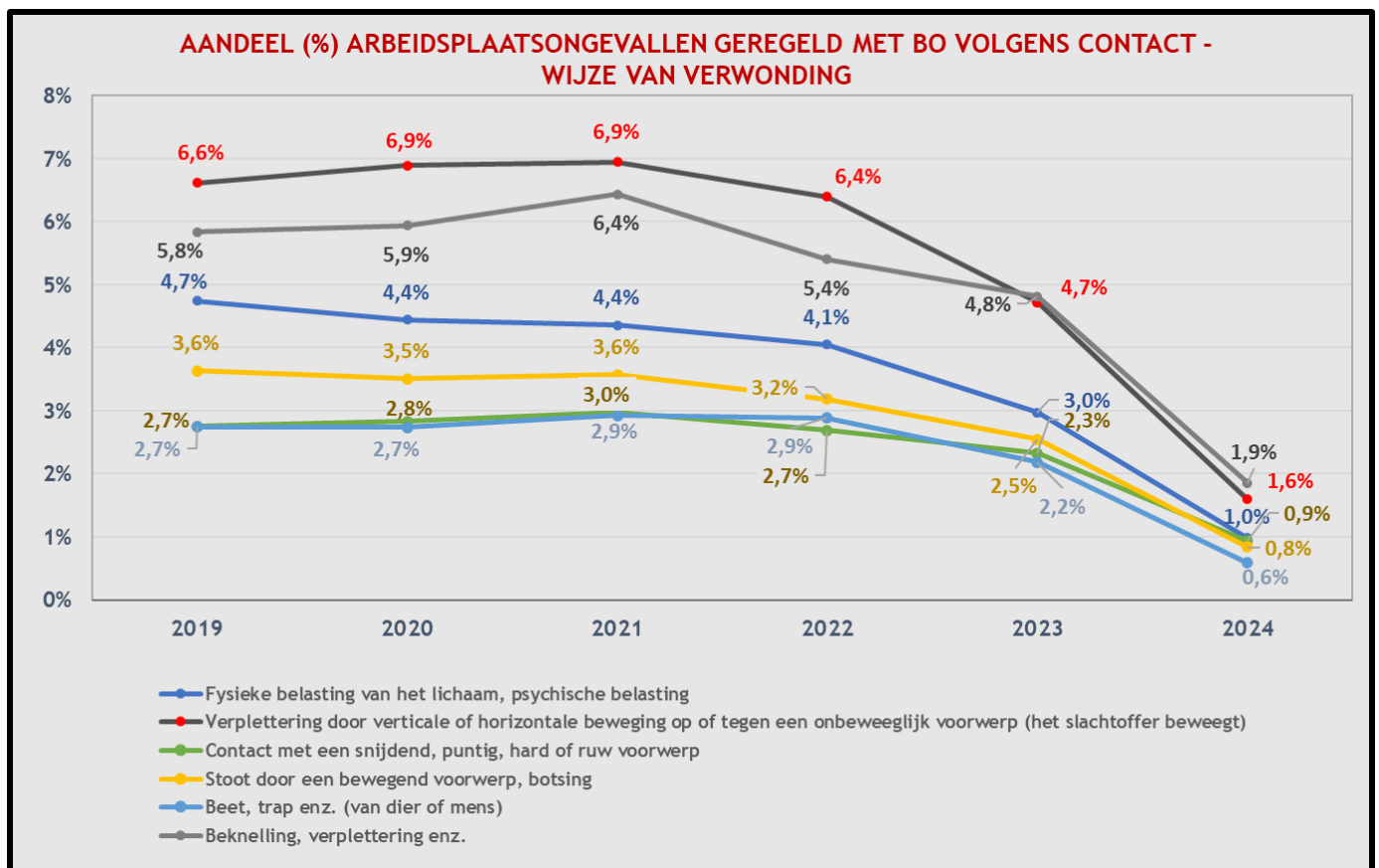
Bron: Tabellen 9.2.1 en 6.2.1

Uit deze grafiek kan men afleiden dat 4,1% van alle arbeidsplaatsongevallen uit 2019 werd geregeld met blijvende ongeschiktheid (BO), terwijl dit percentage zakt naar 1,0% voor ongevallen uit 2024 (toestand oktober 2025). Dit percentage blijft vrij stabiel voor arbeidsplaatsongevallen die zijn gebeurd in 2019-2022, en zal in de komende jaren geen significante wijzigingen meer ondergaan. Voor ongevallen uit 202 en 2024 zal dit percentage de komende jaren nog stijgen tot ongeveer op het niveau van de jaren voorheen. Op basis van deze grafiek kan men dus stellen dat het voor de meeste ongevallen 2 à 3 jaar duurt vooraleer een definitieve regeling met BO wordt getroffen.

Deze grafiek toont eveneens de opdeling volgens de vijf meest voorkomende categorieën **afwijkende gebeurtenis**, geordend volgens dalend aantal in 2024. Men stelt vast voor de meest voorkomende afwijkende gebeurtenis “*Uitglijden of struikelen met val, vallen van personen*” het percentage geregelde ongevallen met BO beduidend hoger ligt dan bij de andere categorieën, wat erop kan wijzen dat bij deze ongevallen de gevolgen vaak ernstiger zijn. In 2024 behoorde 19,2% van de arbeidsplaatsongevallen tot deze categorie (zie ook de uitleg bij Grafiek 6.1.b).

De andere vier categorieën die hier worden getoond volgen ongeveer dezelfde trend met betrekking tot het percentage geregelde ongevallen met BO.

Grafiek 9.1.b: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidsplaatsongevallen geregeld met BO volgens contact - wijze van verwonding (periode 2019–2024)

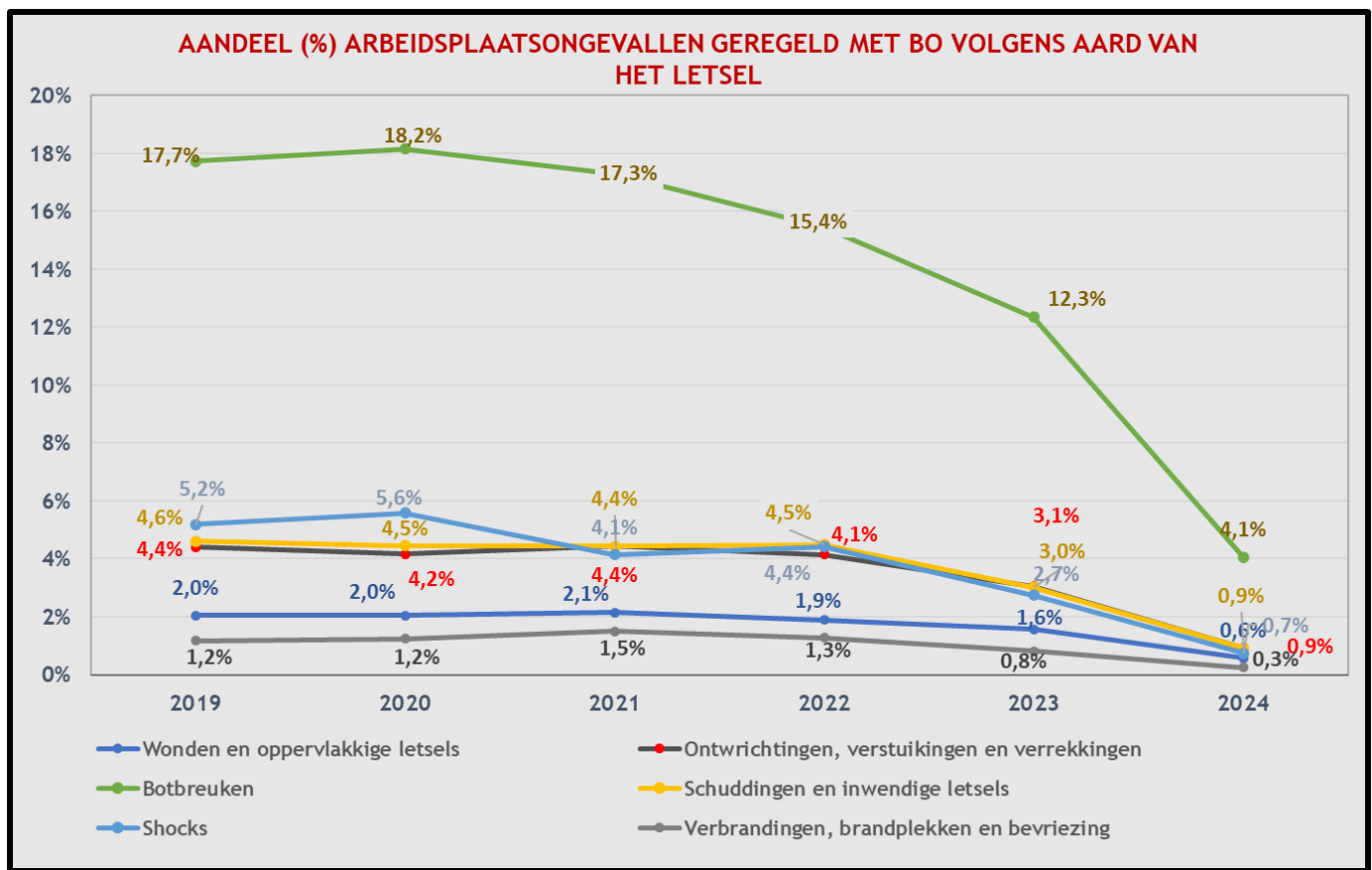
Bron: Tabellen 9.4.1 en 6.4.1

Met betrekking tot het totaal aantal ongevallen komt men hier vanzelfsprekend tot dezelfde conclusies als bij voorgaande grafiek, daarom worden deze resultaten niet opnieuw getoond op bovenstaande grafiek.

Bij de opdeling volgens de zes meest voorkomende categorieën **contact - wijze van verwonding**, in de legende geordend volgens dalend aantal in 2024, merkt men meer differentiatie tussen de percentages arbeidsplaatsongevallen die worden geregeld met BO.

De hoogste percentages in de periode 2019-2022 noteert men duidelijk bij “*Verplettering door verticale of horizontale beweging op of tegen een onbeweeglijk voorwerp (het slachtoffer beweegt)*” en “*Beknelling, verplettering enz.*”. Eenzelfde differentiatie observeert men ook in 2023 en in mindere mate 2024, aangezien voor 2024 relatief weinig ongevallen een definitieve regeling hebben gekregen. Men kan verwachten dat de getoonde percentages voor 2023 en 2024 de komende jaren nog zullen stijgen tot ongeveer op het niveau van 2019-2022.

Grafiek 9.1.c: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidsplaatsongevallen geregeld met BO volgens de aard van het letsel (periode 2019–2024)

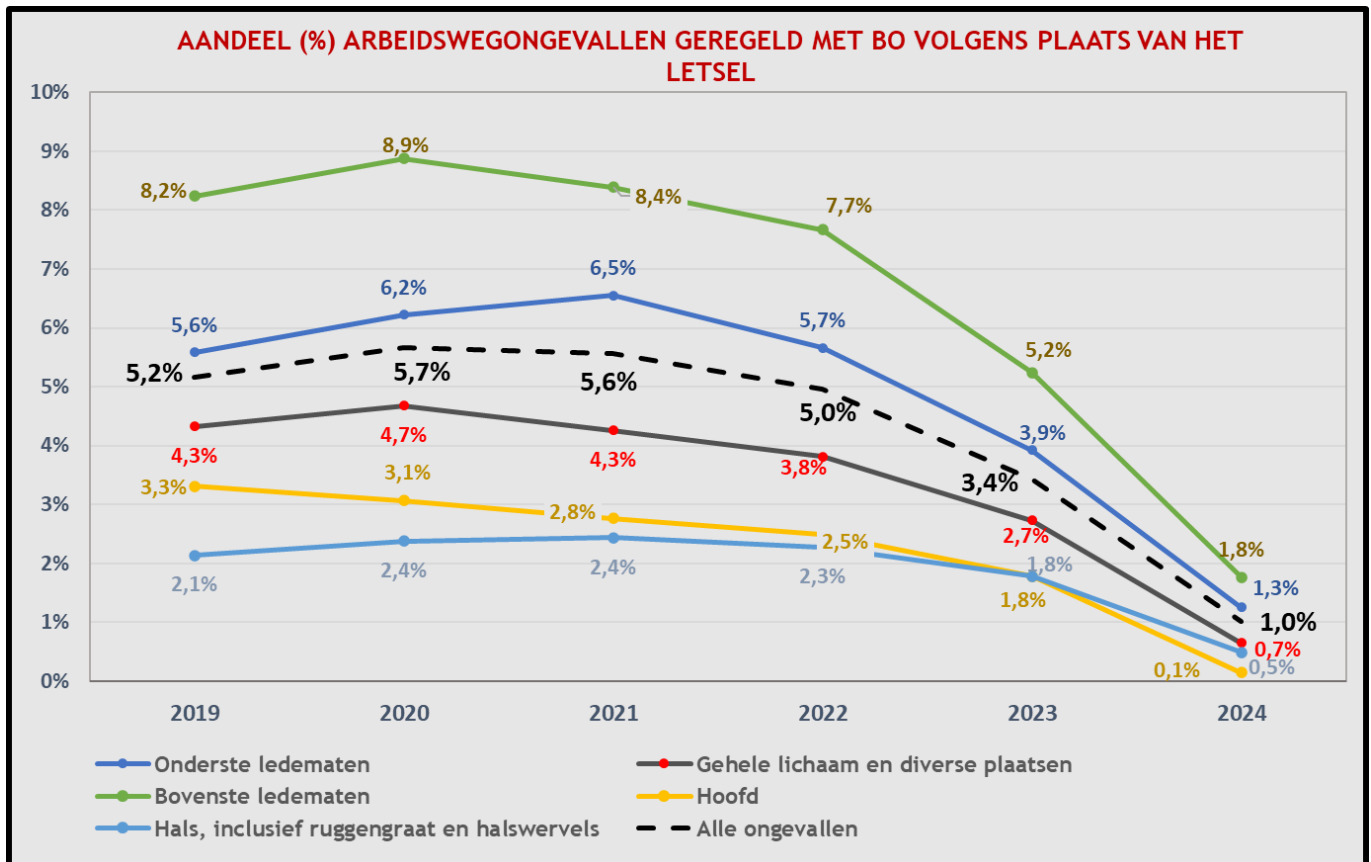
Bron: Tabellen 9.5.1 en 7.1.1

Bij de opdeling volgens de zes meest voorkomende categorieën **aard van het letsel**, in de legende geordend volgens dalend aantal in 2024, valt vooral op dat vooral bij de categorie “*Botbreuken*” het percentage ongevallen dat wordt geregeld met BO heel hoog ligt in vergelijking met de andere categorieën, en dit voor alle jaren in de periode 2019-2024.

In de categorie “*Verbrandingen, brandplekken en bevriezing*” daarentegen ligt het percentage definitief geregelde ongevallen vrij laag in vergelijking met andere categorieën.

9.2. Arbeidswegongevallen

Grafiek 9.2.a: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidswegongevallen geregeld met BO volgens plaats van het letsel (periode 2019–2024)

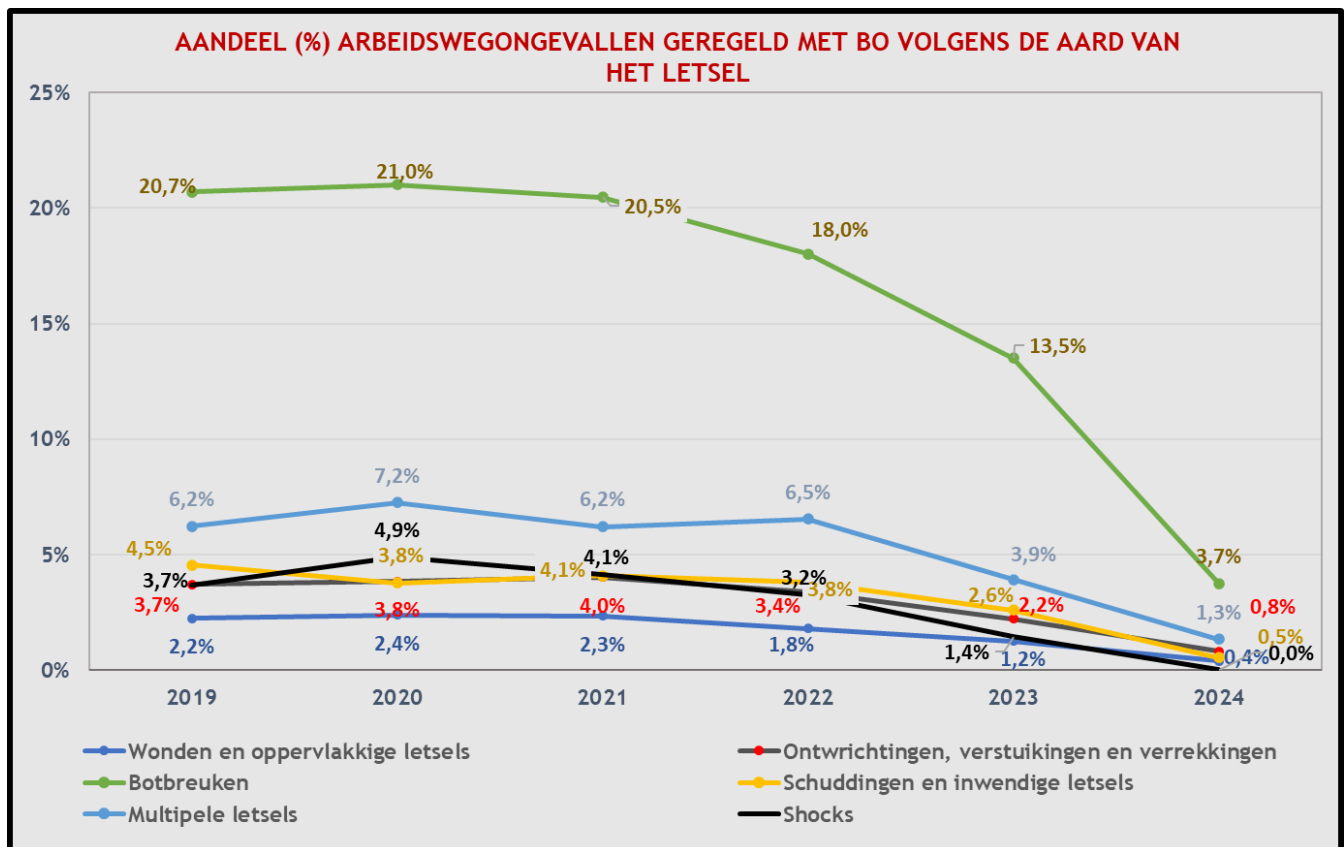
Bron: Tabellen 28.5.1 en 26.2.1

Uit deze grafiek, die de vijf belangrijkste categorieën **verwond deel van het lichaam** bij arbeidswegongevallen toont, kan men afleiden dat 5,2% van de arbeidsplaatsongevallen uit 2019 werd geregeld met blijvende ongeschiktheid (BO), terwijl dit percentage zakt naar 1,0% voor ongevallen uit 2024. Dit percentage vertoont licht hogere waarden voor arbeidswegongevallen uit 2020 in vergelijking met 2019 en 2021.

Indien men alle ongevallen beschouwt, dan kan men uit de vergelijking met Grafiek 9.1.a besluiten dat het percentage geregelde ongevallen met BO hoger ligt bij de arbeidswegongevallen dan bij de arbeidsplaatsongevallen.

Bij de opdeling volgens de vijf belangrijkste categorieën, wordt duidelijk dat letsels aan de bovenste en de onderste ledematen het grootste aandeel hebben bij de geregelde arbeidswegongevallen met BO.

Grafiek 9.2.b: Evolutie van het procentueel aandeel arbeidswegongevallen geregeld met BO volgens soort letsel (periode 2019–2024)

Bron: Tabellen 28.4.1 en 26.1.1

Net zoals de bij de arbeidsplaatsongevallen (zie Grafiek 9.1.c), stelt men vast dat bij de opdeling volgens de zes meest voorkomende categorieën aard van het letsel de categorie “Botbreuken” veruit het hoogste percentage arbeidswegongevallen kent dat wordt geregeld met BO, gevolgd door “Multipele letsels”, en dit voor alle jaren in de periode 2019-2024.

10. Verkeersongevallen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst

Elk ongeval dat een werknemer overkomt tijdens zijn heen en terug naar het werk is een arbeidswegongeval.

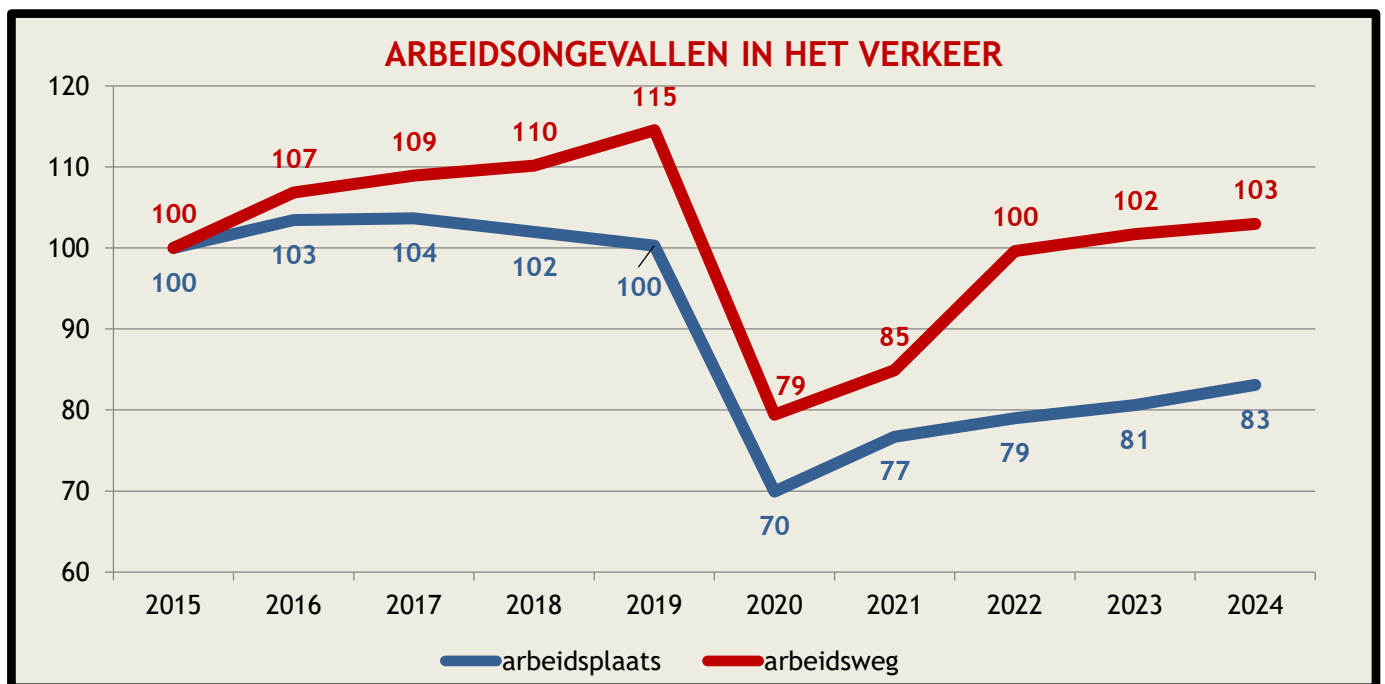
Deze arbeidswegongevallen worden nog eens opgesplitst in:

1. verkeersongevallen (= waarbij er zich bv een aanrijding voordoet) en;

2. niet-verkeersongevallen (= waarbij er geen aanrijding is maar waarbij de persoon bv valt van zijn fiets door bv. een verkeerde beweging of technische gebrek, of waarbij de persoon uitglijdt op de parking van het werk op een ijsplek,...).

Het thema van dit hoofdstuk is de verkeersongevallen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, hierna vaak omschreven als “arbeidsongevallen in het verkeer”. Behalve in Grafiek 10.a, ligt de focus voornamelijk op de ongevallen die hierbij op de *arbeidsweg* gebeuren. Vandaar dat er geen aparte sectie wordt voorzien voor arbeidsplaats en -wegongevallen in het verkeer.

Grafiek 10.a: Evolutie van de arbeidsongevallen in het verkeer (periode 2015–2024)

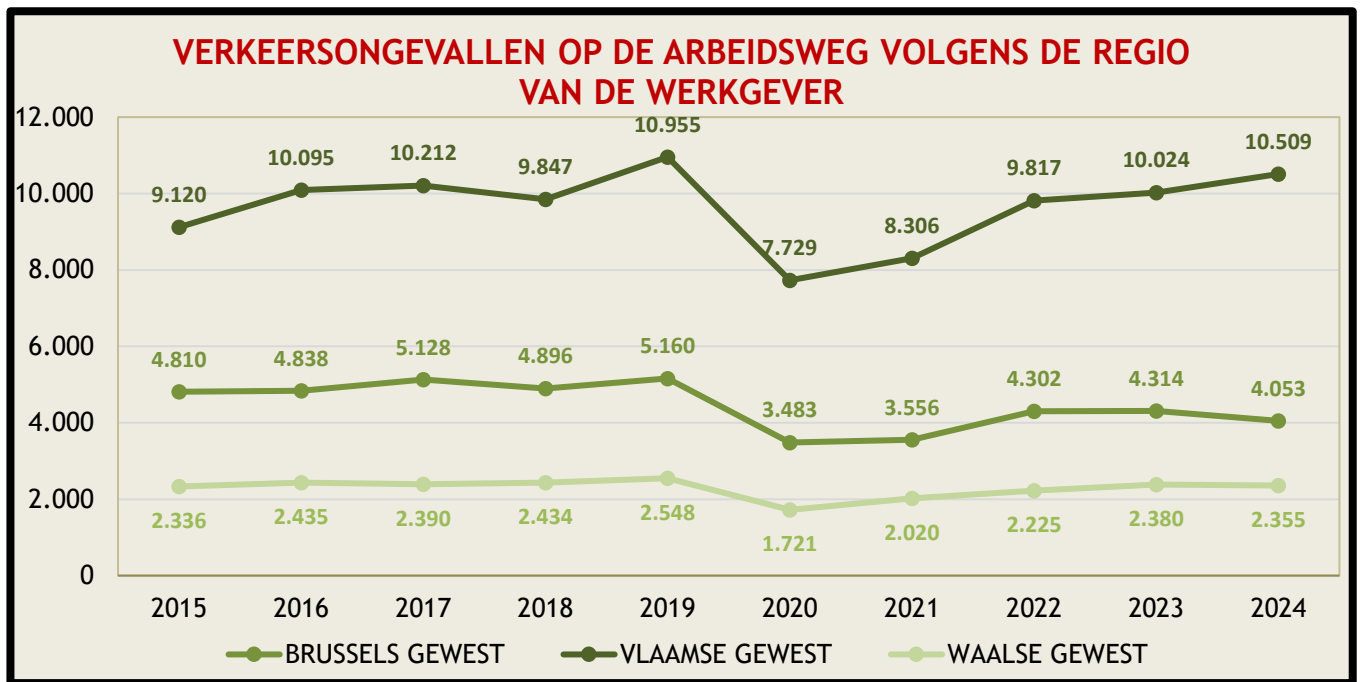
Bron: Tabellen 10.1.1 en 29.1.1

In Grafiek 10.a ziet men de evolutie van de graad van het aantal arbeidsongevallen in het verkeer, op de arbeidsplaats en -weg. Hierbij wordt de periode 2015-2024 beschouwd, met 2015 als basis 100.

Uit deze grafiek leidt men af dat het absolute aantal arbeidsongevallen in het verkeer op de arbeidsweg ook in 2024 boven het niveau van 2015 ligt en licht gestegen is in vergelijking met vorig jaar. In de periode 2015-2019 observeert men een gestage stijging, gevolgd door een scherpe daling in het COVID-jaar 2020. Na 2020 gaat dit aantal ongevallen terug in stijgende lijn.

Bij de arbeidsongevallen in het verkeer op de arbeidsplaats heeft men in 2023 een stijging tot op 81% van het aantal in 2015 na een scherpe daling tot 70% in 2020. Ook in 2024 blijft het aantal stijgen tot op 83% van het aantal in 2015. Het is opmerkelijk hoe het aantal verkeersongevallen op de arbeidsplaats gedaald is t.o.v. 2019 naar aanleiding van de coronacrisis en, ook in 2024 toch nog steeds met 17% beneden het niveau van 2019 blijft.

Grafiek 10.b: Evolutie van de verkeersongevallen op de werksweg volgens het Gewest van de werkgever (periode 2015–2024)

Bron: Tabel 29.7.1

De Grafiek 10.b toont de verkeersongevallen op de werksweg volgens Gewest.

Ten opzichte van het COVID-jaar 2020, heeft men in 2024 terug een stijging van het aantal verkeersongevallen op de werksweg met 30%.

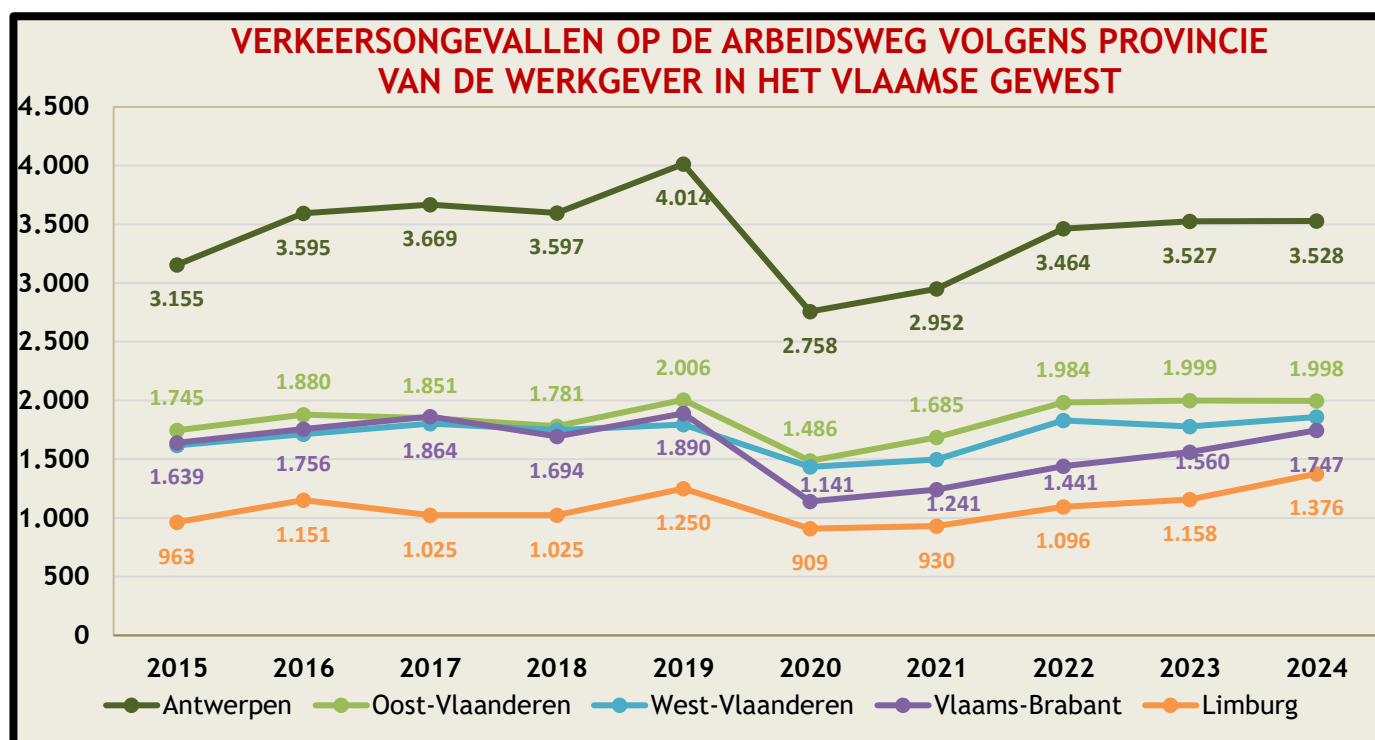
In 2024 waren er 16.917 verkeersongevallen op de werksweg (waarvan het Gewest bekend is, met 262 onbekenden). Dit is een stijging van 1,2% t.o.v. 2023. Dit aantal blijft wel nog steeds 10% beneden het niveau van 2019.

De meeste verkeersongevallen op de werksweg gebeuren in het Vlaamse Gewest (62%) waarvan 21% in de provincie Antwerpen (zie Grafiek 10.c). In het Vlaamse gewest is het aantal verkeersongevallen in 2024 met bijna 5% gestegen t.o.v. 2023. Dit aantal ligt slechts nog 4 % beneden het niveau van 2019, het jaar voor de COVID-pandemie.

24% van de verkeersongevallen op de werksweg gebeuren in het Brussels gewest. Hier is het aantal verkeersongevallen op de werksweg met 6 % gedaald in 2024 t.o.v. 2023. Het aantal verkeersongevallen ligt nog 21% beneden het aantal verkeersongevallen van 2019.

In het Waalse Gewest ligt het aantal verkeersongevallen op de werksweg met 14 % veel lager dan in de andere Gewesten. Het aantal is slechts met 1 % gedaald in 2024 t.o.v. 2023 en ligt nog met 7,5% beneden het aantal verkeersongevallen in 2019.

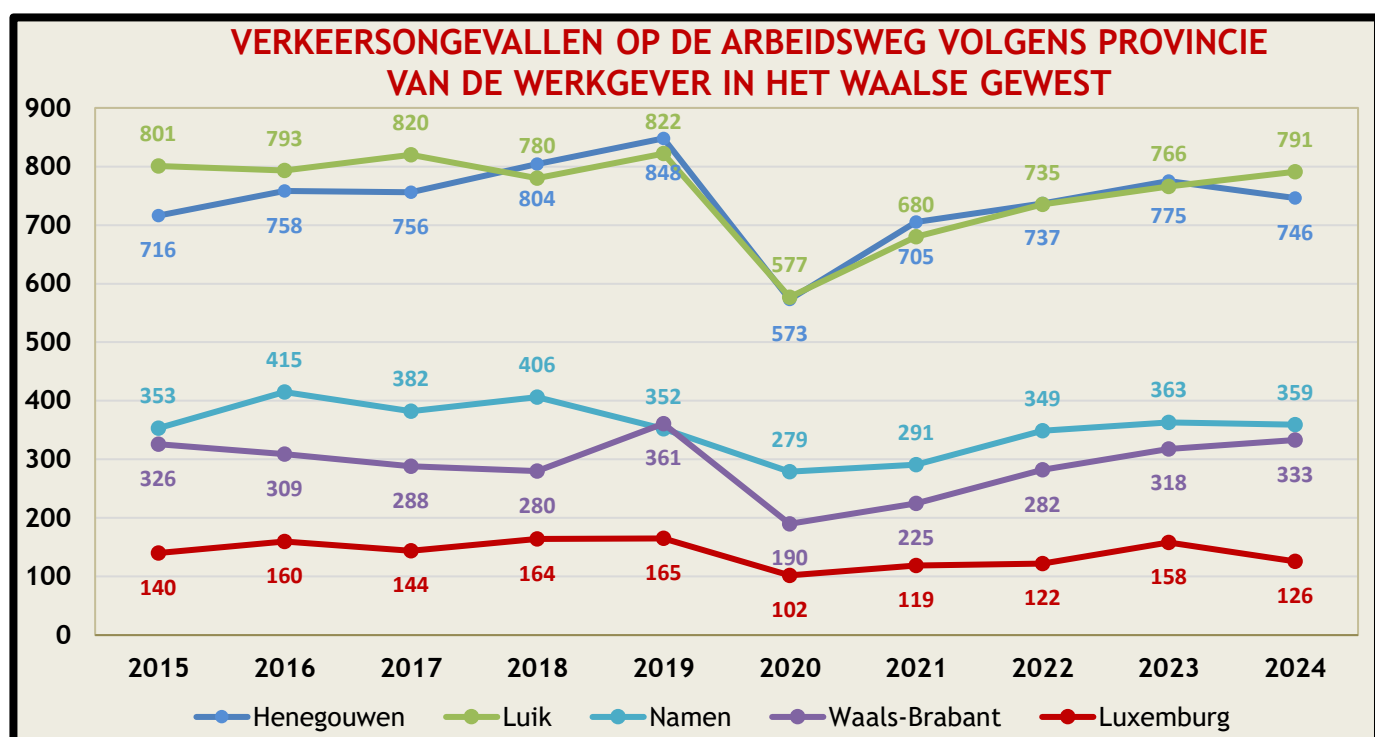
Grafiek 10.c: Evolutie van de verkeersongevallen op de werksweg volgens de provincie van de werkgever in het Vlaams gewest (periode 2015–2024)

Bron: Tabel 29.7.1

In de meeste Vlaamse provincies stelt men van 2015 tot 2019 een gematigde stijging vast van de verkeersongevallen op de werksweg, behalve in Antwerpen waar men toch een grotere stijging waarneemt. In 2020 daalt het aantal verkeersongevallen in alle Vlaamse provincies, maar sterker in Antwerpen. Daarna volgt terug een stijging in 2021 en 2022. In Limburg en Vlaams-Brabant stelt met in 2023 en 2024 een verdere stijging vast met meer dan 50% in 2024 t.o.v. 2020. In Antwerpen, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen lijkt het aantal te stabiliseren in de twee laatste jaren.

Grafiek 10.d: Evolutie van de verkeersongevallen op de werksweg volgens de provincie van de werkgever in het Waalse gewest (periode 2015–2024)

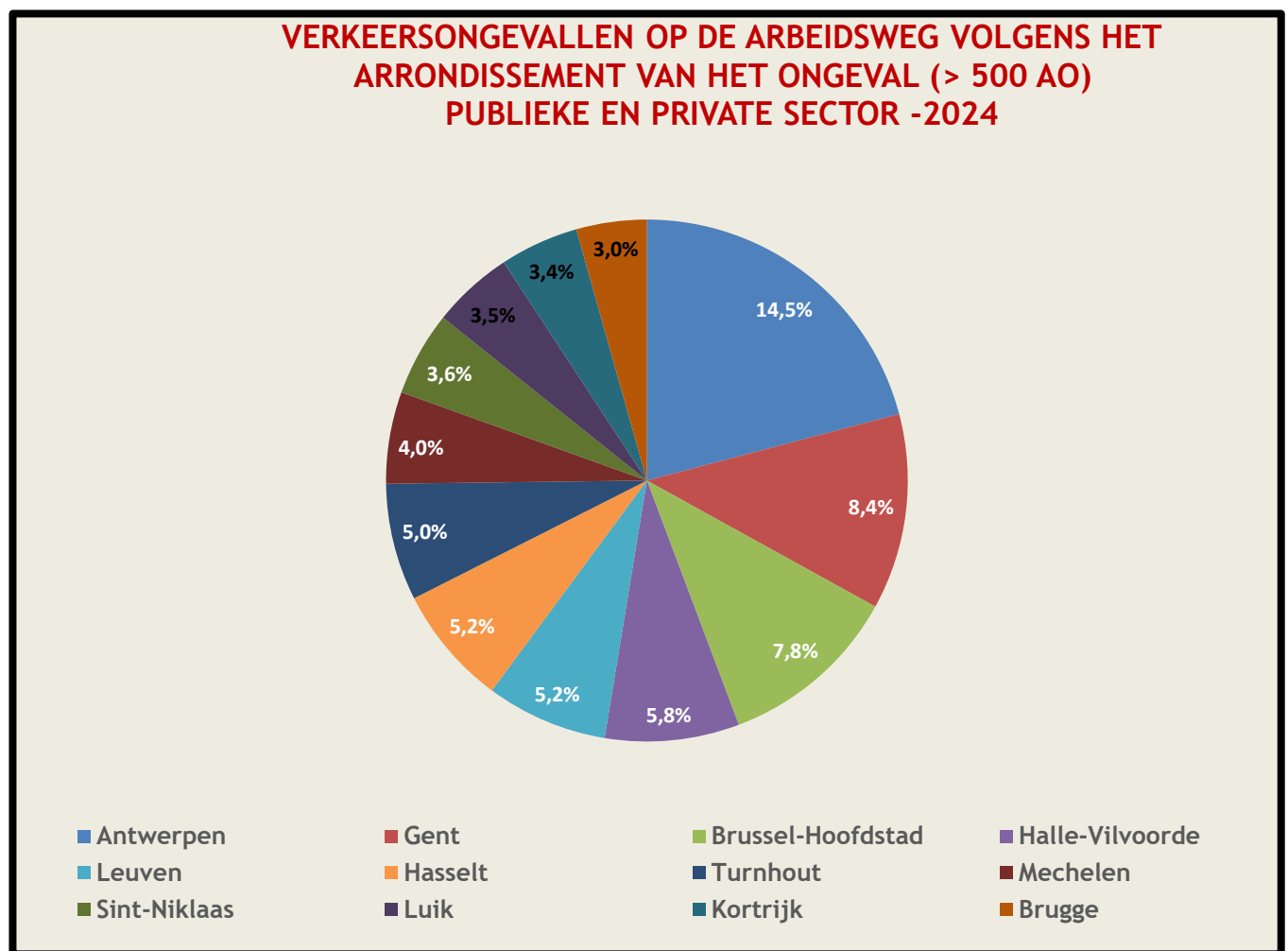

Bron: Tabel 29.7.1

Ook in de provincies van het Waalse gewest zien we sinds 2020 een stijging van het aantal verkeersongevallen op de werkdag. Vooral in de provincies Luik en Waals-Brabant blijft deze stijging ook in 2024 verder doorgaan.

In Henegouwen en Luxemburg is er in 2024 een daling t.o.v. 2023. In Namen blijft het aantal verkeersongevallen op de werkdag in 2024 min of meer gelijk aan dat van 2023.

Grafiek 10.e: Procentueel aandeel van de verkeersongevallen op de werkdag volgens het arrondissement van het ongeval - 2024

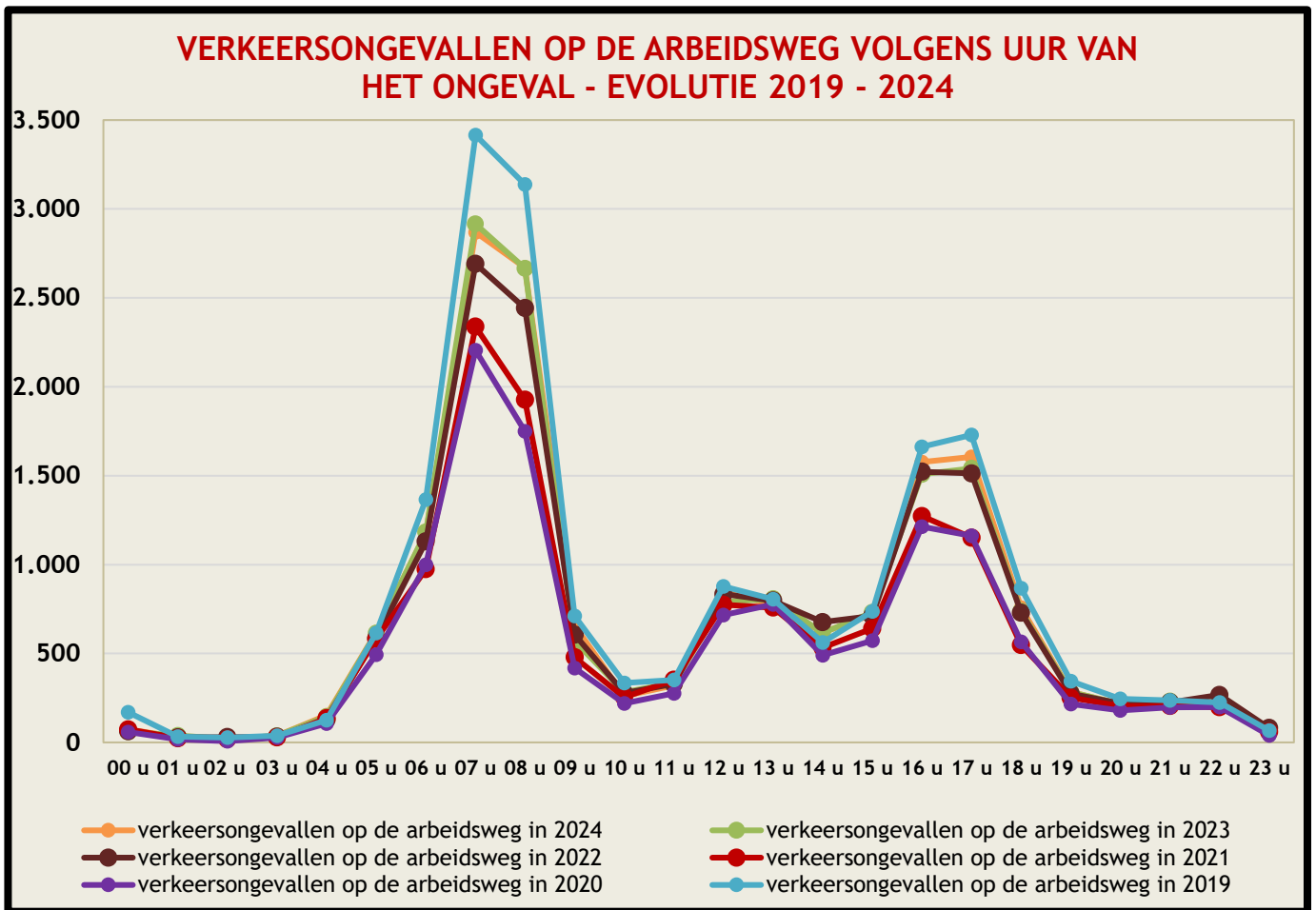

Bron: Gegevensbank Fedris

De bovenstaande grafiek toont het procentueel aandeel van verkeersongevallen op de werkdag voor die arrondissementen waarvoor het aantal verkeersongevallen groter is dan 500. De meeste verkeersongevallen op de werkdag gebeuren in het arrondissement Antwerpen (14,5%), gevolgd door Brussel-Hoofdstad (8,4%) en de arrondissementen Gent (7,8%) en Halle-Vilvoorde (5,8%).

Samen zijn deze vier arrondissementen goed voor 36,5% van de verkeersongevallen op de werkdag.

Grafiek 10.f: Aantal verkeersongevallen op de werkdag volgens het uur van het ongeval - 2024

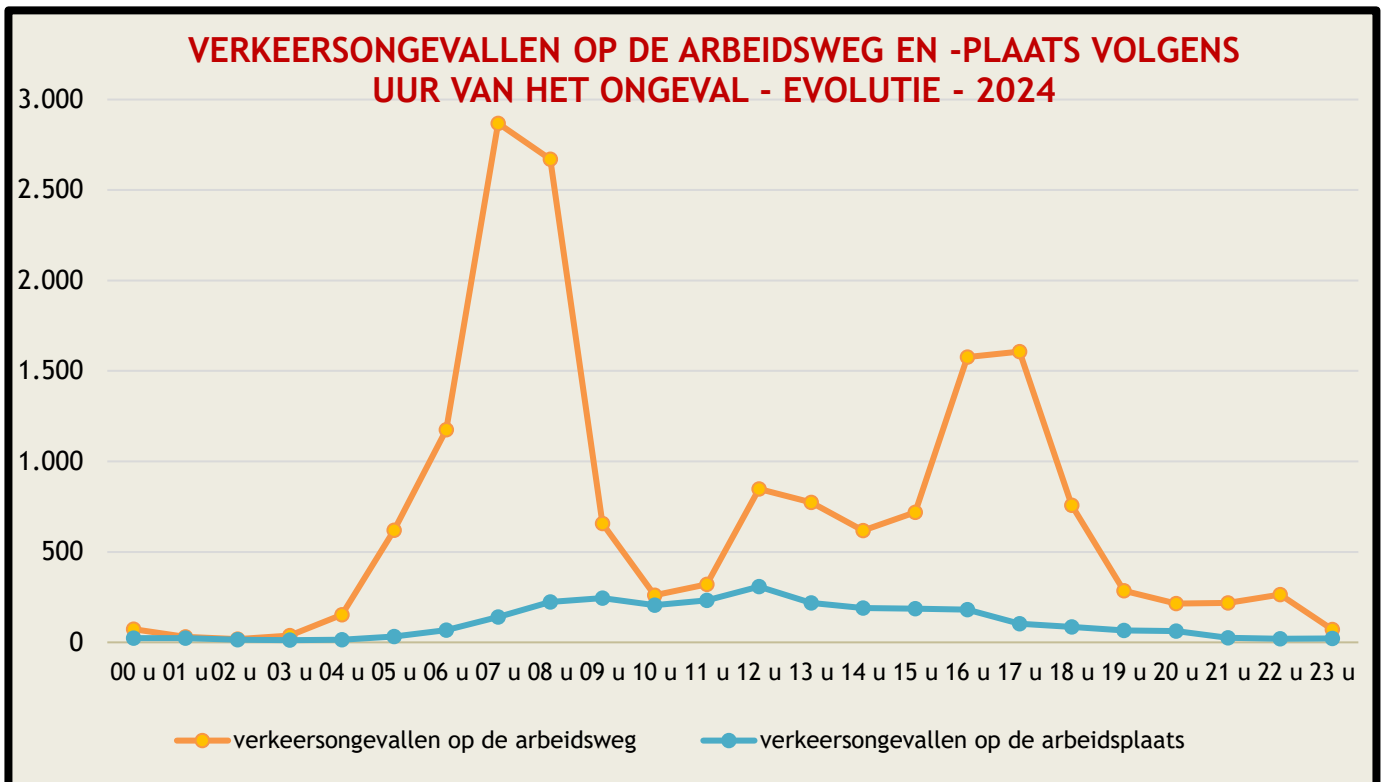
Bron: Tabel 29.2.1

Men stelt vast dat het verloop van het aantal verkeersongevallen in 2024 volgens het uur van het ongeval bijna samenvalt met het verloop van de vorige jaren, behalve op de tijdstippen dat men naar het werk gaat. Op deze tijdstippen is het aantal verkeersongevallen in 2024 gestegen t.o.v. 2022, 2021 en 2020, maar het aantal blijft nog steeds beneden het niveau van 2019. Het aantal blijft in de voormiddag, bij ongeveer gelijk met het aantal van 2023. In de namiddag, bij de terugkeer naar huis, is het aantal verkeersongevallen op de werkdag licht gestegen in vergelijking met 2023.

Op tijdstippen dat men terugkeert van het werk, is het aantal verkeersongevallen op de werkdag in 2024 licht gestegen in vergelijking met 2023, maar toch nog steeds onder het niveau van 2019.

Tijdens de middag is er voor alle jaren ook een stijging van het aantal verkeersongevallen tegenover de uren ervoor. Na de middag, tot de avondspits, is er slechts een kleine daling waarneembaar.

Grafiek 10.g: Aantal verkeersongevallen op de werkdag volgens het uur van het ongeval - 2024

Bron: Tabel 10.2.1 en 29.2.1

Uit Grafiek 10.g is het duidelijk dat de verdeling van de arbeidsongevallen doorheen de dag erg verschilt naargelang het gaat om ongevallen op de arbeidsplaats bij de uitvoering van het werk of om ongevallen op de werkdag.

Het is zeer logisch dat de ongevalspieken op de **werkdag** samenvallen met de spitsuren.

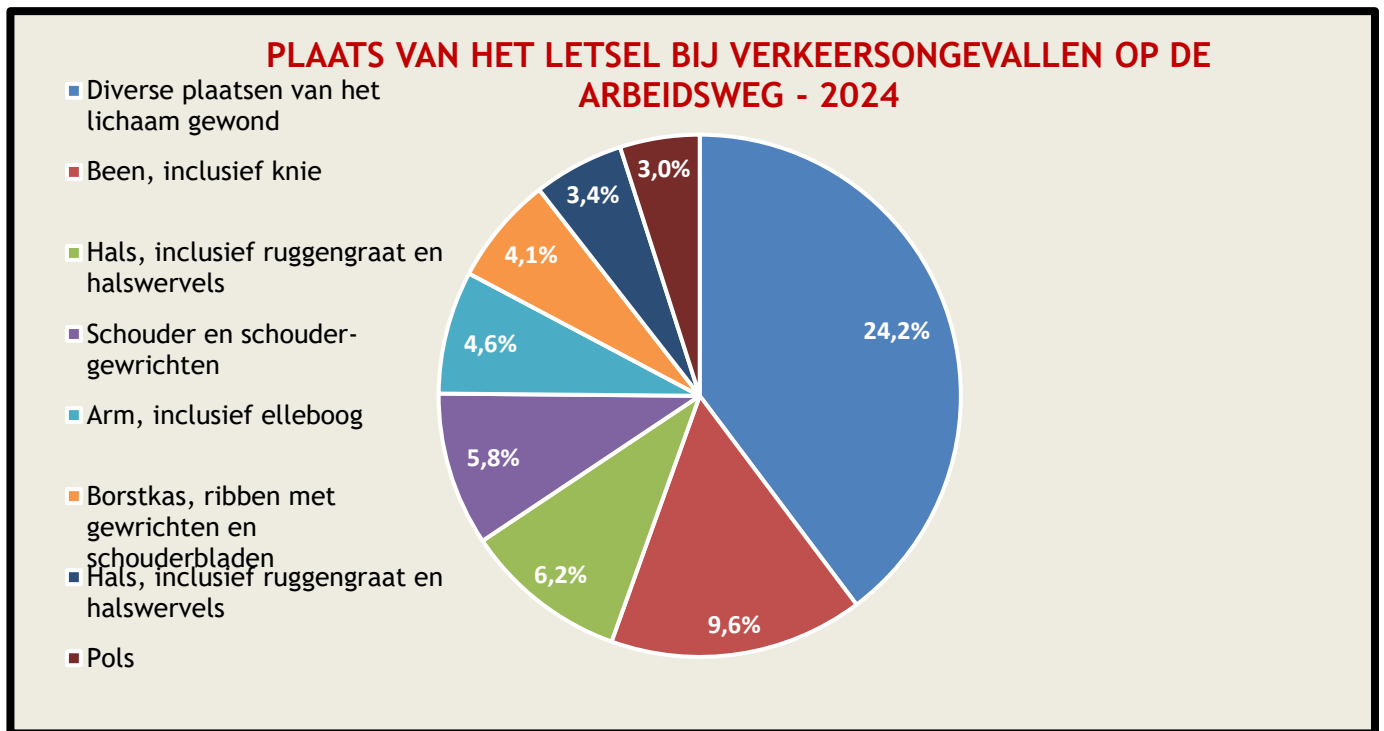
Zo gebeurt 32 % van de verkeersongevallen op de werkdag in 2024 gedurende de tijdspanne van 7 u tot 9 u en 18 % tussen 16 u en 18 u.

Men stelt ook een stijging vast vanaf 12 u die toch blijft aanhouden tot aan de avondspits.

Dit zou kunnen wijzen op trajecten die in het kader van de ploegdienst worden afgelegd. Daarnaast verplaatsen veel werknemers zich ook tussen 12 en 14 uur voor hun middagpauze. Ook bestaat er sedert de COVID-crisis meer flexibiliteit inzake werktijdregeling. Voor wat de beroepen betreft gaat het hier vooral om huishoudelijke hulpen en schoonmakers in particuliere huishoudens, administratieve medewerkers, verkopers, verpleegkundigen en verzorgenden, laders en lossers, leraren in het secundair onderwijs

Voor wat de verkeersongevallen op de **arbeidsplaats** betreft, merkt men een ander verloop op. Hier doen de meeste verkeersongevallen zich voor tussen 8 u en 17 u. Er zijn gedurende deze periode geen opmerkelijke pieken waar te nemen. In de namiddag vanaf 13 u ligt het aantal verkeersongevallen iets lager dan in de voormiddag. Men kan wel een kleine stijging van het aantal verkeersongevallen vaststellen tussen 12 u en 13 u. Dit zou kunnen verklaard worden door het toegenomen verkeer op de werkdag gedurende deze periode.

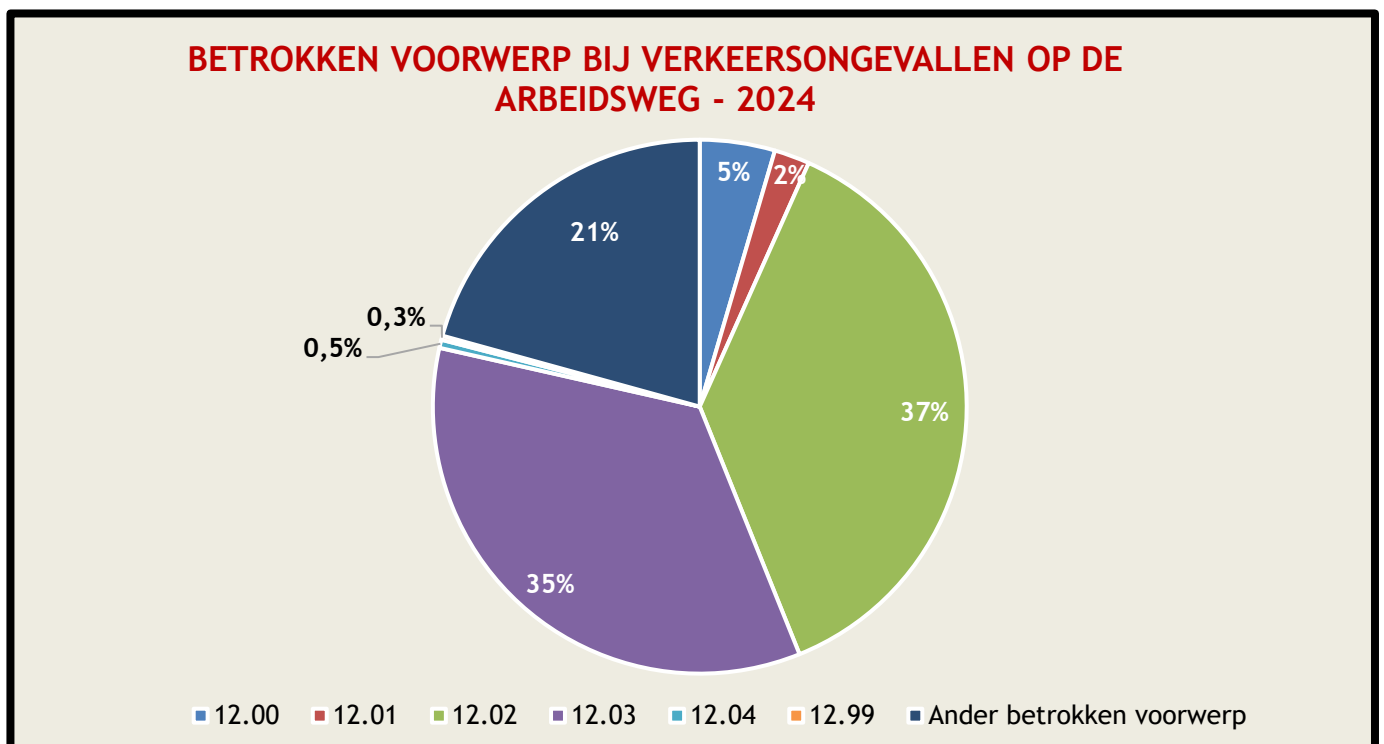
Grafiek 10.h: Procentueel aandeel van de verkeersongevallen op de werkdag volgens de plaats van letsel - 2024

Bron: Tabel 29.16.1

De Grafiek 10.h toont het procentueel aandeel van de acht belangrijkste deelgroepen plaats van letsel bij verkeersongevallen op de werkdag, volgens dalend aandeel, in 2024. Bij 24,2% van deze ongevallen zijn “Diverse plaatsen van het lichaam gewond”, terwijl het in 9,6% van de gevallen gaat om letsels aan “Been, inclusief knie”. Ook letsels aan “Hals, inclusief ruggengraat en halswervels” vormen een belangrijke categorie (6,2%).

Grafiek 10.i: Procentueel aandeel van de verkeersongevallen op de werkdag volgens het betrokken voorwerp - 2024

Bron: Tabel 29.13.1

Bij 79,3% van de verkeersongevallen op de werkdag is het **betrokken voorwerp** een voertuig voor transport over land. In 2024 is bij 35% van de verkeersongevallen op de werkdag het betrokken voorwerp een voertuig - met twee of drie wielen, al dan niet gemotoriseerd. Bij 37% is een licht voertuig voor vracht- of personenvervoer betrokken. Bij de overige 21% van de verkeersongevallen is een ander voorwerp betrokken dan deze hierboven vermeld.

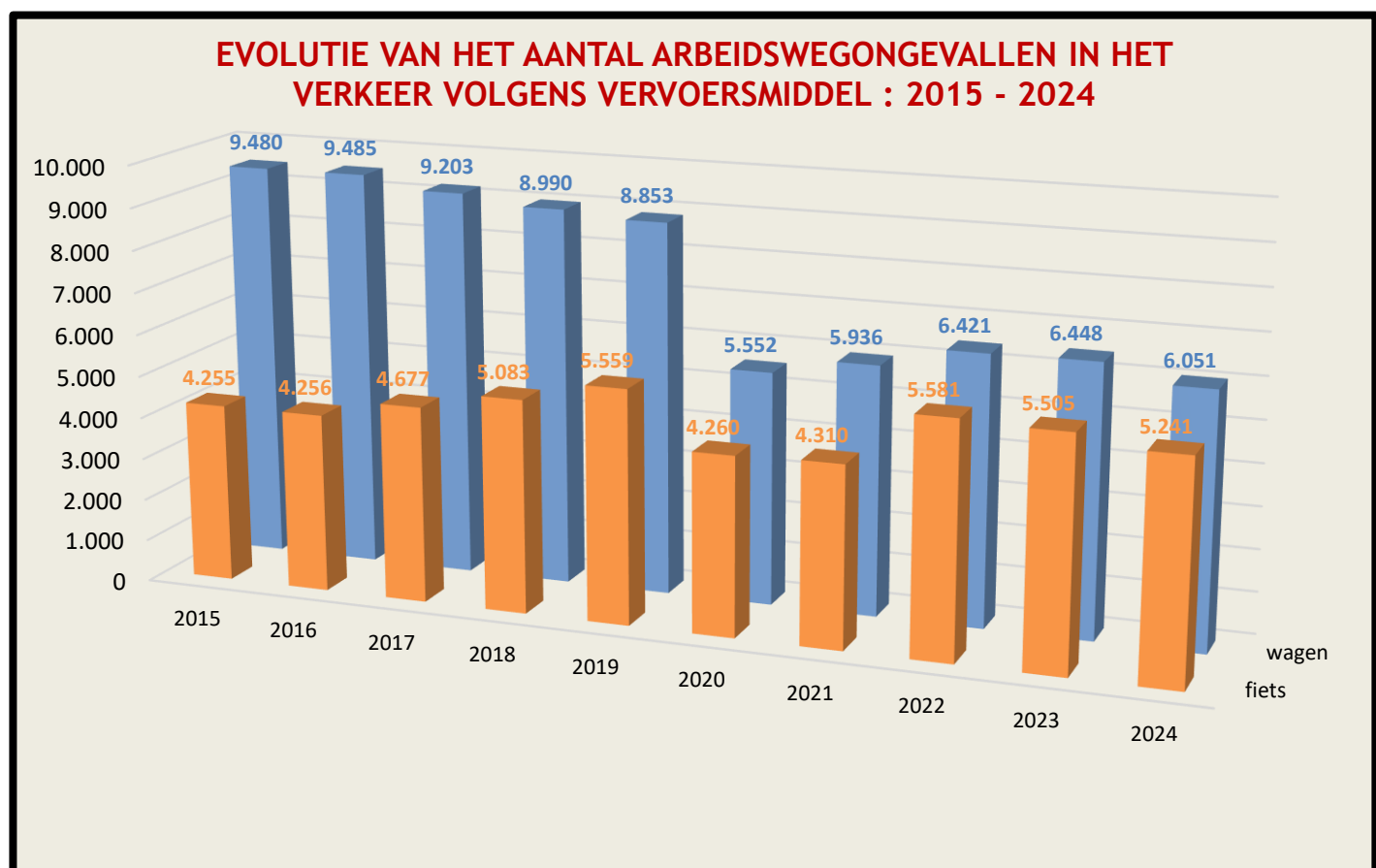
Het is, aan de hand van het betrokken voorwerp, moeilijk te achterhalen wat het aandeel is van verkeersongevallen op de werkdag met de fiets of met de step. Bij sommige werkdagongevallen wordt het slachtoffer met een step aangereden door een wagen. In dit geval wordt als betrokken voorwerp de code 12.02 (licht voertuig) opgegeven.

Men kan daarenboven maar in grote lijnen een onderscheid maken tussen ongevallen met zware (12.01) of lichte (12.02) voertuigen, met voertuigen met twee of drie wielen (12.03), met overige vervoermiddelen over land zoals ski's, rolschaatsen, ... (12.04) of met overige vervoermiddelen over land die onder 12.00 vallen maar die hiervoor nog niet vermeld werden (12.99).

In de volgende grafieken wordt de evolutie weergegeven vanaf 2015 tot 2024 van de verkeersongevallen op de werkdag volgens vervoersmiddel.

Het vervoersmiddel wordt gehaald uit de vrije tekstvelden die de verzekeringsmaatschappij invult bij het meedelen van de ontvankelijkheid van de ongevalsangifte. In de vrije tekst van de aangifte van het arbeidsongeval kan immers, op vrijwillige basis, meer gedetailleerde informatie meegedeeld worden. Afgaand op deze vrije tekst, kan men de evolutie afleiden voor verkeersongevallen op de werkdag volgens vervoersmiddel. Onderstaande grafieken vormen bijgevolg geen exacte wetenschap. Veel hangt af van de formulering en de gebruikte terminologie bij het beschrijven de omstandigheden van het arbeidsongeval. Daarenboven is in 15% van de aangiftes geen of onvoldoende informatie terug te vinden in de vrije tekstvelden over de omstandigheden van het arbeidsongeval.

Grafiek 10.j: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de vermeldingen “wagen” of “fiets”.

Bron: Gegevensbank Fedris

In Grafiek 10.j wordt de evolutie van de verkeersongevallen op de werksweg met de fiets en met de wagen weergegeven. In de vrije tekstvelden van deze arbeidsongevallen wordt niet meegedeeld of het al dan niet om een elektrische fiets gaat. Wanneer het woord “elektrisch” niet wordt vermeld, wordt gewoon “fiets” als vervoersmiddel beschouwd. Wanneer het woord “fiets” en “elektrisch” beiden voorkomen in één of meerdere vrije tekstvelden wordt het arbeidsongeval geklasseerd onder “elektrische fiets”.

Voor wat het aantal verkeersongevallen met de fiets betreft toont de grafiek een stijgende evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werksweg vanaf 2015 tot 2019. In het COVID-jaar 2020 daalt dit aantal met 23%. In 2021 bleef het aantal op hetzelfde niveau van 2020 om daarna terug te stijgen. In 2024 is er opnieuw een daling van 5% t.o.v. 2023.

De meeste verkeersongevallen gebeuren nog steeds met de wagen. Grafiek 10.i toont hier echter een gestadige daling van het aantal verkeersongevallen vanaf 2015 tot 2019. In het COVID-jaar 2020 daalt het aantal verkeersongevallen met de wagen heel sterk met 37% t.o.v. 2019. Daarna is er opnieuw een gestadige stijging maar het aantal verkeersongevallen blijft wel sterk onder het niveau van 2019. In 2024 is er opmerkelijk terug een daling van 6% t.o.v. 2023.

Mogelijke verklaringen hiervoor zouden kunnen zijn dat het aantal ritten met de wagen verminderd is door de invoering van het telewerk. Daarnaast investeren werkgevers meer in transport- en mobiliteitsveiligheid. Er zijn meer bewustmakingscampagnes inzake veilig en defensief rijden. Technologieën zoals telematica in bedrijfswagens en monitoring van rijstijl kunnen een invloed hebben. Minder oude, onveilige voertuigen of toename van veiligheidsfeatures (camera's, assistentie systemen) kunnen het risico van ongevallen met wagen verminderen.

Algemeen laat België een daling zien in het aantal verkeersongevallen met gewonden of doden. Verbeterde wegen, betere bewegwijzering, snelheidsverlagingen, allemaal factoren die het risico bij woon-werkverkeer verminderen.

Daarnaast zijn er ook belangrijke wijzigingen gebeurd in 2023 en 2024 waardoor werknemers vaker de fiets nemen. Er is het algemeen recht op een fietsvergoeding vanaf 1 mei 2023.

Sinds 1 mei 2023 geldt de collectieve arbeidsovereenkomst CAO nr. 164 voor werknemers in België die nog geen regeling hadden rond fietsvergoeding: dan moeten werkgevers een belastingvrije vergoeding toekennen aan wie regelmatig met de fiets naar het werk komt.

Dit maakt het financieel aantrekkelijker om met de fiets te komen – zeker waar anders geen vergoeding bestond.

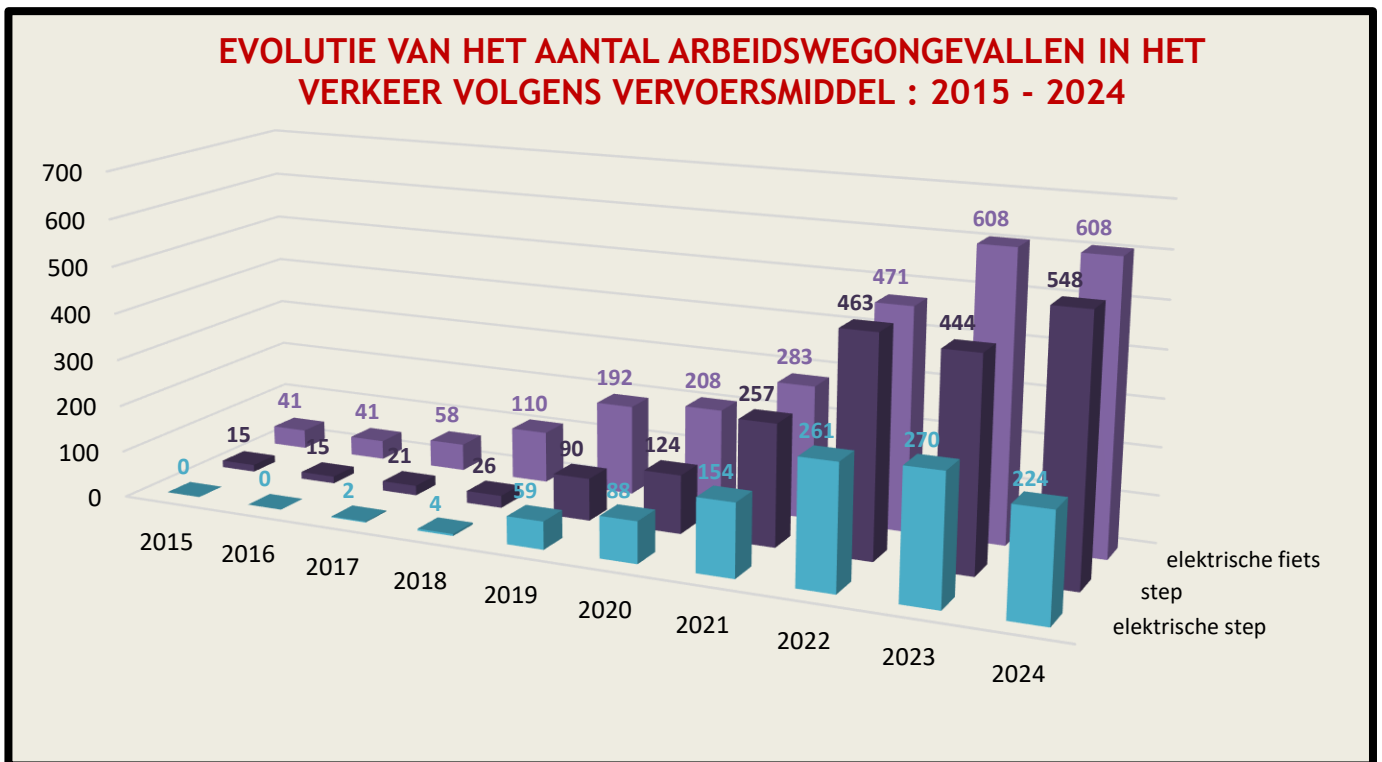
Vanaf 1 januari 2024 geldt een verhoging van het maximale fiscaal vrijgestelde kilometerbedrag van fietsvergoeding. Ook werd het bestaande “mobiliteitsbudget” kader versoepeld vanaf 1 januari 2024 waardoor werkgevers meer keuzevrijheid krijgen in hoe het budget wordt berekend, en het gebruik van alternatieve vervoerswijzen (zoals fiets) is makkelijker gemaakt.

In Grafiek 10.k wordt de evolutie van de verkeersongevallen weergegeven met de (elektrische) step en elektrische fiets. Men stelt de laatste jaren een sterke stijging vast van het aantal verkeersongevallen met deze vervoersmiddelen.

Het aantal verkeersongevallen met de vermelding “elektrisch” + “fiets” in de aangifte van het arbeidsongeval is in 2024 toegenomen met 29% ten opzichte van 2023. In 2024 is het aantal gelijk gebleven.

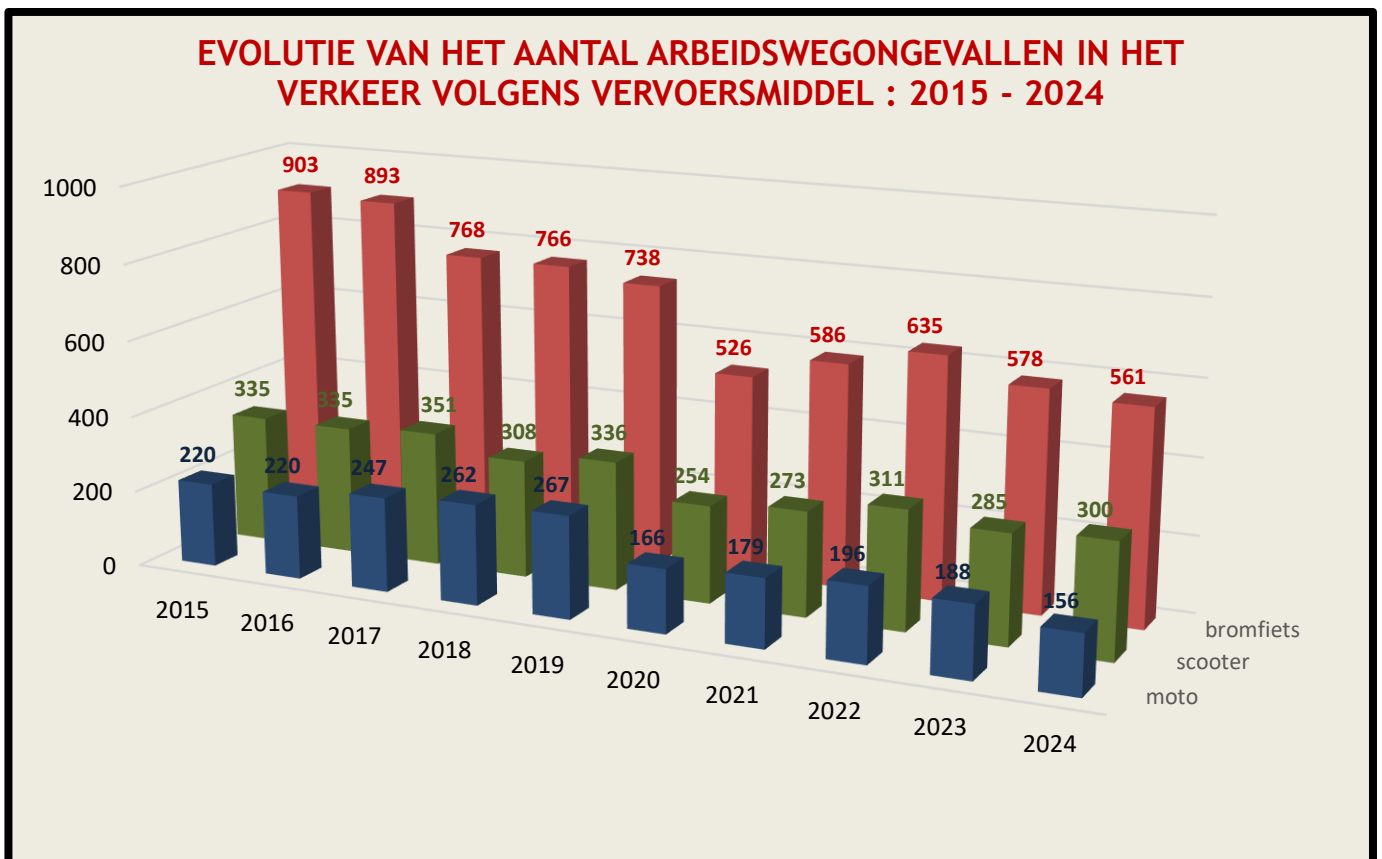
Het aantal verkeersongevallen met de vermelding “elektrisch” + “step” en “step” is in 2024 toegenomen met 8% ten opzichte van 2023.

Grafiek 10.k: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de vermeldingen “elektrische fiets”, “step”, “elektrische step”.

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 10.l: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de vermeldingen “bromfiets”, “scooter”, “moto”.

Bron: Gegevensbank Fedris

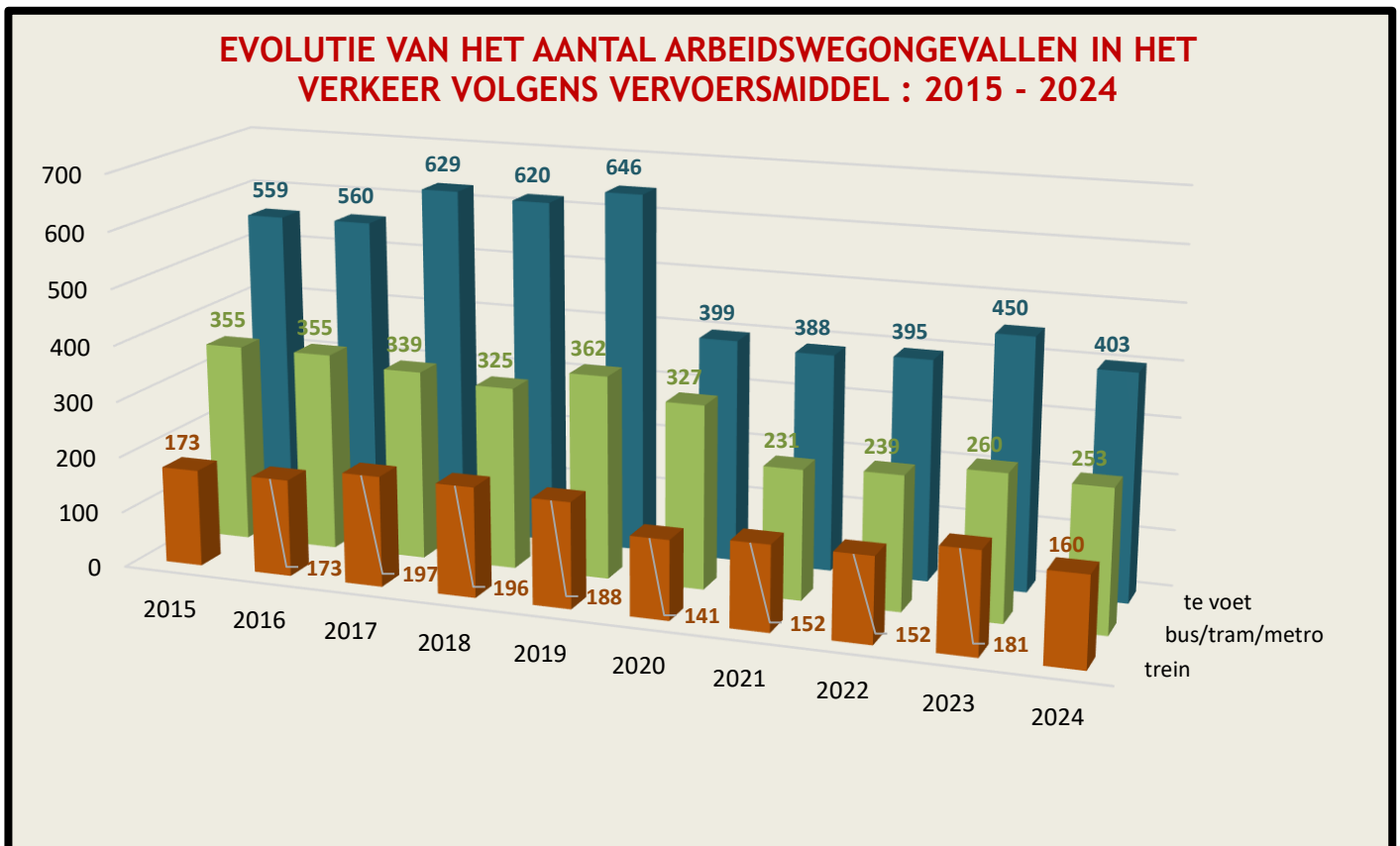
In Grafiek 10.l wordt de evolutie van de verkeersongevallen op de werkdag weergegeven voor de bromfiets. Hier zien we een sterke daling van 2015 tot 2020. In 2021 en 2022 neemt het aantal terug toe

om vervolgens in 2023 en 2024 opnieuw te dalen. Het aantal verkeersongevallen in 2024 blijft voor de bromfiets 24% beneden het niveau van het COVID-jaar 2020. Ook hier zal telewerk waarschijnlijk wel een rol spelen.

Een gelijkaardige evolutie geldt voor de moto.

Voor wat de verkeersongevallen met de scooter betreft, is er een daling in het COVID-jaar 2020, gevolgd door een stijging in de daaropvolgende jaren.

Grafiek 10.m: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkweg met de vermeldingen "bus/tram/metro", "trein", "te voet".

Bron: Gegevensbank Fedris

In Grafiek 10.m wordt de evolutie van de verkeersongevallen op de werkweg weergegeven voor de voetgangers en het openbaar vervoer.

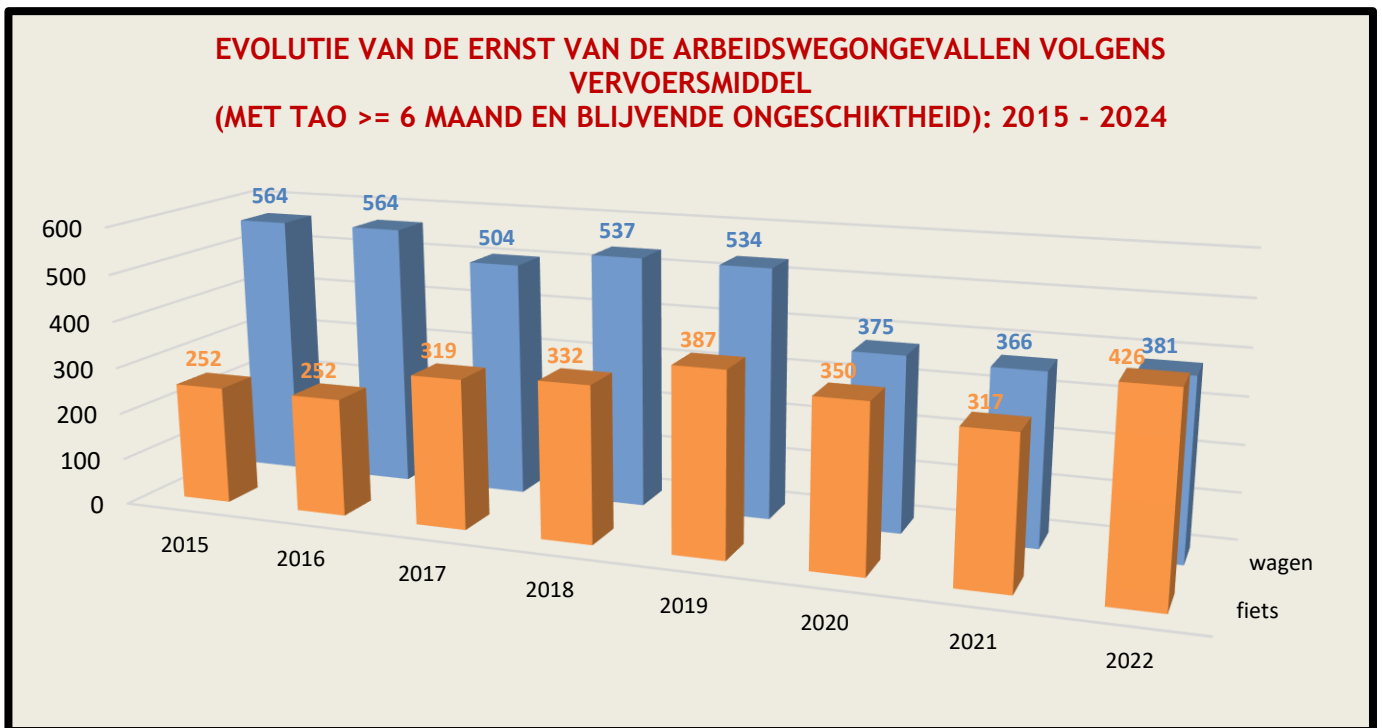
Men merkt een duidelijke daling van het aantal verkeersongevallen met voetgangers in het COVID-jaar 2020. In de daaropvolgende jaren stijgt dit aantal enkel tijdelijk in 2023, om in 2024 opnieuw terug te keren naar het niveau van 2020.

Voor verkeersongevallen met bus, tram of metro is een daling zichtbaar in 2021, het jaar na de COVID-19-crisis, gevolgd door een lichte toename in de daaropvolgende jaren.

In de volgende grafieken wordt de evolutie van de ernst van de arbeidsongevallen op de werkweg weergegeven per vervoersmiddel. Hierbij worden enkel de ongevallen opgenomen die hebben geleid tot een tijdelijke arbeidsongeschiktheid (TAO) van meer dan zes maanden, of tot een blijvende ongeschiktheid (BO).

De analyse bestrijkt de periode van 2015 tot 2022. Voor de jaren 2023 en 2024 kan momenteel nog geen betrouwbare uitspraak worden gedaan over de evolutie van de verkeersongevallen. In veel dossiers zijn de letsels nog in evolutie en werd nog geen percentage van blijvende ongeschiktheid vastgesteld. Bovendien worden nog tal van periodes doorgestuurd na 30 juni 2025 die betrekking hebben op ongevallen uit 2023 en 2024. Vooral in de publieke sector worden deze gegevens door MEDEX vaak met vertraging, soms geruime tijd na de ongevalsdatum, aan Fedris bezorgd.

Grafiek 10.n: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de meldingen "fiets", "wagen".

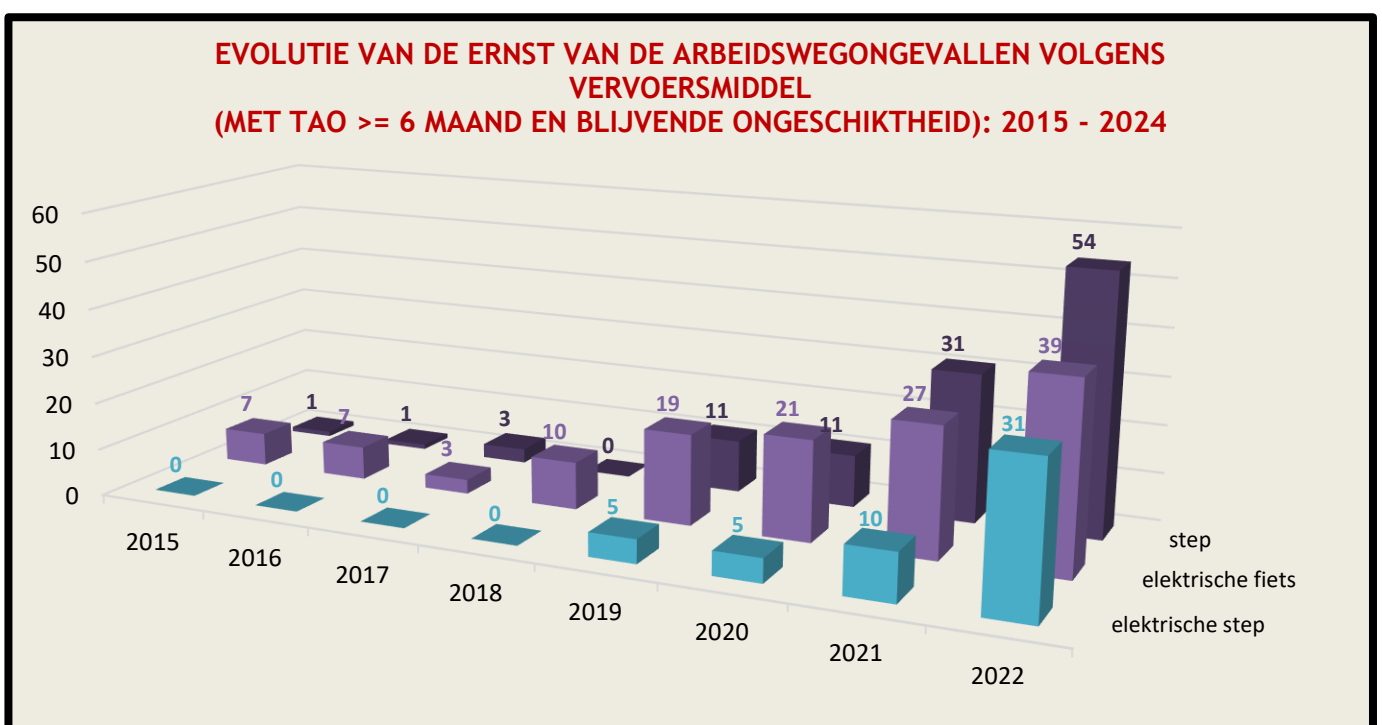

Bron: Gegevensbank Fedris

In Grafiek 10.n is na het COVID-jaar 2020 een daling zichtbaar van het aantal ernstige verkeersongevallen met de wagen. In 2022 stijgt dit aantal opnieuw licht. Het aantal ernstige fietsongevallen vertoont een stijgende trend van 2015 tot 2019. Tijdens het COVID-jaar 2020 en in 2021 daalt dit aantal, maar in 2022 neemt het opnieuw toe, met een stijging van 34% t.o.v. 2021.

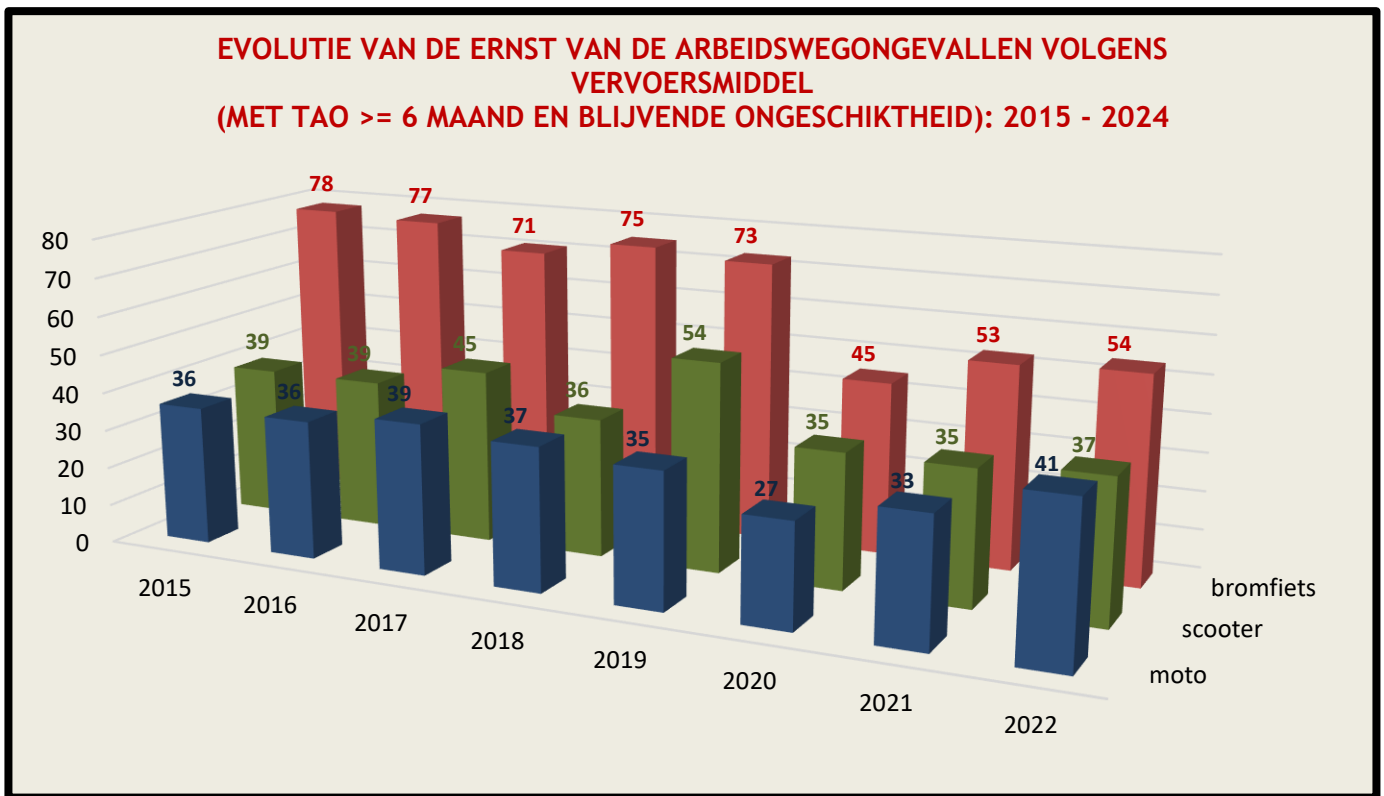
Grafiek 10.o toont een duidelijke en aanhoudende toename van het aantal ernstige verkeersongevallen met elektrische fietsen en (elektrische) steps over de volledige periode van 2015 tot 2024.

Grafiek 10.o: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de meldingen "elektrische fiets", "step", "elektrische step".

Bron: Gegevensbank Fedris

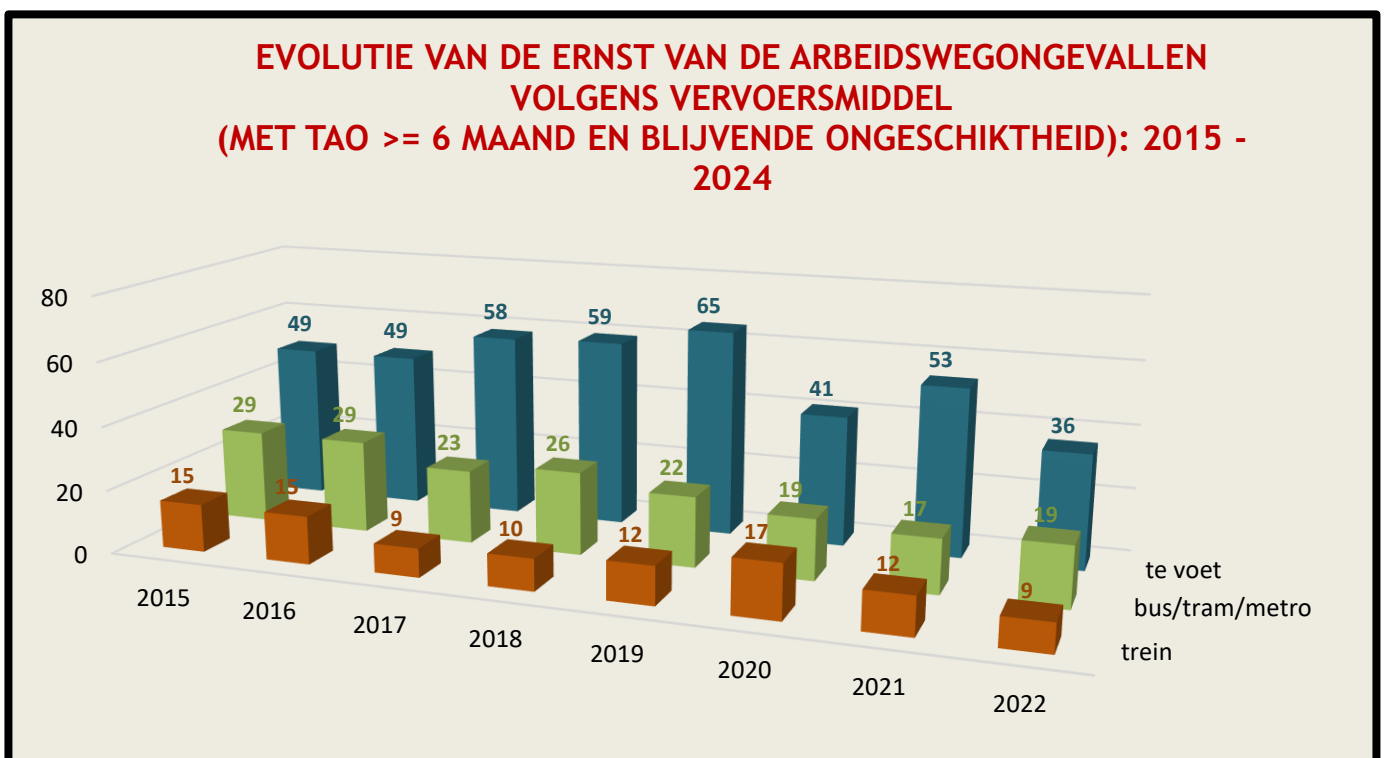
Grafiek 10.p: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de vermeldingen "bromfiets", "scooter", "moto".

Bron: Gegevensbank Fedris

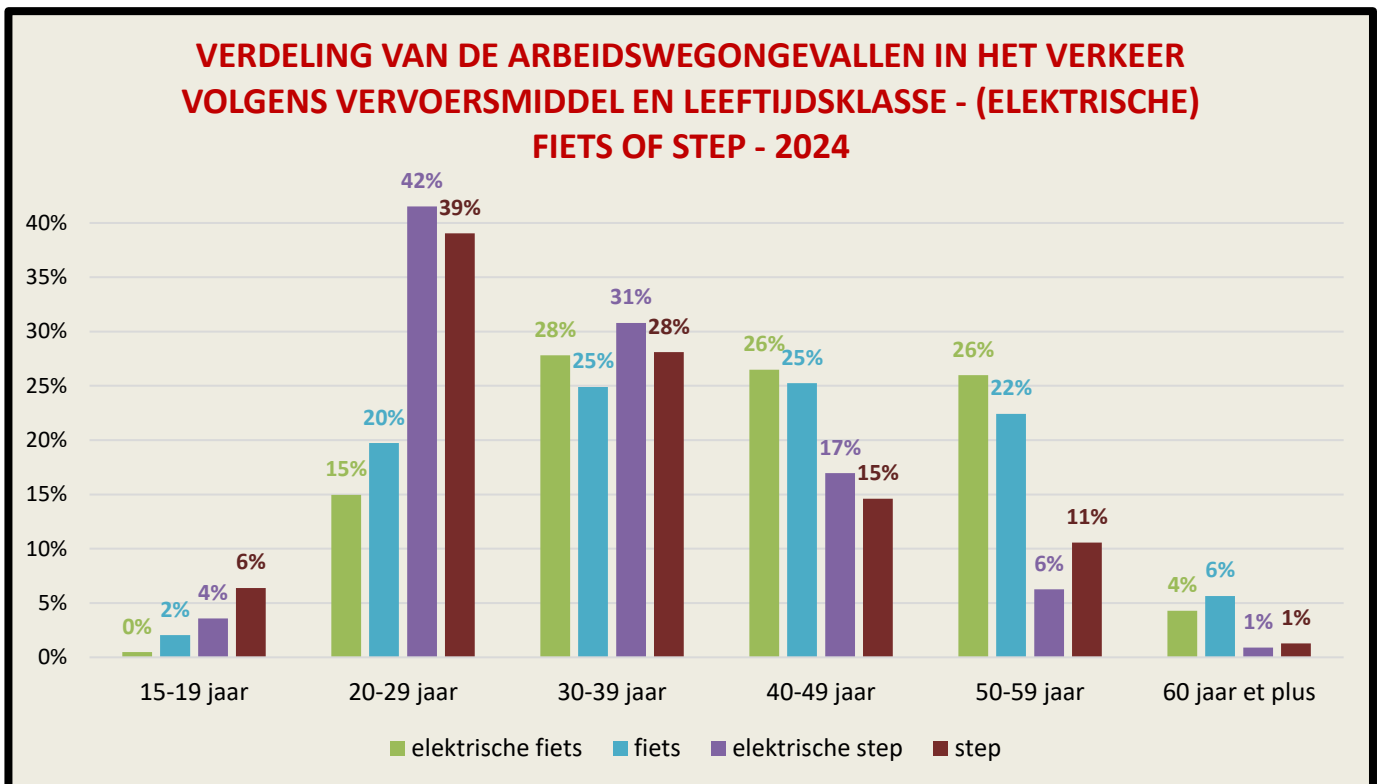
Het aantal ernstige verkeersongevallen met bromfietsen, scooters en motorfietsen daalt eveneens sterk in het COVID-jaar 2020, om nadien geleidelijk weer toe te nemen. Voor bromfietsen en scooters blijft het aantal in 2022 echter onder het niveau van 2020, terwijl het voor motorfietsen dat niveau opnieuw overschrijdt.

Grafiek 10.q: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag met de vermeldingen "te voet", "bus/tram/metro", "trein".

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 10.r: Evolutie van het aantal verkeersongevallen op de werkdag volgens leeftijd - (elektrische) fiets of step - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris

Een vergelijking tussen leeftijdsgroepen laat zien dat bij oudere slachtoffers het aandeel fietsongevallen vrij groot is.

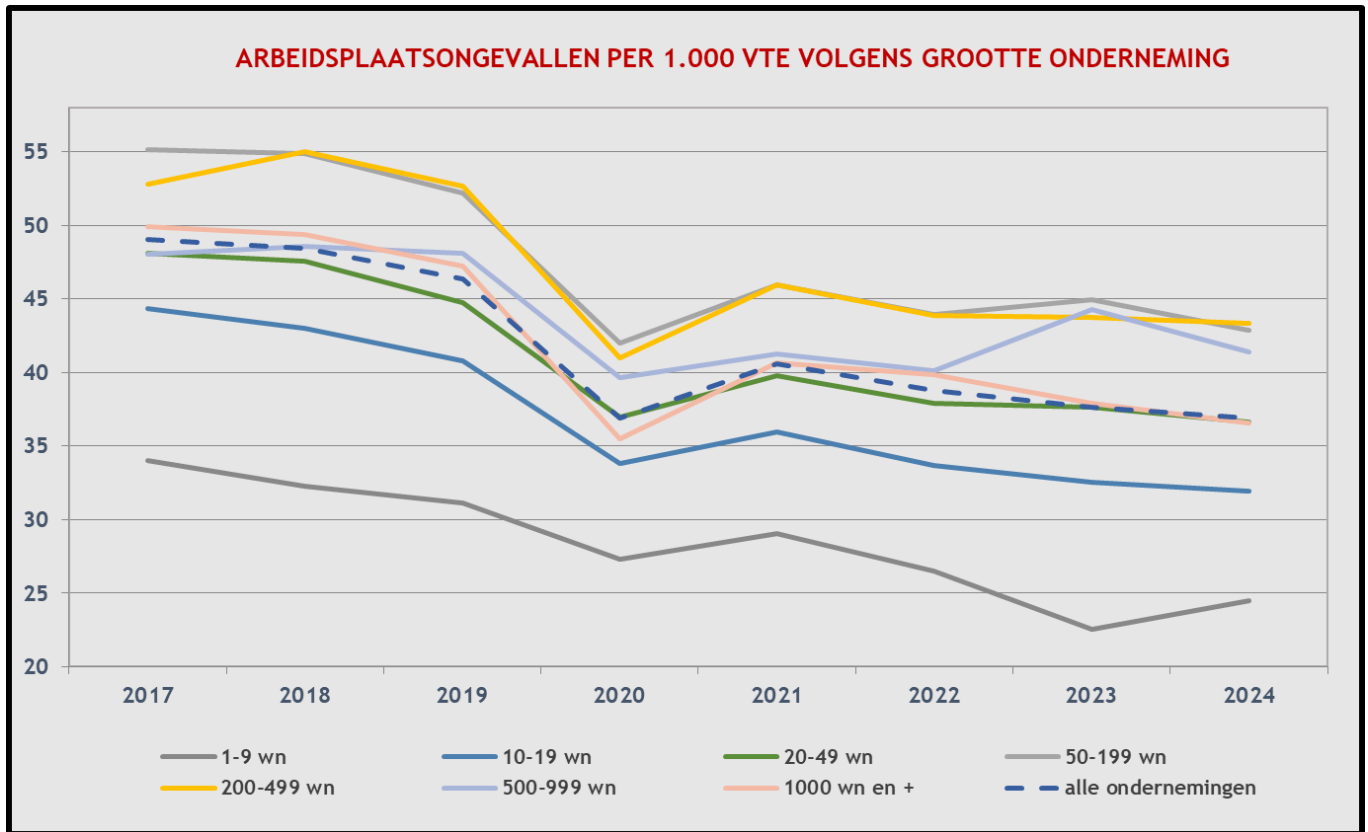
Bij verkeersongevallen met een elektrische fiets is duidelijk dat bepaalde leeftijdsgroepen vaker betrokken zijn. Zo is bijna een derde van de slachtoffers (28%) tussen 30 en 39 jaar oud. Personen van 40 tot 49 jaar en 50 tot 59 jaar zijn elk goed voor 26% van de betrokkenen, terwijl 15% tussen 20 en 29 jaar oud is. Een vergelijkbare verdeling zien we bij fietsongevallen waarbij 'elektrisch' niet vermeld wordt, zonder dat dit betekent dat het altijd om een gewone fiets gaat.

Bij ongevallen met een elektrische step zijn vooral jongeren het slachtoffer: 42% van de betrokkenen is tussen 20 en 29 jaar oud. Ook bij step-ongevallen zonder expliciete vermelding van 'elektrisch' zien we deze trend, zonder dat dit automatisch wijst op een gewone step.

11. Kenmerken van de ondernemingen waarin de arbeidsongevallen zijn gebeurd

11.1.Arbeidsplaatsongevallen

Grafiek 11.1.a: Evolutie van de arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE volgens de grootte van de onderneming (periode 2017–2024)

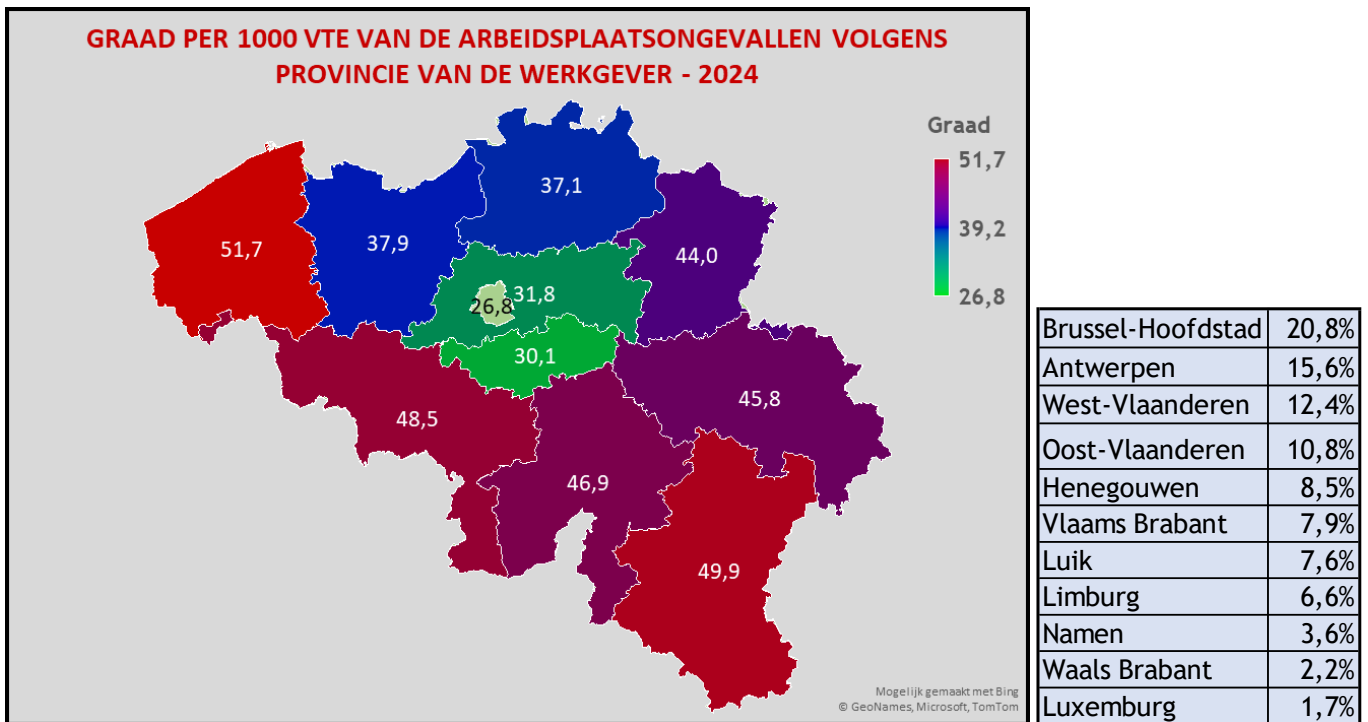
Bron: Tabel 11.2.7

In deze grafiek werden respectievelijk de klassen 1-4 werknemers en 5-9 werknemers samengevoegd tot “1-9 wn”, en 50-99 werknemers en 100-199 werknemers tot “50-199 wn”, om een duidelijker beeld te verkrijgen op de grafiek met betrekking tot de graden per 1000 VTE van de arbeidsplaatsongevallen volgens de categorieën grootte onderneming.

De graden voor “50-199 wn” en “200-499 wn” liggen duidelijk het hoogst, en dit voor elk jaar in de periode 2017-2024 (behalve in 2023). Veruit de laagste graad observeert men in de categorie van de kleinste ondernemingen “1-9 wn”, gevolgd door de categorie “10-19 wn”.

Over het algemeen ziet men een dalende tendens voor deze graad, met een scherpe daling in 2020, gevolgd door een stijging in 2021.

Grafiek 11.1.b: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidsplaatsongevallen volgens provincie van de werkgever - 2024

Bron: Tabel 11.1.1 en Gegevens RSZ

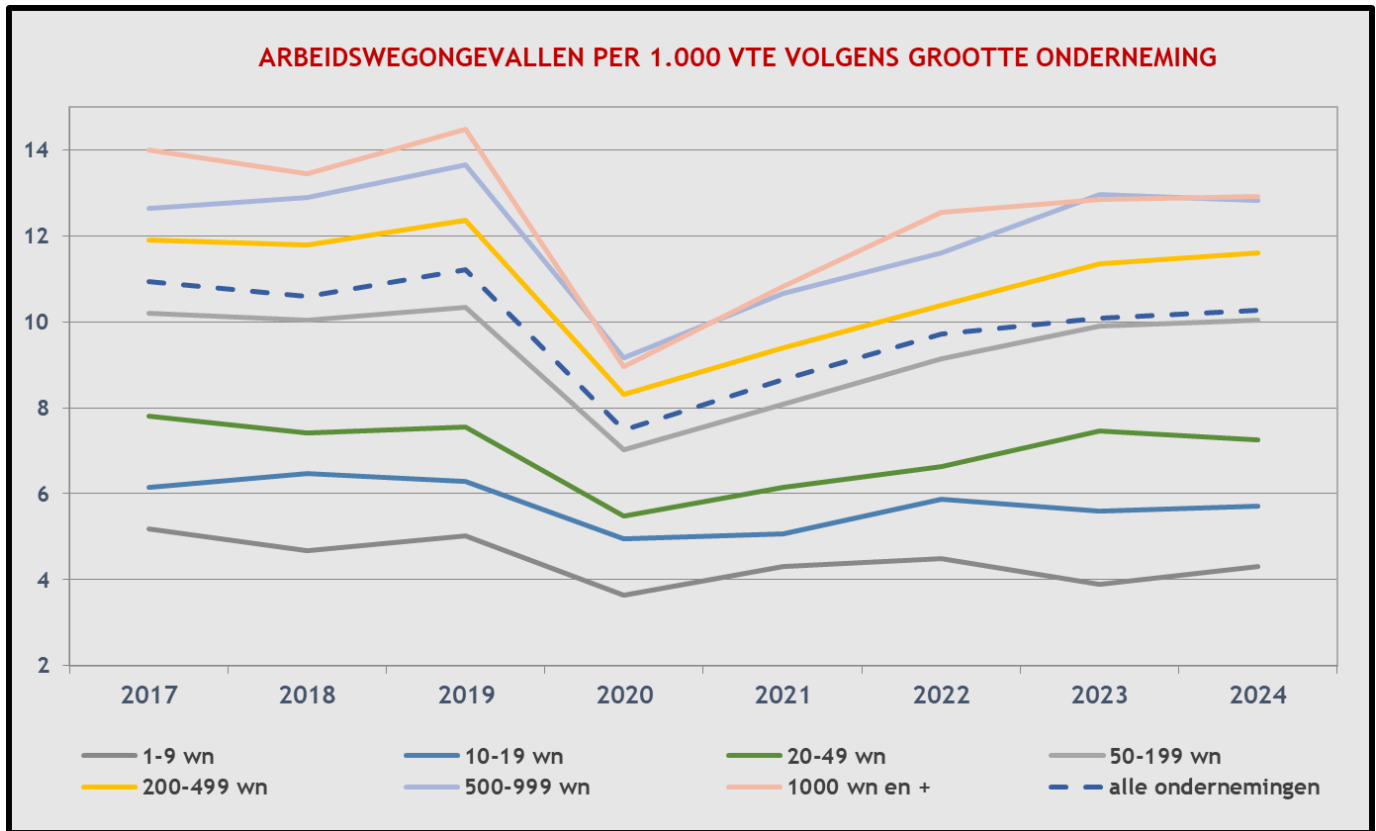
De graden, zijnde het aantal arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE, die in de bovenstaande kaart van België worden getoond zijn een maat voor het risico op een arbeidsplaatsongeval bij een werkgever waarvan de hoofdzetel in de desbetreffende provincie is gevestigd. De tabel rechts geeft het procentueel aandeel van het aantal arbeidsplaatsongevallen volgens de provincie van de werkgever.

Uit de tabel kan men besluiten dat de meeste arbeidsplaatsongevallen gebeuren bij werkgevers gesitueerd in Brussel-Hoofdstad (20,8%), en de provincies Antwerpen (15,6%) en West-Vlaanderen (12,4%). De laagste waarden voor deze parameter noteert men in de provincies Namen (3,6%), Waals-Brabant (2,2%) en Luxemburg (1,7%).

Uit de geografische verdeling op de kaart daarentegen kunnen we concluderen dat het risico op een arbeidsplaatsongeval het grootst is bij werkgevers gevestigd in het noord- en zuidwesten van België, met name in de provincies West-Vlaanderen (51,7), Luxemburg (49,9), Henegouwen (48,5) en Namen (46,9), en het laagst bij werkgevers die zijn gevestigd in en rond Brussel. Ook Antwerpen (37,1) en Oost-Vlaanderen (37,9) laten eerder lage waarden noteren in vergelijking met andere provincies.

11.2. Arbeidswegongevallen

Grafiek 11.2.a: Evolutie van de arbeidswegongevallen per 1000 VTE volgens de grootte van de onderneming (periode 2017–2024)

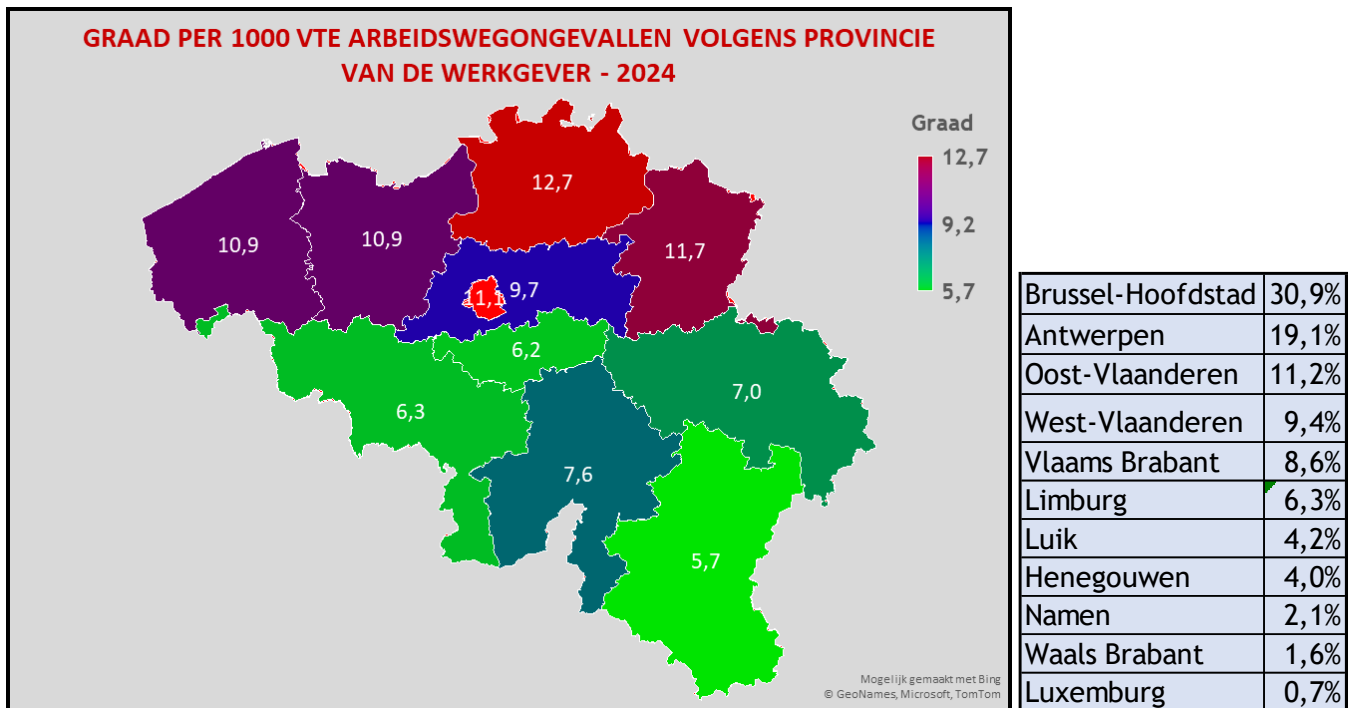
Bron: Tabel 30.2.7

Deze grafiek toont de evolutie van de arbeidswegongevallen per 1000 VTE volgens de grootte van de onderneming, waarbij dezelfde categorieën “Grootte onderneming” worden beschouwd als in Grafiek 11.1.a.

Het is opmerkelijk dat de hoogste waarden voor deze graad horen bij de grootste ondernemingen, en de laagste bij de kleinste.

Eveneens opvallend is dat deze graad, behalve bij de kleinste ondernemingen, in de periode 2020-2024 een continu stijgend verloop kent in de meeste categorieën, waardoor men in deze categorieën ongeveer op hetzelfde niveau zit als vóór 2020.

Grafiek 11.2.b: Graad per 1000 VTE en procentueel aandeel van de arbeidswegongevallen volgens provincie van de werkgever - 2024

Bron: Tabel 30.1.1 en Gegevens RSZ

De graden, zijnde het aantal arbeidswegongevallen per 1000 VTE, die in de bovenstaande kaart van België worden getoond zijn een maat voor het risico op een arbeidswegongeval bij een werkgever waarvan de hoofdzetel in de desbetreffende provincie is gevestigd. De tabel rechts geeft het procentueel aandeel van het aantal arbeidswegongevallen volgens de provincie van de werkgever.

Uit deze grafiek kan men afleiden dat de meeste arbeidswegongevallen gebeuren bij werknemers waarvan de hoofdzetel van de werkgever gelegen is in Brussel-Hoofdstad (30,9%) en de provincie Antwerpen (19,1%), waarvan de waarden duidelijk hoger liggen dan in de andere provincies.

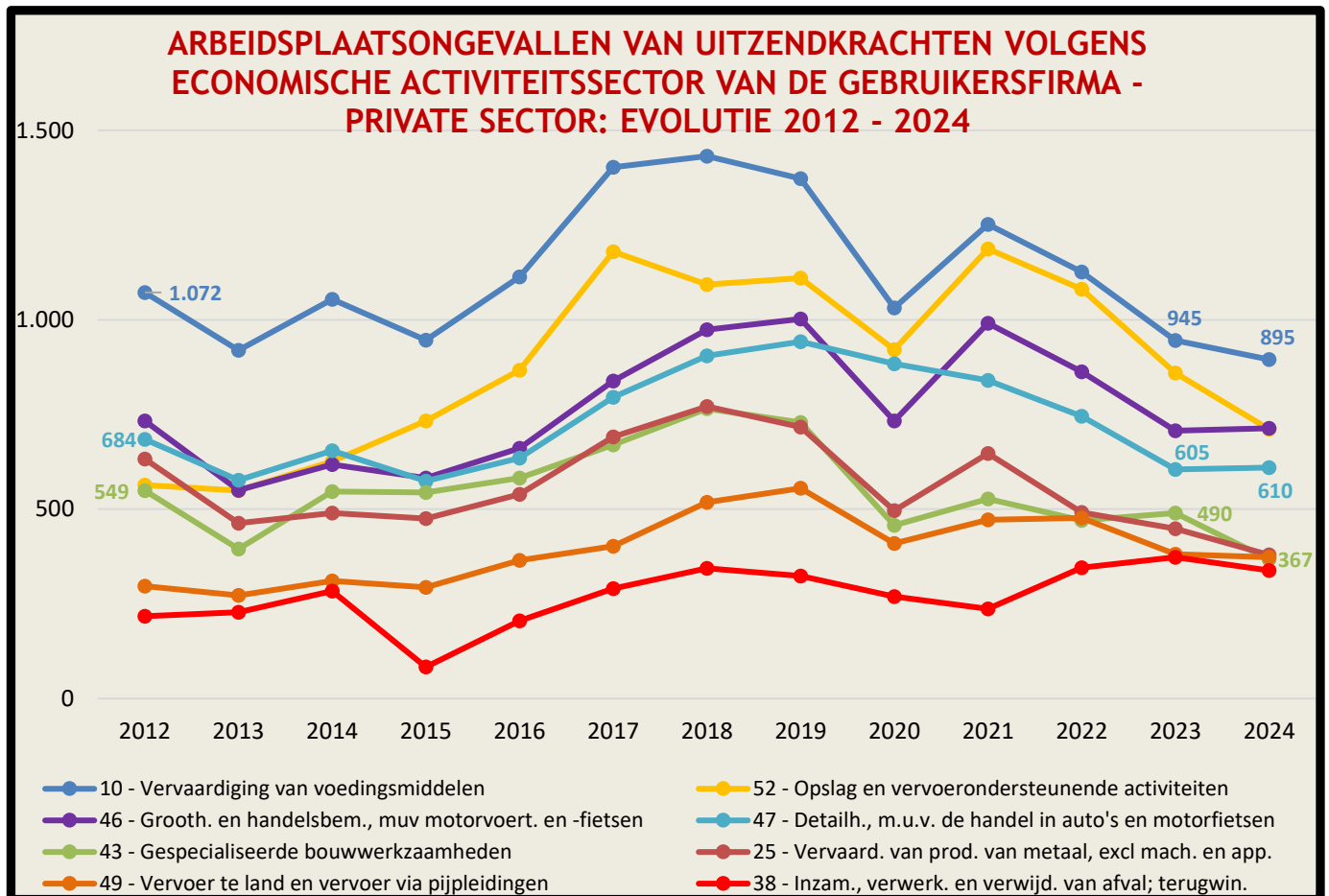
Uit de geografische verdeling op de kaart kunnen we concluderen dat het risico op een arbeidswegongeval het grootst is bij werkgevers gevestigd in de noordelijk provincies, met name Antwerpen (12,7), Limburg (11,7) en West- en Oost-Vlaanderen (10,9), en in Brussel-Hoofdstad (11,1). In de zuidelijke provincies zien we duidelijk lagere waarden voor deze graad, waarbij we de laagste waarden noteren in Waals Brabant (6,2) en Luxemburg (5,7).

12. De economische activiteitensectoren (NACE code)

12.1.Arbeidsplaatsongevallen

In Grafiek 12.1.a kan men de evolutie terugvinden voor de 8 grootste sectoren van gebruikersfirma's van interim-krachten. De sector waarin de meeste arbeidsongevallen gebeurden is de “Voedingssector”, gevolgd door de sector van de “Opslag en vervoer ondersteunende activiteiten”.

Grafiek 12.1.a: Evolutie van het absoluut aantal arbeidsplaatsongevallen van uitzendkrachten in de private sector volgens economische activiteitssector van de gebruikersfirma (periode 2012–2024)

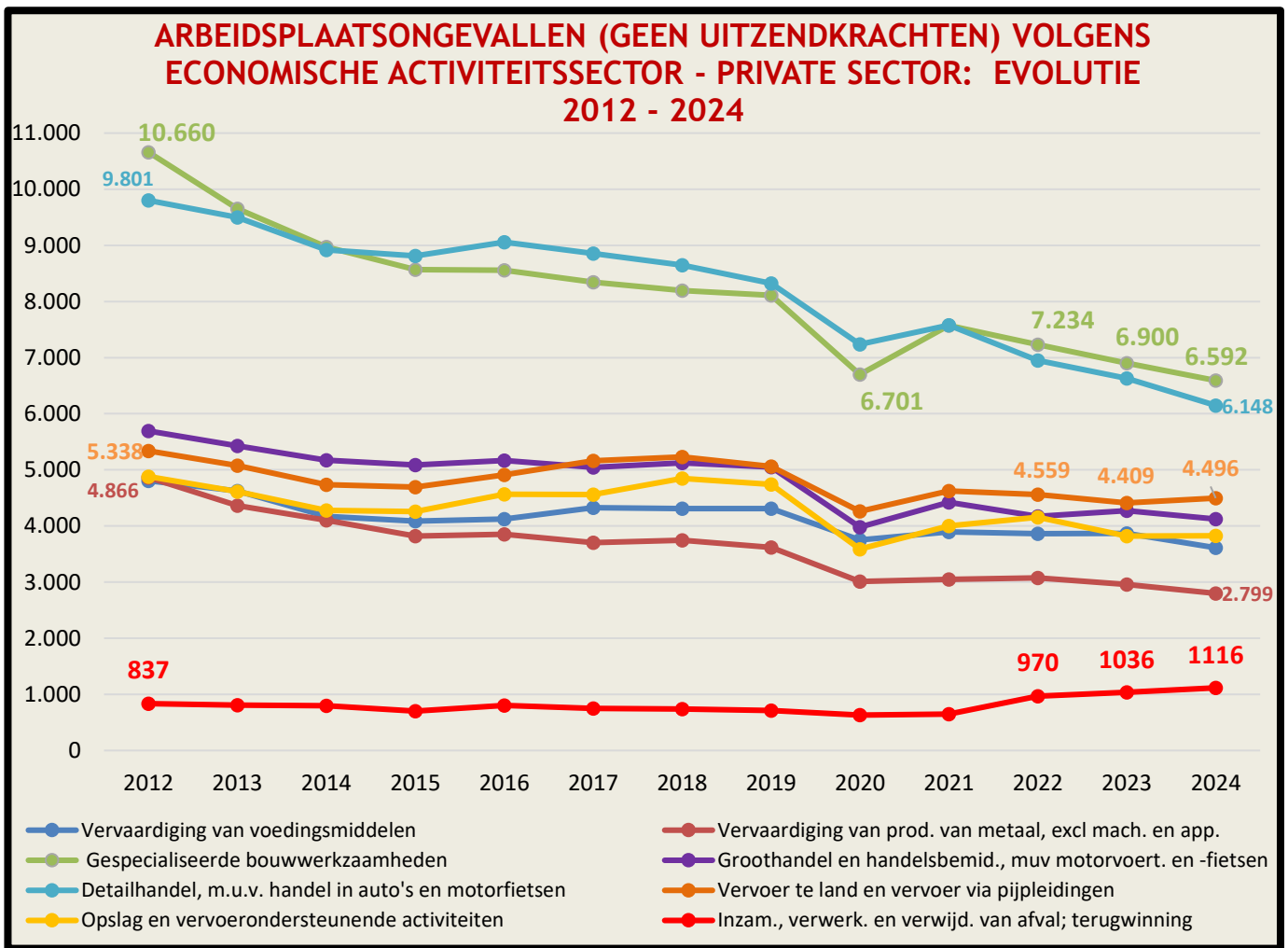

Bron: Tabel 12.10

In bijna alle sectoren uit bovenstaande grafiek is er in 2024 een verdere daling of *status quo* van het aantal arbeidsplaatsongevallen t.o.v. 2023.

In Grafiek 12.1.b worden de arbeidsplaatsongevallen weergegeven voor dezelfde sectoren bij werknemers die geen uitzendkrachten zijn. In 2024 is er in de sector van de inzameling, verwerking en verwijdering van afval een stijging van het absoluut aantal arbeidsplaatsongevallen over de laatste jaren.

Grafiek 12.1.b: Evolutie van het absoluut aantal arbeidsplaatsongevallen (geen uitzendkrachten) in de private sector volgens economische activiteitssector (periode 2012–2024)

Bron: Gegevensbank Fedris

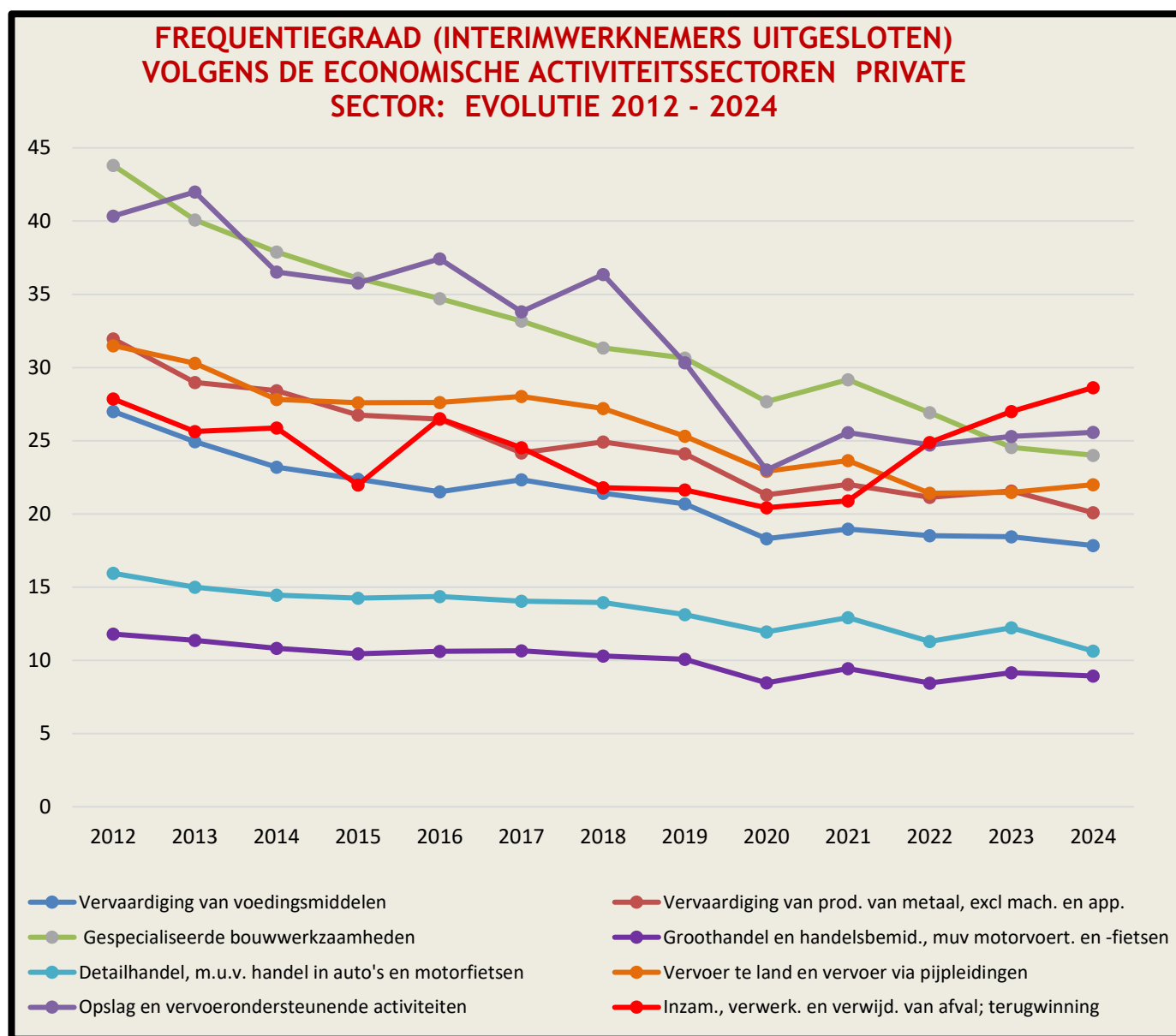
Uit de evolutie van de frequentiegraad in Grafiek 12.1.c is het duidelijk dat het risico op een arbeidsongeval in de sector van de **“Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en terugwinning”** toeneemt in de laatste jaren.

In 2024 is deze frequentiegraad in de private sector gelijk aan 28,6. Dit betekent dat één op de 20 voltijds tewerkgestelde werknemers (geen uitzendkrachten) uit de private sector jaarlijks een ongeval heeft op de arbeidsplaats.

In 2024 is deze frequentiegraad in de publieke sector gelijk aan 51,18. Dit betekent dat één op de 11 voltijds tewerkgestelde werknemers (geen uitzendkrachten) uit de publieke sector jaarlijks een ongeval heeft op de arbeidsplaats.

Voor de uitzendkrachten in de private sector bedraagt de frequentiegraad 70 in 2024. Dit betekent dat één op de 8 voltijds tewerkgestelde uitzendkrachten jaarlijks een arbeidsplaatsongeval heeft met minstens één dag tijdelijke ongeschiktheid tot gevolg.

Grafiek 12.1.c: Evolutie van de frequentiegraad (geen uitzendkrachten) in de private sector volgens economische activiteitensector (periode 2012–2024)

Bron: Gegevensbank Fedris

13. Frequentie- en ernstgraden van de arbeidsongevallen

13.1. Berekening van de werkelijke en globale ernstgraden

In tegenstelling met de andere thema's wordt voor de berekening van de werkelijke en globale ernstgraden, het aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid gebruikt waarvoor de verzekeringsinstelling in 2024 een betaling heeft geboekt. Deze gegevens worden jaarlijks aan Fedris meegedeeld via een elektronische flux.

Aangezien alleen deze dagen worden meegeteld, worden niet alle arbeidsongevallen uit 2024 in rekening gebracht in de berekening van de frequentie- en ernstgraden, zoals b.v. de arbeidsongevallen die gebeurden in december 2024.

De globale ernstgraad wordt ook nog steeds berekend op basis van het voorziene percentage blijvende arbeidsongeschiktheid, dat dus vaak groter is dan het werkelijke percentage blijvende ongeschiktheid uit de later volgende regeling van het arbeidsongeval.

In de andere thema's wordt het percentage blijvende ongeschiktheid uit de regeling gebruikt en voor de duurtijd van de tijdelijke ongeschiktheid (TAO) wordt gebruik gemaakt van de periodes TAO die eveneens via elektronische fluxen worden overgemaakt aan Fedris. Alle periodes die werden doorgestuurd voor 30 juni worden in rekening gebracht bij de berekening van de duurtijd van de TO.

Bijlage 2 voorziet in de nodige uitleg over de formules die worden gebruikt bij de berekening van de graden die in dit hoofdstuk aan bod komen.

13.2. Private en publieke sector

In Grafiek 13.2.a wordt de evolutie van de frequentiegraad weergegeven voor de vijf sectoren met de hoogste frequentiegraad en dus het hoogste risico op een arbeidsongeval.

De frequentie- en ernstgraad vertoont een grote variabiliteit voor wat de **“Visserijsector”** betreft. De populatie in deze sector is klein waardoor één extreme waarde een grote invloed heeft op de spreiding. In deze sector is het moeilijk om trends af te leiden, maar het risico op een arbeidsongeval is in elk geval heel hoog. Deze sector wordt niet in deze grafiek weergegeven.

Voor de sector van de **“Bosbouw en exploitatie van bossen”** ziet men een licht dalende trend voor de frequentiegraad over de periode 2019 tot 2024, ook al is de frequentiegraad in 2024 opnieuw gestegen t.o.v. 2023.

Voor de **“Bouwsector”**, meer specifiek de **“Bouw van gebouwen en de gespecialiseerde bouwwerkzaamheden”**, daalt het risico op een arbeidsongeval verder in 2024.

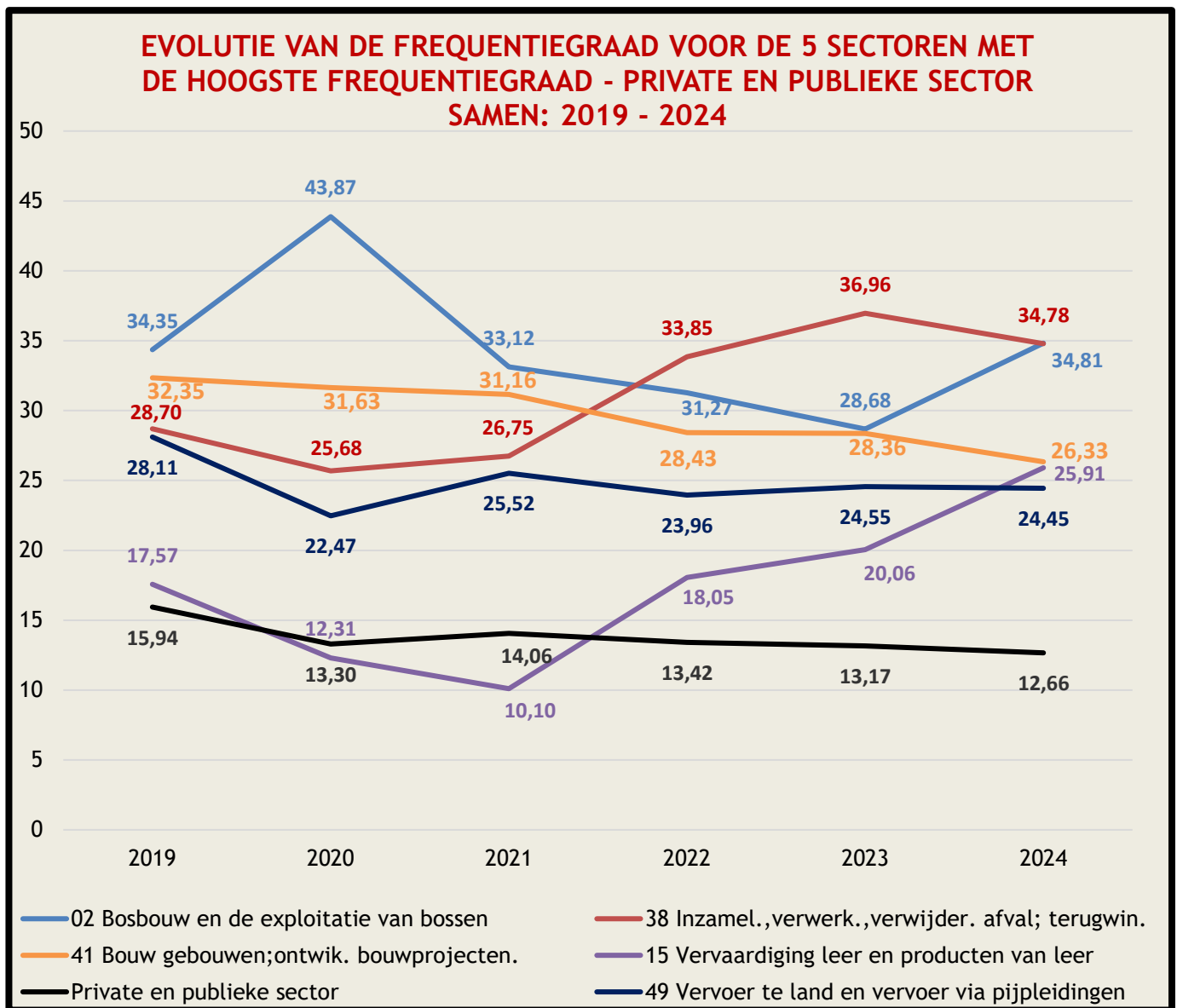
Voor de sector van de **“Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en terugwinning”**, stelt men een stijgende evolutie vast in 2022 die zich verderzet in 2024. De reden hiervoor is dat een organisatie uit de publieke sector, die in de periode van 2019 tot en met 2021 meer dan 300 arbeidsongevallen registreerde, toen werd ingedeeld onder de sector **‘Openbaar bestuur’** en pas vanaf 2022 onder de sector **‘Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en terugwinning’**. Indien deze arbeidsongevallen uit de periode 2019-2021 reeds aan deze laatste sector zouden zijn toegerekend, zou de frequentiegraad voor die periode aanzienlijk hoger hebben gelegen.

De sector van de **“Leer- en schoenenindustrie”** vertoont een opmerkelijke stijging van de frequentiegraad over de laatste drie jaren.

Voor de **“Sector van het vervoer”** te land blijft de frequentiegraad behouden in 2024.

Men stelt vast dat de frequentiegraden voor deze bovengenoemde sectoren ver boven het gemiddelde van de private en publieke sector samen blijven liggen (12,66 in 2024).

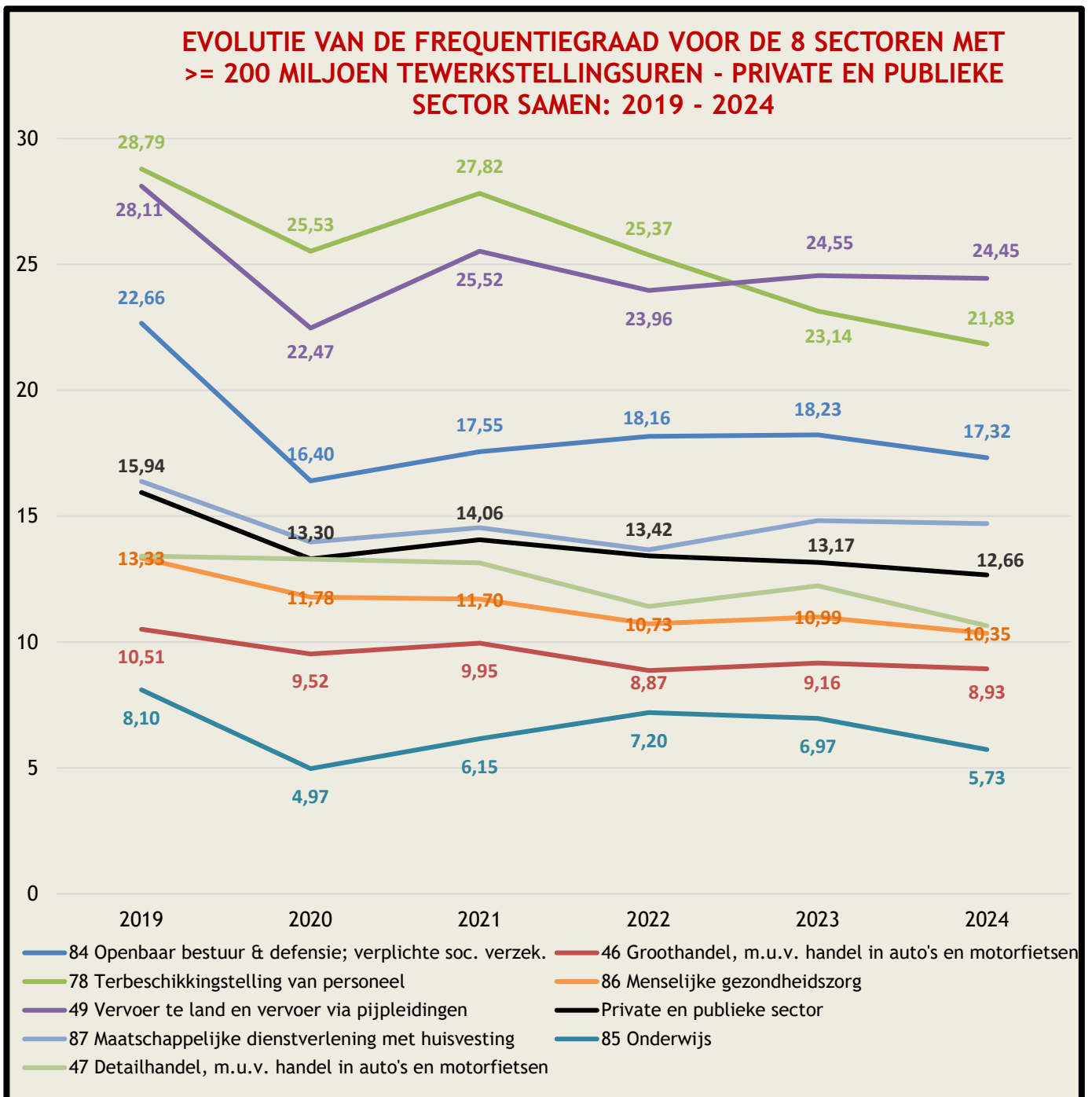
Grafiek 13.2.a: Evolutie van de frequentiegraad volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 13.2

In Grafiek 13.2.b wordt de evolutie van de frequentiegraad weergegeven voor de acht grootste sectoren op gebied van tewerkstelling. De frequentiegraad voor de sector van de **“Terbeschikkingstelling van personeel”** waaronder de uitzendarbeid valt, heeft het hoogste risico op een arbeidsongeval in de periode van 2019 tot 2022. In 2023 en 2024 neemt de sector van **“Het vervoer te land en vervoer via pijpleidingen”** deze hoogste positie over. De frequentiegraad blijft ver boven de frequentiegraad van de totale tewerkstelling liggen. Ook **“Openbaar bestuur en defensie”** blijft boven dit gemiddelde liggen.

Grafiek 13.2.b: Evolutie van de frequentiegraad volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 13.2

Grafiek 13.2.c toont de evolutie van de werkelijke ernstgraad (WEG) voor de vijf sectoren met de hoogste WEG voor de publieke en private sector samen.

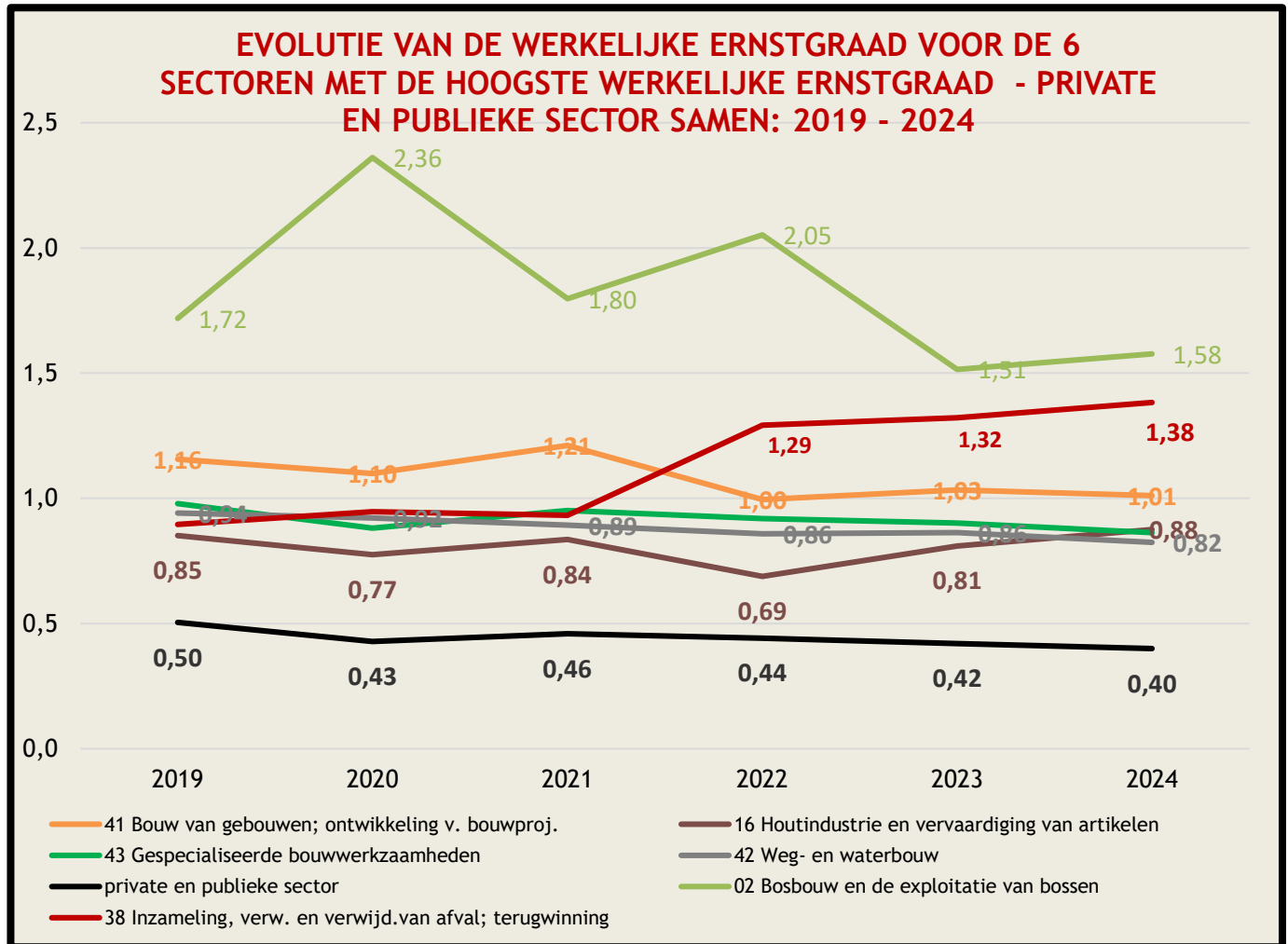
Zoals reeds hoger vermeld vertoont de werkelijke ernstgraad voor de “**Visserijsector**” een grote variabiliteit en wordt daarom niet weergegeven in deze grafiek. Men moet er wel op wijzen dat de ernstgraad ook voor de visserijsector één van de hoogste is.

De sector van de “**Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en de terugwinning**” vertoont een meer afwijkende evolutie. De reden hiervoor is dat een organisatie uit de publieke sector, die in de periode van 2019 tot en met 2021 meer dan 300 arbeidsongevallen registreerde, toen werd ingedeeld onder de sector ‘**Openbaar bestuur**’ en pas vanaf 2022 onder de sector ‘**Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en terugwinning**’. Indien deze arbeidsongevallen uit de periode 2019-2021 reeds

aan deze laatste sector zouden zijn toegerekend, zou de werkelijke ernstgraad voor die periode aanzienlijk hoger hebben gelegen.

Ook in de sector van de *“Houtindustrie”* stijgt de werkelijke ernstgraad verder in 2024.

Grafiek 13.2.c: Evolutie van de WEG voor de 5 sectoren met de hoogste WEG volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 13.2

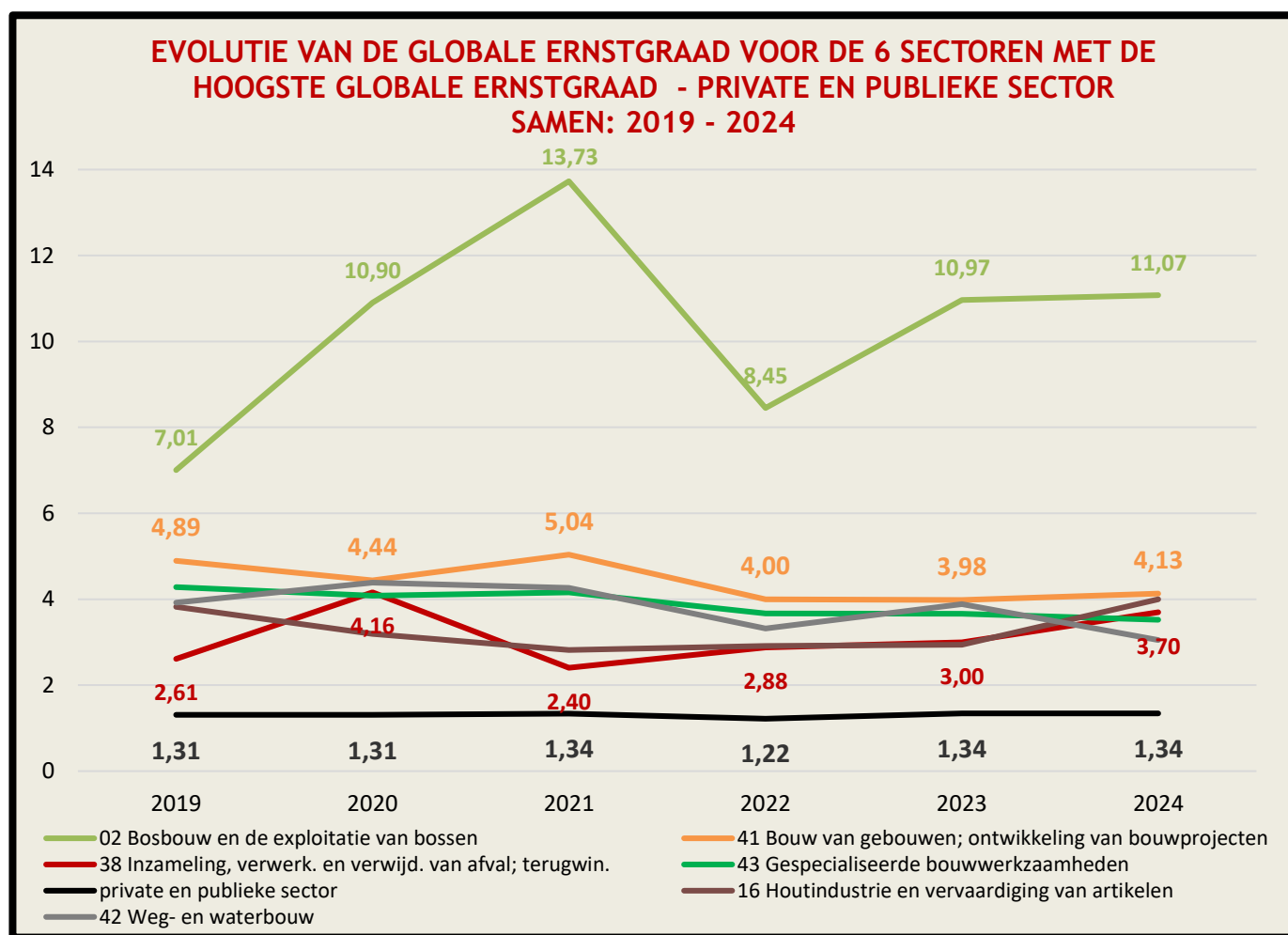
Grafiek 13.2.d toont de evolutie van de globale ernstgraad (GEG) voor de 5 sectoren met de hoogste GEG voor de publieke en private sector samen. Bijna dezelfde sectoren met de hoogste werkelijke ernstgraad uit Grafiek 13.2.c komen ook hier terug.

Wat in deze grafiek ook opvalt is de hoge ernstgraad voor de sector van de *“Bosbouw en de exploitatie van bossen”* die ver boven het gemiddelde en de andere sectoren ligt. Het is een kleine sector waardoor de globale ernstgraad sterk schommelt.

Ook de globale ernstgraad voor de sector van de *“Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en de terugwinning”* neemt toe in 2024. Ook hier geldt dezelfde opmerking als voor de frequentiegraad en de werkelijke ernstgraad.

Ook voor de sector van de *“Houtindustrie”* is er in 2024 een toename.

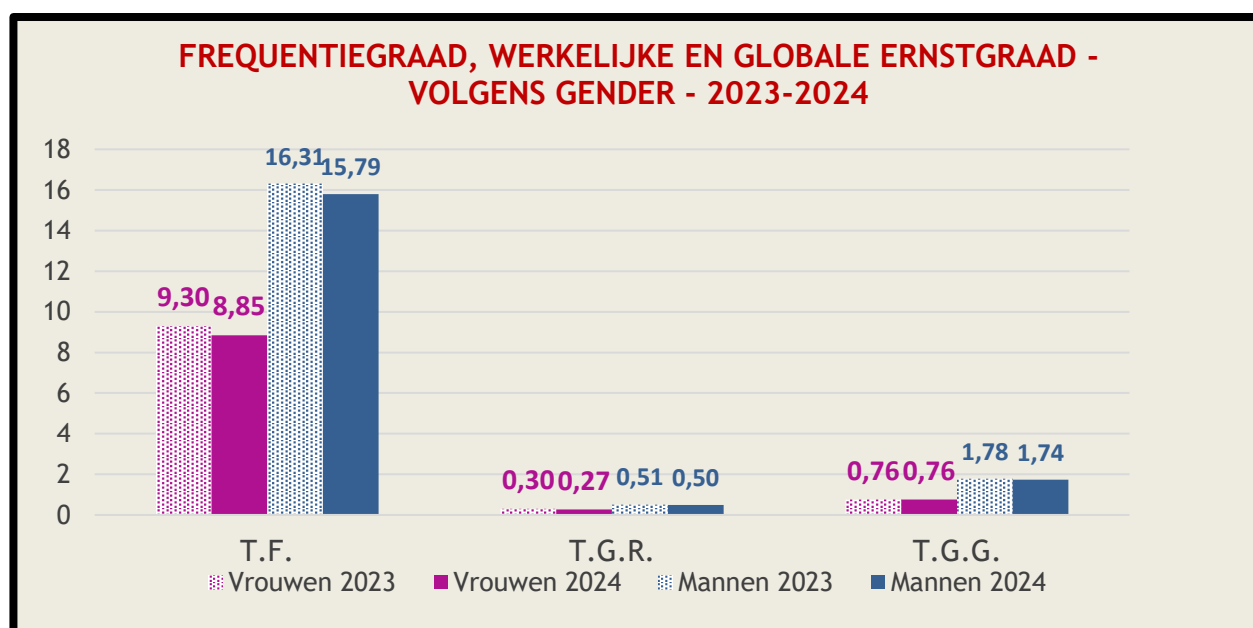
Grafiek 13.2.d: Evolutie van de GEG voor de 6 sectoren met de hoogste GEG volgens economische activiteitensector (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 13.2

Grafiek 13.2.e toont aan dat mannen nog steeds een hoger risico lopen op een arbeidsongeval. Een op de 36 mannen had in 2024 te maken met een arbeidsplaatsongeval, terwijl dit bij de vrouwen één op de 65 vrouwen was.

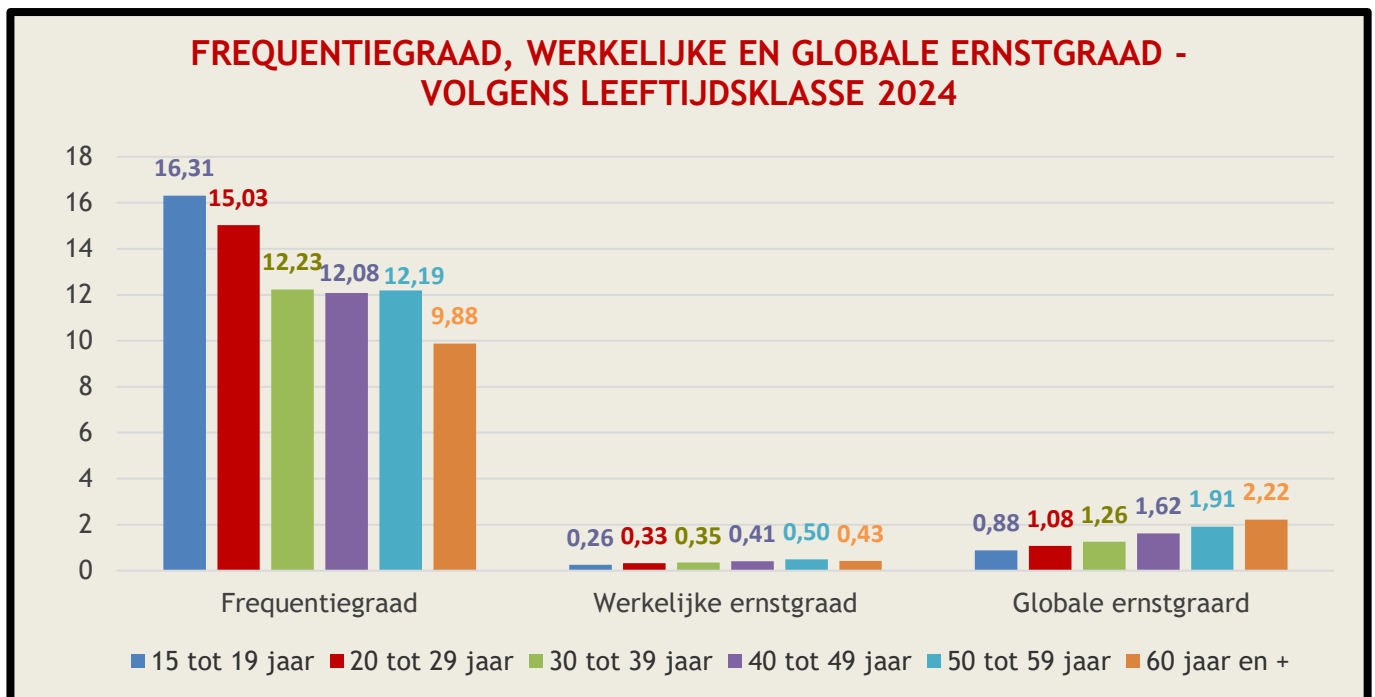
Grafiek 13.2.e: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad volgens gender

Bron: Tabel 13.3

Grafiek 13.2.f toont aan dat het risico op een arbeidsongeval bij jongeren tussen 15 en 19 jaar het hoogste was en met de leeftijd afnam. De ernstgraad daarentegen neemt toe met de leeftijdsklasse waartoe het slachtoffer behoort.

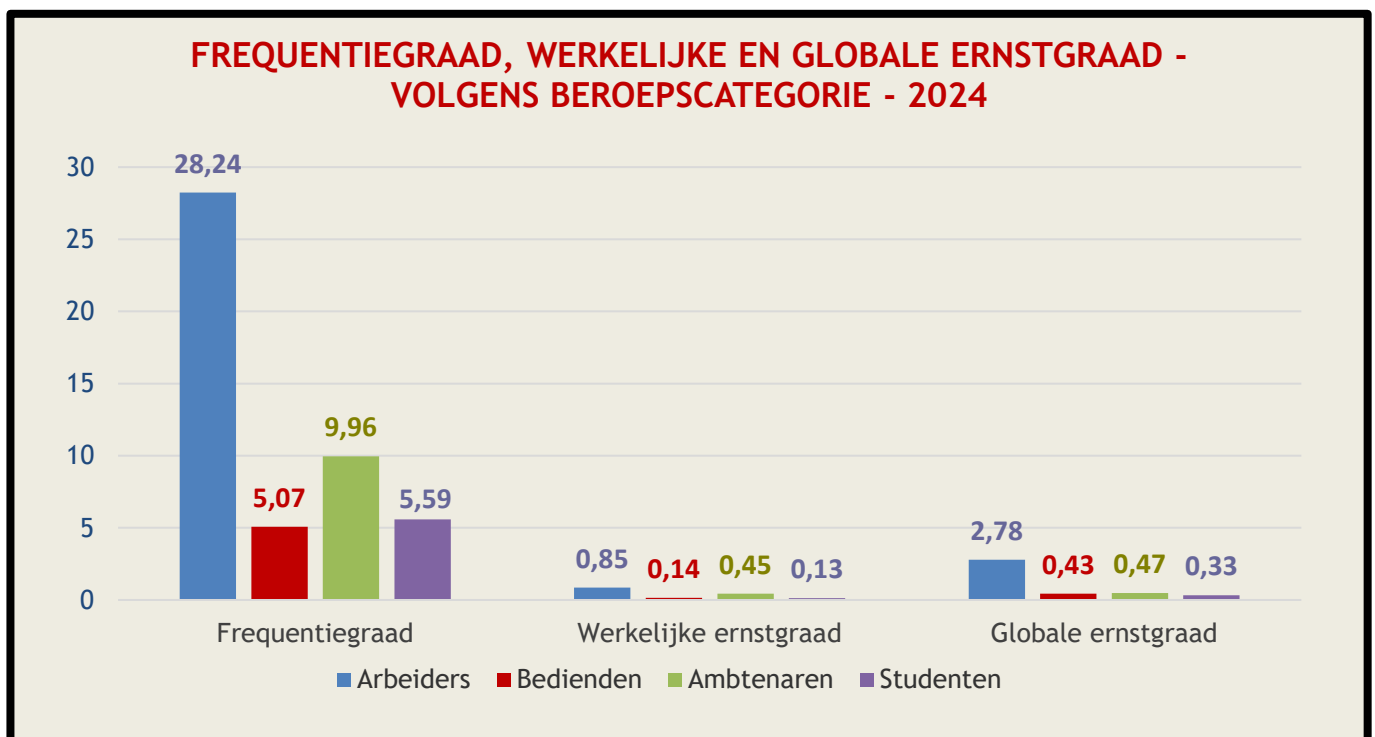
Grafiek 13.2.f: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad volgens leeftijdsklasse

Bron: Tabel 13.4

Grafiek 13.2.g toont aan dat het risico op een arbeidsongeval het grootste is bij arbeiders. Op de tweede plaats komen de ambtenaren. Ook de ernstgraad is bij arbeiders het grootst.

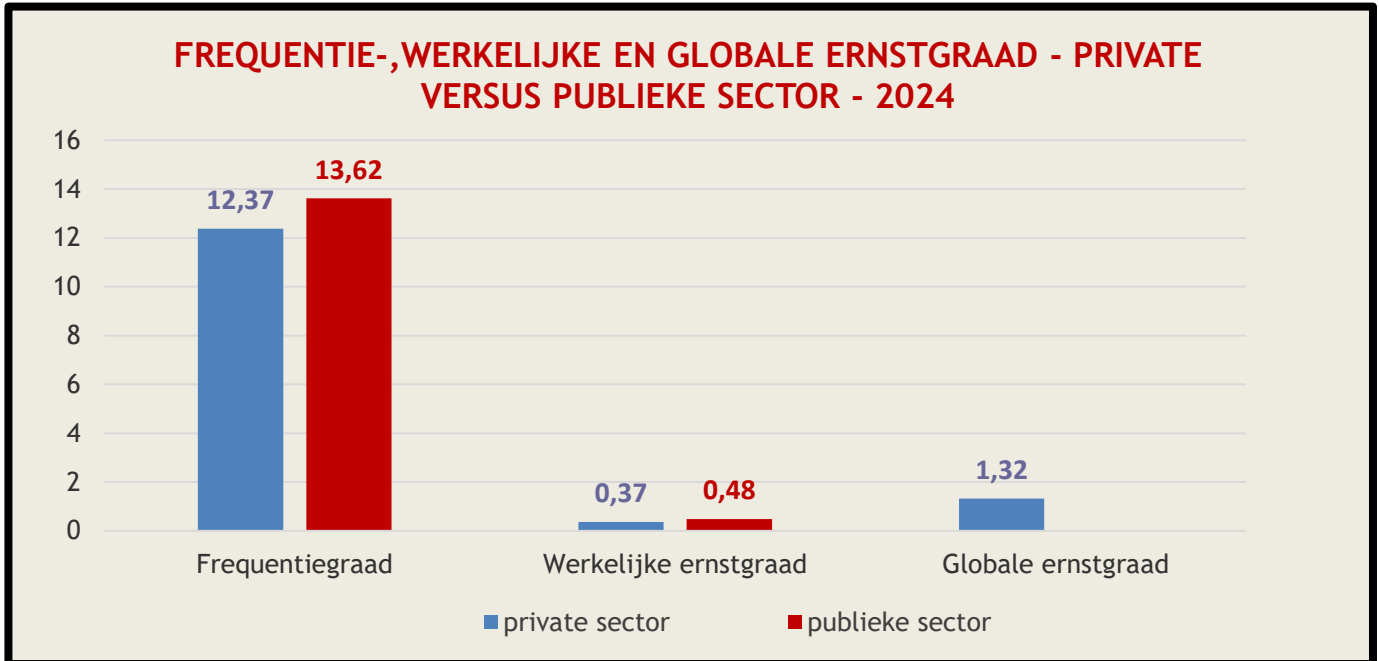
Grafiek 13.2.g: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad volgens beroepscategorie

Bron: Tabel 13.6

Grafiek 13.2.h toont aan dat de frequentiegraad het hoogste is in de publieke sector. Ook de ernstgraad is voor de publieke sector hoger dan voor de private sector. De globale ernstgraad werd alleen maar berekend voor de private sector, omdat deze gebaseerd werd op het voorziene percentage blijvende ongeschiktheid, een gegeven dat in de publieke sector niet wordt meegedeeld aan Fedris.

Grafiek 13.2.h: Frequentiegraad, werkelijke ernstgraad en globale ernstgraad: private versus publieke sector

Bron: Tabel 13.7

Grafiek 13.2.i vergelijkt de frequentiegraad tussen de publieke en private sector voor sectoren waar de tewerkstelling in de publieke sector minstens 15% uitmaakt van de totale tewerkstelling in de desbetreffende sector. De frequentiegraad ligt bijna voor al deze sectoren hoger in de publieke sector in vergelijking met de private sector, behalve voor de sector van de “*Bibliotheken, archieven, musea e.d.*”

Voor de sector van de “*Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en de terugwinning*” (38) is het verschil zeer uitgesproken. De frequentiegraad voor de publieke sector bedraagt 51 terwijl de frequentiegraad voor de private sector 29 bedraagt.

Momenteel is er nog geen verklaring voor dit verschil in frequentiegraad en kan men alleen onderstaande verschillen vaststellen:

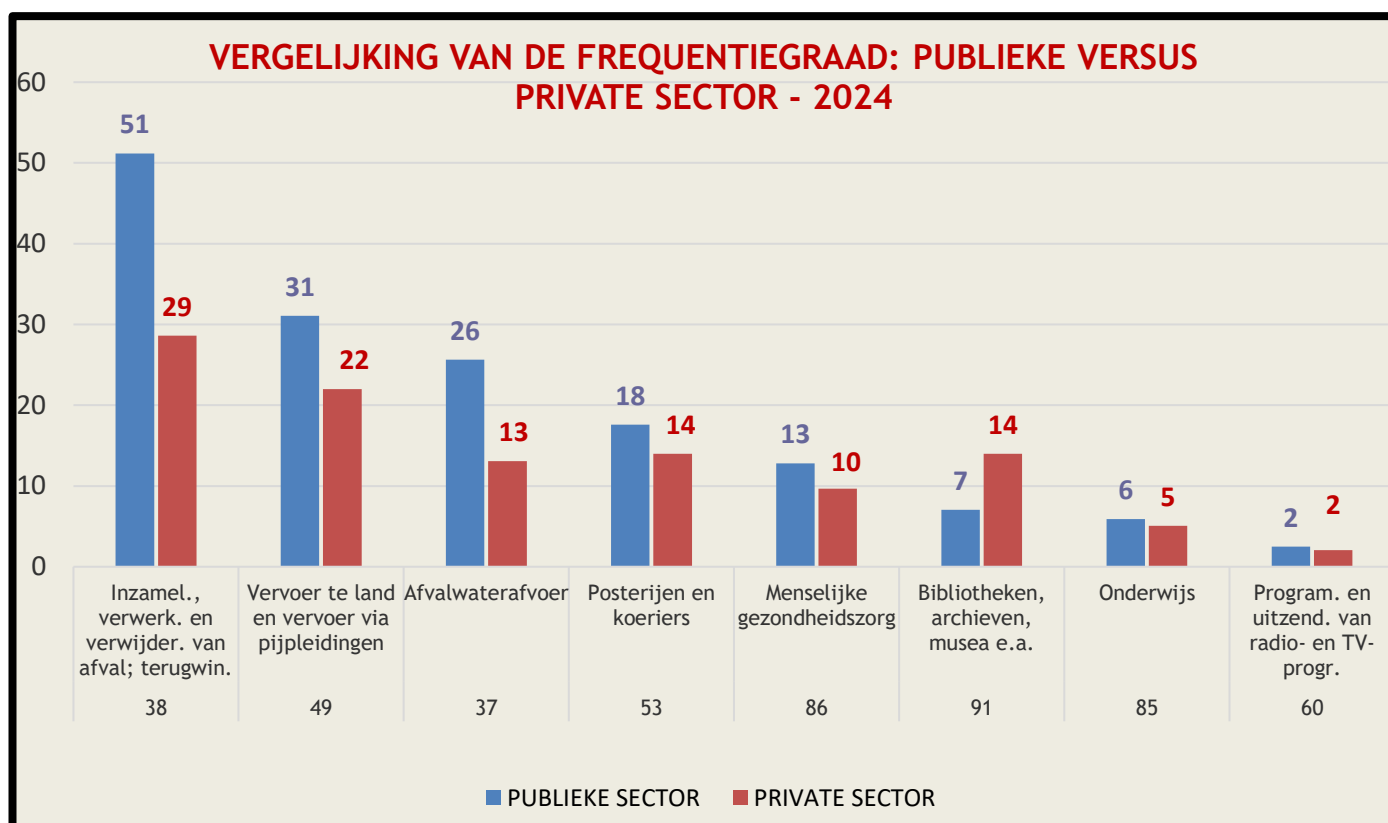
- In de private sector heeft men de inzameling, verwerking en verwijdering van gevaarlijk afval (NACE 38.120 (FG 11) en NACE 38.222 (FG 5)). Deze bedrijfsactiviteiten vindt men niet terug in de publieke sector.
- De terugwinning van afval is enkel terug te vinden in de private sector (FG 28).
- Zowel in de publieke sector (wet 67) als in de private sector (wet 71) vindt men intercommunales terug voor deze sector 38.

Grafiek 13.2.j vergelijkt de werkelijke ernstgraad tussen de publieke en private sector voor dezelfde sectoren als in Grafiek 13.2.i.

Voor de sector van de “*Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en de terugwinning*” (38) is de werkelijke ernstgraad voor de publieke sector (WEG 2,54) veel hoger dan de werkelijke ernstgraad voor de private sector (WEG 0,95).

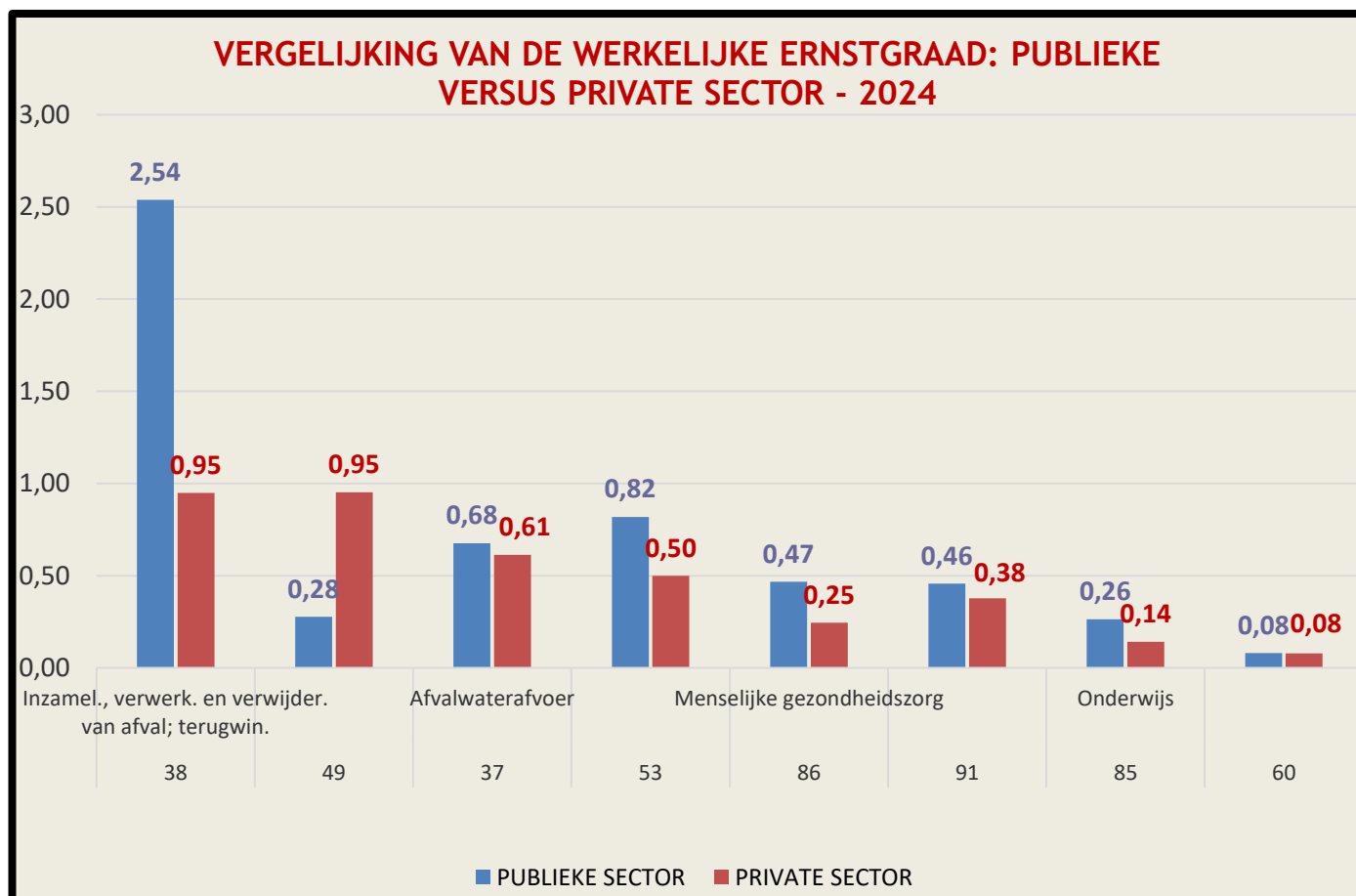
Voor de sector van “*Het vervoer te land*” (49) is de frequentiegraad in de publieke sector (FG 31) hoger dan in de private sector (FG 22) maar de werkelijke ernstgraad is in de publieke sector (WEG 0,28) opmerkelijk lager dan deze van de private sector (WEG 0,95).

Grafiek 13.2.i: Vergelijking van de frequentiegraad volgens bepaalde sectoren (NACE2) - publieke sector versus privésector

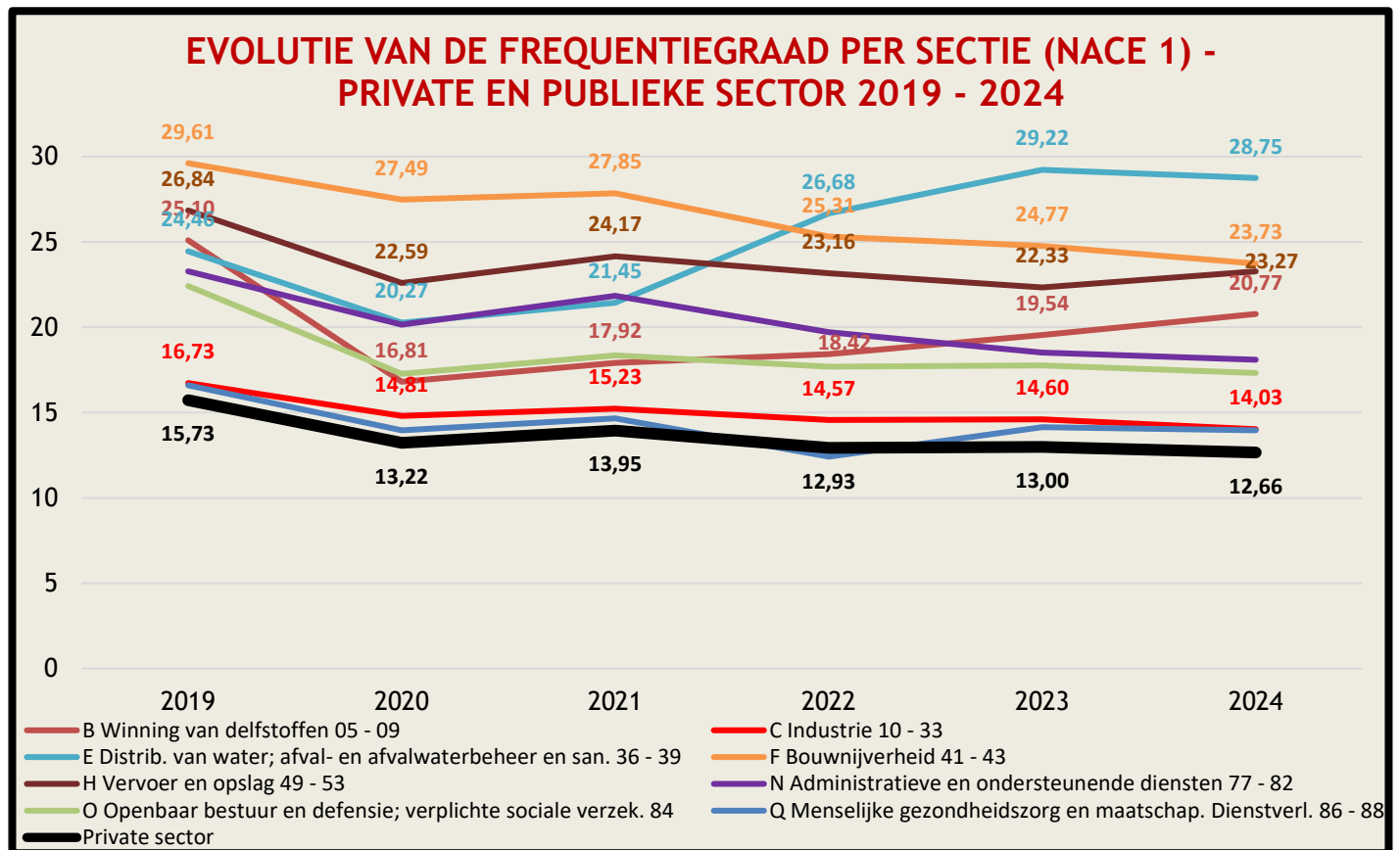
Bron: Tabel 13.3

Grafiek 13.2.j: Vergelijking van de werkelijke ernstgraad volgens bepaalde sectoren (NACE2) - publieke sector versus privésector

Bron: Tabel 13.3

Grafiek 13.2.k: De evolutie van de frequentiegraad per sectie (NACE 1) - publieke en private sector - 2019-2024

Bron: Gegevensbank Fedris

Grafiek 13.2.k geeft de evolutie weer van de **frequentiegraad** voor de secties waarvan deze in 2024 boven het gemiddelde ligt.

Sinds 2022 vertoont de sectie **“Distributie van water; afval- en afvalwaterbeheer en sanering”** de hoogste frequentiegraad. Deze stijgt van ongeveer 20 in 2020 tot bijna 29 in 2024. Dit impliceert dat in 2024 gemiddeld één op de twintig voltijdse equivalenten het risico loopt op een arbeidsongeval met minstens één dag tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

De reden waarom er een groot verschil is in de frequentiegraad tussen de periodes 2019-2021 en 2022-2024 is dat een organisatie uit de publieke sector, die in de periode van 2019 tot en met 2021 meer dan 300 arbeidsongevallen registreerde, toen werd ingedeeld onder de sector **‘Openbaar bestuur’** en pas vanaf 2022 onder de sector **‘Inzameling, verwerking en verwijdering van afval en terugwinning’**. Indien deze arbeidsongevallen uit de periode 2019-2021 reeds aan deze laatste sector zouden zijn toegerekend, zou de frequentiegraad voor die periode aanzienlijk hoger hebben gelegen.

De **“Bouwnijverheid”** blijft één van de meest risicovolle sectoren, hoewel een geleidelijke daling van de frequentiegraad wordt waargenomen: van 30,84 in 2019 tot 23,73 in 2024. Een vergelijkbare trend wordt vastgesteld in de sectie **“Administratieve en ondersteunende diensten”**.

De sectie **“Vervoer en opslag”** blijft eveneens een risicovolle sector. Vrachtwagenchauffeurs behoren tot de tien beroepen met het hoogste aantal arbeidsongevallen. Ook hier is een dalende trend zichtbaar sinds 2019 (28,62), met een lichte stijging in 2024 (23,27) ten opzichte van 2023 (22,33).

De sector **“Winning van delfstoffen”** is qua tewerkstelling de kleinste, maar vertoont een relatief hoge frequentiegraad. In het COVID-jaar 2020 werd een sterke daling vastgesteld (van 25,10 in 2019 naar 16,81), gevolgd door een geleidelijke stijging in de daaropvolgende jaren. In 2024 (20,77) blijft de frequentiegraad echter nog steeds onder het niveau van 2019.

In de sectie “*Openbaar bestuur en defensie; verplichte sociale verzekeringen*” daalde de frequentiegraad eveneens sterk in 2020 (17,27) en bleef nadien relatief stabiel.

De secties “*Menselijke gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening*” en “*Industrie*” bevinden zich rond de gemiddelde frequentiegraad.

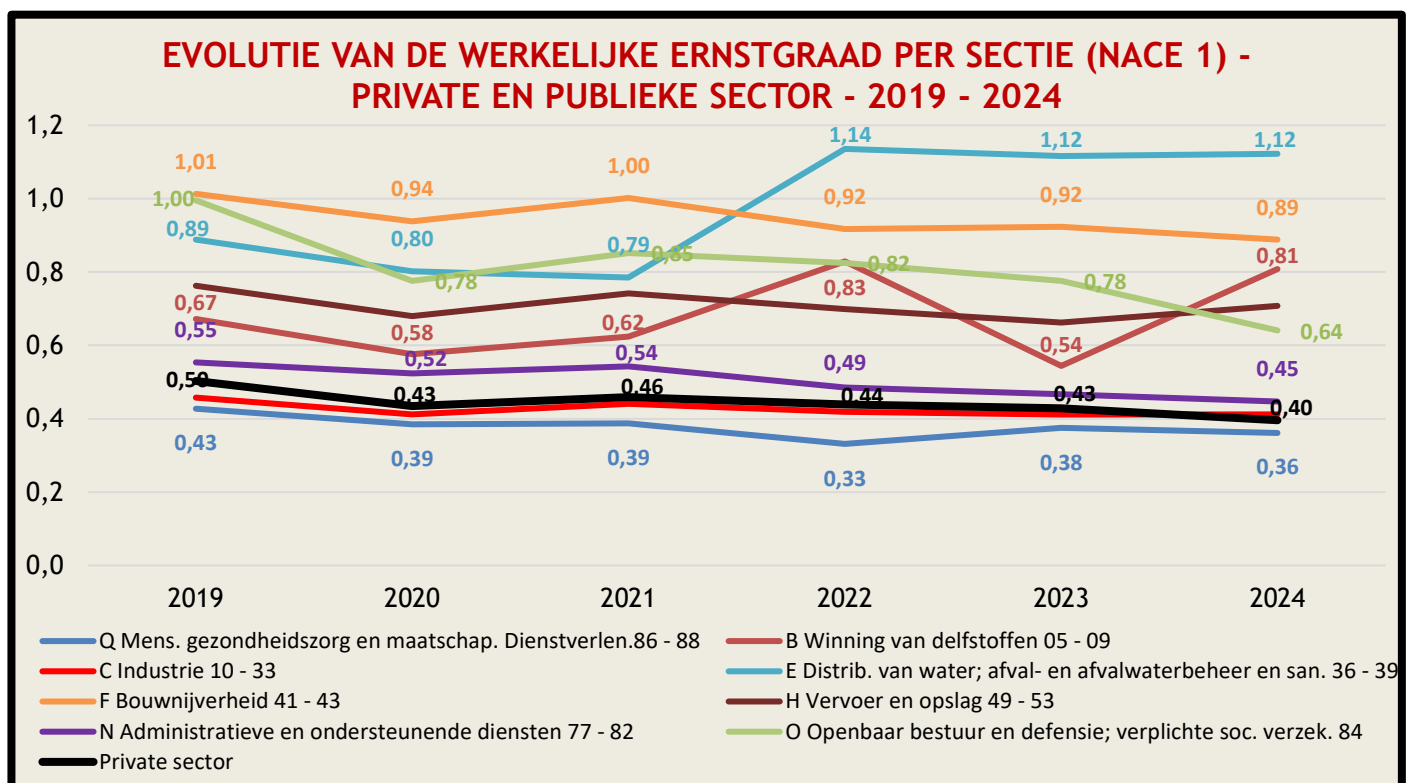
Grafiek 13.2.l toont de **werkelijke ernstgraad** voor de secties waarvan deze hoger ligt dan het gemiddelde. Dezelfde sectoren als in Grafiek 13.2.k komen hier naar voren.

Sinds 2022 neemt de sectie “*Distributie van water; afval- en afvalwaterbeheer en sanering*” eveneens de hoogste positie in. De werkelijke ernstgraad ligt er in 2024 (1,12) aanzienlijk boven het gemiddelde (0,40). Ook hier geldt dezelfde opmerking als voor de frequentiegraad voor wat de stijging van de ernstgraad betreft na 2021.

De sectie “*Inning van delfstoffen*” vertoont, als gevolg van de beperkte tewerkstelling, een aanzienlijke variabiliteit in de werkelijke ernstgraad, waardoor het moeilijk is om duidelijke trends vast te stellen. Niettemin blijft het niveau in 2024 (0,81) hoog.

In de overige secties wordt over het algemeen een lichte daling van de werkelijke ernstgraad vastgesteld tussen 2019 en 2024. De **gemiddelde reële ernstgraad** voor de private en publieke sector samen daalt in deze periode van 0,50 naar 0,40.

Grafiek 13.2.l: De evolutie van de werkelijke ernstgraad per sectie (NACE 1) - publieke en private sector - 2019–2024

Bron: Gegevensbank Fedris

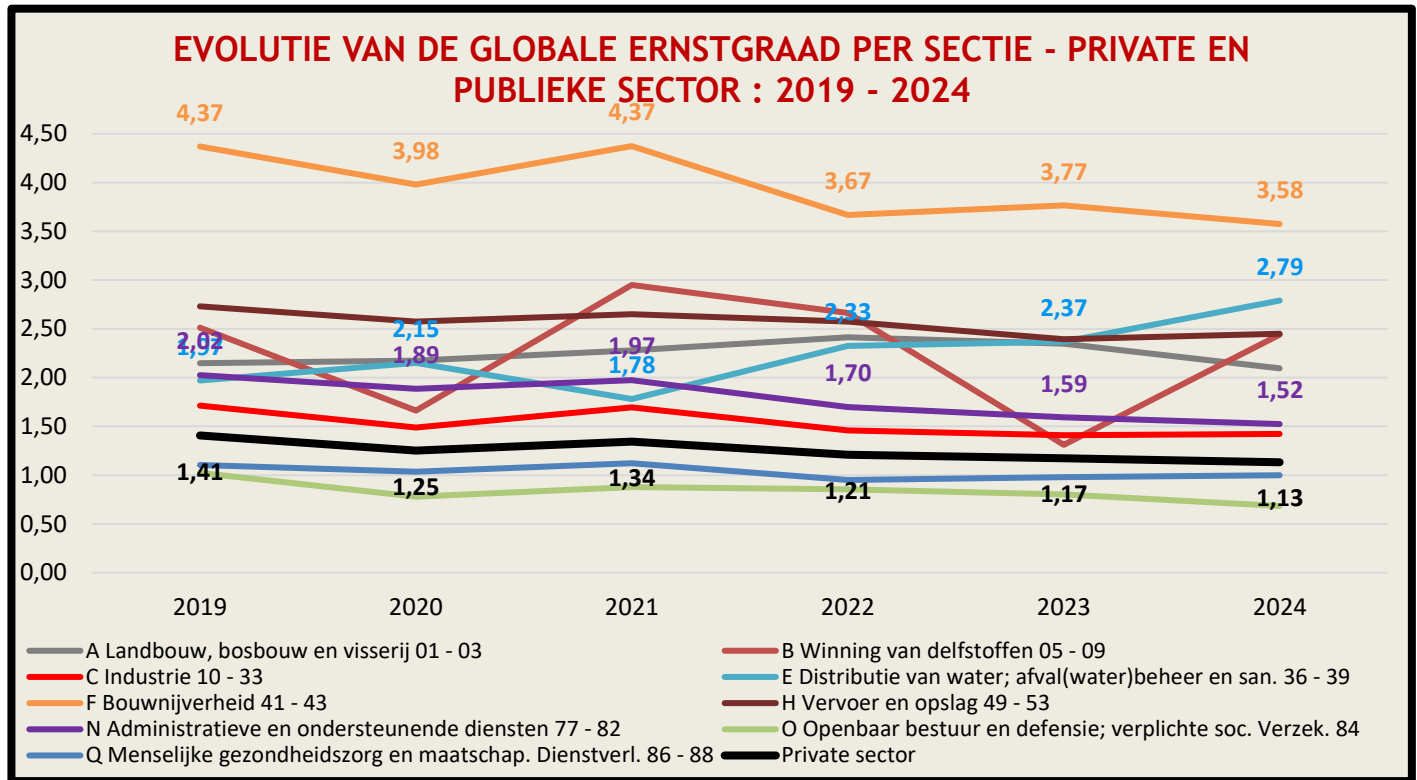
Grafiek 13.2.m toont de **globale ernstgraad** voor de secties waarvan deze hoger ligt dan het gemiddelde. In deze grafiek worden dezelfde secties behouden om de vergelijking met de voorgaande grafieken mogelijk te maken.

Uit de grafiek blijkt dat de “*Bouwnijverheid*” duidelijk boven de andere secties uitsteekt wat betreft de globale ernstgraad. Niettemin wordt een geleidelijke daling vastgesteld, van 5,67 in 2019 naar 3,58 in 2024.

De sectie “*Landbouw, bosbouw en visserij*” komt niet voor in de vorige grafieken betreffende de frequentiegraad en de werkelijke ernstgraad maar behoort wel tot de secties met de hoogste globale ernstgraad.

Sinds 2022 vertoont de sector “*Distributie van water; afval- en afvalwaterbeheer en sanering*” een globale ernstgraad die duidelijk hoger ligt dan in de voorgaande jaren. Ook hier geldt dezelfde opmerking als voor de frequentiegraad en de werkelijke ernstgraad wat betreft de stijging van de globale ernstgraad vanaf 2022.

Grafiek 13.2.m: De evolutie van de globale ernstgraad per sectie (NACE 1) - publieke en private sector - 2019–2024

Bron: Gegevensbank Fedris

13.3. Interimsector

Vanaf 2023 beschikt Fedris, via de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ), ook over de tewerkstellingscijfers van de uitzendkrachten opgedeeld volgens gebruikersfirma. Dit maakt het mogelijk om nu ook frequentiegraden, werkelijke en globale ernstgraden te berekenen voor de uitzendarbeid te berekenen. Deze kunnen dan vergeleken worden met de graden in de private sector.

Voor de berekening van de frequentiegraad worden alleen de arbeidsongevallen met minstens 1 dag tijdelijke ongeschiktheid in rekening gebracht. Ook de dodelijke en arbeidsongevallen met voorziene blijvende ongeschiktheid worden meegeteld.

Voor wat betreft de voorziene percentages blijvende arbeidsongeschiktheid, maakt Fedris gebruik van de gegevens betreffende de betalingen die in het jaar 2024 door de verzekeringsmaatschappij werden geboekt en die via een elektronische flux 5951 ([GLOSSAT II](#)) aan Fedris worden overgemaakt. Alle arbeidsongevallen van 2024 waarvoor de betalingen om één of andere reden niet werden geboekt in 2024 worden hierdoor niet meegeteld.

Deze gegevens worden ook gebruikt voor de berekening van de forfaitaire dagen die deel uitmaken van de globale ernstgraad

Voor de berekening van de werkelijke ernstgraad en een deel van de globale ernstgraad voor de uitzendkrachten worden gegevens uit andere elektronische fluxen (fluxen 5381, 5382, 5383, 5391, 5392, 7381, 7382, 7383, 7391, 7391 uit [GLOSSAT II](#) gebruikt.

In 2024 bedraagt de **frequentiegraad** voor de uitzendkrachten 34,26, terwijl deze voor de volledige private sector 12,37 bedraagt. De frequentiegraad voor de uitzendarbeid ligt dus een stuk hoger dan deze van de andere werknemers in de private sector.

Diezelfde frequentiegraad, berekend door Fedris (34,26), ligt heel dicht bij deze berekend door Preventie en Interim (34,35).

De **werkelijke ernstgraad** ligt bij Fedris (0,84) iets hoger dan deze van Preventie en Interim (0,78). De reden hiervoor heeft te maken met het feit dat, voor de berekening van het aantal verloren dagen wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid (TAO), alle aanvaarde periodes TAO, die Fedris ontvangen heeft tot en met 30 juni 2025, in rekening werden gebracht.

Preventie en Interim daarentegen telt enkel nog dagen tijdelijke ongeschiktheid uit januari 2025 mee. Hierdoor bekomt men een verschil in het aantal arbeidsongevallen en het aantal dagen tijdelijke ongeschiktheid.

De **globale ernstgraad** ligt bij Fedris iets lager dan deze van Preventie en Interim. Een mogelijke verklaring is hier dat het aantal forfaitaire dagen op een andere manier wordt berekend.

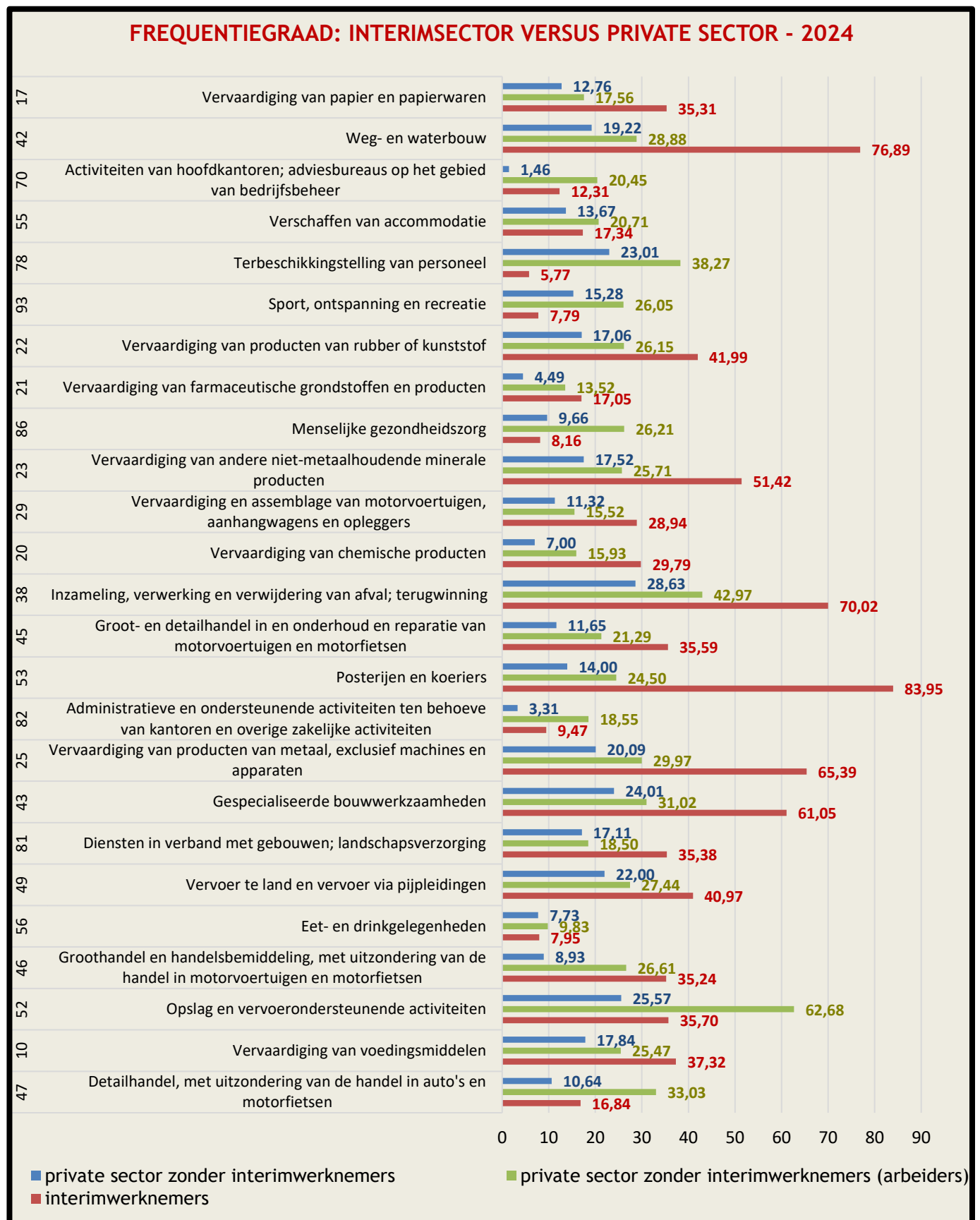
Op de tewerkstellingsuren zit er een aanvaardbaar verschil van 4% tussen de cijfers van Fedris en de cijfers van Preventie en Interim.

Meer informatie over de statistieken van Preventie en Interim kunnen teruggevonden worden op zijn [website](#).

	ARBEIDSONGEVALLEN 2024	
	PREVENTIE EN INTERIM	FEDRIS
Gepresteerde uren (miljoen)	196,3	204,0
Aantal arbeidsongevallen	6.743	6.989
FG	34,35	34,26
WEG	0,78	0,84
GEG	2,71	2,20

In de Grafiek 13.3.a wordt de frequentiegraad (FG) weergegeven voor die gebruikerssectoren met meer dan 1,5 miljoen blootstellingen uren in 2024. Deze frequentiegraad wordt vergeleken met de frequentiegraad van 2024 voor de volledige private sector (blauw) en met de frequentiegraad voor de arbeiders in de private sector (groen).

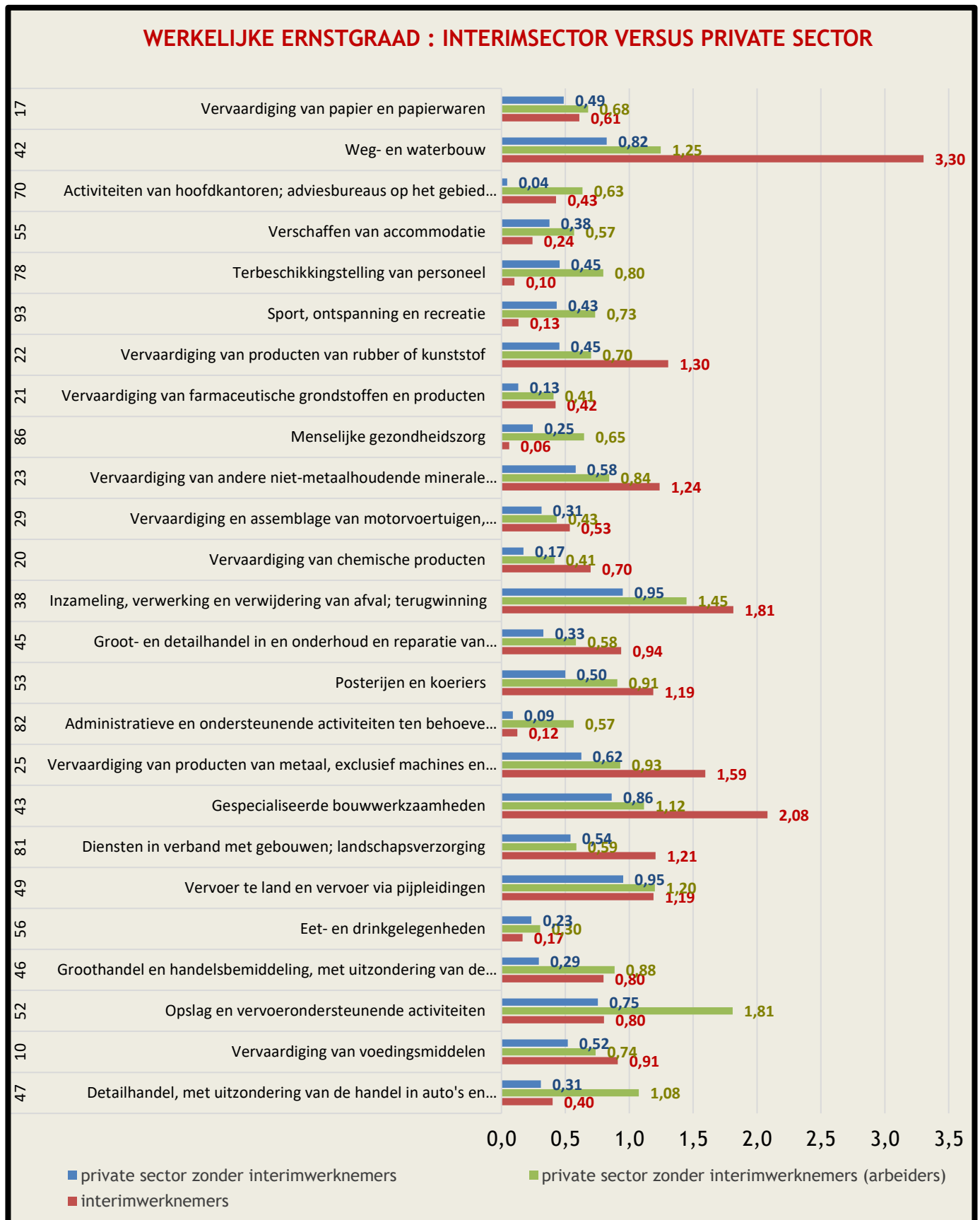
Grafiek 13.3.a: De frequentiegraad voor de interimsector versus de private sector - 2024

Bron: Tabel 13.8 en Gegevensbank Fedris

In de Grafiek 13.3.b wordt de werkelijke ernstgraad (WEG) weergegeven voor die gebruikerssectoren met meer dan 1,5 miljoen blootstellingenuren in 2024. Deze werkelijke ernstgraad wordt vergeleken met de werkelijke ernstgraad van 2024 voor de volledige private sector (blauw) en met de werkelijke ernstgraad voor de arbeiders in de private sector (groen).

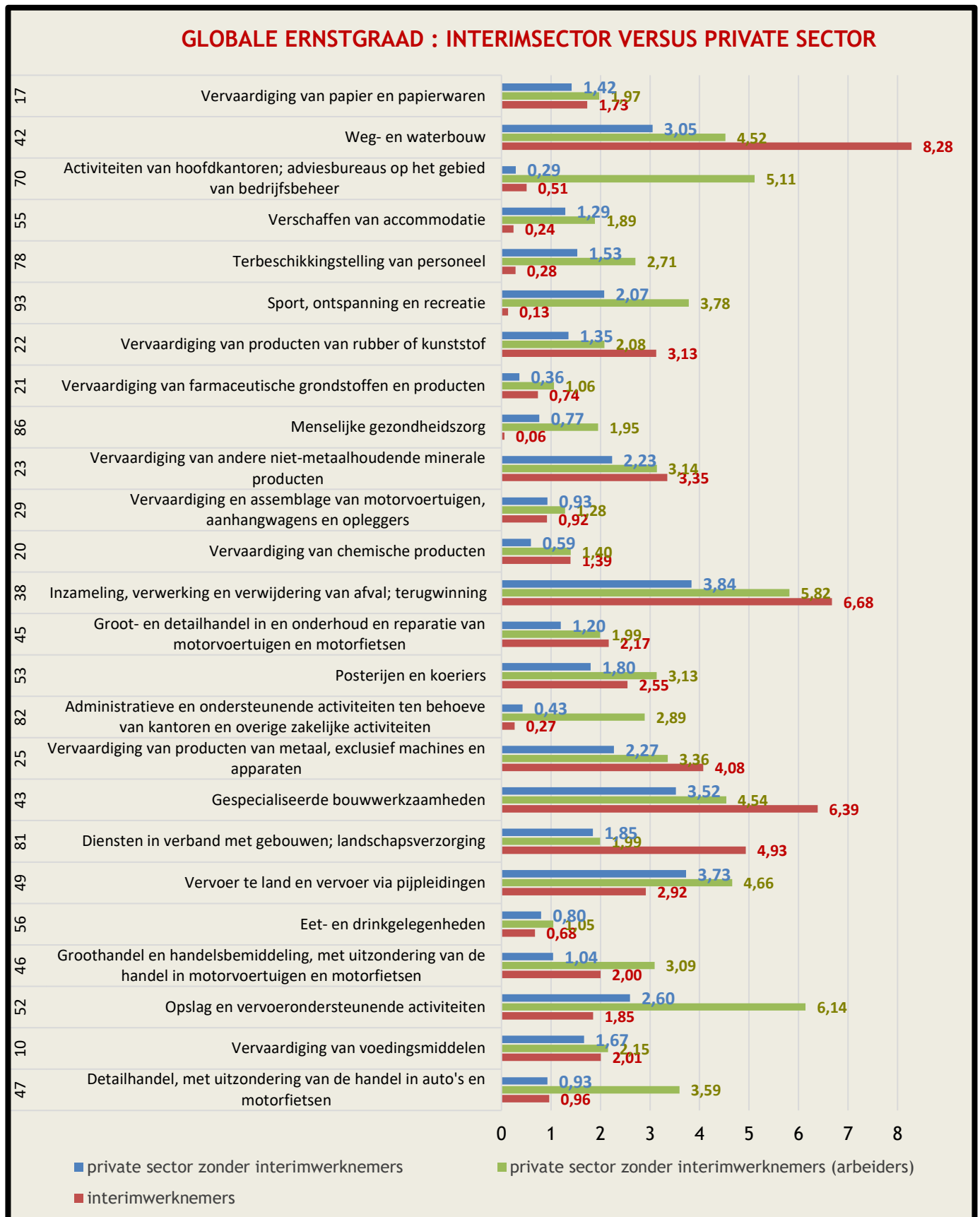
Grafiek 13.3.b: De werkelijke ernstgraad voor de interimsector versus de private sector - 2024

Bron: Tabel 13.8 en Gegevensbank Fedris

In de Grafiek 13.3.c wordt de globale ernstgraad (GEG) weergegeven voor die gebruikerssectoren met meer dan 1,5 miljoen blootstellingenuren in 2024. Deze globale ernstgraad wordt vergeleken met de globale ernstgraad van 2024 voor de volledige private sector (blauw) en met de globale ernstgraad voor de arbeiders in de private sector (groen).

Grafiek 13.3.c: De globale ernstgraad voor de interimsector versus de private sector - 2024

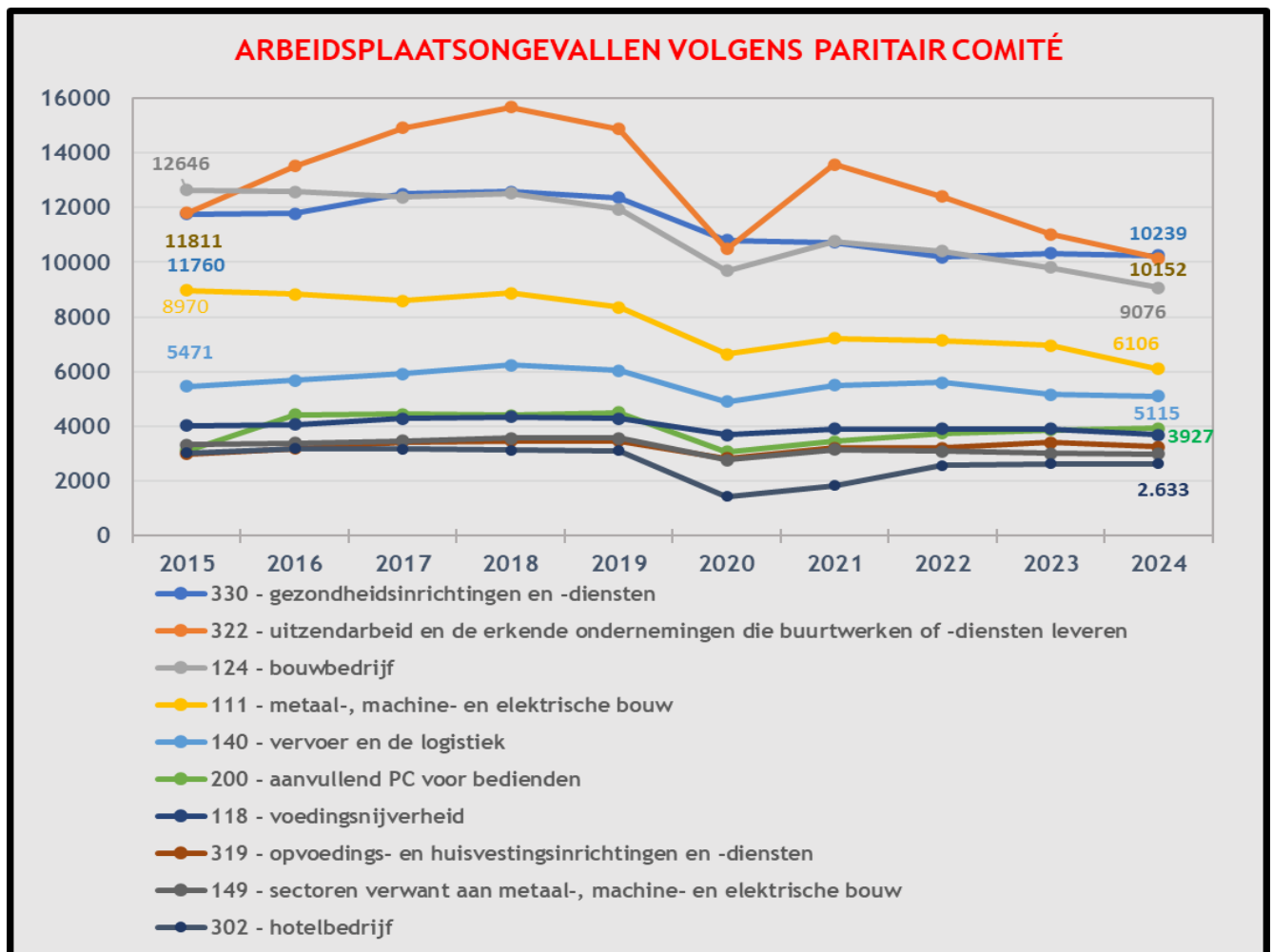
Bron: Tabel 13.8 en Gegevensbank Fedris

14. Kenmerken van de arbeidsongevallen volgens paritair comité

In de publieke sector is het niet mogelijk om een opdeling te maken van de arbeidsongevallen volgens paritair comité (PC). Vandaar dat de resultaten die in dit hoofdstuk worden gepresenteerd uitsluitend ongevallen in de private sector betreffen. De PCs worden geïdentificeerd op het niveau van de comité's (3-cijfer code).

14.1. Arbeidsplaatsongevallen

Grafiek 14.1.a: Evolutie van het aantal van de arbeidsplaatsongevallen volgens paritair comité - (periode 2015–2024)

Bron: Tabel 14.1

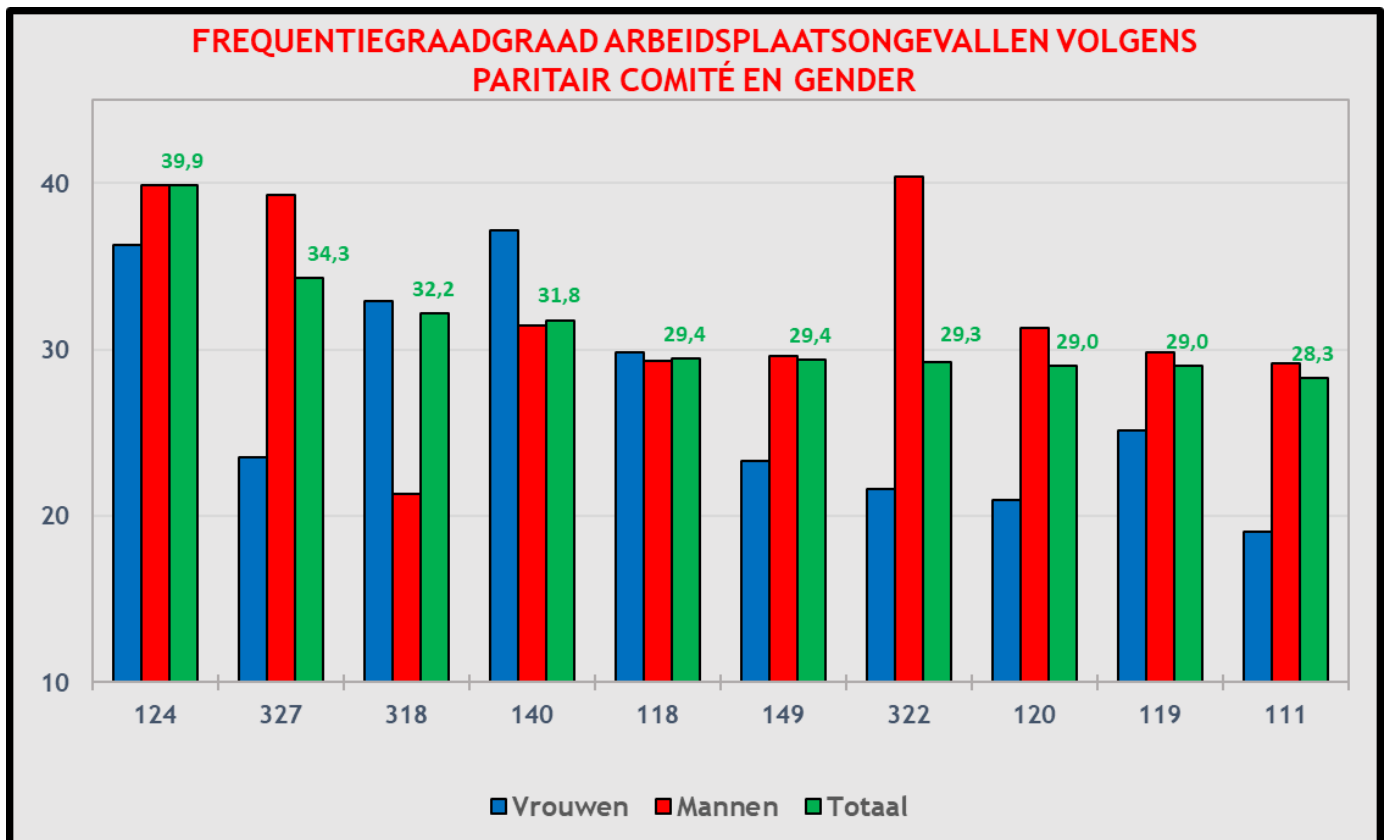
Deze grafiek toont de evolutie van het aantal arbeidsplaatsongevallen in de private sector voor de periode 2015-2024, opgedeeld volgens de tien PCs met het hoogste aantal arbeidsplaatsongevallen in 2024, en geordend volgens dalend aantal ongevallen.

In de PCs “330 - Gezondheidsinrichtingen...”, “322 - Uitzendarbeid...”, en “124 - Bouwbedrijf” gebeuren veruit het grootste aantal arbeidsplaatsongevallen.

De PCs “322 - Uitzendarbeid...”, en “124 - Bouwbedrijf” vertonen sinds 2021 een merkbare daling van het aantal ongevallen, terwijl dit aantal in de andere PCs in de periode 2021-2024 eerder vrij stabiel bleef. Sinds 2018 ziet men bovendien duidelijk een algemeen dalende trend in de vijf PCs met het grootste aantal ongevallen.

De impact van het COVID-jaar 2020 is opnieuw goed zichtbaar in deze grafiek.

Grafiek 14.1.b: Frequentiegraad van de arbeidsplaatsongevallen volgens paritair comité en gender - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris en gegevens RSZ

Sedert 2023 kan men voor de private sector de tewerkstellingsgegevens opdelen volgens de PCs (bij oudere tewerkstellingsgegevens was dit niet het geval). Dit laat toe om de frequentiegraad van het aantal arbeidsplaatsongevallen te berekenen volgens PC in 2024, zijnde het aantal ongevallen met gevolgen per 1.000.000 uren blootstelling aan het risico.

In bovenstaande grafiek wordt deze graad getoond, volgens de PC en gender, voor de tien PCs die de hoogste waarden laten noteren in 2024. Enkel deze PCs waarvan de het aantal uren blootstelling aan het risico minstens 10.000.000 bedraagt worden hierbij in aanmerking genomen, wat overeenkomt met iets minder dan 5.750 VTE. De PCs zijn geordend volgens dalende totale frequentiegraad.

Vier PCs uit bovenstaande grafiek kwamen niet voor in Grafiek 14.1.a:

- 327 - *Beschutte werkplaatsen en sociale werkplaatsen*;
- 318 - *Diensten voor gezins- en bejaardenhulp*;
- 120 - *Textielnijverheid en het breiwerk*;
- 119 - *Handel in voedingswaren*.

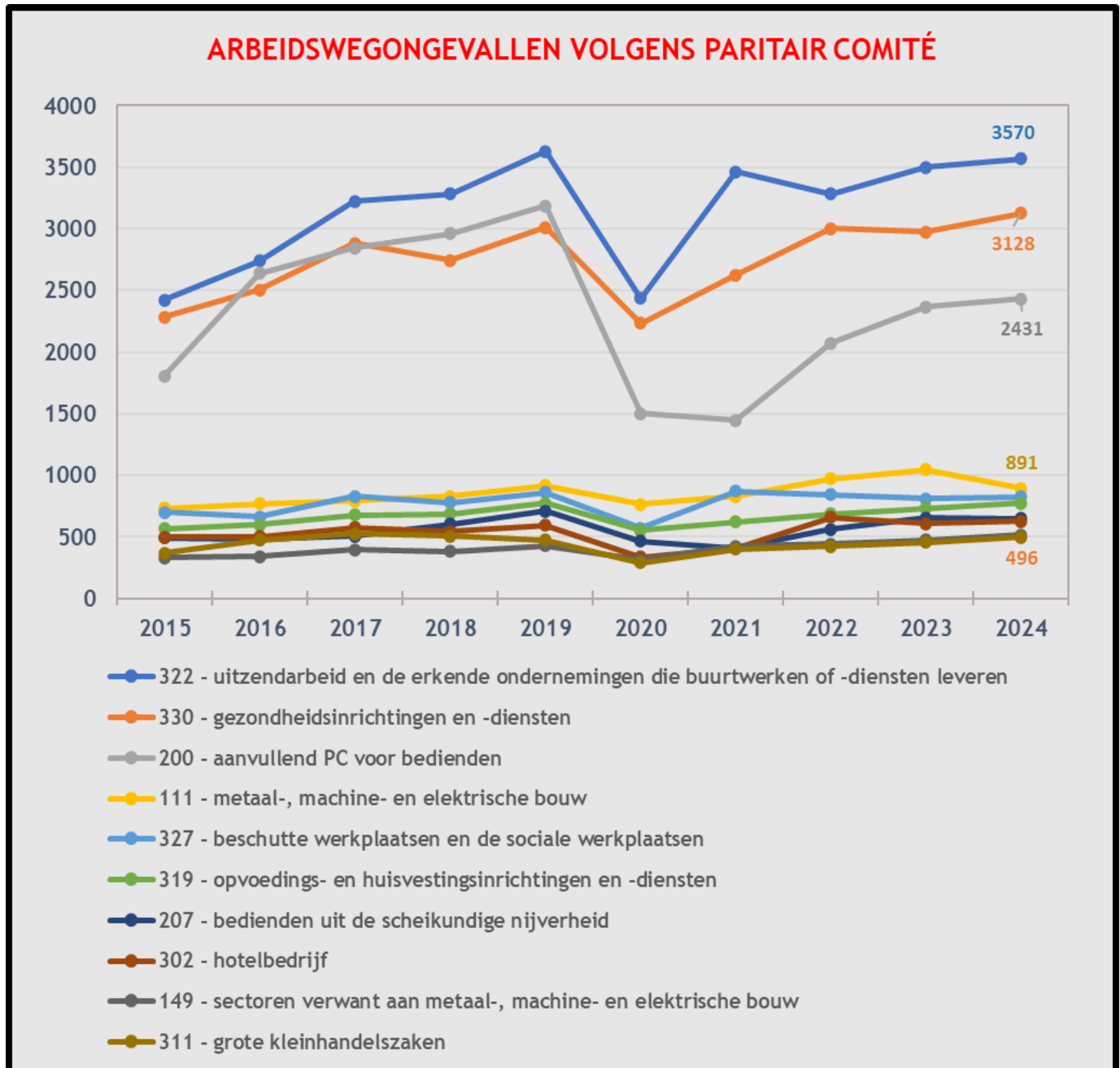
De frequentiegraad is duidelijk het hoogst in PC “124 - *Bouwbedrijf*”, wat wijst op de ernst van de ongevallen die in deze sector gebeuren.

Bij de meeste PCs is de frequentiegraad bij mannen hoger dan bij vrouwen, en vooral bij PCs “322 - *Uitzendarbeid...*” en “327 - *Beschutte werkplaatsen...*” is dit verschil vrij groot.

Enkel bij PCs “318 - *Diensten voor gezins- en bejaardenhulp*” en “140 - *Vervoer en de logistiek*” is de frequentiegraad beduidend hoger bij vrouwen dan bij mannen.

14.2. Arbeidswegongevallen

Grafiek 14.2.a: Evolutie van het aantal van de arbeidswegongevallen volgens paritair comité (periode 2015–2024)

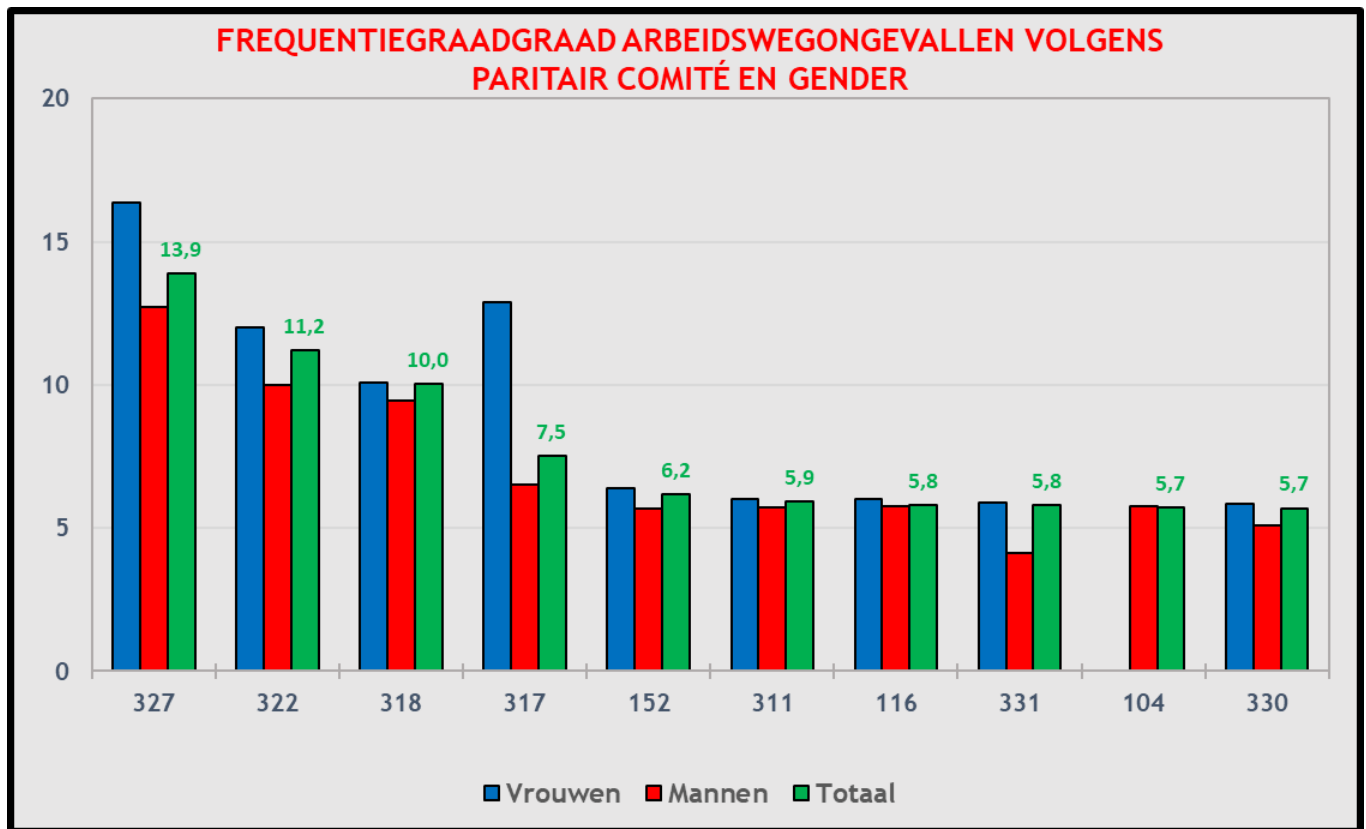
Bron: Gegevensbank Fedris

Deze grafiek toont de evolutie van het aantal arbeidswegongevallen in de private sector voor de periode 2015-2024, opgedeeld volgens de tien PCs met het grootste aantal arbeidswegongevallen in 2024.

In de PCs “322 - Uitzendarbeid...”, “330 - Gezondheidsinrichtingen...” en “200 - Aanvullend PC voor bedienden” gebeuren veruit het grootste aantal arbeidswegongevallen.

Na een duidelijke daling in 2020, is het aantal arbeidswegongevallen in alle PCs onderhevig aan een stijging, met als gevolg dat men in alle PCs, behalve in “200 - Aanvullend PC voor bedienden”, op of boven het niveau van 2019 zit.

Grafiek 14.2.b: Frequentiegraad van de arbeidswegongevallen volgens paritair comité en gender - 2024

Bron: Gegevensbank Fedris en gegevens RSZ

In bovenstaande grafiek wordt de frequentiegraad in 2024 van het aantal arbeidswegongevallen getoond, volgens de PC en gender, voor de 10 PCs die de hoogste waarden laten noteren in 2024. Enkel deze PCs waarvoor het aantal uren blootstelling aan het risico minstens 10.000.000 bedraagt worden hierbij in aanmerking genomen. De PCs zijn geordend volgens dalende totale graad.

Zes PCs uit bovenstaande grafiek kwamen nog niet aan bod in de vorige 3 grafieken:

- 318 - Diensten voor gezins- en bejaardenhulp;
- 317 - Bewakings- en/of toezichtsdiensten;
- 152 - Gesubsidieerde inrichtingen van het vrij onderwijs;
- 116 - Scheikundige nijverheid;
- 331 - Vlaamse welzijns- en gezondheidssector;
- 104 - Ijzernijverheid.

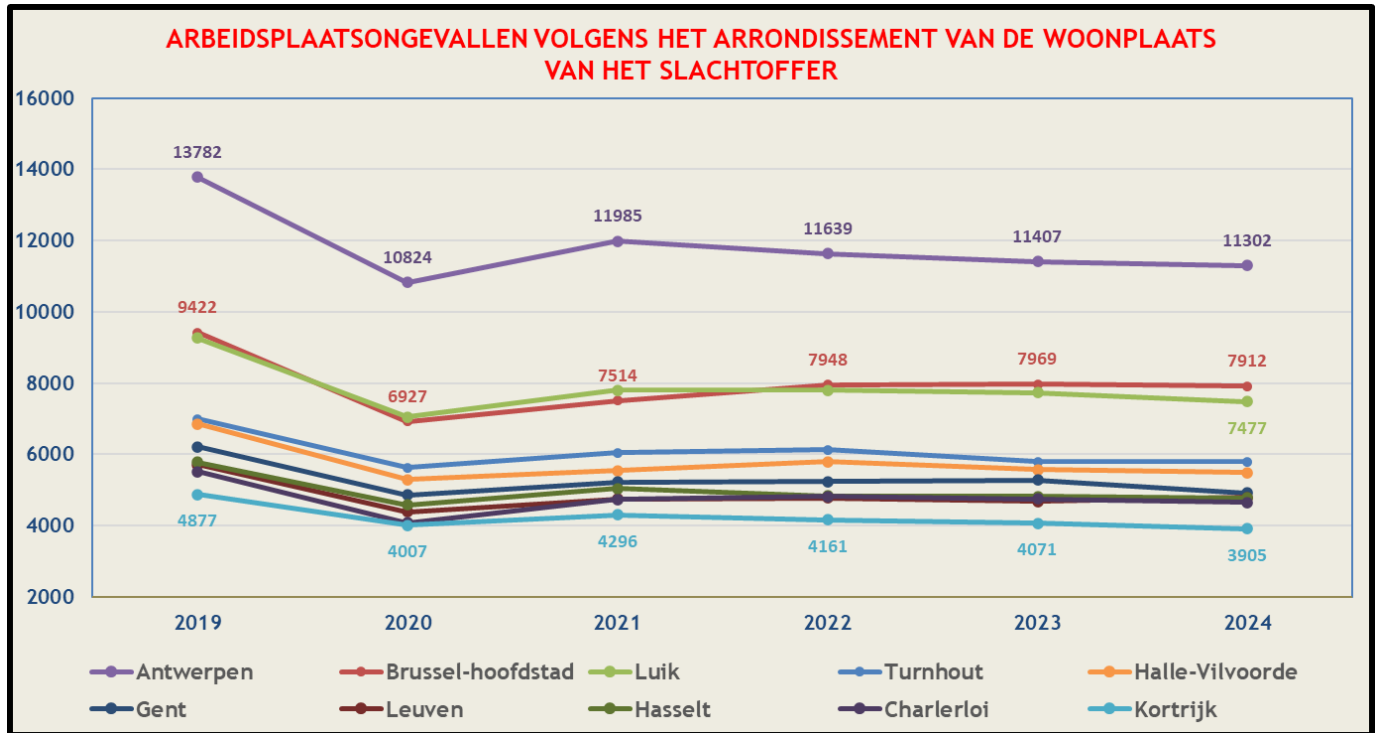
Deze frequentiegraad is duidelijk het hoogst voor PC “327 - beschutte werkplaatsen en sociale werkplaatsen”. Bemerkt dat deze sector ook de tweede hoogste waarde heeft met betrekking tot de frequentiegraad van de arbeidsplaatsongevallen, zie Grafiek 14.1.b. Ook PC “322 - Uitzendarbeid...” laat voor beide frequentiegraden hoge waarden noteren.

Het meest opvallende aspect van bovenstaande grafiek is dat de graad bij vrouwen hoger is dan bij mannen, en dit voor alle PCs die hier worden getoond, behalve PC “104 - ijzernijverheid” (in deze sector waren er in 2024 geen arbeidswegongevallen met gevolgen bij vrouwen). Dit bevestigt de vaststelling die reeds werd gemaakt bij Grafiek 3.2.e, namelijk dat het risico op een arbeidswegongeval bij vrouwen doorgaans hoger is dan bij mannen.

15. Kenmerken van de arbeidsongevallen volgens het administratief arrondissement

15.1.Arbeidsplaatsongevallen

Grafiek 15.1.a: Evolutie van het aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 15.1.1

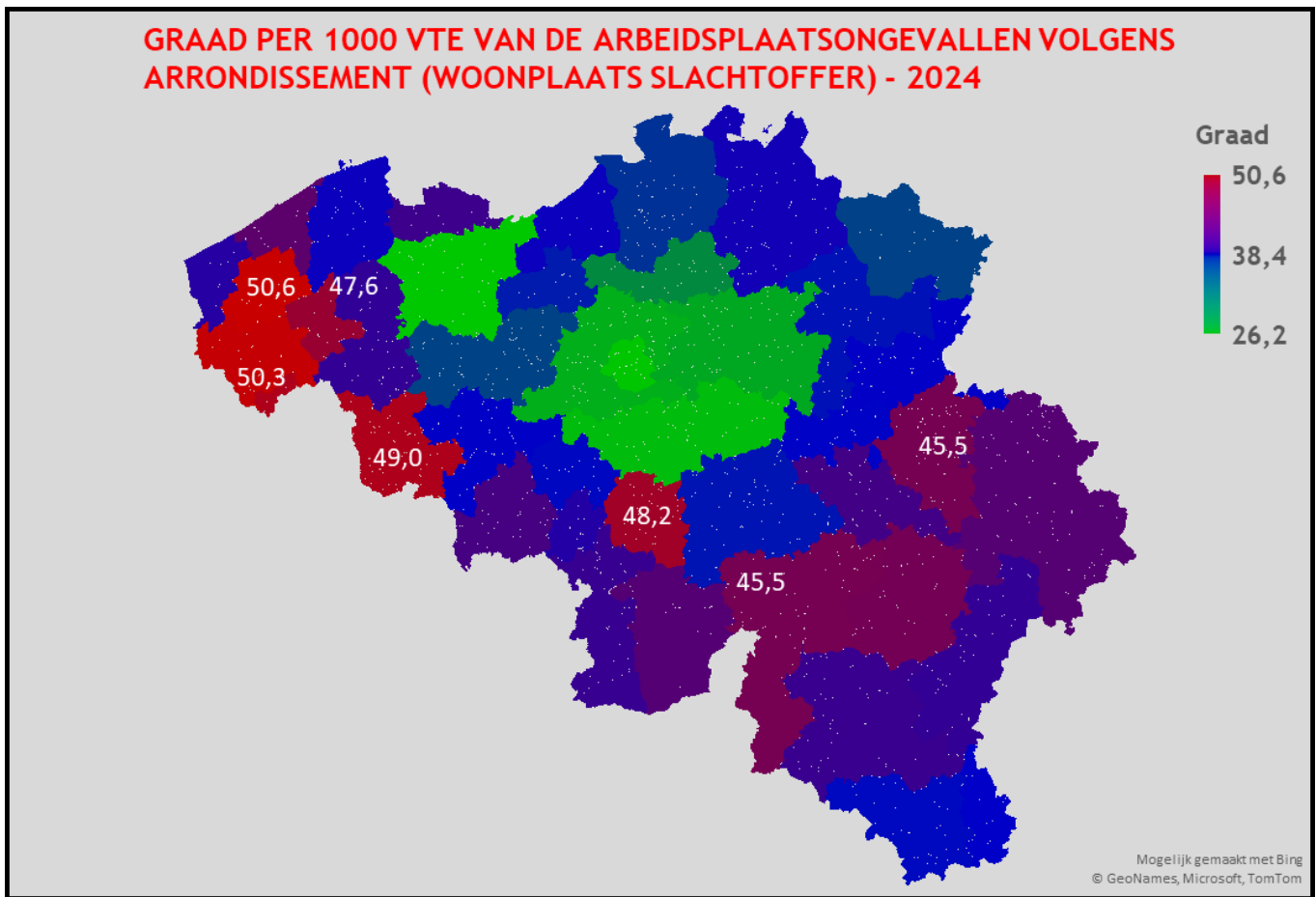
In deze grafiek observeert men de evolutie van het aantal arbeidsplaatsongevallen in de periode 2019-2024 volgens het arrondissement van de woonplaats van de werknemer. Enkel de 10 arrondissementen met het hoogste aantal arbeidsplaatsongevallen in 2024 worden in deze grafiek opgenomen.

Uit deze grafiek kan men besluiten dat veruit de meeste arbeidsplaatsongevallen gebeuren bij werknemers woonachtig in het arrondissement Antwerpen, gevolgd door Brussel-Hoofdstad en Luik die een zeer gelijklopende evolutie vertonen sinds 2019.

In Antwerpen en Luik observeert men een dalende tendens sinds 2021, terwijl in Brussel-hoofdstad het aantal ongevallen vrij stabiel is sinds 2022.

In alle arrondissementen zit men in 2024 (ver) onder het niveau van 2019.

Grafiek 15.1.b: Graad per 1000 VTE van de arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) - 2024

Bron: Tabel 15.1.1 en gegevens RSZ

Het is uiteraard niet verrassend dat de hoogste waarden in Grafiek 15.1.a in grote mate worden opgetekend in de arrondissementen met het hoogste aantal inwoners (en werknemers).

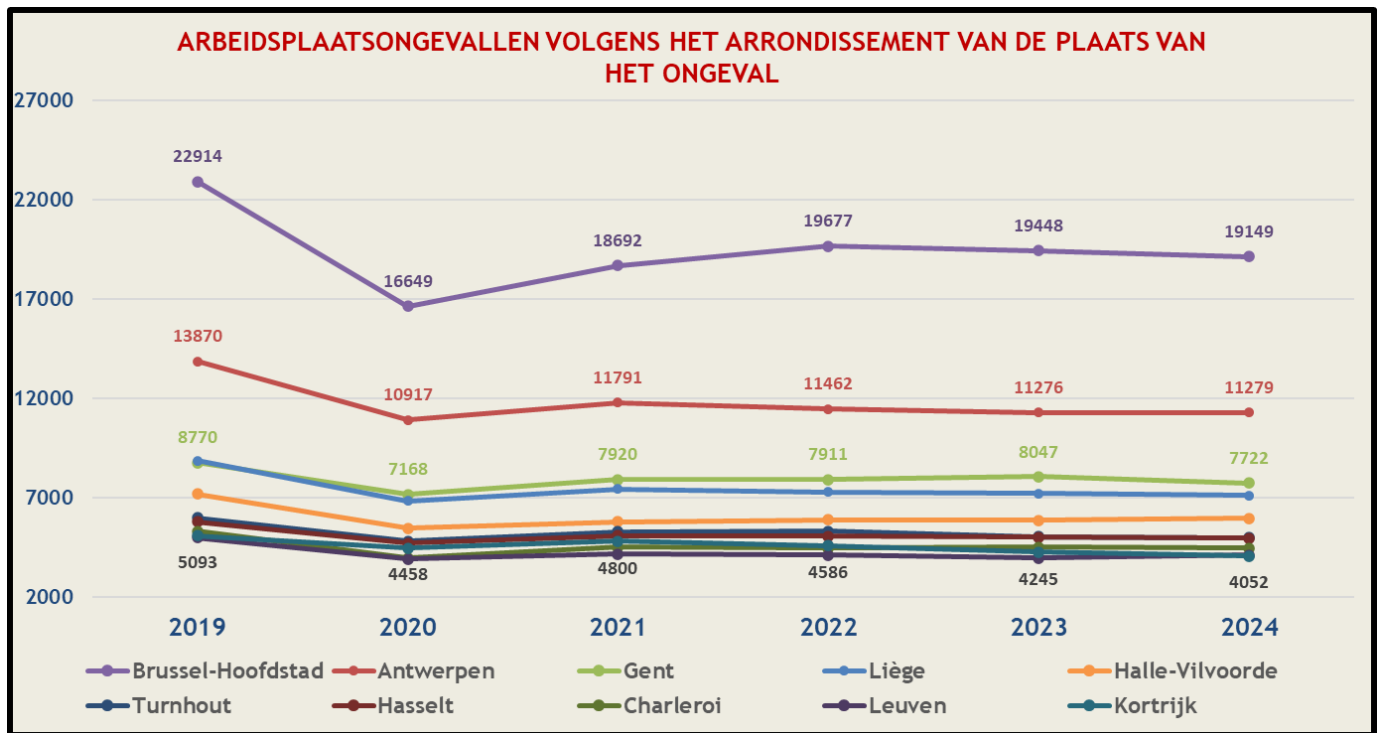
Bovenstaande grafiek toont een kaart van België met de 44 arrondissementen, met de graad van de arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE in 2024, berekend op basis van het arrondissement van de woonplaats van het slachtoffer. Deze graad kan beschouwd worden als een maat voor het risico op een arbeidsplaatsongeval, per arrondissement.

Deze grafiek geeft toch een enigszins ander beeld dan de voorgaande. Het is opvallend dat de arrondissementen Diksmuide (50,6), Ieper (50,3), Doornik (49,0), Charleroi (48,2), Roeselare (47,6), Dinant (45,5) en Luik (47,2) voor deze graad de hoogste waarden laten optekenen.

Even opvallend zijn de lage waarden in en rond Brussel, en Gent.

Bemerk dat men op basis van de statistische tabel 15.1.7, waar voor de private sector de frequentie- en ernstgraden volgens het arrondissement van de werknemer worden opgelijst, tot gelijkaardige conclusies komt. Bemerk dat de geografische verdeling in bovenstaande grafiek eveneens in overeenstemming is met de observaties die werden gemaakt bij het bespreken van Grafiek 3.1.g en Grafiek 11.1.b, waar de opdeling gebeurde volgens provincie van de werkgever.

Grafiek 15.1.c: Evolutie van het aantal arbeidsplaatsongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 15.2.1

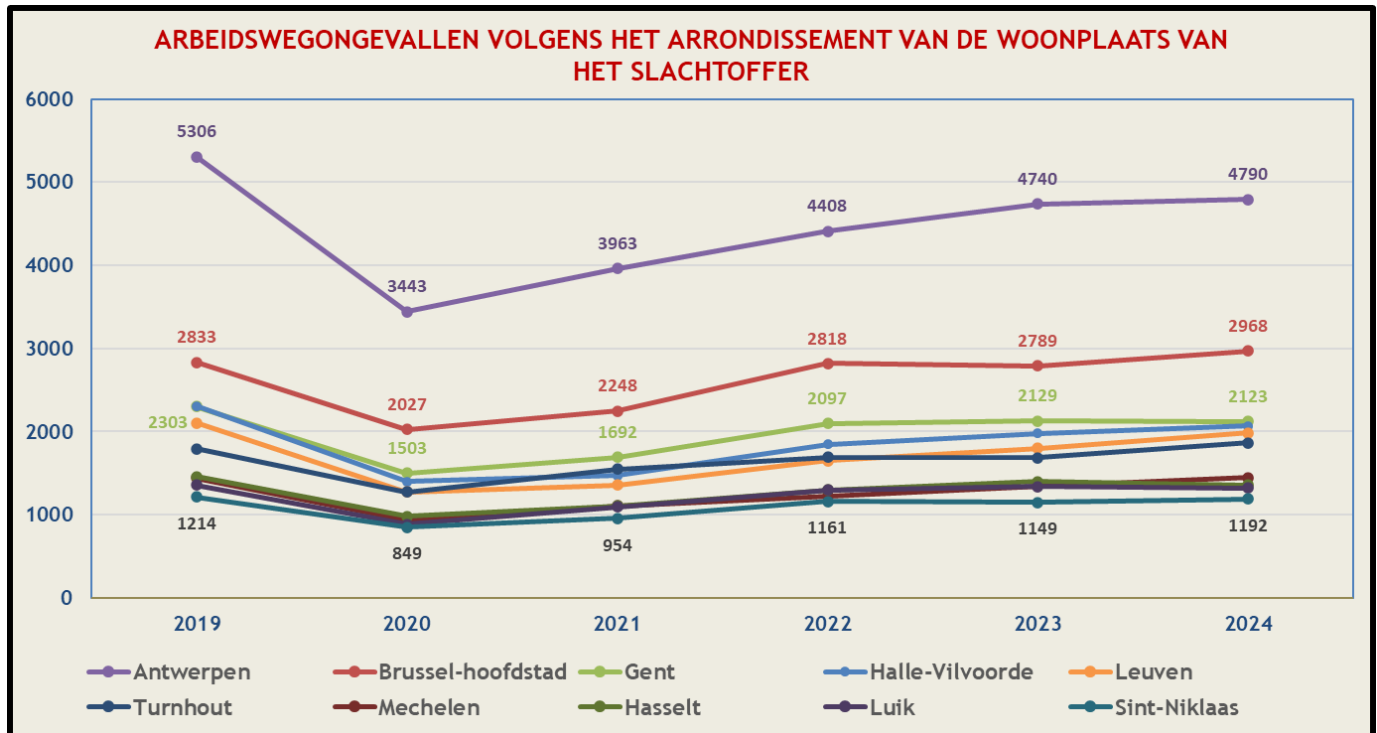
In deze grafiek wordt de evolutie getoond van het aantal arbeidsplaatsongevallen in de periode 2019-2024 volgens het arrondissement van de plaats van het ongeval. Enkel de tien arrondissementen met het hoogste aantal arbeidsplaatsongevallen in 2024 worden in deze grafiek opgenomen.

Uit deze grafiek kan men besluiten dat veruit de meeste arbeidsplaatsongevallen plaatsvinden in Brussel-Hoofdstad, gevolgd door het arrondissement Antwerpen, en verder Gent en Luik die een vrij gelijklopende evolutie vertonen sinds 2015. Opvallend is het hoge aantal arbeidsplaatsongevallen in Brussel-Hoofdstad.

Het aantal arbeidsplaatsongevallen is wat gedaald in het arrondissement Antwerpen en Brussel-Hoofdstad sinds 2022, en kent in vrijwel alle andere arrondissementen een vrij stabiel verloop.

15.2.Arbeidswegongevallen

Grafiek 15.2.a: Evolutie van het aantal arbeidswegongevallen - verdeling volgens arrondissement (woonplaats van het slachtoffer) (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 32.1.1

In deze grafiek ziet men de evolutie van het aantal arbeidswegongevallen in de periode 2019-2024 volgens het arrondissement van de woonplaats van de werknemer. Enkel de tien arrondissementen met het hoogste aantal arbeidswegongevallen in 2024 worden in deze grafiek opgenomen.

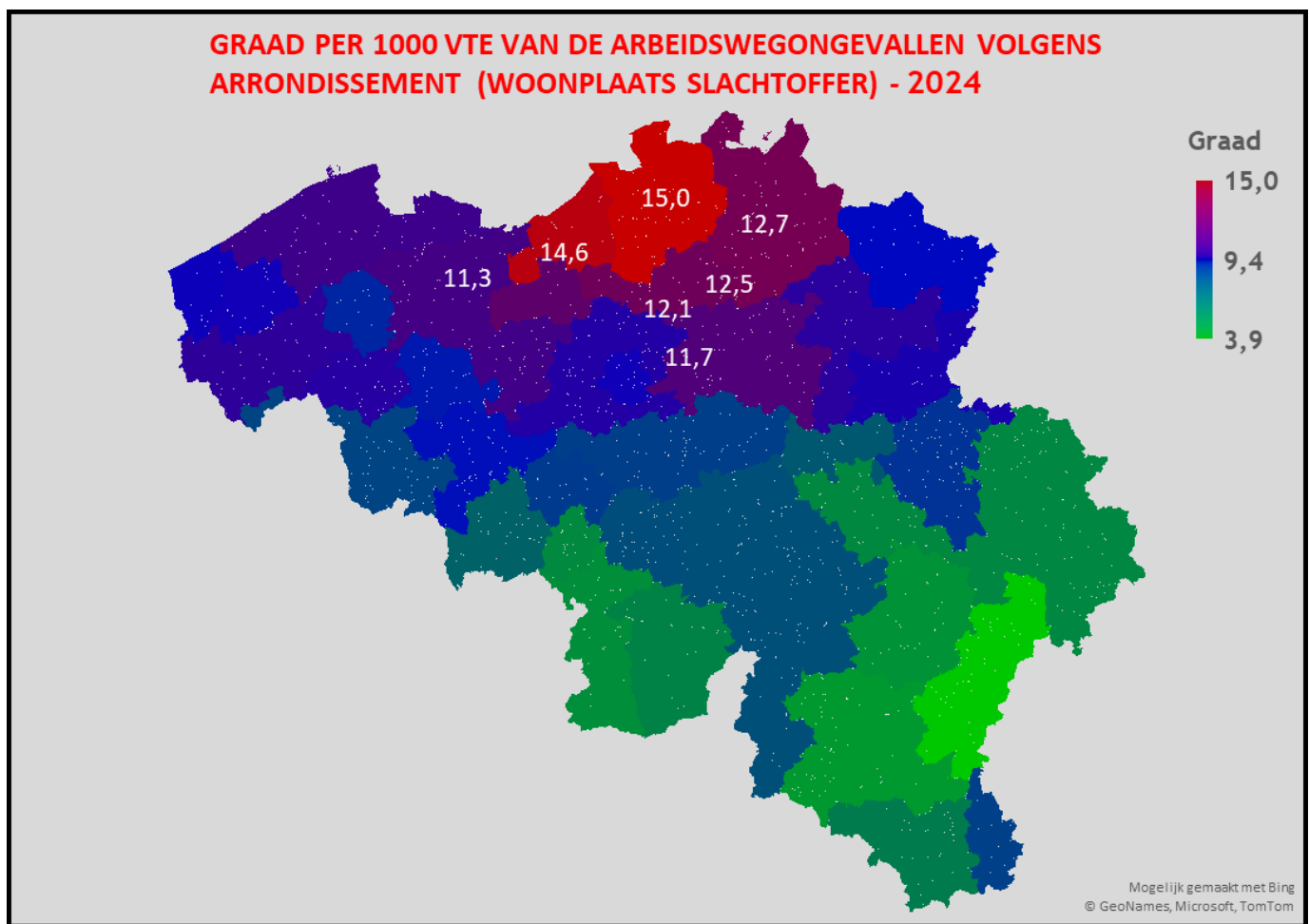
Bemerk dat de lijst met de tien belangrijkste arrondissementen nagenoeg identiek is aan deze van Grafiek 15.1.c, waarbij Mechelen en Sint-Niklaas de plaats hebben ingenomen van Charleroi en Kortrijk. Ook de volgorde van belangrijkheid vertoont veel overeenkomsten.

Uit bovenstaande grafiek kan men besluiten dat veruit de meeste arbeidswegongevallen gebeuren bij werknemers woonachtig in het arrondissement Antwerpen, gevolgd door Brussel-Hoofdstad.

In elk van deze 10 arrondissementen observeert men een stijgende tendens sinds 2021.

In alle arrondissementen die hier worden getoond, behalve Brussel-Hoofdstad, blijft men in 2024 nog onder het niveau van 2019, al zijn de verschillen soms bijzonder klein. De stijgende trend laat vermoeden dat het niveau van 2019 in een aantal arrondissementen zal worden overschreden in de komende jaren, wat dus in 2024 reeds het geval was voor Brussel-Hoofdstad.

Grafiek 15.2.b: Graad per 1000 VTE van de arbeidswegongevallen - verdeling volgens arrondissement (plaats ongeval) - 2024

Bron: Tabel 32.1.1 en gegevens RSZ

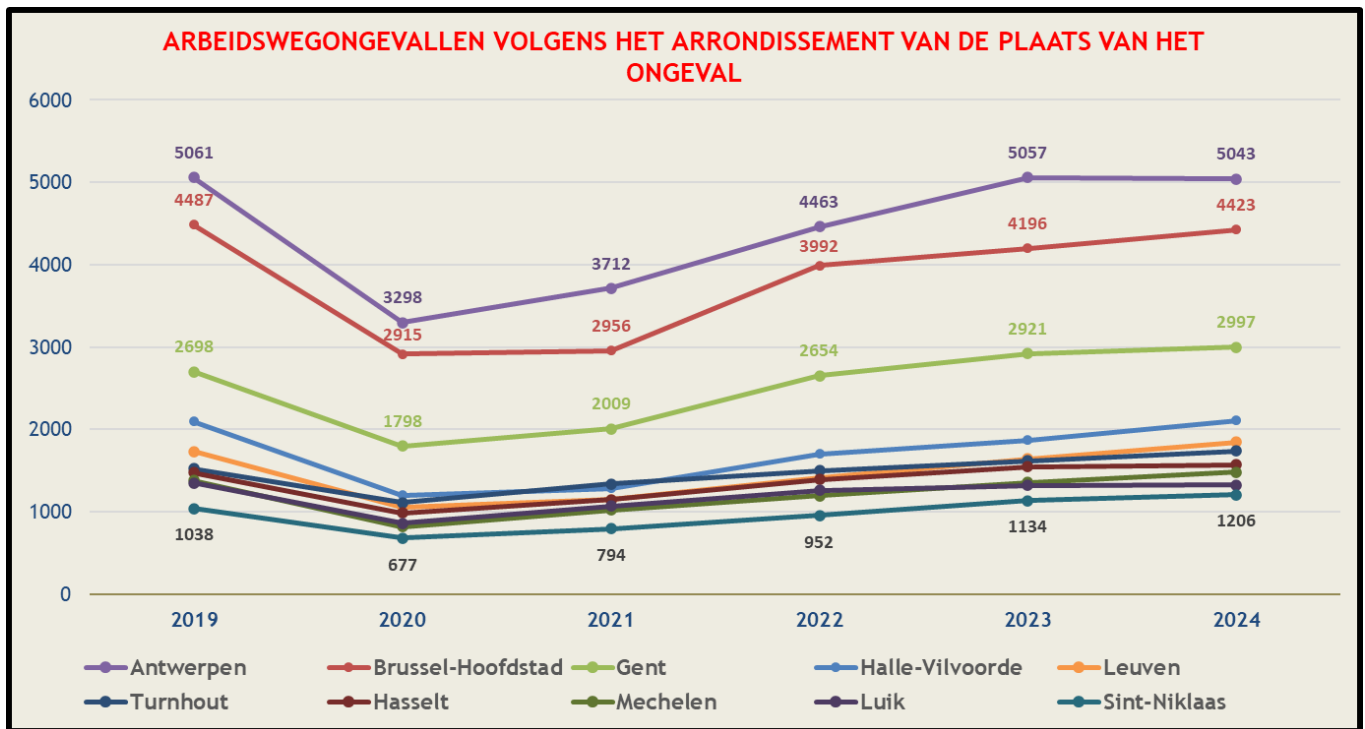
Deze grafiek toont een kaart van België met de 44 arrondissementen, met de graad van de arbeidswegongevallen per 1000 VTE in 2024, berekend op basis van het arrondissement van woonplaats van het slachtoffer. Deze graad kan beschouwd worden als een maat voor het risico op een arbeidswegongeval van een werknemer woonachtig in het desbetreffende arrondissement.

Deze grafiek toont een compleet ander beeld dan de gelijkaardige Grafiek 15.1.b met betrekking tot de arbeidsplaatsongevallen. Het is duidelijk dat het zwaartepunt voor deze graad zich situeert in het noorden en noordwesten van het land, waarbij vooral de regio in en rond Antwerpen, met arrondissementen Antwerpen (15,0), Sint-Niklaas (14,6), Turnhout (12,7), Mechelen (12,5) en Dendermonde (12,1) voor deze graad de hoogste waarden laat optekenen. Deze arrondissementen worden gevolgd door de arrondissementen Leuven (11,7) en Gent (11,3).

Opvallend hierbij is dat de arrondissementen die hierboven worden genoemd vrij lage, tot heel lage waarden laten optekenen voor de graad van de arbeidsplaatsongevallen per 1000 VTE in 2024, zie Grafiek 15.1.b.

Ook komt uit deze grafiek duidelijk naar voren dat hoe zuidelijker de geografische positie van een arrondissement zich in het algemeen bevindt, hoe lager de waarde van deze parameter. Bemerkt dat dit in overeenstemming is met de observaties die werden gemaakt bij het bespreken van Grafiek 3.2.e en Grafiek 11.2.b, waar de opdeling gebeurde volgens provincie van de werkgever.

Grafiek 15.2.c: Evolutie van het aantal arbeidswegongevallen - verdeling volgens het arrondissement van het ongeval (periode 2019–2024)

Bron: Tabel 32.2.1

Deze grafiek toont de evolutie van het aantal arbeidswegongevallen in de periode 2019-2024 volgens het arrondissement van de plaats van het ongeval. Enkel de 10 arrondissementen met het hoogste aantal arbeidswegongevallen in 2024 worden in deze grafiek opgenomen.

Bemerk dat de lijst met de 10 belangrijkste arrondissementen nagenoeg identiek is aan deze van Grafiek 15.1.c, waarbij Leuven en Sint-Niklaas de plaats hebben ingenomen van Charleroi en Kortrijk. Ook de volgorde van belangrijkheid vertoont opnieuw veel overeenkomsten.

Bovendien is deze lijst, en de volgorde van belangrijkheid, volledig identiek aan deze van Grafiek 15.2.a, met de arrondissementen volgens woonplaats van het slachtoffer bij arbeidswegongevallen.

Uit deze grafiek kan men besluiten dat veruit de meeste arbeidswegongevallen gebeuren in de arrondissementen Antwerpen, gevolgd door Brussel-Hoofdstad en Gent.

In elk van deze 10 arrondissementen observeert men ook hier een stijgende tendens sinds 2021. Vooral in het arrondissement Gent ligt het aantal arbeidswegongevallen in 2024 beduidend boven het niveau van 2019.

Bijlage 1: Bijlagen I.6-1–3 van de Codex Welzijn op het Werk

De [Codex over het Welzijn op het Werk van 28 april 2017](#) bevat de volgende bijlagen met criteria betreffende het bepalen van een ernstig ongeval:

Bijlage I.6-1 Één van volgende afwijkende gebeurtenissen:

- Afwijkende gebeurtenis als gevolg van een elektrische storing, explosie, brand (codes 10 tot 19)
- Afwijkende gebeurtenis door overlopen, kantelen, lekken, leeglopen, verdampen, vrijkomen (codes 20 tot 29)
- Breken, barsten, glijden, vallen, instorten van het betrokken voorwerp (codes 30 tot 39)
- Verlies van controle over een machine, vervoer- of transportmiddel, handgereedschap, voorwerp (codes 40 tot 44)
- Vallen van personen van hoogte (code 51)
- Gegrepen of meegesleept worden door een voorwerp of de vaart daarvan (code 63)

Bijlage I.6-2 Één of meer van volgende betrokken voorwerpen:

- Steigers of bovengrondse constructies (codes 02.00 tot 02.99)
- Graafwerken, sleuven, putten, onderaardse gangen, tunnels of ondergrondse wateromgeving (bedoeld door de codes 03.01, 03.02 en 03.03)
- Installaties (codes 04.00 tot 04.99)
- Machines of toestellen (codes 05.00 tot 05.99, 07.00 tot 07.99 en 09.00 tot 10.99)
- Systemen voor gesloten of open transport en opslag (codes 11.00 tot 11.99, 14.10 en 14.11)
- Voertuigen voor transport over land (codes 12.00 tot 12.99)
- Chemische stoffen, explosieven, radioactieve stoffen, biologische stoffen (codes 15.00 tot 15.99, 19.02 en 19.03)
- Veiligheidssystemen en veiligheidsuitrusting (codes 16.00 tot 16.99)
- Wapens (code 17.05)
- Dieren, micro-organismen, virussen (codes 18.03, 18.04 en 18.05)

Bijlage I.6-3 Één of meer van volgende tijdelijke letsels:

- Vleeswonden met verlies van weefsel die aanleiding geven tot een meerdaagse arbeidsongeschiktheid (code 013)
- Botbreuken (codes 020 tot 029)
- Traumatische amputaties (verlies van ledematen - code 040)
- Afzettingen (code 041)
- Schuddingen en inwendige letsels die in afwezigheid van behandeling levensbedreigend kunnen zijn (code 053)
- Schadelijke effecten van elektriciteit die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid (code 054)
- Brandwonden die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid of chemische of inwendige verbrandingen of bevriezingen (codes 060 tot 069)
- Acute vergiftigingen (codes 071 en 079)
- Verstikkingen en verdrinkingen (codes 081 tot 089)
- Effecten van straling (niet thermische) die aanleiding geven tot meerdaagse arbeidsongeschiktheid (code 102)

Bijlage 2: Berekening van de frequentie- en ernstgraden

De berekeningswijze van de frequentie- en ernstgraden werd vastgelegd in de [Codex over het Welzijn op het Werk van 28 april 2017](#).

De **frequentiegraad (FG)** weerspiegelt het risico op een arbeidsongeval en wordt berekend als:

$$FG = \frac{A \times 1\,000\,000}{U} ,$$

waarbij:

- A = aantal arbeidsongevallen met minstens één dag tijdelijke arbeidsongeschiktheid bij de betrokken werknemers;
- U = aantal uren blootstelling aan het risico van de betrokken werknemers.

Het **aantal uren blootstelling aan het risico** wordt berekend aan de hand van het aantal gewerkte dagen op jaarbasis dat wordt vastgesteld door de RSZ op basis van de [DmfA](#) van de werkgevers. Dat aantal werkdagen, omgezet in voltijdse equivalenten (VTE), wordt vermenigvuldigd met 7,6 (aantal werkuren per dag) en met 229 (aantal werkdagen per jaar).

De **werkelijke ernstgraad (WEG)** wordt berekend als volgt:

$$WEG = \frac{D \times 1000}{U} ,$$

waarbij:

- D = aantal dagen tijdelijke arbeidsongeschiktheid bij de betrokken werknemers;
- U = aantal uren blootstelling aan het risico van de betrokken werknemers.

De **globale ernstgraad (GEG)** wordt berekend als volgt:

$$GEG = \frac{(D + (\%BO \times 75) + (M \times 7500)) \times 1000}{U} ,$$

waarbij:

- D = aantal dagen tijdelijke arbeidsongeschiktheid bij de betrokken werknemers;
- $\%BO$ = totaal percentage van de voorziene blijvende arbeidsongeschiktheid bij de betrokken werknemers;
- M = aantal dodelijke arbeidsongevallen bij de betrokken werknemers;
- U = aantal uren blootstelling aan het risico van de betrokken werknemers.